ÅRSMØDE 2019

KÆMP FOR KLIMAET

ENHEDSLISTEN

Illustration: Maria Prudholm

INDHOLDSFORTEGNELSE

Velkommen til årsmødet 3

Guide til årsmødet 4

Praktiske informationer 5

1. forslag til Dagsorden for årsmøde 2019 6

1.1 forslag til Forretningsorden for årsmøde 2019 6

2. Hovedbestyrelsens beretning 2018-19 8

2.1 Hovedbestyrelsens økonomiske beretning 2018-19 16

3. Hovedforslag: Globaliseringsprogram 18

Ændringsforslag til 3.0 25

3.1. Det alternative forslag til globaliseringsprogram 31

Ændringsforslag til 3.1 36

4. Indkomne forslag 47

indkomne forslag 48

Indkomne forslag, som hovedbestyrelsen anbefaler at behandle under arbejdsplanen 49

Indkomne forslag, som hovedbestyrelsen anbefaler, at årsmødet ikke behandler 57

5. Forslag til vedtægtsændringer 63

6. Resultat af vejledende urafstemning om spidskandidater til Folketinget 71

7. Opstillinger 72

7.2 Opstillede til Rød Fonds bestyrelse 84

7.3 Opstillede til vedtægtsnævnet 85

7.4 Opstillede til interne revisorer 85

8. Forslag til arbejdsplan 86

9. Regnskab og budget 91

Tidsplan for årsmøde 2019 96

VELKOMMEN TIL ÅRSMØDET

Forude venter to spændende dage. Årsmødet er der, hvor vi mødes med andre aktive Enhedsliste-medlemmer fra hele landet og tager de vigtigste beslutninger for det næste år. Vi har masser af spændende debatter og det er også her vi møder nye og gamle venner. Alle skal have en god oplevelse på vores fælles årsmøde. Derfor er det vigtigt, at vi husker at møde hinanden med gensidig respekt og tage hensyn til hinanden både i debatterne og under resten af årsmødet.

Årsmødet finder sted i forlængelse af to valgkampe, hvor vores stemmetal nok var lidt skuffende, men hvor vi til gengæld fik et nyt flertal i folketinget, som giver andre og bedre arbejdsbetingelser for os samtidig med at vores nye repræsentation i EU parlamentet giver os nye muligheder. At vi så måtte sige farvel til Folkebevægelsen mod EU her, er både trist og ærgerligt.

Vi har siden sidste årsmøde set, hvordan klimabevægelsen har vokset sig stærk og sat en løsning af klimaudfordringen højt på den politiske dagsorden. Folkelige bevægelser har også formået at få sat fokus på velfærden generelt og minimumsnormeringer i særdeleshed. Trods flere gode manifestationer mod racisme og fremmedhad under valgkampen er det politiske klima i forhold til flygtninge og indvandrere dog stadig dårligt og der er langt mellem reelle forbedringer.

Uden for vores grænser er der stadig krig, forfølgelse og undertrykkelse. Demokratibevægelser i Sudan og Hong Kong viser imidlertid, som udviklingen i de kurdiske områder af Syrien, at der hele tiden opstår bevægelser, som kæmper for demokrati, menneskerettigheder og social retfærdighed. Dem skal vi støtte.

Det er i det lys, vi skal se debatten om vores Globaliseringsprogram, som bliver den vigtigste debat på årsmødet i år. Selvom tiden bliver knap med kun 2 dage i stedet for de sædvanlige 3 til årsmødet, bliver der også tid til at diskutere den politiske situation og Enhedslistens rolle og opgaver efter valgene.

Og så bliver det både sjovt og spændende at bruge 2 dage sammen med aktive socialister fra hele landet - både i arbejde og fest.

Godt årsmøde

Kammeratlig Hilsen
Per Clausen
Enhedslistens forretningsudvalg

GUIDE TIL ÅRSMØDET

Årsmødet er Enhedslistens øverste myndighed og stedet, hvor uenigheder diskuteres og afgøres. Det er også en lang række traditioner og procedurer, som godt kan være lidt uoverskuelige, hvis ikke man har prøvet det før. Vi bringer her en kort guide til nye og andre, som kan ruste dig lidt bedre til årsmødet. Ellers må du endelig spørge. I Enhedslisten hjælper vi hinanden og Landskontoret har en infobod, hvor man kan stille spørgsmål, hente bilag og købe merchandise.

Indskrivning

Du skal indskrives, før du bliver lukket ind i salen. Her bliver du registreret og får udleveret bl.a. stemmekort og de sidste papirer. Det er sådan vi sikrer, at det rent faktisk er dem, der er valgt af deres afdeling, der beslutter partiets politik.

Konstituering

Selve årsmødet begynder med konstitueringen. Her fremlægger dirigenterne deres plan for afvikling af årsmødet. Alle medlemmer kan stille forslag om en anden/ændret dagsorden (sidste frist 27. september kl. 12). Hvis der er kommet ændringsforslag til dagsordenen, så er det under konstitueringen, at vi tager stilling til dette. Konstitueringen kan godt være lidt forvirrende den første gang, da det handler en del om procedurer. Det er fordi vi skal afklare hvad vi skal diskutere og spillereglerne for mødet. Resten af mødet skal nok komme til at handle mere om politik, så bare hæng i eller spørg dem ved siden af om hjælp.

Den politiske situation

Herefter fremlægger hovedbestyrelsen, folketingsgruppen og vores nye medlem af EU-parlamentet deres beretninger for det forløbne år. Herefter er der debat om beretningerne og den politiske situation. Det foregår som en plenumdiskussion i mødesalen. Hvis du har nogle generelle pointer om vores politik, organisation, valgkamp eller den politiske situation, er det her du skal skrive dig på talerlisten.

Delprogram

Om lørdagen tager vi fat på årsmødets hovedforslag, nemlig delprogram om globalisering. Dirigenterne forklarer løbende, hvordan det foregår. Ved uenigheder vil der komme folk på talerstolen, som taler hhv. for og imod et givent ændringsforslag. Derefter kommer andre på talerstolen for at give deres vinkel på det og til sidst stemmer vi om det. Du er selvfølgelig også selv velkommen på talerstolen.

Generelt om forslag

Forslag, som hovedbestyrelsen vil indarbejde, vil der ikke blive stemt om på årsmødet, med mindre nogen krævet på årsmødet. Det betyder at hovedbestyrelsen har vurderet at det er ukontroversielt, og vi kan vedtage det uden at bruge tid på behandling. På den måde er der bedre tid til at diskutere de forslag, der er uenighed om. Delegerede, der ønsker at opretholde oprindelige ændringsforslag eller ønsker afstemning om forslag som hovedbestyrelsen vil indarbejde, skal meddele dette til dirigenterne senest lørdag d. 5. oktober kl. 9.00. Forslag, som hovedbestyrelsen ikke vil indarbejde, vil alle blive sat til afstemning på årsmødet.

Kandidatudvalg og kandidatlister

Kandidatudvalget består af en repræsentant fra hver storkreds og 2 repræsentanter fra hovedbestyrelsen. Det er regionerne der er ansvarlige for at udpege en repræsentant. Kandidatudvalget skal mødet tidligt lørdag morgen, så det er vigtigt at valget er sket inden årsmødet går i gang. Alle kan fremsætte en kandidatliste. Lørdag kl 17.50 bliver kandidatudvalgets forslag til kandidatliste til Folketingsvalg præsenteret. Har du forslag til at forbedre dem, kan du indlevere dit forslag til kandidatliste i infoboden frem til den deadline lørdag kl 21. Det er en stor fordel først at have talt med både de berørte kandidater og så mange delegerede som muligt, så man bliver helt skarp på svagheder og styrker i ens forslag. Søndag formiddag stemmer vi om de indkomne kandidatlister.

Til sidst – et godt tip

Overvejer du at sige noget på talerstolen, så skriv dig på talerlisten, så snart der åbnes for debat. Talerlisten lukkes ofte hurtigt, og du har mulighed for at trække dig igen. Man skriver sig på talerlisten ved at udfylde en af de sedler der ligger på bordene og aflevere dem til dirigenterne.

God fornøjelse!

PRAKTISKE INFORMATIONER

Tid og sted

Årsmødet ligger i weekenden 5. – 6. oktober 2019. Det foregår i Hafnia Hallen i Valby i København. Adressen er Julius Andersensvej 6, 2450 Kbh SV.

Ankomst med offentlig transport

Ankommer du med tog til Københavns Hovedbanegård, kan du tage s-tog linje A(mod Køge) og stå af på Ny Ellebjerg station. Herfra er der 850m. at gå. Du kan også tage bus linje 10 (mod Brønshøj Torv) fra busstoppestedet i Istedgade og stå af ved Valbyhallen (Ellebjergvej). Herfra er der 745m at gå.

Ankomst med bil

Der er gratis parkering ved Hafnia Hallen og ved Valby Hallen.

Mad og drikke

Frokost og aftensmad bliver serveret i hallen. I år har Hovedbestyrelsen besluttet at der bliver serveret primært vegetarisk mad med mulighed for kød lørdag aften. Der vil være adgang til gratis kaffe, te og vand under Årsmødet. Du kan købe sodavand og snacks osv. under hele årsmødet. Der vil være mulighed for køb af vin og øl lørdag aften.
Morgenmad skal du selv sørge for, hvis du overnatter hjemme eller er indkvarteret privat. Der vil være morgenmad på hostel for dem der er indkvarteret der.

Overnatning

I slutningen af august modtog delegerede og suppleanter en mail med spørgsmål om, om de havde brug for landskontorets hjælp til at finde overnatning. Har du ikke modtaget og besvaret spørgsmålene, eller har dit behov ændret sig efter besvarelsen så kontakt:
landskontoret@enhedslisten.dk.

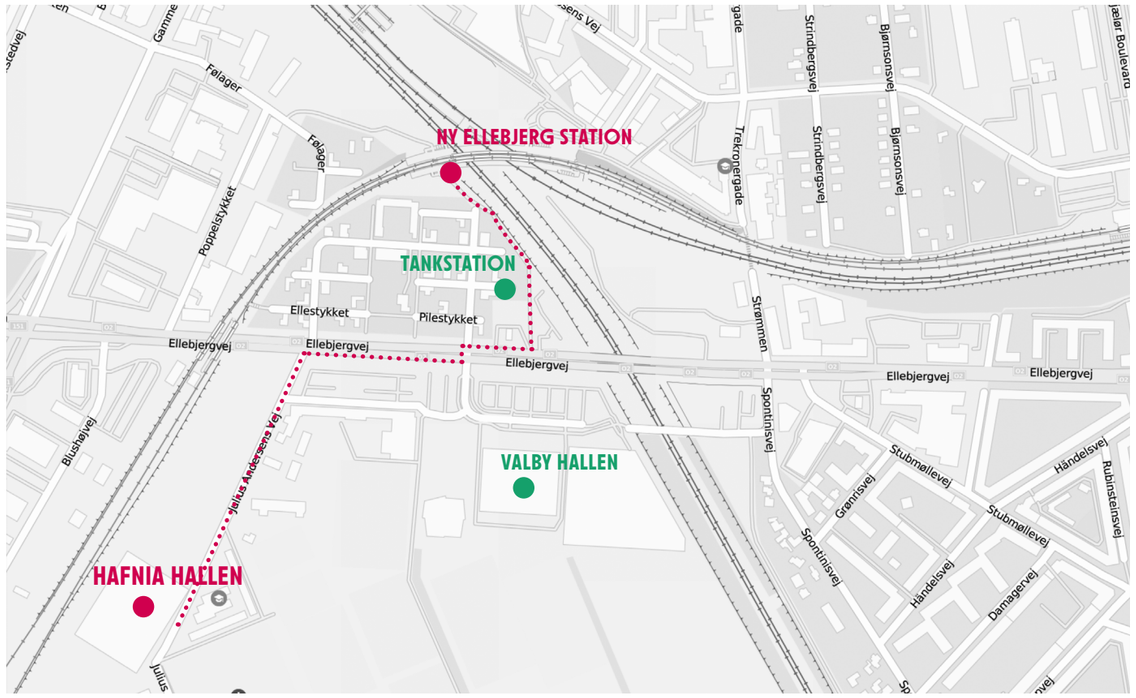

1. FORSLAG TIL DAGSORDEN FOR ÅRSMØDE 2019

LØRDAG DEN 4. OKTOBER 2019

08:00 – 09:00	Indskrivning og møde i kandidatudvalget
09:00 – 10:00	1. Velkomst og konstituering
10:00 – 12:00	2. Den politiske situation efter valget. Beretningsdebat. Talere fra hovedbestyrelsen, folketingsgruppen og EU-parlamentsmedlem
12.00 – 13.00	Frokost Møder i storkredsene
13.00 – 13.45	2. Beretningsdebat – fortsat
13:45 – 16:00	3. Hovedforslag om globaliseringsprogram
15.00 – 15.15	International tale, og præsentation af indsamling
16.00 – 16.15	Pause Møde i kandidatudvalget
16:15 – 17:50	3. Hovedforslag, fortsat
17.50 – 18.00	Præsentation af kandidatudvalgets liste
18:00 – 19:00	Middag
18.45	Græsrodsprisen
19.00 – 20.00	4. Indkomne forslag
20.00	Mulighed for møder i storkredsene
20:00 – 01:00	Hygge og musik

SØNDAG DEN 5. OKTOBER 2019

09.00 – 09.20	5. Valg til HB, Rød Fond, Vedtægtsnævnet og kritisk revisor
09.20 – 10.35	6. Enhedslistens arbejdsplan 2019-20
10.35 – 10.45	Hilsningstale fra Folkebevægelsen mod EU
10.45 – 12.00	7. Vedtagelse af kandidatliste
12.00	Hilsningstale fra SUF
12.15 – 13.15	Frokost
13.15 – 14.15	8. Vedtægtsændringer
14.15 – 14.30	Pause
14.30 – 15.30	9. Regnskab og budget
15.30 – 16.00	Afslutning Praktisk information Afslutningstale *Sang: Internationale*

Stillet af hovedbestyrelsen

1.0.1 ÆNDRINGSFORSLAG TIL DAGSORDENEN

Undertegnede foreslår, at behandlingen af delprogrammet om GLOBALISERING udskydes til Årsmødet 2020.

Begrundelse:
Vi mener, at behandlingen af delprogrammer fortjener en debat der tillader alle at komme til orde i debatten. Vi finder det uhensigtsmæssigt at behandle delprogrammer på årsmøder der er afkortet tidsmæssigt. I år 2 dage fremfor normalt 3 dage. Vi foreslår derfor at behandlingen af delprogrammet tages af dagsordenen ved dette årsmøde.

Stillet af: Claus Højsgaard, Enhedslisten Tønder, Inge Christoffersen Enhedslisten Århus Vest, Gitte Christensen Enhedslisten Stevns, Sejr Folke Enhedslisten Stevn, Willy Karlslund Enhedslisten Stevns

1.1 FORSLAG TIL FORRETNINGSORDEN FOR ÅRSMØDE 2019

Regnegruppen består af Marianne Frederik, økonomiansvarlige i forretningsudvalget, og Merete Pedersen, økonomiansvarlig på landskontoret. De har skrevet kommentarer om økonomisk konsekvenser af de forslag, der vil være ressourcekrævende.

1. Dirigenter
Hovedbestyrelsen foreslår seks dirigenter. Dirigenterne leder årsmødets forhandlinger.

2. Stemme- og mandatudvalg
Årsmødet vælger et udvalg, som tæller stemmer op.

3. Kandidatudvalg
Fra Hovedbestyrelsen indgår to repræsentanter. Desuden udpeger alle storkredse en repræsentant. Opstillede til FT urafstemningens top 20 kan ikke vælges til kandidatudvalg.

4. Redaktionsgruppe
Der nedsættes ikke en redaktionsgruppe på dette årsmøde, da der ikke er lagt op til aktuelle udtalelser.

5. Regnegruppe
Forud for årsmødet nedsætter Forretningsudvalget en regnegruppe, der har til opgave at beregne evt. økonomiske konsekvenser af de fremsatte forslag.

6. God stil på årsmødet
- Tal pænt
- Lyt og anerkend forskelligheder
- Personangreb frabedes, politisk argumentation tilrådes
- Der opfordres til at deltagerne holder en god tone med saglige argumenter og afholder sig fra tilråb
- Giv talerstolsdebuttanter din fulde opmærksomhed

7. Taletid og talerliste
- Delegerede og suppleanter har taleret på årsmødet.
- Hovedbestyrelsen, folketingsmedlemmer, vedtægtsnævnet og Rød Fonds bestyrelse samt dirigenter har desuden taleret.
- Dirigenterne kan i særlige tilfælde tildele gæster taleret.
- Taletiden i plenum er som udgangspunkt højst 3 minutter, ved andengangsindlæg 2 minutter.
- Personer med talehandicap tildeles 1 minut ekstra.
- Førstegangstalere sættes øverst på talerlisten.
- Dirigenterne kan foreslå kortere taletid, hvis det skønnes nødvendigt (dog kan taletiden aldrig sættes til mindre end 1 minut).
- Dirigenterne kan desuden tildele oplægsholdere, indledere og gæstetalere længere taletid.
- Der føres to talerlister: Kvinder føres på den ene, mænd på den anden. Så vidt muligt vælges talerne på skift fra de to lister. Dirigenterne kan holde en af de to lister længere åben, hvis fordelingen på de to lister er skæv.
- Hvis de to lister er meget ulige, har dirigenterne mulighed for at tildele taletiden, så begge bliver repræsenteret gennem hele debatten. F.eks. med to mænd for hver kvinde.
- Hvis talerlisten overtegnes, har dirigenterne beføjelse til at indskrænke taletiden.
- Der kan gives tilladelse til korte bemærkninger uden for talerlisten.

8. Afstemninger og valg
- Ved årsmødets start fremlægger sekretariatet en indstilling om, hvem der er valgt som delegerede i overensstemmelse med vedtægternes retningslinjer for valg af delegerede. I tvivlstilfælde afgør forsamlingen – alle der betragter sig som delegerede – sagen ved almindeligt flertal.
- Afgørelser træffes ved almindeligt stemmeflertal. Dog undtagen afstemninger om vedtægtsændringer.
- Der stemmes som udgangspunkt ved håndsoprækning.
- Dirigenterne skønner om et forslag er vedtaget eller forkastet.
- Hvis dirigenterne skønner det er nødvendigt, stemmes ved elektronisk afstemning. Eller hvis de vurderer, at det er en vigtig afstemning, hvor det vil være væsentligt at have optalt stemmerne.
- Hvis der kræves optælling fra delegerede og dirigenterne er uenige heri, kan dirigenterne iværksætte en procedureafstemning om, hvorvidt der skal være optælling.

9. Kandidatlister
- Kandidatudvalget udarbejder et forslag til kandidatliste til Folketinget.
- Mindretal og andre kan stille alternative forslag. Valget af spidskandidater sker som et valg mellem de foreslåede hele lister (for FT med storkredse og de dertil foreslåede kandidatnavne og evt. suppleanter).
- Der stemmes i et antal runder, hvor den liste der får færrest stemmer i hver runde udgår. Man kan kun stemme en gang pr. runde.
- Den endelige kandidatliste skal vedtages med 2/3 af stemmerne, og opnår en af listerne allerede dette før sidste afstemningsrunde, er denne vedtaget og endelig.
- Opnår ingen af listerne 2/3 af stemmerne i løbet af afstemningsrunderne, skal dirigenterne afslutningsvist spørge forsamlingen, om listen med størst opbakning også kan opnå 2/3 af stemmerne. Såfremt dette sker, er listen vedtaget og endelig.
- Sker det ikke afholdes der urafstemning blandt medlemmerne om de to kandidatlister med størst opbakning.
- Kandidatudvalget præsenterer sin liste lørdag kl 17.50.
- Der er mulighed for at stille en alternative kandidatlister, det skal gøres senest lørdag kl. 21.00.
- Hvis der er en eller flere alternative kandidatlister, får hver stiller af en alternativ kandidatliste 2 minutter mandag, inden afstemningen, til at fremlægge den alternative kandidatliste.

10. Videooptagelse
Årsmødets debatter optages på video.

11. Tidsfrister
- **22. februar kl. 12.00:** Frist for alle hovedforslag, indkomne forslag, ændringsforslag til Enhedslistens vedtægter.
- **22. februar kl. 12.00:** Frist for opstilling til urafstemning om folketingskandidater.
- **12. april – 29. april:** Elektronisk vejledende urafstemning om folketingskandidater for alle Enhedslistens medlemmer.
- **12. – 22. august:** I denne periode har afdelingerne møder med delegeretvalg.
- **23. august kl. 12:** Frist for ændringsforslag til hovedforslag, indkomne forslag, og vedtægtsændringer.
  - » Frist for opstillinger til Rød Fond, vedtægtsnævn og interne revisorer.
  - » Frist for opstilling til hovedbestyrelse.
  - » Frist for tilmelding af delegerede, suppleanter og ekstrasuppleanter. Tilmelding foregår via mit.enhedslisten.
- **31. august:** Frist for beretninger fra udvalg og netværk.
- **27. september kl. 12.00:** Frist for ændringsforslag til dagsorden, forretningsorden og budget samt opstilling som intern revisor.
- **5. okt. kl. 9.00:** Frist for at opretholde ændringsforslag, som er ind- eller omarbejdede af hovedbestyrelsen, sættes til afstemning. Ændringer indleveres ved infoboden.
- **5. okt kl. 21.00:** Frist for alternative forslag til kandidatlister (spidskandidater til Folketinget). Kandidatudvalgets forslag præsenteres lørdag kl. 17.50

Stillet af hovedbestyrelsen

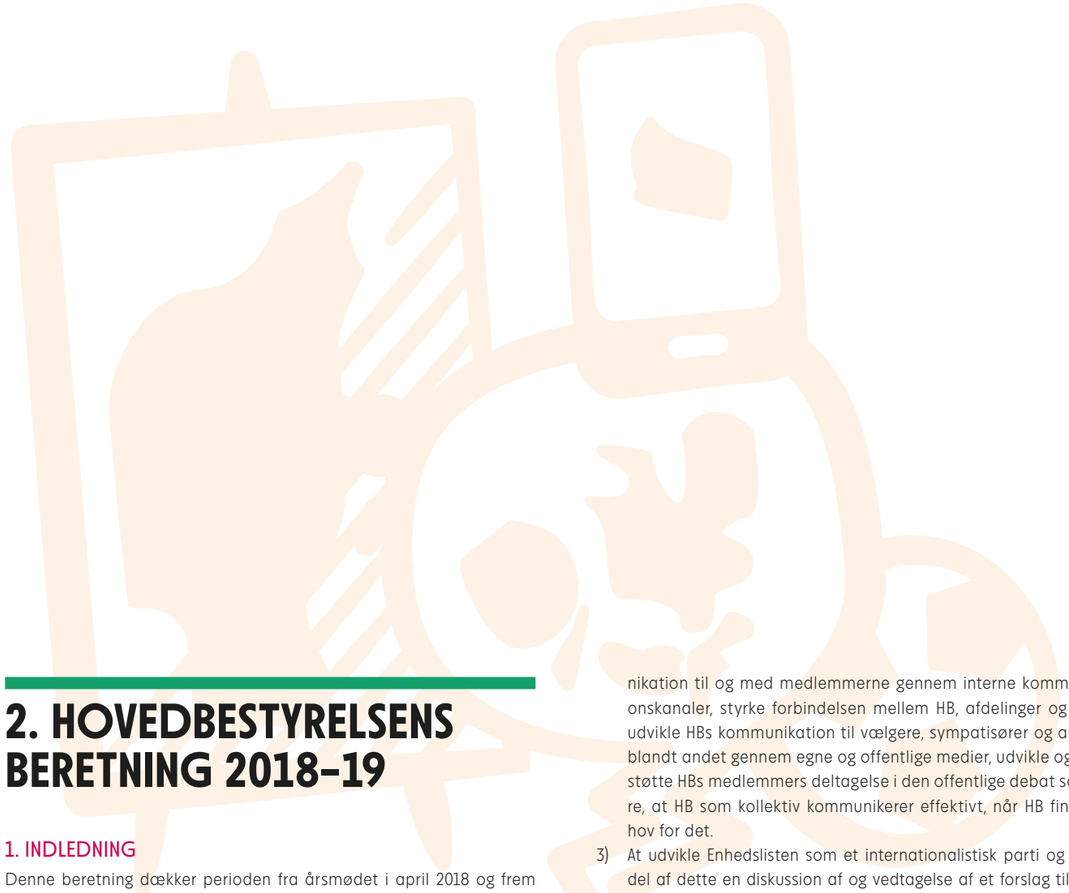

2. HOVEDBESTYRELSENS BERETNING 2018-19

1. INDLEDNING

Denne beretning dækker perioden fra årsmødet i april 2018 og frem til udgangen af august 2019. Beretningen tager udgangspunkt i hovedbestyrelsens strategiske prioriteringer og arbejdet med disse, men forholder sig selvfølgelig også til implementeringen af årsmødets beslutninger og andre vigtige begivenheder, som HB har forholdt sig til i årets gang.

Denne årsmødeperiode har været meget præget af, at vi vidste, der ville komme to valg, men at vi ikke vidste, hvornår folketingsvalget ville komme. Det har gjort en mere langsigtet planlægning vanskelig og betød da også, at et flertal i HB vedtog at udsætte årsmødet fra maj til oktober måned, da vi kunne konstatere, at der var stor risiko for, at valgene ville falde tæt på hinanden og tæt på det planlagte tidspunkt for afvikling af årsmødet.

HB har i perioden afholdt 11 ordinære møder og 2 ekstraordinære møder. Som noget nyt er møderne blevet placeret i København, Århus og Aalborg med udgangspunkt i, hvor HB-medlemmerne kommer fra.

2. HBS STRATEGISKE PRIORITERINGER

Der var i HB enighed om, at vi i større udstrækning skulle forsøge at fungere som strategisk ledelse. Efter en indledende diskussion på HB-internatet den 26.- 27. maj færdiggjorde og vedtog HB de strategiske målsætninger, som skulle være styrende for HBs arbejde, på HB-mødet den 24. juni 2018.

1) At udvikle Enhedslisten som politisk alternativ. Det indebar blandt andet, at diskutere, fastlægge og arbejde med Enhedslistens taktik i forhold til regeringsdannelsen, at diskutere, fastlægge og gennemføre folketingsvalgkampen samt at opsamle den interne og eksterne debat om 100 dages planen og lægge en plan for den videre anvendelse af denne.
2) At udvikle HB som strategisk ledelse i et åbent og tæt samspil med resten af partiet. Som et led i dette skulle vi udvikle HBs kommunikation til og med medlemmerne gennem interne kommunikationskanaler, styrke forbindelsen mellem HB, afdelinger og udvalg, udvikle HBs kommunikation til vælgere, sympatisører og aktivister blandt andet gennem egne og offentlige medier, udvikle og understøtte HBs medlemmers deltagelse i den offentlige debat samt sikre, at HB som kollektiv kommunikerer effektivt, når HB finder behov for det.
3) At udvikle Enhedslisten som et internationalistisk parti og som en del af dette en diskussion af og vedtagelse af et forslag til globalt delprogram til årsmødet i 2019, udvikle Enhedslistens samarbejde med andre venstrefløjskræfter i Europa samt gennemføre EU-parlamentsvalgkampen.
4) At udvikle Enhedslistens bevægelsesarbejde. Her skulle vi blandt andet gøre status over OK 18 og udvikle initiativer, der kan fastholde og videreudvikle den mobilisering og radikalisering, som forløbet op til OK 18 skabte, udvikle en strategi for styrkelse af de organiserede klima- og miljøaktiviteter samt have fokus på nye muligheder for at skabe mobilisering og bevægelse.
5) At udvikle Enhedslisten til et større, mere aktivt og mere mangfoldigt parti. Som et led i dette skulle vi blandt andet arbejde med kampagner og initiativer for at organisere nye partimedlemmer, gøre Enhedslisten mere attraktiv for mennesker med indvandrer og flygtningebaggrund, tage initiativer, der kunne understøtte Enhedslistens feministiske praksis og fremme, at Enhedslisten både i forhold til medlemmer og tillidsvalgte kan afspejle befolkningen i forhold til uddannelse, job og klassebaggrund.

Det blev også fremhævet, at det var vigtigt at udvikle tværgående politiske initiativer, sådan at vi kunne fremføre de samme krav i de forskellige parlamentariske fora og i folkelige bevægelser.

Det blev udarbejdet en mødeplan med udgangspunkt i disse prioriteringer. HB vedtog også, at man på 3 HB-møder i perioden skulle have den aktuelle politiske situation på dagsordenen.

3.1. ENHEDSLISTENS TAKTIK I FORHOLD TIL REGERINGSDANNELSEN

Udgangspunktet for vores arbejde var vedtagelsen fra HB-mødet i oktober 2017, som blev bekræftet på årsmødet i 2018.

Her havde vi slået fast, at vi ønskede et brud med den politik, som i mere end 15 år havde været ført af skiftende Venstre eller socialdemokratisk ledede regeringer og at vi i et længere perspektiv arbejdede for at muliggøre dannelsen af en progressiv rød-grøn regering. En linje som lå i naturlig forlængelse af tidligere vedtagelser om Enhedslisten, som en del af en venstrefløj i egen ret - ikke bare et korrektiv til Socialdemokratiet.

Vedtagelsen slog også fast, at vi, indtil der var tilstrækkelig opbakning bag et sådant rød-grønt alternativ, ville pege på den mindst ringe forhandlingsleder efter et valg og at det formodentlig også efter næste valg ville være Socialdemokratiets formand, men at vi i modsætning til tidligere ville forbeholde os retten til at spille en aktiv rolle i forbindelse med regeringsdannelsen for at få en ny regering til at formulere et regeringsgrundlag, der skulle afspejle en tydelig forskel til Løkke-regeringens politik. I den sammenhæng kunne vi stille konkrete politiske betingelser for at pege på en socialdemokratisk ledet regering og at den konkrete forhandlingslinje skulle vedtages af Enhedslistens HB. Vi præciserede også, at der ikke ville være tale om en blankocheck til en ny regering, at vi opretholdt vores parlamentariske princip om at stemme imod alle forringelser og for alle forbedringer, men at vi også forbeholdt os ret til, at stille mistillidsvotum til en socialdemokratisk ledet regering, hvis den svigtede sine løfter eller gennemførte alvorlige angreb på mennesker eller miljø.

Det var denne vedtagelse, som den nye hovedbestyrelse nu skulle konkretisere. Det skete i første omgang på HB-mødet den 8. - 9. september 2018. Her vedtog HB efter en grundig debat, at vi ville arbejde for, at Enhedslisten, SF og Alternativet i fællesskab skulle gå efter at udpege en forhandlingsleder, hvis de tre partier tilsammen blev større end Socialdemokratiet. Hvis dette ikke blev muligt - og det blev det som bekendt ikke - skulle Enhedslisten pege på Socialdemokraternes formand som forhandlingsleder, der skulle danne en regering, der gennemføre en klart mere solidarisk, grøn og humanistisk politik inden for områderne velfærd, fattigdomsbekæmpelse og større lighed, miljø og klima samt udlændinge og integration, end Løkke regeringen havde stået for. HB vedtog, at Enhedslisten kun ville indgå som parlamentarisk grundlag for en regering, som gav konkrete tilsagn inden for disse områder.

HB vedtog også, at man senere ville diskutere hvilke krav, der kunne stilles for at opnå en mere solidarisk, humanistisk og grøn politik på de fire områder samt at HB og folketingsgruppen skulle mødes umiddelbart efter valget for at konkretisere Enhedslistens holdning i forhandlingerne om en ny regering yderligere. Denne holdning skulle vedtages af HB.

På HB-mødet den 2. - 3. marts 2019 blev diskussionen genoptaget. Det skete med udgangspunkt i en vurdering af den aktuelle politiske situation og hvilke scenarier og udfordringer, vi ville kunne stå i efter et valg. Her var der også en runde på, hvilke temaer vi skulle sætte i spil i forhandlingerne. På baggrund af denne diskussion, skulle FU og folketingsgruppen arbejde videre med at forberede grundlaget for HBs debat og beslutninger om forhandlingerne om en ny regering efter valget.

Dagen efter valget den 6. juni mødtes HB med folketingsgruppen for at diskutere mandatet til de kommende forhandlinger. HB vedtog ud over det fortrolige forhandlingsmandat også en offentlig udtalelse. Denne indeholdt den første politiske vurdering af valgresultatet og konstaterede, at som valget var faldet ud, pegede vi på Mette Frederiksen som forhandlingsleder, men også, at vi ikke nærede store forventninger til en socialdemokratisk ledet regering og at vi derfor gik ind i regeringsforhandlingerne for at opnå en aftale, som kunne gøre det sandsynligt, at en socialdemokratisk ledet regering i det mindste ville udgøre en positiv forskel til en Venstre-ledet regering. HB gjorde det helt klart, at Enhedslisten ville modsætte sig dannelsen af en socialdemokratisk ledet regering, hvis Mette Frederiksen ikke gav konkrete tilsagn om, at hendes regering ville føre en klart mere solidarisk, humanistisk og grøn politik inden for områderne: Velfærd, fattigdomsbekæmpelse og større lighed, miljø og klima samt flygtninge og integration. Hvis hun gav sådanne tilsagn kunne hun danne regering, men Enhedslisten ville ikke afgive løfter om at stemme for reformer og finanslove og at vi, hvis regeringen svigter sine løfter, ville være indstillet på at stille et mistillidsvotum til dem.

Forhandlingsmandatet indeholdt ud over disse politiske budskaber en række konkrete forslag til, hvordan disse indrømmelser kunne se ud og et krav om, at vi fik klare tilkendegivelser fra Mette Frederiksen om, at en socialdemokratisk ledet regering som minimum ville investere i velfærd, så den offentlige vækst overstiger udgifterne til det demografiske træk, bekæmpe fattigdom og arbejde for større økonomisk lighed og mere tryghed for lønmodtagerne, leve op til Paris-aftalens klimaforpligtelser og garantere overholdelse af menneskerettigheder og internationale konventioner.

Så gik forhandlingerne i gang. HB modtog løbende skriftlig information og den 22. juni blev HB indkaldt til endnu et møde. Her fremlagde folketingsgruppen et forslag til et mandat for, hvordan forhandlingerne kunne afsluttes. Efter en grundig gennemgang af situationen besluttede HB (med stemmerne 15 for, 5 imod og 4 der undlod) at godkende at folketingsgruppen på det foreliggende grundlag afsluttede forhandlingerne.

Når vi nåede et relativt godt forhandlingsresultat med bred opbakning i HB og med stor tilfredshed i forhold til processen, skyldes ikke mindst en meget grundig forberedelse med en omfattende partidebat, vedtagelse på et årsmøde og en tæt dialog mellem folketingsgruppen og HB. Det var også nødvendigt. Reelt er der jo tale om en markant opstramning af Enhedslistens parlamentariske strategi.

3.2 FOLKETINGSVALGET

HBs arbejde med folketingsvalget tog udgangspunkt i beslutninger truffet i den gamle hovedbestyrelse umiddelbart inden årsmødet. Her var det besluttet, at valgkampsledelsen (med 3 repræsentanter for HB og 3 folketingsmedlemmer) valg af HB var politisk og organisatorisk ansvarlig for forberedelse og gennemførelse af valgkampen og at der skulle udpeges et »lille« VKL på 3 medlemmer, som havde ledelsen under selve valgkampen.

Der var opstillet 3 mål.

1) Vælgermæssig fremgang
2) Vi skulle vise at en stemme på os var en stemme på et troværdigt rødt-grønt alternativ til både Løkke regeringen og til en socialdemokratisk alliance med DF
3) Et stærkere Enhedslisten med flere medlemmer

Der var også vedtaget en række mærkesager: Grøn omstilling, velfærd, ulighed, mod korruption, pamperi og nepotisme og flygtningepolitik. Også den praktiske organisering var langt hen ad vejen godkendt af den tidligere HB. HB behandlede folketingsvalget på HB-mødet den 8. - 9. september. Her var der blandt andet input i forhold til mærkesagerne. I øvrigt overlod HB arbejdet med valgkampen til VKL i overensstemmelse med tidligere beslutninger.

I forhold til valgkampen udarbejdes der en selvstændig evaluering. Det var en god valgkamp, fordi den ikke blev overladt til kandidater og partier. Forældre gik på gaden for at kræve minimumsnormeringer. En bølge af anti-racistiske manifestationer rejste sig mod Stram Kurs og Nye Borgerlige, men også mod den diskriminerende og inhumane indvandrer- og flygtningepolitik, som har været dominerende i dansk politik i de sidste mange år. Unge og gamle gik i klimamarch og klimastrejke. Over 60 fagforeninger rejste kravet om opsigelser af velfærdsforliget og der blev mobiliseret mod budgetlov og økonomiske nedskæringer. Alle disse bevægelser var med til at påvirke valgkampen og de løfter, som partierne afgav i valgkampen.

Således var det bemærkelsesværdigt, at Løkke meget hurtigt kom med udmeldinger, som reelt lagde sig på linje med Socialdemokratiets på velfærdsområdet. Væk var al snak om 0-vækst i den offentlige sektor og skattelettelser. Selv om der var meget fup og spin i Venstres tal, kommer man ikke udenom, at der var tale om et markant skift i Venstres politik i forhold til valgkampen for 4 år siden. Et klart udtryk for at de politiske styrkeforhold har ændret sig.

På samme måde skete der også i løbet af valgkampen et markant skred på klimaområdet. Stort set alle partier forsøgte at markedsføre sig som grønne og både De Radikale og SF overtog Enhedslistens målsæt-

ninger på klimaområdet.

Mange medlemmer af Enhedslisten var ved siden af deres deltagelse i Enhedslistens valgkamp også aktive i disse bevægelser og det var en rigtig prioritering, da det jo netop er disse bevægelser, som efter valget skal fastholde det politiske pres for at sikre, at de løfter, som blev afgivet i valgkampen også bliver ført ud i livet.

Der skete en politisk styrkelse af de politiske midterpartier. Højrefløjen i form af LA og DF fik et katastrofalt valg, Stram Kurs om ikke ind og Ny Borgerlige fik med 4 mandater kun en meget lille del af de stemmer, som DF og LA tabte. Den konstellation, som stod bag Løkkes regering, gik nærmest i opløsning. På den baggrund kan man godt opfatte valget som en venstredrejning og i hvert fald et klimavalg. Under alle omstændigheder, er der ikke nogen tvivl om, at der ud af valgkampen voksede store forventninger om, at der nu skulle føres en helt anden politik end under Løkke. Hvilket er et godt politisk udgangspunkt for Enhedslisten.

Valgets vindere stemmemæssigt var Venstre, De Radikale og SF. Ingen af disse partier er dog styrket sammenlignet med valget i 2011 - tværtimod. Også De konservative gik frem. Selvom Socialdemokratiet gik tilbage, var valget en succes for dem, fordi det reelt ikke efterlod nogen alternativer til en regering ledet af Socialdemokratiet. Til gengæld betød DFs tilbagegang, at de ikke udgør noget alternativ til Socialdemokratiets traditionelle allierede. Drømmen om et muligt flertal af Socialdemokratiet, SF og DF fordampede. Præcis ligesom Thornings drøm om, at Socialdemokratiet, De Radikale og SF kunne få flertal sammen med De Konservative fordampede i 2011.

For Enhedslisten var valget en skuffelse. Vi havde forventet fremgang, men gik tilbage. Tilsyneladende tabe vi primært stemmer til SF, men vandt til gengæld en del fra Alternativet.

Temaerne i valgkampen passede ellers meget godt med Enhedslistens prioriteringer. Alligevel måtte vi se SF løbe med minimumsnormeringerne og dermed en stor del af velfærdsdagsordenen. De Radikale løb med modstanden mod den diskriminerende og uretfærdige udlændingepolitik og i klimapolitikken havde mange nok svært ved at skelne vores politik fra De Radikales, SF og Alternativets. Alt i alt havde vi ikke nogen dagsorden eller rolle som klart skilte os ud fra de andre.

Med knap 800 nye medlemmer gav valgkampen dog en medlemsmæssigt løft og det samlede resultat gav os også nogle helt anderledes politiske arbejdsbetingelser end under Løkke-regeringerne.

3.3 100 DAGESPLANEN

Offentliggørelsen af 100 dagesplanen var vedtaget i den forudgående årsmødeperiode af den daværende hovedbestyrelse. Selve planen var udarbejdet af folketingsgruppen og offentliggjort lige før årsmødet i 2018. Den blev diskuteret i grupper i forbindelse med årsmødet og dette blev fulgt op med medlemsmøder og offentlige møder om planen i foråret 2018.

På HB-mødet den 24. juni vedtog HB en opfordring til afdelinger og udvalg om at debattere planen og at indsende kommentarer, ideer og synspunkter på planens indhold og hvordan den kunne anvendes inden den 3. september. HB vedtog også, at man ville gøre status over debatten på HB-mødet den 8.-9. september og konkludere på debatten på mødet den 6. oktober. Dette skete på baggrund af, at HB på mødet den 26.-27. maj havde forkastet et forslag om, at den endelige vedtagelse af 100 dages-planen skulle ske på en delegeretkonference.

Til HB-mødet den 8.-9. september havde FU udarbejdet 3 forslag til, hvordan man skulle arbejde videre med 100 dages-planen. Forslag om at udarbejde en ny 100 dages-plan på baggrund af de indkomne input og et forslag om at HB ikke konkluderede på debatten, da planen var udarbejdet af folketingsgruppen og havde en ramme og form, som ikke kunne rummes i HBs arbejdsform, blev afvist. I stedet vedtog HB, at der til HB-mødet i oktober skulle udarbejdes en kort opsamling og en kortere liste over forslag, der skulle tages med i den kommende valgkamp.

På grund af tidspres på HB-mødet den 6. oktober blev den endelige opsamling udsat til HB-mødet den 17.-18. november. Her vedtog HB opsamlingen af debatten på 100 dages-planen (11 stemmer for, 4 imod og 3, der undlader). Hovedpointerne var:

Der har generelt været begejstring for at diskutere konkret politik indenfor den ramme, som oplægget sætter og i forhold til udadvendte møder og arrangementer, har debatten været en af de mest omfattende i Enhedslistens historie.

Generelt har der været bred tilslutning til debatoplæggets politiske ambitionsniveau og præmissen om finansierede forslag, men nogle medlemmer har været uenige heri, ligesom der har været kritik af, at oplægget ikke var afklaret internt i Enhedslisten inden den offentlige debat.

Debat, møder og snak skaber ikke i sig selv politisk mobilisering. Men debatoplægget har været med til at sætte en dagsorden om, at der er masser af konkrete og realistiske handlemuligheder, hvis vi vil skabe en bedre verden. Det har givet en konkret mulighed for at drøfte sammenhængende politik, der rækker ud over den helt aktuelle situation i Enhedslisten og med mennesker, der er nysgerrige og interesserede i vores politik.

Ud fra debatten blev der fremhævet 8 tiltag, som særligt var velegnede til at indgå i valgkampen:

- Fjernelse af fattigdomsydelserne
- Retssikkerhed og værdighed for mennesker på dagpenge, kontanthjælp, førtidspension m.v.
- En markant indsats på klimaområdet - bl.a. på transport og landbrugsområdet
- En social profil i finansieringen af den grønne omstilling.
- Demokrati på uddannelsesinstitutionerne - mere magt til elever/studerende og ansatte
- Gratis tandpleje
- Bedre forhold og rettigheder for asylansøgerbørn og familiesammenførte børn og unge
- Offentlig ejet samfundsbank

Debatten om debatten afslørede, at der er uenighed omkring formen for sådanne debatter i Enhedslisten, men at organiserede politiske debatter, hvor vi både diskuterer internt og eksternt, kan skabe begejstring, interesse og politikudvikling understreger både forløb og resultat af denne debat.

4. HOVEDBESTYRELSEN SOM STRATEGISK LEDELSE

HBs beslutning om at fungere som strategisk ledelse tog udgangspunkt i et ønske om at fastholde HBs fokus på de vigtige diskussioner og temaer, som HB skulle forholde sig til. Det er i stor udstrækning lykkedes og HB har da også på baggrund af den politiske situation i og udenfor Enhedslisten i forslaget til Arbejdsplan lagt op til en mere grundlæggende partidiskussion om Enhedslistens politiske rolle og organisering. Så på det overordnede plan har vi levet op til vores forventninger.

Til gengæld kan det nok diskuteres om vi har været i stand til at forbedre kommunikationen og dialogen med medlemmerne, afdelingerne og udvalgene. Vi har forsøgt at følge systematisk på HB-medlemmernes kontakt til afdelinger og udvalg og konklusionen må vel være, at denne kontakt fungerer meget forskelligt. Det afhænger både af det enkelte HB-medlems indsats og af afdelinger og udvalgs interesse i en sådan dialog, men det er et område, hvor vi - måske med udgangspunkt i de gode eksempler på det der trods alt fungerer - kan blive bedre.

HB har kun i meget begrænset omfang kommunikeret direkte med medlemmerne og offentligheden. Vi har dog løbende vurderet, om der var behov for dette, så der er tale om en bevidst prioritering også i de tilfælde, hvor vi har fravalgt at gøre dette. Vi sendte dog en medlemsmail d. 7 juni med vores udtalelse om folketingsvalget, som også er beskrevet andetsteds i denne beretning.

Et særligt spørgsmål vedrører HBs håndtering af henvendelser fra enkeltmedlemmer eller grupper af medlemmer. Det er forholdsvis indlysende, at HB ikke kan lade sin dagsorden styre af sådanne henvendelser. På den anden side har medlemmerne krav på et svar og her har vi i mange tilfælde valgt at lade FU svare. Der er næppe noget alternativ til dette, selv om det nogen gange kan føre til, at medlemmer oplever, at de ikke bliver taget alvorligt og får et ordentligt svar fra HB.

Forholdet til folketingsgruppen, hvor Enhedslisten jo også er den strategiske ledelse, udgør en særlig udfordring, som næppe bliver mindre i den nye parlamentariske situation. Forløbet omkring udviklingen af den nye taktik i forhold til regeringsdannelsen fungerede på mange måder eksemplarisk, men her var vi jo også i den heldige situation, at vi havde rigtig god tid til processen og sådan er det sjældent.

HB vedtog på sit møde den 26.-27. maj principperne for samarbejdet mellem HB og folketingsgruppen. Udgangspunktet er, at folketingsgruppen arbejder inden for rammerne af årsmøde, HB og FU-vedtagelser. Folketingsgruppen fremlægger store eller principielle uenighed for HB. Krigsdeltagelse og mandater i forhold til finanslovsforhandlinger og lign. skal altid forelægges HB/FU. Folketingsgruppen orienterer FU/HB om store parlamentariske udspil. HB/FU behandler herudover normalt ikke de folketingsforslag, folketingsgruppen kommer med, de udtalelser, de kommer med eller deres stemmeafgivning. Det forhindrer selvfølgelig ikke, at HB eller enkelte HB-medlemmer kan tage sådanne spørgsmål op direkte overfor folketingsgruppen eller det enkelte folketingsmedlem.

På trods af denne principielle enighed, har det været et tilbagevendende spørgsmål i denne periode om hvornår og i hvilket omfang HB, udvalg og medlemmer skulle involveres i folketingsgruppens politikudvikling og -formulering i forhold til større udspil.

HB-medlemmerne har kun i meget begrænset omfang deltaget i den offentlige debat. Det hænger nok sammen med, at det er svært at få tid til dette ved siden af et fuldtidsarbejde og en aktiv indsats i Enhedslisten og andre steder, så selv om vi godt kan arbejde med at blive bedre til dette, bør vi nok være realistiske i forhold til vores ambitioner på dette område.

5. ENHEDSLISTEN SOM ET INTERNATIONALISTISK PARTI

Inden for denne strategiske målsætning blev der lagt op til, at HB skulle fokusere på at udarbejde et nyt forslag til et nyt delprogram om globalisering, udvikle Enhedslistens samarbejde med andre socialistiske kræfter i Europa og forberede og gennemføre valgkampen til EU-parlamentet.

5.1 ARBEJDET MED ENHEDSLISTENS DELPROGRAM OM GLOBALISERING

HB nedsatte umiddelbart efter årsmødet en arbejdsgruppe, som skulle udarbejde et forslag et delprogram om globalisering. Denne gruppe fremlagde et forslag til HB-mødet den 17. - 18. november 2018. Her blev det vedtaget, at der på baggrund af debatten og en lang række ændringsforslag skulle udarbejdes et nyt forslag til januarmødet i HB. Der blev på mødet nedsat en ny skrivegruppe, som blev ansvarlig for dette arbejde. I mellemtiden blev der også afviklet 3 medlemsseminarer om globaliseringsprogrammet forskellige steder i landet.

På mødet i januar blev der vedtaget et forslag til Globaliseringsprogram efter en lang debat og mange afstemninger. HB vedtog dog også, at dette forslag udsendes til medlemmerne med oplysning om, at HB/FU nedsætter en skrivegruppe, der kommer med ændringsforslag vedrørende de tre punkter asyl, migration og international faglig organisering. Skrivegruppen skulle tilstræbe, at der blev udarbejdet et forslag, der kunne få bred opbakning i HB. Hvis der ikke kunne opnås enighed om dette, skulle der udarbejdes A og B forslag på de begrænsede delemner, hvor der er politiske uenigheder.

Den nedsatte skrivegruppe formåede ikke at blive enig på alle områder, men endte med at fremlægge 3 A- og B-forslag til årsmødet. Der blev stemt om forslagene, sådan at de forslag, der fik flest stemmer blev betegnet som A forslag. Derefter vedtog HB at fremsende det vedtagne forslag med A og B ændringsforslagene til årsmødet.

5.2 ENHEDSLISTENS SAMARBEJDE MED ANDRE SOCIALISTISKE KRÆFTER I EUROPA

Enhedslisten gik op til valget til EU-parlamentsvalget sammen med 5 andre socialistiske partier i Europa i Now the People omkring en række konkrete politiske udspil. Det repræsenterede et skridt fremad for Enhedslistens samarbejde med socialister i andre europæiske lande. Vi har aldrig tidligere været i stand til at formulere så præcis og konkret politik på det niveau. Samarbejdet »Now the people« var mellem Podemos i Spanien, La France Insoumise i Frankrig, Bloco Esguerda i Portugal, Vänsterpartiet i Sverige, Vänsteralliancen i Finland og Enhedslisten. Det betød formulering af fælles temaer i EU-valgkampen - bl.a. om klima og mod skattely. I Danmark var der en lancering af klimatemaet med international deltagelse. Der blev også formuleret en række tekster, som dog ikke fik større udbredelse. De blev fx ikke publiceret i Danmark. Samarbejdet bestod væsentligst af en række møder mellem parlamentariske ledere af partierne.

Det næste skridt må være at skabe et bredere samarbejde omkring disse fælles politiske mål med inddragelse af partiernes medlemmer og aktive i relevante sociale bevægelser.

EU valget var samlet set en alvorlig tilbagegang for venstrefløjen i Europa. Venstrefløjsgruppen GUE/NGL gik tilbage fra 52 til 41 mandater. Podemos og La France Insoumise fik meget skuffende valg. Syriza i Grækenland gik tilbage. Det Franske Kommunistparti røg ud af EU-parlamentet og der var kun et mandat til det tjekkiske kommunistparti. Det belgiske arbejderparti fik et godt valg og det samme fik Bloco i Portugal.

I Skandinavien beholdt partierne deres positioner, men samlet set betyder valget at venstrefløjen er blevet den mindste gruppe i EU-parlamentet. Også Socialdemokraterne fik et elendigt valg samlet set - og selv om de grønne gik frem, betyder det at Socialdemokrater, grønne og venstrefløj nu kun udgør omkring 35% af EU-parlamentet. Valget betød således en drejning til højre, selv om det yderste højre ikke fik så godt et valg, som mange havde frygtet.

Udover dette arbejde er Enhedslisten stadig aktiv i European Left, hvor aktiviteterne stadig har svært ved at udvikle sig fra afholdelse af konferencer og vedtagelse af mere eller mindre generelle resolutioner. Konkret handling er der meget lidt af i dette samarbejde.

5.3 ENHEDSLISTENS VALG TIL EU-PARLAMENTET

HB nedsatte på sit møde den 26.-27. maj en valgkampsledelse, som havde ansvaret for forberedelse og deltagelse i valgkampen til EU-parlamentet. På HB-mødet den 17.-18. november havde HB sin første behandling af valget til EU-parlamentet. Her blev Enhedslistens mål for dette valg fastlagt.

1) Sikre et mandat til både Enhedslisten og Folkebevægelsen i EU-parlamentet.
2) Markere Enhedslisten som et socialistisk og internationalistisk EU-modstanderparti
3) Styrke Enhedslisten og få flere medlemmer og aktive.

På HBs internatmøde den 26.-27. maj 2018 nedsatte HB en Valgkampsledelse, som fik ansvaret for at forberede og gennemføre valgkampen til EU-parlamentsvalget og vedtog et kommissorium for denne. Her havde HB også sin første debat om valgkampen. Her blev muligheden for et særligt tæt samarbejde med en gruppe socialistiske partier i Europa første gang nævnt som en mulighed. Dette forslag var der stor tilslutning til i HB. Nødvendigheden af tæt koordinering med Folkebevægelsen blev også nævnt og tilføjet til valgkampsledelsens kommissorium.

Den 2.-3. marts 2019 vedtog HB valggrundlaget til EU-parlamentsvalget

Valggrundlaget tog udgangspunkt i de samme politiske principper og prioriteringer, som vi har i det danske folketing. Det blev understreget, at EU-parlamentsvalget ikke handler om Danmarks medlemskab af EU, men om hvilken politik, der skal fremføres i EU parlamentet, men det blev også understreget, at Enhedslisten er grundlæggende modstander af EU-konstruktionen.

Valgkampen til EU-parlamentsvalget blev præget af, at folketingsval-

get blev udskrevet allerede i starten af valgkampen til EU-parlamentet. Det betød, at EU-valgkampen langt hen ad vejen druknede i folketingsvalgkampen.

Dette ramte uden tvivl Folkebevægelsen, som dog nok også blev ramt af, at Brexit tumulten havde gjort det vanskeligere at argumentere for dansk udmeldelse af EU og at hele ideen om en tværpolitisk EU modstand i EU-parlamentet gøres mere og mere vanskelig i og med, at parlamentet tager stilling til flere og flere konkrete politiske spørgsmål.

Valgets store sejrherrer blev De Radikale, SF, Venstre og De Konservative. Præcis som ved folketingsvalget. Denne gang var EU begejstring tilsyneladende vejen til succes. Selv om EU jo på ingen måde har bidraget til at løse de udfordringer, vi står overfor.

Under alle omstændigheder blev valgresultatet en skuffelse. Folkebevægelsen røg ud og 5,4 procent til Enhedslisten var ikke et tilfredsstillende, selv om det selvfølgelig var positivt, at Enhedslisten kom ind i EU-parlamentet, hvilket giver os en ny scene at spille på.

Vores grundlæggende kritik af EU kom ikke klart frem i valgkampen – og Enhedslisten fremstod med en uklart profil, som i pressen og andre steder fejlagtigt blev udlagt, som om vi havde ændret vores EU-politik.

6. ENHEDSLISTENS BEVÆGELSESARBEJDE

I dette afsnit gennemgås HBs opfølgning på mobiliseringen i forbindelse med OK 18, vores generelle diskussion og beslutninger omkring bevægelsesarbejdet - særligt i forhold til klima- og miljøbevægelsen og andre diskussioner, da årsmødet i den vedtagne arbejdsplan specifikt havde peget på dette område og initiativer i forhold til bevægelsesarbejdet.

Rigtigt mange medlemmer af Enhedslisten er aktive i diverse bevægelser, uden at det sker i direkte kontakt med Enhedslisten og det er fint, men det er en vigtig diskussion, hvordan Enhedslisten kan blive bedre til at understøtte disse medlemmers aktivitet og skabe forbindelse og netværk imellem dem.

6.1 OK 18

HB gennemførte på sit møde den 24. juni 2018 en diskussion og opsamling på forløbet i forbindelse med de offentligt ansattes OK 18 og vedtog i den forbindelse en udtalelse. Hovedkonklusionen var, at mobiliseringen i forbindelse med OK 18 var et historisk nybrud. Musketereden blandt de offentligt ansattes organisationer og solidariteten mellem medlemmerne gav en ændring i styrkeforholdene og viste nye veje for overenskomstfornyelserne.

Lærerne kom ikke i mål, men netop derfor er det vigtigt, at den styrke, der blev opnået, bruges til lokalt at opnå resultater, der peger frem mod løsninger, som kan give en ny aftale i 2021. Antallet af lokale arbejdstidsaftaler er da også vokset efter OK 18. Indholdet af disse aftaler er dog af meget varierende kvalitet.

HB konkluderede også, at det var vigtigt, at de offentligt ansatte bevarede strejkeretten.

Enhedslisten havde i Folketing, regioner og kommuner bakket op bag de offentligt ansatte. De offentligt ansatte medlemmer af Enhedslisten engagerede sig i deres fagforeninger og på deres arbejdspladser. Enhedslistens afdelinger var aktive på gader og stræder og brugte deres pladser i byråd og regioner til at bakke op bag de offentligt ansatte.

Med overenskomstfornyelsen blev der taget et begyndende opgør med de fortsatte forværringer af velfærden. Hermed var overenskomstfornyelse med til at skabe den ændring i det politiske klima, som fik stor betydning for forløbet af valgkampen i sommeren 2019.

Desværre viste det sig ikke muligt at bygge videre på mobiliseringen fra OK 18 i forbindelse med behandlingen af budgetterne for 2019 i regioner og kommuner, som HB opfordrede til i sin udtalelse. Alligevel blev forhandlingerne mellem Finansministeriet, KL og Danske Regioner påvirket af konflikten, sådan at resultatet blev en smule mindre dårligt, end vi havde set i de forudgående år.

HB opfordrede til, at erfaringerne fra de offentliges overenskomst i 2018 blev anvendt ved de private OK forhandlinger i 2020.

6.2 BEVÆGELSESARBEJDET GENERELT – SÆRLIGT MED HENBLIK PÅ KLIMAOMRÅDET

Årsmødet havde vedtaget, at vi specifikt skulle understøtte arbejdet omkring klimabevægelsen. Her mobiliserede vi til deltagelse i flere store klimapolitiske aktioner i Europa - herunder Ende Gelände. Herudover var der i HB var der enighed om, at vi havde brug for en mere bred diskussion af Enhedslistens medlemmers arbejde i bevægelserne og hvordan, vi kunne styrke dette. På den baggrund nedsatte HB på sit møde den 24. juni en arbejdsgruppe, som skulle forberede diskussion og eventuelle vedtagelser i HB. Kommissoriet for denne arbejdsgruppe blev vedtaget på HB-mødet den 8.-9. september.

Den 6. oktober vedtog HB på baggrund af et oplæg fra Arbejdsgruppen et papir »Enhedslisten i bevægelsesarbejdet«.

Her blev det understreget, at bevægelserne er vigtige både i forhold til at opnå resultater her og nu og i forhold til vores langsigtede kamp for grundlæggende samfundsforandringer. Grundlæggende kan bevægelser deles op i mere spontant opståede bevægelser, hvor det er svært/umuligt at forudse, hvor den næste opstår og bevægelser med mere permanente strukturer (f.eks. fagbevægelsen). I de sidstnævnte er det vigtigt at fokusere på medlemmernes aktivet, som det drivende, fastholde medlemsdemokratiet, løbende udskiftning på de ledende poster og undgå urimelige privilegier til de personer, som får disse poster.

Arbejdet i bevægelserne giver Enhedslistens medlemmer konkrete erfaringer med organisering af politisk aktivitet, forbindelser og kontakter og en bedre fornemmelse af, hvad der rør sig og hvor der er mulighed for at få opbakning til politiske bredere politiske aktiviteter.

Enhedslisten ønsker at indgå som et organiserende og inspirerende element i bevægelserne med medlemmerne som aktive deltagere. For at styrke vores arbejde med dette ønsker vi at etablere netværk for aktive medlemmer af Enhedslisten i alle bevægelser.

Set i lyset af vigtigheden af dette arbejde besluttede HB også, at vi skal afsætte flere ressourcer til at understøtte netværk i bevægelserne og vores medlemmers aktivitet her. Det betyder også, at vi skal diskutere og tage stilling til, hvor det er vi skal prioritere organisationens ressourcer. Det kan både være områder, hvor vi ser aktiviteterne spire og vokse og der, hvor vi finder det absolut nødvendigt at styrke bevægelserne.

Hele partiet skal diskutere arbejdet i de vigtigste bevægelser - både for at inspirere og støtte vores aktive i disse bevægelser, men også for at påvirke arbejdet med andre erfaringer og synsvinkler.

Til HB-mødet den 2.-3 marts 2019 forelå der konkrete forslag om at prioritere ansatteressourcer til netværksdannelse blandt bevægelsesaktive og at afholde Aktivistfabrikken som et weekendarrangement med et rødt og et grønt spor. Et af formålene med dette var at styrke Enhedslistens medlemmers deltagelse i klima- og miljøbevægelsen.

Disse forslag blev mødt med kritik af, at det var svært at få disse forslag indplaceret i de vedtagne prioriteringer. I stedet vedtog HB, at det grønne arbejde skal opprioriteres, at der skal afsættes flere ressourcer til bevægelsesarbejdet på dette område og at arbejdet med at sikre dette indgår i det videre arbejde med at udarbejde Arbejdsplanen.

6.3 MODSTANDEN MOD »GHETTO«PLANERNE

HB har i flere omgange diskuteret modstanden mod ghettoplanerne. Første gang var på HB-mødet den 24. juni 2018, hvor HB med udgangspunkt i situationen i Århus opfordrede til en bred modstand mod disse planer - særligt mod nedrivninger af gode boliger og tvangsflytning af beboerne. I efteråret afholdt Boligpolitisk Udvalg et seminar med fokus på ghettopakken og dens konsekvenser for de almene boliger. I forlængelse af dette havde HB sagen på dagsordenen på mødet den 6. oktober 2018. Her blev både lovgivningens konkrete indhold og de forskellige konsekvenser rundt om i landet diskuteret. Konklusionen blev, at Enhedslisten fastholdt sin principielle modstand, som vedtaget på juni-mødet og herudover opfordrede folketingsgruppen til at arbejde for bygning af flere almene boliger, sådan at alle storbykommuner og befolkningsvækstkommuner i 2030 har mindst 40 procent almene boliger. HB videresendte et forslag om en boligpolitisk kampagne til Boligpolitisk Udvalg og et flertal i HB afvise at behandle den konkrete håndtering at problemstillingen i Odense.

I forlængelse af HBs diskussioner af denne sag tog FU initiativ til at afholde et seminar for de aktive medlemmer af Enhedslisten i modstanden mod »ghetto«planerne. Der blev også udgivet to flyers til at understøtte modstanden.

7. AT UDVIKLE ENHEDSLISTEN TIL ET STØRRE OG MANGFOLDIGT OG MERE MANGFOLDIGT PARTI

HBs 5. strategiske mål var, at udvikle Enhedslisten til et større, mere aktivt og mere mangfoldigt parti. Som et led i dette skulle vi blandt andet arbejde med kampagner og initiativer for at organisere nye partimedlemmer, at gøre Enhedslisten mere attraktivt for mennesker med indvandrer og flygtningebaggrund, tage initiativer, der kunne understøtte Enhedslistens feministiske praksis og fremme, at Enhedslisten både i forhold til medlemmer og tillidsvalgte kan afspejle befolkningen i forhold til uddannelse, job og klassebaggrund. Det kan være svært at finde en systematisk indsats på dette område, men der er taget en række konkrete initiativer og der er også arbejdet med Enhedslistens organisation. Arbejdet har været organiseret flere af de HB-arbejdsgrupper, som blev nedsat på HB-internatet den 26.-27. maj 2018.

7.1 FLERE MEDLEMMER I ENHEDSLISTEN

Der er flere gange taget initiativ til at igangsætte en kampagne for flere medlemmer, men en systematisk indsats, har vi ikke været i stand til at gennemføre. Der blev gennemført en mindre indsats i forbindelse med debatten om 100-dages-planen og der har været taget initiativer i forhold til den faglige sektor. Medlemstallet har været relativt stabilt, hvilket dækker over en forholdsvis stor udskiftning (ca. 1000) i løbet af et år. I forbindelse med valgkampen skete der et løft i antallet af medlemmer. Vi fik op imod 800 nye medlemmer.

7.2 STYRKELSE AF UDVALGENES PLACERING I ENHEDSLISTEN

Udvalgene er en af de muligheder Enhedslistens medlemmer har for at være aktive på tværs af afdelingerne. Selvom der altid har været enighed om, at udvalgene udgør et vigtigt element i Enhedslistens struktur i forhold til politikudvikling og politisk aktivisme, har der også været en klar opfattelse både i og uden for udvalgene, at de ikke spillede den rolle, de var tiltænkt.

Siden 2016 har der været nedsat en projektgruppe, som har arbejdet med at gøre udvalgene til steder, som kan fungere som et attraktivt sted at være aktiv i Enhedslisten. Denne gruppe afrapporterede til HB på HB-internatet den 26.-27. maj. Formålet med projektet er at sikre, at udvalgene har kontakt til relevante MFere, at udvalgene politikudvikler, at udvalgene udarbejder forslag og andre papirer, som kommunalt- og regionalt valgte kan bruge og at udvalgene blander sig i den offentlige debat.

Det fremgik også af afrapporteringen, at udvalgene både efterspørger kontakt, inddragelse og dialog med HB og folketingsgruppen, men det blev også understreget, at der var behov for at forholde sig mere aktivt til bevægelserne inden for de enkelte områder. HB vedtog på dette møde også retningslinjerne for HB kontaktens opgaver i forhold til udvalgene, som tidligere nævnt har resultatet af dette arbejde ikke alle steder levet op til forventningerne. I det hele taget er der nok brug for en grundig diskussion af kontakten mellem HB og udvalgene.

Som en udløber af en diskussion af kulturpolitikkens og det kulturpolitiske programs placering i Enhedslisten deltager Kulturudvalget i HB-mødet i august måned.

7.3 ENHEDSLISTEN SOM ET MERE MANGFOLDIGT PARTI

I forlængelse af vedtagelsen af det feministiske delprogram har landskontoret udarbejdet en folder, som beskriver, hvordan nogle af de feministiske principper kan inddrages i vores partiarbejde, så det bliver mere inkluderende og åbent. Der er i enkelte afdelinger arbejdet i forhold til boligområder, hvor der bor mange af anden etnisk oprindelse. I vores folketingsgruppe er der nu næsten lige så mange kvinder som mænd (6 ud af 13) og vi opstiller nu langt flere kandidater af anden etnisk oprindelse end tidligere til folketingsvalg. Vi har igen fået et anti-racistisk udvalg. Alligevel må konklusionen være, at vi ikke har arbejdet systematisk og kontinuerligt med denne problemstilling.

7.4 OPRETTELSE OG NEDLÆGGELSE AF AFDELINGER

Afdelingsstrukturen spiller en vigtig rolle for udviklingen i Enhedslisten og medlemmernes mulighed for at være aktive. Der har ikke været den store bevægelse her i løbet af året med undtagelse af opdelingen af afdelingen i Århus. I Århus-afdelingen har der i flere år været arbejdet med en opdeling af afdelingen, uden at der var opnået enighed om en model. Til HB-mødet den 8.-9. september 2018 forelå der et forslag fra Århus-afdelingens generalforsamling i april måned om at opdele Århus-afdelingen i tre afdelinger. Århus Nord, Århus Vest og Århus Syd samt et forslag fra medlemmer i Århus Midtby om at oprette en Midtbyafdeling. Forslaget fra Århus-afdelingens generalforsamling om at dele afdelingen i tre: Århus Nord, Århus Vest og Århus Syd blev vedtaget.

Herudover godtog HB i perioden oprettelse af Egedal afdelingen og nedlæggelse af Billund afdelingen.

7.5 VALG AF FOLKETINGSKANDIDATER

HB besluttede på baggrund af debatten på flere årsmøder, at igangsætte et udvalgsarbejde omkring denne problemstilling. Et oplæg fra gruppen blev behandlet på HB-mødet den 17. -18. november 2018 og på den baggrund vedtog HB, at opfordre udvalget til at fremlægge 1-4 forslag til konkrete ændringer, som kunne behandles på HB-mødet i januar 2019. Her fremlagde udvalget forslag til vedtægtsændringer som HB kunne stille til årsmødet. HB besluttede at foreslå følgende vedtægtsændringer til årsmødet:

- at mindst halvdelen af pladserne skal besættes af kvinder,
- at folketingskandidater kun skal vælges hvert andet år,
- at HB's medlemmer i kandidatudvalget ikke skulle have stemmeret,
- og at valg af de regionalt udpegede kandidater skulle ske efter en vejledende urafstemning og efter de samme regler, som kandidatlisterne godkendes efter på årsmødet.

Dermed besluttede HB også at man ikke ville stille følgende forslag på årsmødet:

- at årsmødet kun skulle udpege kandidater svarende til halvdelen af de kandidater, som meningsmålingerne gav Enhedslisten ved et kommende valg
- og at kandidatudvalget kunne foreslå mere end 1 kandidatliste til årsmødet.«

7.6 PARTISKAT

HBs har i flere omgange behandlet, hvordan reglerne for partiskat for kommunalbestyrelsesmedlemmer og regionsrådsmedlemmer skal håndteres. HB har vedtaget et sæt retningslinjer for FUs forvaltning af disse regler. HB har også valgt at stille vedtægtsændringsforslag som sikrer at vi kan kræve partiskat, hvis repræsentanter modtager flere forskellige indtægter, som tilsammen overstiger partilønnen, fra erhverv de er udpeget til af Enhedslisten.

7.7 BEDRE SAMMENHÆNG MELLEM DE POLITISKE NIVEAUER I ENHEDSLISTEN

Vi har i forlængelse af en diskussion i HB i januar 2018 arbejdet med at styrke samarbejdet mellem vores repræsentanter i kommunalbestyrelser, regionsråd og folketinget. I løbet af 2018 er kommunikationsvejene

mellem disse blevet forbedret. Kommunalgruppen og regionalgruppen diskuterer mere systematisk samarbejdsflader mellem dem og i forhold til folketingsgruppen. Relevante folketingsmedlemmer deltager i de halvårlige møder for vores kommunalt valgte, i kommunalgruppens møder og i de tre regionstræf for de valgte i regionsrådene. Det er et par gange forsøgt at holde fælles træf for de kommunalt valgte og regionsvalgte, men det har desværre vist sig at være for vanskeligt at finde og prioritere de fælles temaer og samarbejdsflader. I stedet koordinerer regionsgruppen med relevante udvalg og folketingsmedlemmer, primært sundhedsudvalget og den sundhedspolitiske ordfører og den ansatte. Derudover koordineres der via mail med de enkelte regionsorganisationer, herunder med afdelinger og KB-medlemmer, især om trafik og miljø, hvor også centrale udvalg, ansatte og folketingsmedlemmer inddrages.

Selv om det er blevet bedre, er der stadig brug for at være opmærksom på at styrke dette samspil mellem partiets forskellige niveauer.

7.8 TRÆF OG SEMINARER

Der er i perioden blevet afviklet en del nationale kurser og træf. Vi har afholdt 1 kommunalpolitisk konference og 2 kommunalpolitiske træf for kommunalbestyrelsesmedlemmer, medlemmer af de kommunalpolitiske baggrundsgrupper og kommunalpolitisk aktive fra afdelinger, som ikke er repræsenteret i kommunalbestyrelserne. Alle tre arrangementer har været afviklet med et stort deltagerantal og gode evalueringer.

Vi har afholdt et afdelingstræf i foråret 2019, som også var succesfuldt. Der deltog over 50 afdelingsaktive og evalueringerne var gode.

De sidste 2 ungdomsfestivaler, som arrangeres i samarbejde med SUF, har haft forholdsvis få deltagere. Andelen af unge nye interesserede og nye medlemmer er stor og evalueringerne er gode, mens der er meget få aktive medlemmer af Enhedslisten og SUF, som deltager.

I efteråret 2018 afholdt vi Aktivistfabrikken på trods af meget få tilmeldinger (ca. 30). Det har før været et arrangement med stor deltagelse, så vi har gennemført en evaluering af, hvorfor det gik så dårligt at mobilisere til et så bredt arrangement.

Sidst bør det bemærkes, at vi i sommeren 2018 afholdt et sommertræf særligt rettet mod børnefamilierne i Enhedslisten. Det var en stor succes. Desværre måtte sommerferieudvalget samtidig aflyse sommerlejren på grund af for få tilmeldinger. Det er ikke vurderingen, at der var sammenhæng mellem disse to ting, men de to arrangementer er nu slået sammen. I juli 2019 blev Enhedslistens sommerlejr arrangeret i et samarbejde mellem Landskontoret og Sommerlejrudvalget og det blev en succes med over 100 deltagere.

8. INTERNETMEDIE

HB vedtog umiddelbart efter årsmødet, at vi på baggrund af årsmødebeslutningerne i 2013 og 2017 og forløbet af årsmødet i 2018 skulle forsøge at fremlægge et forslag vedrørende et netmedie og nedsatte en arbejdsgruppe, som skulle arbejde videre med dette. På HB-mødet den 18. november 2018 vedtog HB, at »en uafhængig og kritisk socialistisk medieproduktion er noget Enhedslisten skal prioritere og taget et medansvar for.« Der var i HB enighed om, at dette bedst kunne ske i et uafhængigt netmedie uden for Enhedslisten.

Til sidst vedtog HB på dette møde (11 for og 8 imod), at der skal udarbejdes et budget, hvor der afsættes 400.000 til opbygning af et netmedie i årene 2020, 2021 og 2022.

På HB-mødet den 12.-13. marts vedtog HB, efter at arbejdsgruppen havde undersøgt mulighederne, at det eneste medie, som modsvarede Enhedslistens ønsker til format, grundlag og ambitionsniveau var Solidaritet. Derfor indstiller hovedbestyrelsen, at de 3 x 400.000, som HB foreslår afsat til et netmedie gives som støtte til Solidaritet. Forudsætningen for at disse penge kan overføres til Solidaritet er dog, at der indgås en samarbejdsaftale mellem Enhedslisten og Solidaritet, hvor Solidaritet opfylder en række krav fra Enhedslisten.

På den baggrund nedsatte HB en forhandlingsgruppe, som skulle forsøge at indgå en sådan samarbejdsaftale med Solidaritet. Det ser nu ud til, at der kan fremlægges en færdig samarbejdsaftale, som grundlag for årsmødets stillingtagen til dette forslag.

9. OPFØLGNING PÅ ARBEJDSPROGRAMMET FOR 2018-2019

En række af prioriteringerne i Arbejdsprogrammet er beskrevet tidligere i denne beretning. Det gælder arbejdet med globaliseringsprogrammet, Enhedslistens udadvendte arbejde og arbejdet med at styrke Enhedslistens organisation. Arbejdsplanens øvrige punkter gennemgås her.

9.1 DEBAT OM VENSTREFLØJENS FREMTID

På årsmødet i 2018 vedtog vi i arbejdsplanen, at en diskussion af venstrefløjens fremtid og Enhedslistens rolle og opgaver skulle være den central debat i Enhedslisten de næste år. Reelt blev der først taget initiativ til at få sat gang i denne debat i maj/juni måned 2018. HB satser på at fremlægge et debatoplæg sidst i august måned og et konkret plan for denne debat spiller en central rolle i forslaget til arbejdsplan for 2019-2020

9.2 GRØNT DELPROGRAM OG HANDLINGSPLANER

I Arbejdsplanen for 2018-19 peges der på, at det netop vedtagne grønne delprogram skulle omsættes til politisk handling og konkrete udspil. Folketingsgruppen har i perioden fremlagt både en klimaplan og en biodiversitetsplan og HB har i samarbejde med Kommunalgruppen arbejdet på konkrete forslag, der kunne stilles i kommunalbestyrelserne. Alligevel må vi nok konstatere, at vores arbejde med kollektivt at udarbejde handlingsplaner på baggrund af vores delprogrammer er mangelfulde og godt kunne trænge til et løft. Det bliver endnu tydeligere, når vi ser på, hvordan der er fulgt op på det feministiske delprogram fra 2017.

9.3 BORGERLØN

Det blev i Arbejdsplanen for 2018-19 vedtaget, at der skulle igangsættes en partidebat om samfundssikret mindsteindkomst/borgerløn med henblik på en vedtagelse på en delegeretkonference i næste årsmødeperiode eller på årsmødet i 2020. En borgerlønsgruppe har uafhængigt af HB arbejdet med problemstillingen, men der er ikke fra HBs side taget andre initiativer end et forslag til Årsmødet om at beslutningen om denne sag skal ske på en delegeretkonference.

Vedtaget af Enhedslistens hovedbestyrelse d. 31. august 2019

2.1 HOVEDBESTYRELSENS ØKONOMISKE BERETNING 2018-19

(tilføjelse til HB-beretningen til årsmødet 2019)

HB har nedsat en økonomigruppe, der jævnligt mødes for at drøfte status for økonomien, regnskab og budgetter. FU og HB følger også økonomiens status løbende og justerer evt. på budgetposter.

Der har i løbet af denne periode været lidt udskiftning blandt FU-medlemmerne, idet Rune Popp trækker sig og Marianne Frederik bliver den nye FU-ansvarlige i økonomigruppen, januar 2019. De valgte fra HB er Gunna Starck og Lasse P. N. Olsen.

Regnskabet for 2018

Indtægterne er stort set som budgetteret, dog lidt mindre i indsamlede midler.

Lønudgifterne er noget lavere end budgetteret, p.g.a. mindre vikardækning, lavere lønstigning end forudset og overhead fra DIPD-projekter.

Der har været færre udgifter til aktiviteter, p.g.a. mindre omkostninger og mindre deltagelse. Enkelte poster er oversteget budgettet p.g.a. øget aktivitet, f.eks. til OK-kampagne og afdelingstræf.

De administrative udgifter er også faldet noget, p.g.a. udskudt vedligeholdelse, ny og billigere forsikring og færre forsendelser med porto. De samlede udgifter til IT ser ud som, de er steget, men det skyldes omposteringer.

Der bruges i alt 1,9 mio. kr. på valgkampen i 2018, både folketingsvalg og EP-valg, primært til ansættelser, men også noget til materialer, da der er valgrygter. Desuden er en række poster overført til 2019.

Samlet set er der godt ½ mio. kr. i overskud for 2018, der sammen med tidligere overskud giver et akkumuleret overskud på 3,77 mio. kr., der kan overføres til 2019.

Regnskabet for 2019

Regnskabet for 2019 er langt fra færdigt, men prognosen tyder på et overskud og et akkumuleret overskud på ca. 4,5 mio. kr. Der er dog en del, der mangler at blive udregnet og konteret.

Det lykkedes under valgkampen at indsamle de budgetterede støttepenge til kampagner.

Det lykkedes at få 700 nye medlemmer, så medlemstallet 17.juni er på 9.818 - det højeste medlemstal siden juli 2013, hvor vi lige nåede 10.000 medlemmer. Det er dejligt med flere medlemmer til aktiviteter og øgede indtægter. Indtægterne fra de valgtilfordnede er heller ikke på plads endnu.

Udgifterne til Folketingsvalget og EP-valget når op på omkring 5 mio. kr. Til gengæld ser det ud som om, der kommer færre udgifter til andre aktiviteter. Dog har der været flere udvalgsseminar.

For at bidrage til at afhjælpe Folkebevægelsens aktuelle økonomiske vanskeligheder, og for at følge årsmødebeslutningen fra 2016, besluttede FU her og nu at bevilge et beløb svarende 4 månedslønninger (juli, august, september, oktober) til Folkebevægelsen, i alt 155.000 kr, indtil udmøntningen af årsmødebeslutningen fra 2016 er endelig afklaret.

Ny situation efter valget og budget 2020

Efter folketingsvalget i juni 2019 kommer Enhedslisten til at miste indkomster fremadrettet; primært som tab af statsstøtte, de såkaldte stemmepenge: ca. 1 mio. kr. Enhedslisten mister også noget på indtægterne fra partiskat og EU-støttemidler, men til gengæld kommer der partiskat fra EP-medlemmet og der er kommet 700 flere medlemmer. Så vi skal finde besparelser på godt 1 mio. kr. i 2020.

Ved EP-valget fik Enhedslisten et medlem; det giver fremadrettet ca.

155.000 kr. i partiskat og halvdelen i 2019. De midler som EU stiller til rådighed for medlemmet af EU-parlamentet, skal bruges som sekretariat for medlemmet, så de midler kan vi ikke direkte råde over.

Der har såvel i økonomigruppen som i HB været uenigheder om, hvordan årsmødebeslut-ningen fra 2016 skal fortolkes: »Såfremt valgforbundet kun opnår et mandat og det tilfalder Enhedslisten, fordeles de samlede økonomiske midler, der udløses ved valg og repræsentation i EU parlamentet, mellem parterne i valgforbundet med udgangspunkt i de opnåede stemmetal. Enhedslisten vil som led i dette stille mindst en stilling til rådighed for Folkebevægelsen«. Skal vi give Folkebevægelsen mod EU omkring 1 mio. kr. eller hvad der svarer til en stilling ca. 450.000 kr.?

Der er også uenighed om, vi skal afsætte 1,2 mio. kr. til net-mediet Solidaritet, ved at bevilge 400.000 kr. hvert af årene 2020, 2021, 2022.

Derfor kommer der flere forskellige budgetforslag til årsmødet fra HB og HB-medlemmer.

Og endelig mangler vi at tage stilling til besparelserne; det besluttes på HB-mødet i weekenden 31.8.-1.9.

Men det er årsmødet, der beslutter budgettet for 2020. Her vil der også være en fremskrivning af prognoserne for 2021-2023.

Kontingentbetaling

Der arbejdes på at få flere medlemmer over på kortbetaling, da det er billigere. Der arbejdes også på kvartalsvis betaling, frem for halvårlig betaling.

Der er på et par årsmøder blevet talt om, at kontingentet er en stor udskrivning, især for reformramte familier. Der har ikke været tilslutning til at nedsætte kontingent, men et kvartalskontingent vil bringe laveste kontingentsats ned på 60 kr.

Et månedskontingent vil naturligvis bringe satsen endnu længere ned, men det er vurderingen, at de mange opkrævninger vil give administrativt bøvl samtidig med at opkrævningsgebyrerne vil tage en uforholdsmæssig stor del af kontingentet.

Der overvejes et introbeløb på 25 kr. for første kvartal. Det vil være et standardtilbud, at det koster 25 kr. ved indmeldelse og derefter den valgte sats hvert kvartal.

Kontingentfritagelse er stadig en mulighed at søge om.

I første omgang kommer dobbeltmedlemmerne (SUF og EL) ikke over på kvartalskontingent, da sommeropkrævningen er SUF's opkrævning.

Vedtaget af hovedbestyrelsen

2.2 FREMMØDESTATISTIK

			29. april	26.-27. maj	24. juni	8.-9. sep	6. okt.	17.-18. nov	jan	marts	4. maj	6. juni	22. juni	29. juni	31. aug.
ANTAL HB-MEDLEMMER TIL STEDE			24	21	22	22,5	22	19,5	19,5	23	23	24	25	18,5	21
Allan Ahmad	HB-medlem	92%	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Anders Olesen	HB-medlem	91%	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	0,5	0,5
Astrid Vang Hansen	HB-medlem	100%	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Daniel Panduro	HB-medlem	69%	1	0	1	0,5	1	1	0,5	1	1	1	1	0	0
Anne Hegelund	HB-medlem	100%	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Gunna Starck	HB-medlem	100%	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Jonas Paludan	HB-medlem	88%	1	1	1	1	1	0,5	1	0	1	1	1	1	1
Khadra Farah	HB-medlem	81%	1	1	1	0,5	1	0	1	1	1	1	1	0	1
Line Barfod	HB-medlem	92%	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0
Jakob Ruggaard	HB-medlem	77%	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0	0
Jakob Sølvhøj	HB-medlem	92%	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1
Lone Degn	HB-medlem	92%	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1
Lasse Olsen	HB-medlem	77%	1	1	0	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1
Louise Hvelplund	HB-medlem	58%	0	0	1	1	0	0,5	0	1	1	0	1	1	1
Maja Albrechtsen	HB-medlem	100%	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Marianne Frederik	HB-medlem	88%	1	1	1	1	1	0,5	1	1	0	1	1	1	1
Marie Lassen	HB-medlem	85%	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1
Michael Voss	HB-medlem	92%	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1
Mikael Hertoft	HB-medlem	100%	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Mikkel Warming	HB-medlem	85%	1	0	1	0,5	1	1	0,5	1	1	1	1	1	1
Per Clausen	HB-medlem	96%	1	1	1	0,5	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Pelle Dragsted	HB-medlem	85%	1	1	1	0,5	1	0,5	0,5	1	1	1	1	1	0,5
Rune Popp	HB-medlem	85%	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1
Trine Simmel	HB-medlem	96%	1	1	1	1	1	0,5	1	1	1	1	1	1	1
Vibeke Syppli	HB-medlem	85%	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1
Laura Kofod	HB-suppleant	81%	0	1	1	1	1	1	0	0,5	1	1	1	1	1

2.3 VEDTÆGTSNÆVNETS BERETNING 2018-19

Medlemmer:

Sigurd Lyk, Mikael Meldstad, Bue Nielsen.

Opgaver:

Vedtægtsnævnet er ansvarligt for fortolkning af landsorganisationens vedtægter. Det har ikke kompetence til at fortolke afdelingernes og de regionale strukturers vedtægter og procedurer, ud over hvor bestemmelser i disse handler om forhold, som også er behandlet i landsorganisationens vedtægter.

Fortolkning af vedtægterne i perioden:

Vi har på forespørgsel fra hovedbestyrelsen om ekstraordinær udpegning af folketingskandidater fastslået, at hvis det efter storkredsmødets afholdelse og valg af folketingskandidater (omtalt i vedtægternes §10, stk. 4) kan konstateres, at der mangler kandidater i en eller flere opstillingskredse, er det regionsbestyrelsens pligt at sørge for, at denne mangel bliver afhjulpet. Vedtægterne stiller ikke krav til den procedure, som regionsbestyrelsen følger i en sådan situation.

Vi har på forespørgsel fra et medlem fastslået, at en række rettigheder, som medlemmerne har, også gælder for medlemmer bosat i udlandet. Vedtægterne giver dog ikke mulighed for at oprette afdelinger af Enhedslisten i udlandet. Årsagen er, at en afdeling af medlemmer i udlandet ikke kan udføre mange af de arbejdsopgaver, som en afdeling i Danmark kan, og derfor ikke kan betragtes som en afdeling i vedtægternes forstand. De rettigheder, som knytter sig til medlemskab af en afdeling, har medlemmer bosat i udlandet derfor ikke.

Fortolkningsoversigt:

Vedtægtsnævnet laver løbende oversigter over sine afgørelser om de gældende vedtægter, som vedtægtsnævnet gennem årene har truffet. Den gældende oversigt (fra 17. september 2018) findes på Enhedslistens hjemmeside, se https://org.enhedslisten.dk/vedtaegter/vedtaegtsnaevnets-fortolkninger-af-enhedslistens-vedtaegter

Falddatoer for folketingsmedlemmer:

Vedtægtsnævnet har efter folketingsvalget den 5. juni 2019 udarbejdet en oversigt over sidste mulige dato, hvor folketingsmedlemmerne kan deltage i urafstemningen om spidskandidater.

Valg af vedtægtsnævnet:

Det er ikke i vedtægterne beskrevet, hvordan vedtægtsnævnet vælges. Vedtægtsnævnet har derfor bedt hovedbestyrelsen om at overveje at medtage dette i sit arbejde med vedtægtsændringer.

Se udvalgenes og de faglige netværks beretninger på hjemmesiden. org.enhedslisten.dk/aam19

3. HOVEDFORSLAG: GLOBALISERINGSPROGRAM

Hovedbestyrelsen har d. 2. marts arbejdet videre med delprogrammet ved dels at indarbejde nogle af de forslag der var kommet og dels at lave A og B forslag nogle af de steder, hvor der er uenighed. Det betyder at årsmødet skal stemme mellem afsnittene, der hvor der står A- og B-forslag

3.0: HB'S GLOBALISERINGSPROGRAM

En grøn jord med fred og plads til alle

Verdensøkonomien er præget af store økonomiske uligheder og et produktionssystem, der allerede har overskredet grænserne for, hvad der er bæredygtigt.

Vi ser oprustning og krig, tilbagevendende dybe økonomiske kriser, klimaforandringer, rovdrift på ressourcerne, dyb fattigdom, slaveri, stigende ulighed, autoritære og udemokratiske regimer og grove krænkelser af menneskerettigheder. Samtidig nærmer vi os en økologisk katastrofe med lynfart. Hovedårsagen er det kapitalistiske system, der bygger på udbytning og undertrykkelse. Det er samtidig den vigtigste forhindring for at løse verdens problemer.

Derfor har vi brug for en ny form for global produktion, der tilgodeser mennesker, samfund og kloden. Produktionen skal organiseres ud fra menneskers behov og inden for rammerne af, hvad vores jord kan bære, og ikke efter kortsigtede behov for profit.

Vi tager konsekvensen af, at vi kun har en jord, og at jordens ressourcer derfor er vores fælles ansvar og skal være vores fælles ejendom. Vi vil tage magten og ejendommen fra de transnationale selskaber og opbygge socialisme.

Globaliseringens konsekvenser

Global kapitalisme og voksende ulighed

Den forskel på rige og fattige lande, som vi ser i dag, er ikke en tilfældighed, men et produkt af økonomiske, militære og politiske processer. Globaliseringen er den stadigt tættere og mere omfattende udveksling af kapital, varer, information og mennesker mellem verdens lande og deraf følgende afhængighed. Den udvikling, der har gjort nogle lande rige, har gjort andre fattigere og samtidig medført, at uligheden internt i både rige og fattige lande er steget kraftigt.

Kapitalismen er og har altid været baseret på global udbytning. I de fattige dele af verden produceres billige råvarer. Ofte under forfærdelige arbejdsforhold og med store miljøkonsekvenser. De billige råvarer transporteres til industriområder, hvor de bliver til færdige produkter, som så igen transporteres for at blive solgt et helt tredje sted. Det er især store virksomheder, der har deres hovedsæder i de rige lande, som har magten over dette produktionssystem, og som tjener enorme penge på det. Det er et produktionssystem, som overflytter kolossale rigdomme fra de fattige til de rige lande og fastholder milliarder af mennesker i fattigdom. Det er samtidig et produktionssystem, der fører til klimaforandringer og enorme miljøødelæggelser lokalt og globalt.

Ophobningen af kapital i den rige del af verden betyder også opbygning af en finanssektor i form af store banker, kapitalfonde og lignende. De investerer deres pengesummer i projekter over hele verden og er på den måde med til at styre, hvor der investeres, hvad der investeres i, og hvordan det skal foregå.

I mange dele af verden oplever store befolkningsgrupper, at uligheden vokser, og at de ikke længere kan have håb om forbedringer af deres situation. Tværtimod får deres børn dårligere livsvilkår, end de selv har haft. Der er langt større utryghed i forhold til job, social sikring, uddannelsesmuligheder mv. I mange rige lande har de seneste mange års reformer udhulet lønningerne, så man i mange lavtlønsjob er nødt til at have flere jobs for at klare sig eller at søge om fattighjælp hos nødhjælpsorganisationer. Flere og flere kan kun få midlertidige jobs og lever med en stor utryghed og manglende rettigheder. Samtidig forsvinder mange jobs pga. automatisering. Mange virksomheder ansætter migranter under ekstremt dårligere forhold, hvilket også presser løn og arbejdsvilkår for andre. Desuden vokser den organiserede kriminalitet mange steder og øger dermed utrygheden og lovløsheden.

Globale magtforhold

Kapitalismen har siden sin opståen været præget af ulige magtforhold, vold, slaveri og udbytning. Den industrielle revolution blev muliggjort ved profitter og råvarer fra kolonierne og ved at bekæmpe koloniernes egen produktion. Fattige lande blev fastholdt i underordnede roller som råvareproducenter, mens de rige lande udviklede industrier.

Kapitalismen har altid været global og afhængig af verdensmarkedet – fra de tidligste slavetransporter finansieret af Europas finanshuse, til vore dages sweatshops i Bangladesh. Men måden, hvorpå dette verdensmarked er blevet reguleret, har ændret sig radikalt gennem historien. Siden Columbus gik i land i Amerika, har de europæiske stormagter delt større og større dele af kloden op imellem sig i store koloniimperier. I begyndelsen af det 20. århundrede var kloden næsten helt delt op i et imperialistisk system. Nogle få rige lande dominerede resten af verden. Konflikter mellem forskellige stormagter om deres indflydelse i verden førte til to verdenskrige.

Efter anden verdenskrig har USA været den stærkeste økonomiske, militære og politiske magt. De fleste kolonier har tilkæmpet sig formel selvstændighed. Og de imperialistiske lande i Vesteuropa har forsøgt at udvikle en fælles imperialistisk struktur i form af EU, der i alliance med USA skulle varetage europæiske virksomheders interesser i resten af verden. Sovjetunionens og Østblokkens sammenbrud forstærkede USA's dominans over verden.

I dag udfordres USA's økonomiske og politiske dominans mere og mere af andre imperialistiske magter. Det gælder især Kina, som ikke blot er verdens næststørste økonomiske magt, men som også udvider sin politiske og militære indflydelse, specielt i Sydøstasien og Afrika. I Europa er der en stærk konflikt mellem Rusland og EU/USA om dominansen af Østeuropa. Disse udviklinger øger risikoen for handelskrige og i sidste instans for militære konflikter, hvor USA, Kina og Rusland er indblandet mere eller mindre aktivt på hver sin side.

Stormagter som Kina, EU, Rusland og Indien repræsenterer deres nationale kapitalinteresser og ikke retfærdighed. Selvom lande som Rusland og Kina i stigende grad er i konflikt med de vestlige kapitalistiske lande, så står disse lande på ingen måde for et alternativt til det kapitalistiske system. En mere retfærdig verdensøkonomi kræver derfor et opgør med hele det globale kapitalistiske system, og ikke bare udskiftning af en dominerende magt med en anden.

Den globale situation kompliceres yderligere af, at nogle lande både er underordnede i forhold til USA og samtidig fungerer som regionale imperialistiske magter. Det ser vi f.eks. med Brasilien i Latinamerika og Saudi-Arabien i Mellemøsten.

EU bygger på ideen om en fælles europæisk imperialisme i forhold til resten af verden. Det ser vi bl.a. med rovdriften på fiskeressourcer ud for Afrika.

Også internt i EU sker der en overflytning af rigdomme fra Syd- og Østeuropa til EU's kernelande som Tyskland og Frankrig. Først og fremmest fungerer EU for at give de store virksomheder de bedste muligheder for at skabe profit ved at gennemtvinge privatiseringer og nedskæringer i de enkelte lande bl.a. ved hjælp af EU's budgetlov.

Danmark er et af de imperialistiske lande, der udviklede sig på baggrund af kolonialismen. Danmark fungerer stadig som et imperialistisk land, der i sin udenrigspolitik understøtter store danske virksomheders interesser, såsom A. P. Møller, der spiller en stor rolle i USA's militære logistik. Danmark fungerer samtidig som en del af den europæiske imperialisme i EU og som en loyal allieret overfor USA.

Dansk støtte til udviklingslande, som tidligere havde en målsætning om at støtte landenes opbygning og bekæmpe fattigdom, bliver i stadig stigende grad brugt til at støtte store virksomheder og fremme en imperialistisk politik.

Virksomhedernes og finanskapitalens magt

Det er en grundlæggende dynamik i det kapitalistiske økonomiske system, at det fører til ophobning af kapital i hænderne på store virksomheder, banker og kapitalfonde. Denne dynamik bliver forstærket af borgerlig ideologi og politik. Efter oliekrisen i 70'erne har regeringer i de store imperialistiske lande ført en såkaldt nyliberal politik, hvor de gennem handelsaftaler og deregulering af de internationale finansmarkeder har gjort det muligt for disse store virksomheder og finanshuse at vokse til et hidtil uset niveau.

Internationale institutioner som WTO, IMF, Verdensbanken og EU har spillet en central rolle som redskaber for denne politik. Igennem disse institutioner har man indført frihandelsaftaler der tvinger landene til at åbne deres markeder for de store virksomheder. Og ved hjælp af låneaftaler har man tvunget de fattige lande til at føre en nyliberal politik, der blandt andet betyder privatisering af transport, vand og offentlige virksomheder, samt nedskæringer i velfærdsgoder som uddannelse og sundhed. IMF og Verdensbanken har ofte givet lån til diktatorer og tyranner, og resultatet af disse aftaler har mange steder været en forværring af levevilkårene for verdens fattigste.

De nyeste handelsaftaler som f.eks. TTIP (EU og USA), CETA (EU og Canada) og TTP (Asien og Stillehavet) indebærer en yderligere forskydning af magt til fordel for virksomheder og investorer imod demokratiske beslutninger, forbrugerbeskyttelse, miljølovgivning og lignende. De gør det ligefrem muligt for virksomheder at sagsøge stater for at føre en politik, som skader virksomhedernes profit.

Globaliseringen af den kapitalistiske produktion og den nyliberale politik, som har understøttet dette, har også betydet at mange virksomheder har flyttet deres industriproduktion helt eller delvist ud af de gamle industrialiserede lande til lande med ringere løn, arbejdsforhold og miljøregulering. Ofte sker dette i en form, hvor produktionen formelt foregår i et selvstændigt lokalt firma, men reelt er helt afhængigt af de multinationale koncerner.

Slaveri er i dag mere udbredt end dengang, det var lovligt, og slaver er i dag langt billigere. Slaveri findes også i vestlige lande, herunder i Danmark. Slaveri findes i mange dele af erhvervslivet, men især hvor der er behov for ufaglært arbejdskraft. Det kan være helt almindelige varer som tøj, fisk, brød, chokolade, smartphones mv., der sælges i vores almindelige butikker, hvor der er anvendt slaver et sted i produktionskæden. Desuden bliver en del slaver anvendt til prostitution og kriminalitet, bl.a. udnyttes mange børn til kriminalitet, fx til hashproduktion, lommetyverier, svindel med velfærdsydelser mv. Der er foreløbig meget lidt forskning om slaveriets økonomiske betydning.

Internettet har også givet virksomheder nye muligheder for at organisere produktion og salg af produkter på tværs af verden. Det har øget deres magt i forhold til ansatte og lande, og de fleste af verdens største virksomheder, målt i markedsværdi, er internetbaserede. Internettet har øget mulighederne for kommunikation og vidensdeling, men vi ser desværre også en stigende tendens til, at befolkningers aktiviteter på nettet overvåges af både stater og virksomheder, og at persondata er dårligt beskyttet og bliver indsamlet og solgt som varer.

Dereguleringen af finansmarkederne har sammen med internettet gjort det muligt for finansielle investorer at flytte deres penge hurtigt ind og ud af lokale markeder med ødelæggende konsekvenser for den lokale økonomi. Det har givet finanssektoren og store multinationale selskaber en kolossal magt på mange niveauer. Når de kan styre, hvor der investeres, kan de presse lokale regeringer til at gennemføre den politik, de ønsker. Det har betydet en forskydning af magtforholdet mellem stater og finanskapital. Det betyder også, at verdens rigmænd og store firmaer i stigende grad gemmer deres penge i skattely og derved slipper for at finansiere de nationale stater.

Gennem kulturindustrien, massemedier og reklamer formes millioner af menneskers drømme sig til et bestemt billede af velstand og frihed, der har givet amerikanske medier og reklamevirksomheder en kulturel dominans.

På denne baggrund er den globale ulighed i dag større end nogensinde før. I 2017 ejede den rigeste ene procent befolkningen over halvdelen af jordens rigdom, mens 70 % af befolkningen kun ejede tre procent. Den ophobede rigdom i hænderne på en lille elite bruges blandt andet til at styre medier, kontrollere internettet, bestikke embedsmænd og politikere, grundlægge og finansiere politiske partier eller organisere private hære.

Klima og miljøkonsekvenser

Det kapitalistiske globale produktionssystem er afhængig af den massive anvendelse af fossile brændstoffer. De anvendes i energiforsyning, transport og industri, herunder i det industrialiserede landbrug, hvor sto-

re multinationale selskaber producerer genmanipuleret såsæd, kunstgødning og pesticider. Firmaer baseret på olie- og bilindustri og ikke mindst våbenindustrien er dominerende i den kapitalistiske økonomi og de største forurenere og forbrugere af ressourcer.

Jagten på ressourcer til at understøtte dette produktionssystem fører fortsat til udplyndring af nye landområder, hvor skove bliver hugget ned, hvor der etableres ødelæggende minedrift, og hvor stadig flere mennesker fordrives fra landområder, som overtages af multinationale selskaber. Rovfiskeri har allerede reduceret mængden af fisk i verdens have dramatisk. Vandløb, drikkevandsreserver, jordarealer og havområder forurenes, og samtidig sker der i stigende grad en privatisering af de resterende ressourcer. Mange steder foregår der en hård kamp om kontrollen med drikkevandet. Skal det være offentligt eller privat? Kampen for kontrol over ressourcerne foregår også på tværs af landegrænser og fører til stigende spændinger mellem lande og områder, der risikerer at udløse krige og borgerkrige.

Genmanipulerede afgrøder med tilhørende kunstgødning og pesticider bliver mere og mere udbredt. Denne type landbrug har ødelæggende miljøkonsekvenser og betyder samtidig, at millioner af bønder bliver afhængige af hvert år at købe ny såsæd fra store multinationale koncerner.

Klimaforandringerne og ødelæggelse af natur og miljø har enorme sundhedskonsekvenser for mennesker over hele verden, såsom epidemier, sult, under- og fejlernæring, allergier, problemer med at få børn og meget andet. Selvom det er det globale Nord og de rigeste lande, der historisk set bærer det største ansvar for den klimakrise, vi nu står overfor, så er det især de fattigste lande, der betaler den største regning i form af ødelagte livsgrundlag og stigende fattigdom. Kampen imod global ulighed bliver derved også undermineret af klimaforandringerne.

På globalt plan er det især kvinder, der arbejder indenfor landbrug og fødevareproduktion, og som drager omsorg for syge. Mange steder betyder det derfor en dramatisk øgning af arbejdsbyrden for kvinder, når jorden udpines, vandressourcerne forurenes, og sundhedsproblemerne øges. Ødelæggelserne af naturen øger samtidig den globale ulighed, fordi det især er de fattige lande der rammes hårdt af tørker, oversvømmelser og ekstremt vejr.

Den spekulative finanssektor spiller også en farlig rolle for miljø og klima. Der spekuleres allerede massivt i energipriserne, i fødevareproduktionen, i jordpriserne og endda i handel med de CO2-kvoter, som, det var påstanden, skulle mindske den globale opvarmning.

Reaktionære bevægelser og autoritære regeringer

Den enorme ulighed og utryghed, som den globaliserede kapitalisme og nyliberalismen har medført, har også ført til en dramatisk vækst i forskellige former for reaktionære kræfter. Nogle steder sker det i form af fremmedfjendske, nationalistiske og autoritære partier, der enten kommer til magten eller lykkes med få de traditionelle borgerlige partier og endog socialdemokratierne til at overtage store dele af deres politik. Dette gælder i USA, i mange lande i Europa og i Danmark. Samtidig ser vi i stigende grad en udvikling af autoritære stater mange steder i verden, hvor der indføres undtagelsestilstande, hvor menneskerettigheder undermineres og hvor massemedier og internet bruges til at manipulere og overvåge befolkninger.

Mange steder i verden ser vi også fremvæksten af religiøs fundamentalisme. Det sker inden for alle de store religioner: Kristendommen, hinduismen, buddhismen, islam og jødedommen. Mange steder sker det i form af en national-religiøs fundamentalisme, som f.eks. den zionistiske yderste højrefløj, Saudi-Arabiens wahhabisme, den indiske hindunationalisme og det kristne højre i USA.

Samtidig vokser den organiserede kriminalitet over hele verden. Dels i stater, hvor demokratiet stadigt er nyt og skrøbeligt, og de gamle samfundsstrukturer samtidig er svækkede, og dels pga. nedbrydningen af demokratiet i de gamle demokratier. Den organiserede kriminalitet står bag store økonomiske interesser især i forhold til narkotika, våben og menneskehandel/slaveri. Samtidig vokser forrådelsen mange steder med bander, der kontrollerer områder både på landet og i byerne. Hos mange unge – især mænd – er der en enorm vrede over uligheden i samfundet og manglen på fremtidsudsigter. Nogle steder ser man samarbejde mellem den organiserede kriminalitet, banderne og multinationale virksomheder.

Alle disse meget forskellige former for reaktionære bevægelser har særligt dramatiske konsekvenser for kvinder, oprindelige folk, LGBT-personer og andre udsatte grupper, herunder befolkningsgrupper der udsættes for racisme, religiøs forfølgelse og lignende. Mange steder i verden er retten til abort kommet under pres, familielovgivningen strammes, angrebene på LGBT-personer intensiveres, og racismen øges. Omfanget af vold mod kvinder på globalt plan er alarmerende.

Samtidig ser vi et nyt fænomen, hvor visse nationalistiske strømninger i Europa, USA og Israel angriber dele af befolkningen, såsom migranter eller muslimer, under påskud af at forsvare kvinde- og LGBT-rettigheder.

I dag ser vi, hvordan en lang række store lande og områder drejer i autoritær og udemokratisk retning. Det gælder Indien, USA, Rusland, Kina, en række EU-lande, Tyrkiet, Brasilien mm. Kampen for demokrati og for demokratiske rettigheder er derfor mere aktuel end nogensinde.

Krige og konflikter

Krig og konflikt er hverdag mange steder. Krige og borgerkrige skyldes i nogle tilfælde lokale eliter og diktatorer, der udløser vold og undertrykkelse i forsøget på at opnå større rigdom og magt. Det kan føre til væbnet konflikt med konkurrerende eliter eller med folkelige modstandsbevægelser.

I andre tilfælde udløses krig og konflikt af den verdensomspændende imperialisme, hvor økonomiske og militære imperialistiske magter kæmper om kontrol med verdens ressourcer og territorier som f.eks. krigene i Congo, Irak og Libyen.

Ofte kombineres disse to kilder til krig og borgerkrig. Lokale eliter og magthavere søger hjælp fra imperialistiske magter, eller de forsøger – omvendt – at camouflere deres egen kamp for egne interesser som modstand mod udenlandske magter. På den anden side puster imperialistiske magter bevidst til lokale etniske og nationale modsætninger for bedre at kunne sætte deres magt igennem i de fattige lande, og de alliérer sig med skiftende lokale magtinteresser.

Samtidig er våbenindustrien vokset til en meget stor del af økonomien. I nogle lande som USA og Storbritannien er våbenindustrien en så stor del af den nationale økonomi, at virksomhederne har stor indflydelse på de politiske beslutninger.

Migration og flugt

Der er stor forskel på om mennesker rejser ud i verden for at studere, opleve og blive klogere, eller måske af kærlighed, og så på at mennesker presses til at rejse væk fra deres lokalområde.

I slutningen af 1800-tallet og begyndelsen af 1900-tallet blev mange millioner mennesker presset til at flytte fra Europa til især USA, fordi levevilkårene på den ene side var forbedret, så flere børn overlevede, lærte at læse og skrive og hørte om mulighederne andre steder i verden. Og på den anden side kunne de se, at det ikke var muligt at få et arbejde eller tjene tilstrækkeligt ved at dyrke jorden til, at de selv og deres familie kunne overleve. I dag sker det samme mange steder i verden og især i Afrika.

Under kapitalismen er arbejdskraft en vare på et arbejdsmarked. Når varer og penge i stadigt stigende grad flyttes rundt på tværs af verden, betyder det også, at mennesker presses til at flytte sig for at få jobs. Det kan være folk i landområder, der flytter til byerne, og det kan være folk, der flytter på tværs af grænser.

Verden over er millioner af mennesker tvunget til at forlade deres familier og lokalsamfund. Denne migration har mange forskellige årsager: Fattigdom, arbejdsløshed, krig, forfølgelse, menneskehandel, klimaforandringer og mange andre mekanismer presser folk til at flytte.

Klimaforandringerne sender stadigt flere på flugt fra tørke, oversvømmelser, ekstremt vejr, udpint jord og epidemier. Mange forsøger at nå til Europa, men de fleste ender i andre fattige lande.

Også i Europa ser vi en voksende migration på baggrund af arbejdsløshed og ulige løn mellem landene. Nogle steder sker der en migration ud af Europa, som f.eks. fra Portugal, hvor mange unge rejser til Brasilien, USA eller Afrika. I andre lande, som Grækenland, Spanien og de østeuropæiske EU-lande sker der en migration til andre europæiske lande som Tyskland, England og de skandinaviske lande.

Samtidig skaber massemedier, reklamer og kulturindustri også drømme hos mennesker i mange dele af verden om, at de kan få en bedre fremtid, hvis de flytter til de rige lande. Ofte er valget om at migrere på én gang udtryk for en flugt fra en umenneskelig situation og samtidig udtryk for et håb om en bedre fremtid.

Mange migrantarbejdere ender i meget udsatte positioner med elendige løn- og arbejdsvilkår. Det kan være, fordi deres opholdstilladelse er bundet til deres kontrakt, eller fordi de har betalt mange penge for at komme dertil, hvor de arbejder. Ofte er rejsen betalt af deres familie, og nogle oplever, at bliver udsat for vold og trusler både mod dem selv og deres familier derhjemme. I nogle tilfælde er der tale om decideret slaveri.

Elendige arbejdsforhold for migranter ses indenfor mange sektorer, bl.a. landbrug, fiskeri, byggeri, tekstilindustrien, hoteller, restauranter og husarbejde. Der er bl.a. en stor eksport af kvinder fra fattige lande som Filippinerne og Indien til husarbejde i de rige oliestater i Mellemøsten, i USA og Europa, herunder som au pairer i Danmark.

Den nyliberale politiske dagsorden fremmer migration, f.eks. EU's direktiver om arbejdskraftens frie bevægelighed. På den anden side betyder de fremmedfjendske og nationalistiske strømninger i de fleste af de rige lande, at der indføres begrænsninger på muligheden for migration, specielt mod migranter fra fattige lande. Denne kombination skaber en situation, hvor mange migranter udelukkes fra at få de samme rettigheder, den samme løn og de samme arbejdsforhold, som den lokale befolkning. Dette skaber et pres på løn- og arbejdsforhold for alle. Stramningen af kontrol over grænserne betyder også, at mange menneskers eneste mulighed for at bevæge sig fra land til land er gennem ulovlig og ofte farlig migration.

Mens de reaktionære bevægelser flere steder i verden er en af årsagerne til, at mennesker migrerer eller tvinges på flugt, udnytter reaktionære bevægelser samtidig flygtninge og migranter som begrundelse for deres fremmedfjendske og nationalistiske politik. Og mange steder er også retten til asyl kommet voldsomt under pres.

Fagforeninger, sociale bevægelser og modstandskampe

En retfærdig verden kræver international organisering af arbejderklassen, den politiske venstrefløj og andre progressive bevægelser. Virksomhedernes mulighed for at flytte rundt på produktionen og arbejdskraften skaber et globalt pres på løn, arbejdsforhold og miljøregulering. Det skaber en situation, hvor arbejdere i hele verden konkurrerer om de samme jobs, men også en situation hvor mange har direkte eller indirekte kolleger i andre lande. Alligevel er fagbevægelsen ikke i tilstrækkelig grad internationalt organiseret.

Enhedslisten mener at FNs internationale arbejdsorganisation ILO skal styrkes som led i at sikre ordentlige løn- og arbejdsvilkår.

Selvom der er eksempler på fagforeningskampe, der går på tværs af grænser - f.eks. blandt havnearbejdere, lufthavnspersonale og indenfor nogle multinationale selskaber i servicebranchen - er det stadig ikke lykkedes for fagbevægelsen at organisere sig stærkt nok på tværs af grænser til for alvor at udfordre de multinationale selskabers magt.

Erfaringerne med faglig organisering viser, at det er afgørende at have en stærk organisering på den enkelte arbejdsplads og at have fagforeningsmedlemmerne med i arbejdet, herunder i forhold til at udvikle de krav som man vil aktionere for.

Enhedslisten går ind for en stærk international faglig organisering med muskler til at rejse globale krav for arbejdere. Det betyder en faglig organisering, hvor det er muligt at forblive organiseret - også når man rejser på tværs af grænser, og hvor mennesker, der arbejder i samme virksomhed eller i samme sektor på tværs af grænser, kan være organiseret sammen og rejse fælles krav. Nogle fagforeninger har allerede samarbejder hvor medlemmer kan overflytte fagforeningsmedlemsskabet når de flytter til et andet land. Det ønsker vi at udvidet til flere faggrupper og til flere lande.

En international fagbevægelse må bl.a. rejse krav om nedsat arbejdstid, om dramatiske løft i lønnen for de globale lavtlønsgrupper, om sunde og gode arbejdsforhold for alle, men også om ændring af produktionen i retning af bæredygtighed. Enhedslisten vil arbejde for, at den danske fagbevægelse skal gå forrest i kampen for en stærk, progressiv, international fagbevægelse.

En anden vigtig kraft er bevægelserne af oprindelige folk, bønder og landarbejdere, herunder specielt kvinder, der kæmper imod de store virksomheders udplyndring af jorden og naturen, og for en lokal, kollektiv og bæredygtig landbrugsproduktion. Disse bevægelser har allerede internationale samarbejder og netværk og spiller en vigtig rolle i kampen mod klimaforandringer og nyliberal globalisering, og for en lokal, bæredygtig og demokratisk produktion.

Kvindebevægelsen har globalt opnået store sejre, men er stadig langt fra i mål. Samtidig er der en stærk stigning i modstanden fra reaktionære kræfter. Derfor er der fortsat behov for at styrke kvindekampen. Både i kampen for ligeløn og lige vilkår på arbejdsmarkedet, men også kampen for retten til at bestemme over egen krop, herunder mod vold og krænkelser. Bevægelserne for fri abort i Polen og Irland, bevægelserne imod vold i Indien, Argentina og Italien, samt #Metoo-bevægelsen har været med til at sætte kvindekamp på dagsorden og har betydet, at langt flere kvinder tør sige fra og tør fortælle om, hvad de udsættes for.

LGBT-bevægelsen er et eksempel på en bevægelse, der arbejder internationalt, og globalt har gode resultater samtidig med, at den er en stor kilde til irritation af og forfølgelse fra mange reaktionære kræfter.

Mange steder opstår spontane protestbevægelser. Nogle gange rent destruktivt med afbrændinger og plyndringer, andre gange med formulering af progressive krav om bedre vilkår. Mange af deltagerne har mistet troen på demokratiet og de traditionelle partier, organisationer og bevægelser. En del steder har venstrefløjen formået at forbinde sig med protestbevægelserne, så der fx kæmpes for retten til bolig og et arbejde med en løn til at leve af.

DET VIL ENHEDSLISTEN

International Solidaritet

Enhedslisten stiller sig solidarisk med folk og bevægelser over hele verden, der kæmper i samme retning som os. Det gælder fagforeninger, kvindebevægelser, LGBT-bevægelser, antiracistiske bevægelser, miljøbevægelser, fredsbevægelser, bevægelser for demokrati og socialistiske partier.

Enhedslisten deltager i og støtter op om progressive bevægelser, lokalt og globalt. Vi tror på, at det er gennem sådanne bevægelser, at vi kan skabe forandring. Vores vigtigste princip er direkte solidaritet på tværs af landegrænser. Det betyder, at fagforeninger, venstrefløjen og andre sociale bevægelser skal samarbejde, hjælpe hinanden på tværs af grænser og stille fælles solidariske krav.

Enhedslisten arbejder for at styrke oprindelige folks rettigheder. Mange steder vil det samtidig medføre højere beskyttelse af vigtige naturområder. Det er samtidig vigtigt, når vi drøfter beskyttelse af vigtige naturområder, som regnskoven, Arktis mv., at de mennesker, der bor der, indgår i udviklingen.

Enhedslistens støtter folkenes ret til national selvbestemmelse og frihed for kolonialt herredømme. Det gælder ikke mindst for de lande, der stadig er koloniseret af fremmede magter. Enhedslisten anerkender Vestsahara og en palæstinensisk stat indenfor 67-grænserne. Vi støtter menneskers ret til at bruge deres eget sprog i forhold til offentlige myndigheder og retssystemer og vidtgående regionalt og lokalt selvstyre for nationale mindretal.

Enhedslisten støtter Grønland og Færøernes ret til selvstændighed fra Danmark, hvis de ønsker det. Danmark skal række hånden frem til et li-

gestillet samarbejde med Færøerne og Grønland, og Enhedslisten prioriterer samarbejde med venstrefløjen i Færøerne og Grønland.

Styrk demokratiet

Når demokratiet skal styrkes, er det nødvendigt at have demokratiske strukturer. Selvstændige lande er vigtige rammer for at opbygge og styrke de demokratiske strukturer. Jo længere væk beslutningerne træffes fra de mennesker, de vedrører, jo sværere bliver det at få indflydelse på dem. Særligt hvis beslutningerne træffes i lukkede komiteer mv. som i EU, hvor lobbyisterne for de store virksomheder har langt mere indflydelse end befolkningerne.

Enhedslisten vil arbejde for udvikling af internationale organisationer, der bygger på demokratiske principper og hensyn til mennesker og miljø, hvor der er gennemsigtighed i beslutningerne og mulighed for reel folkelig indflydelse. Nordisk Råd og Europarådet er eksempler på internationale organisationer, som Enhedslisten støtter, fordi de bygger på demokratiske principper.

FN's Verdensmål

FNs tidligere Millenniummål fra år 2000 har medvirket til store forbedringer for mange mennesker i udviklingslande. Verdensmålene fra 2015 går skridtet videre og stiller ambitiøse mål for alle mennesker i alle lande. Vi støtter FNs Verdensmål om at afskaffe ulighed og fattigdom, at sikre anstændige jobs til alle, skabe et godt miljø og sikre fred og retfærdighed. De peger i den stik modsatte retning af den udvikling, som den globale kapitalisme står for. Alligevel står stort set alle verdens lande officielt bag verdensmålene. En del stater og kommuner bruger verdensmålene som ramme for forbedringer. En del virksomheder arbejder med at gøre en indsats for at opfylde et eller flere af målene.

Der er naturligvis en del, der blot giver lidt penge til gode formål og på den måde forsøger at købe aflad for alt det dårlige, de samtidig gør. Men der er også reelle muligheder for at skabe ændringer. Ligesom det mange steder allerede er lykkedes at mindske forurening på baggrund af den stadigt stigende miljøbevidsthed. Verdensmålene giver fokus og legitimitet til folkelig kamp og civilsamfundet på mange punkter. Enhedslisten vil arbejde for at arbejdet med Verdensmålene styrkes, herunder også kontrollen med om der er handling bag de smukke ord, bl.a. med støtte til kritisk journalistik og forskning også på dette område.

Lokal bæredygtig produktion

Produktionen skal fungere inden for rammerne af, hvad kloden kan klare, og den skal tage udgangspunkt i menneskers behov og underlægges befolkningernes demokratiske kontrol. Derfor skal produktionen i højere grad end i dag foregå lokalt, dvs. tæt på der, hvor forbruget finder sted. Lokal produktion giver bedre forsyningssikkerhed for befolkningen i tilfælde af kriser og minimerer behovet for transport.

Det er særligt centralt at fødevareproduktionen tilrettelægges, så alle mennesker sikres sund og velsmagende mad, og så de enkelte lande og regioner har fødevaresuverænitet og ikke kan afpresses gennem stop for fødevarer.

Derfor går vi ind for en omlægning af dansk landbrug til være økologisk, bæredygtigt, demokratisk og målrettet lokale behov. Og derfor støtter vi også bevægelser i andre lande for lokal fødevaresuverænitet.

Vi ønsker, at Danmark skal gå foran og vise vej for forandring. Arbejdspladser, skoler, uddannelsessteder, regioner og kommuner skal bidrage. Vi vil støtte forslag på alle niveauer til omlægninger, der gavner klimaet og bekæmper global ulighed.

Vi vil gøre op med alle nationale regler, EU-regler og internationale regler, som hæmmer vores muligheder for at stille krav til offentlige udbud, for at hjemtage arbejdspladser og infrastruktur til kollektiv eller national styring, for at håndhæve strikse standarder for klima, miljø og arbejdsmiljø. Kort sagt, alle regler som gør det svært for os at gå forrest og inspirere.

Stop udplyndring af mennesker og natur

Vi er imod, at store virksomheder udplyndrer naturressourcer og udnytter mennesker, uanset hvor det foregår. Vi vil stille de danske virksomheder til ansvar, som deltager i udplyndringen af fattige landes naturressourcer eller krænker grundlæggende menneskerettigheder i den globale produktion. Derfor arbejder vi for grænseoverskridende kædeansvar, således at virksomheder i Danmark kan stilles til ansvar for, hvad deres underleverandører i andre lande foretager sig.

Vi modsætter os, at Danmark indgår handelsaftaler, deltager i militære interventioner eller andre former for handels- og udenrigspolitik, der har til formål at understøtte danske virksomheders interesser på bekostning af mennesker og miljø i andre dele af verden.

På samme måde er vi imod alle initiativer i EU, der understøtter europæiske virksomheders interesser på bekostning af befolkning og miljø i andre dele af verden.

Global omfordeling

En retfærdig fordeling af jordens ressourcer kræver massiv omfordeling, dels fra de rige til de fattige lande og især fra den ekstremt rige elite til resten af verdens befolkning. Det kræver, at centrale sektorer som energi, infrastruktur og finanssektoren overtages af befolkningernes demokratiske kontrol.

En global omfordeling betyder også, at rige lande, som f.eks. Danmark, har en klimagæld at betale. Derfor støtter Enhedslisten kravet om, at rige lande skal betale kompensation til fattige lande, for at de kan undlade at ødelægge uerstattelige naturressourcer som f.eks. regnskovene. Og samtidig skal vi gå forrest med en radikal omlægning af vores produktion, transport og forbrug. Parisaftalens mål om at nedbringe CO2-udslippet er ikke ambitiøse nok og bliver desuden ikke fulgt. Vi støtter alle globale forpligtende aftaler om at stoppe klimakatastrofen. Unyttige og miljøskadelige aktiviteter skal afvikles til fordel for nyttige aktiviteter, der ikke skader miljøet.

For at understøtte en global omfordeling går vi ind for fairtrade-aftaler, der giver fattige lande muligheder for at opbygge en eksport på fair vilkår med rigere lande.

Bistand til udviklingslande bliver både brugt til bekæmpelse af fattigdom og reel støtte til udvikling - men også til politisk pression, støtte til tvivlsomme regimer og erhvervsstøtte til store virksomheder. Vi går ind for, at Danmark skal øge sin ulandsbistand markant og omlægge den til at være målrettet opbygning af bevægelser og civilsamfund i modtagerlandene. Hovedformålet skal være at bekæmpe fattigdom, at styrke lokalbefolkninger, at understøtte demokrati og reel udvikling af økonomien i modtagerlandene, samt at forsvare miljøet.

Det internationale skattesystem medvirker til at fastholde den globale ulighed mellem lande. Ulandene skal derfor have massiv støtte til at opbygge sikre og solide lokale skattesystemer. Den nuværende selskabsskat tilfalder de lande, hvor virksomheder har deres hovedsæde eller placeres i skattely. I stedet ønsker Enhedslisten, at beskatningen af selskabernes profitter skal fordeles efter, hvilke lande der produceres i, og hvor omsætningen er, således at der er en sammenhæng mellem økonomisk aktivitet, værdiskabelse og beskatning. Endeligt skal Danmark gå forrest i kampen for at få en minimumssats for selskabsskatten, samt være foregangsland ift. at implementere internationale standarder, der bekæmper multinationale selskabers skatteomgåelse.

Opgør med skattely og illegale formuer

I dag kan virksomhederne undgå beskatning ved at overflytte deres penge til lande, hvor de kan skjules for skattemyndighederne, eller hvor skatten er meget lav.

De seneste finansskandaler i Danmark og mange andre lande omkring bl.a skattesvindel med udbytteskat, hvidvask mv. viser, at de store banker (Danske Bank, Deutsche Bank, Nordea m.fl.) er involveret i at skjule formuer opnået på illegal vis.

Vi arbejder for et globalt register over ejerskab af finansielle aktiver og sanktioner mod lande og virksomheder, der skjuler penge for skattemyndighederne. Der skal indføres en global formueskat for at sikre, at de allerrigeste betaler deres del af den globale regning.

Formuer, der er tjent illegalt, skal konfiskeres.

Derudover er der brug for national og international kontrol med kapitalbevægelser og skat på finanstransaktioner for at modvirke kortsigtede investeringer og for at begrænse virksomhedernes muligheder for flytte penge rundt på kloden, som det passer dem.

Ret til asyl

Enhedslisten arbejder for at fremme fred og konfliktløsning i verden, så ingen tvinges på flugt. Men det vil kræve en lang sej indsats fra mange kræfter og på mange niveauer at opnå dette. Derfor er vi nødt til at sikre rimelige forhold for de mennesker der må flygte.

Langt de fleste flygtninge opholder sig andre steder i deres eget land eller i nabolandene. Mange års ophold i flygtningelejre uden arbejde er med til at nedbryde mennesker. Derfor arbejder Enhedslisten for en flygtningepolitik, hvor Danmark og andre rige lande giver langt mere hjælp til flygtninge rundt om i verden. Og ikke mindst at der arbejdes på at opbygge lokale arbejdspladser og uddannelser, således at flygtningene kan leve et så normalt liv som muligt og selv kan være med til at opbygge en fremtid. Dette vil også fremme muligheden for at flygtningene kan være med til at genopbygge deres land, når der igen er fred.

Vi forsvarer retten til asyl for mennesker på flugt fra krig og forfølgelse, herunder på grund af køn og seksualitet.

FORSLAG 1A: *Enhedslisten arbejder for at man langt nemmere og hurtigere end i dag kan opnå permanent ophold og statsborgerskab.*

FORSLAG 1B: *Flygtninge der får asyl skal have ret til permanent ophold, så man ikke risikerer senere at blive deporteret.*

Flygtninge der har fået asyl skal have samme rettigheder til arbejde, uddannelse, bolig, sundhedsydelser, familiesammenføring mv. som andre borgere i Danmark.

Flere og flere mennesker verden over er nødt til at flytte fra deres hjem på grund af klimaforandringer. Rige lande som Danmark har et ansvar for ikke kun at bidrage til de nødvendige ændringer af produktion, transport mv., men også at bidrage til at disse mennesker får nye hjem med mulighed for arbejde, uddannelse osv.

FORSLAG 2A: *Danmark skal gå foran i kampen for at skabe sikkerhed for klimaflygtninge og samtidig arbejde for internationale løsninger på klimaflygtningeproblemet*

FORSLAG 2B: *Retten til asyl skal derfor udvides til at gælde for flere mennesker end den gør i dag, herunder mennesker der tvinges på flugt på grund af klimaforandringer.*

Adgangen til asyl skal forbedres. Det betyder, at Danmark skal tage flere kvoteflygtninge, og at det igen skal være muligt at søge asyl på ambassader. Dublin-konventionen skal ophæves. Og de brutale og umenneskelige former for grænsekontrol, som bl.a. udøves ved EU's ydre grænser og gennem kyniske aftaler med diktatorer og autoritære regimer, skal stoppes.

Gode vilkår for indvandrede arbejdere

Den globale ulighed hverken kan eller skal løses gennem migration af arbejdskraft fra fattige til rige lande, men gennem omfordeling af rigdommen. Og gennem opbygning af lokal bæredygtig produktion, hvorved der kan skabes lokale arbejdspladser i alle lande. Ingen mennesker skal tvinges til at forlade deres land og deres familie for at arbejde eller for at leve i fred.

Men så længe vi ikke har opnået dette vil der stadig være mange migrantarbejdere. Derfor er det afgørende at styrke fagbevægelsen både lokalt og internationalt. Hvis migrantarbejdere ikke skal bruges til at presse løn- og arbejdsforhold for lokalbefolkningen, så skal fagbevægelsen organisere migrantarbejderne og kæmpe sammen med dem for samme løn- og arbejdsvilkår.

Det er centralt i dette arbejde at migrantarbejdere der engagerer sig i faglige kampe for ordentlige løn- og arbejdsvilkår, ikke kan miste deres opholdstilladelse som følge af dette faglige arbejde. Derfor skal fagbevægelsen også i højere grad være til stede og tilbyde folk information og mulighed for at blive organiserede allerede inden, de rejser ud af landet. Specielt i Europa er der behov for en kraftig opprioritering af fagforeningernes samarbejde på tværs af grænser.

Enhedslisten arbejder for at styrke fagbevægelsens muligheder for kamp, såvel i Danmark som internationalt; bl.a. ved at opfordre til øget brug af sympatikonflikter og blokader (herunder at kæmpe for at det skal være lovligt i de lande, hvor det ikke er tilladt i dag) og indføre forbud imod import af skruebrækkere i forbindelse med faglige konflikter.

FORSLAG 3A: Når der skal laves regler angående arbejdskraftens bevægelighed ønsker Enhedslisten at balancere to hensyn. På den ene side ønsker vi, at mennesker skal have størst mulig frihed til at rejse til andre lande og arbejde hvis de ønsker det. På den anden side ønsker vi ikke, at arbejdsgiverne bruger adgangen til import af arbejdskraft til at trykke løn og arbejdsvilkår nedad.

Vi arbejder for, at alle arbejdere skal have ret til at rejse frit og søge arbejde i et hvilket som helst land på de betingelser, som gælder i det pågældende land. Samtidig ønsker vi at styrke fagbevægelsens muligheder for at fastlægge på hvilke betingelser, man kan blive ansat i en bestemt virksomhed eller branche.

Derfor arbejder vi for, at virksomheder ikke skal have mulighed for at importere arbejdskraft, der skal anvendes til at undergrave løn- og arbejdsvilkår. Der skal derfor kun kunne importeres arbejdskraft, hvis arbejdsgiveren kan dokumentere, ansættelse sker på almindelige overenskomstmæssige løn- og arbejdsvilkår, som den lokale fagforening kan godkende.

FORSLAG 3B: *Vi arbejder for at alle arbejdere skal have ret til at rejse frit og søge arbejde i et hvilket som helst land, på de betingelser som gælder i det pågældende land. Samtidig ønsker vi at styrke fagbevægelsens mulighed for at fastlægge på hvilke betingelser man kan blive ansat i en bestemt virksomhed eller branche. Det kan f.eks. gøres ved at genindføre retten til eksklusiv-aftaler.*

Vi mener at såvel offentlige som private arbejdsgivere, som hovedregel, skal slå ledige stillinger op på jobnet, og kontakte det lokale jobcenter og fagforening inden jobbene besættes således alle ledige har muligheder for at søge arbejdet.

Retssystemet skal i praksis bruge muligheden for at anvende hårde sanktioner mod virksomheder og deres ejere, der ansætter mennesker på slavelignende vilkår. Herunder bl.a. store bøde, konfiskation af fortjenesten og at idømme de ansvarlige fængselsstraffe og frakende dem retten til at drive virksomhed. Ligesom vi vil arbejde for at der forskes i, hvad det moderne slaveri betyder for verdensøkonomien.

Desuden vil vi arbejde for en ansvarlig indkøbspolitik, hvor det offentlige så vidt muligt sikrer sig, at de produkter og tjenester man køber, er udført af mennesker med ordentlige løn- og arbejdsvilkår – uanset hvor i verden arbejdet udføres. Bl.a. ved at arbejde for kædeansvar og for at der skal være gennemsigtighed i hele leverandørkæden. Således at de der sælger varer skal kunne redegøre for hele deres kæde af underleverandører og står til ansvar for hele kæden.

Vi arbejder for en social protokol i EU, der sikrer at lokale løn og arbejdsvilkår skal gælde for alle.

Fred

Enhedslistens mål er en verden, hvor mennesker kan leve uden frygt for krig, uden nød og uden undertrykkelse og udemokratiske styrer. Vi mener, at det er muligt at nå dette mål, fordi det store flertal af jordens befolkning ønsker det.

FN blev dannet efter Anden Verdenskrig på baggrund af folkenes massive ønske om at undgå flere krige, men også med en magtfordeling ud fra styrkeforholdet mellem de største magter på den tid. FN er en nødvendig institution til håndtering af konflikter. Den globale udvikling gør,

at FN er mere nødvendig end nogensinde. Der tegner sig fremtidige konflikter om dominans i Stillehavsområdet, i Arktis, måske i rummet og kamp om de sidste fossile brændsler, om vandforsyningen og andre ressourcer. Samtidig er der brug for handlekraft for at kunne håndtere globale problemer som finanskapitalens uansvarlighed, klimaproblemerne og til at påtage sig ansvar for klimaflygtninge. FN er imidlertid ikke et folkenes verdensparlament, men et samarbejde mellem regeringer.

Enhedslisten arbejder for en styrkelse og reform af FN systemet, herunder afskaffelse af vetoretten i Sikkerhedsrådet, så FN bedre bliver i stand til at løse de store problemer, vi står overfor.

Vi ønsker at nedlægge NATO og som et skridt på vejen hertil, at Danmark bør udmeldes af NATO, ligesom vi også ønsker at udtræde af EU og er imod planerne om at opbygge en EU-hær. Vi mener, Danmark bør have en fredelig udenrigspolitik, der fokuserer på, hvordan vi forebygger og løser konflikter i stedet for at kaste os ud i flere hovedløse angrebskrige.

Danmark skal sammen med de andre nordiske lande opbygge kapacitet til konfliktløsning og forske i, hvordan man bygger fred og forhindrer krig, i stedet for at poste millioner i forskning til våbenproduktion og militære studier.

En aktiv nedrustning, bl.a. i Østersøområdet med gensidigt forpligtigende aftaler om nedrustning, vil kunne skabe langt mere sikkerhed og stabilitet end det våbenkapløb, der lige nu er i gang. Vi arbejder også for en verden fri for atomvåben. For at nå det mål støtter vi traktater om begrænsning og demontering af atomvåben og krav om atomvåbenfri zoner. Vi modsætter os atomvåben i Danmark, Færøerne og Grønland.

Vi modarbejder den imperialistiske verdens forsøg på at kontrollere, dominere og udbytte de fattige lande, også når den danske stat og de alliancer, Danmark er tilsluttet, deltager i dette. Men vi støtter ikke andre globale, regionale eller lokale magtinteresser, alene fordi de er i konflikt med USA, NATO eller EU. Undertrykkere er undertrykkere, uanset om de aktuelt står i modsætning til USA.

Vi ønsker at stoppe produktion og eksport af våben og har særlig fokus på at bremse dansk eksport af våben og overvågningsudstyr til lande, der krænker menneskerettighederne. Det danske militær, som vi kender det i dag, bør nedlægges og erstattes af en mindre organisation, der kan stå for bidrag til fredsbevarende FN indsatser. Det er også vigtigt at have et statsligt civilt beredskab til at håndtere naturkatastrofer som oversvømmelse og skovbrande både i Danmark og internationalt.

Vi støtter bevægelser, der kæmper for frihed og demokrati imod diktaturer og undertrykkende styrer og/eller imod imod imperialistiske militærinterventioner.

Grøn jord, demokrati og socialisme

Vores mål er et samfund med demokratisk kontrol over produktionen. Produktionen skal være bæredygtig og fungere inden for rammerne af, hvad kloden kan holde til. For at nå dette mål er det nødvendigt med grundlæggende ændringer i ejendomsretten over virksomheder, jord og naturressourcer. Det er et globalt mål.

For at sikre retfærdige handelsstrukturer, globale minimumsstandarder for løn og arbejdsforhold m.m., skal der være institutioner og organer, der kan gennemføre og overvåge de nye globale rammer, og som kan sanktionere overtrædelser. Med udgangspunkt i FN arbejder Enhedslisten derfor for, at der etableres nye forpligtende og demokratiske globale institutioner. Det er afgørende for Enhedslisten, at nye globale institutioner er demokratiske og har til formål at sikre mennesker og miljø.

Der er et internationalt behov for en demokratisering af internettet for at sikre, at de nye muligheder for kommunikation kan bruges til at understøtte demokrati i stedet for at det bruges til overvågning og manipulation.

Enhedslisten arbejder for fælleseje i mange former. Offentlige myndigheder, medarbejdere, lokalsamfund og andre sammenslutninger af mennesker skal have direkte kontrol med produktionen. Det betyder, at den økonomiske magt forvaltes af befolkningen og dens valgte repræsentanter – både på lokale, regionale, nationale og internationale niveauer. Det vil betyde en radikal udvidelse af demokratiet.

Vi har brug for en grøn jord, hvor der er fred, og hvor der er plads til alle, og hvor få har for meget og færre for lidt.

OBS: Enhedslisten har vedtaget en lang række dokumenter på årsmøder som omtaler internationale forhold og som stadig gælder: FN-resolutionerne fra 2009 og 2012, Principprogrammet 2014, EU-programmet fra 2015, Det produktionspolitiske program fra 2016, det feministiske program fra 2017 og miljøprogrammet fra 2018.

Stillet af hovedbestyrelsen

ÆNDRINGSFORSLAG TIL 3.0

3.0.1, S.18, LINJE 1 OG S. 24 L. 70 (DET INDSATTE OBS-PUNKT)

HB pålægges at få udarbejdet en egentlig indledning til delprogram om globalisering. Denne indledning skal fastslå formålet med delprogrammet om globalisering. Der indsættes også bokse med definitioner på centrale begreber, og henvises til andre af Enhedslistens gældende vedtagelser om internationale forhold eller temaer der berøres af delprogrammet om globalisering, såsom delprogram om EU og valgprogram til EU parlamentsvalget 2019. Efter en journalistisk gennemskrivning vedtages det endelige delprogram om globalisering af HB.

Begrundelse

Som forslag 3.0 fremstår i dag mangler der en egentlig introduktion med en indledning og måske resume. Det er uklart hvad formålet er med delprogrammet om globalisering. Der behandles mange undertemaer, som lapper ind over andre politikområder. På nogle af disse områder har vi allerede politikker, som der bør refereres til enten i indledning eller bokse ved underafsnit. Papiret kunne have godt af en gennemskrivning der gør sproget klarere, undgår for mange unødvendige gentagelser, men ikke ændrer ved det eventuelt vedtagne indhold. Derfor bør HB beslutte den endelige version af delprogrammet efter gennemskrivning.

Stillet af Claus Thure Hastrup (Århus syd)

3.0.2, LINJE 4-6

Linje 4-6 flyttes til linje 14.

Begrundelse

Vi betragter ikke uligheden, som det dominerende problem, men de problemer, som er opregnet i den nye indledning, herunder ulighed.

Stillet af Leif Mikkelsen (Amager Øst)

3.0.3, LINJE 40-42

Linje 40-42 ændres til
»...rige lande, og internt i landene fra de fattige til de rige. Dette fastholder milliarder af mennesker i fattigdom.«

Begrundelse

Koncentrationen af rigdom og overflyttelsen af rigdomme sker ikke kun mellem lande, men også internt. Det er vigtigt at fastholde at uligheden er global mellem og internt i landene. Eliterne i udviklingslandene er en del af en global elite og skabes og påvirkes af dynamikken i globaliseringen, uanset deres nationale tilhørsforhold.

Stillet af Claus Thure Hastrup (Århus syd)
Hovedbestyrelsen foreslår at forslaget indarbejdes

3.0.4, S. 19 LINJE 80

Linje 80 indsættes:
Enhedslisten modsætter sig samtidig handelskrige mellem landene i Det globale Nord, Kina og Rusland. Dette er blot et skridt mod egentlige krige.

Begrundelse

Handelskrige er blevet en del af den globale politiske dagsorden

Stillet af Leif Mikkelsen (Amager Øst)

Hovedbestyrelsen foreslår at den første sætning i forslaget indarbejdes

3.0.5, S. 19 LINJE 5

Tilføjelse fra linje 5:
Klimaopvarmningen er den største udfordring for menneskeheden i de kommende årtier. Trods følgerne af den globale opvarmning foregår der en fortsat dramatisk stigning af udledningerne af drivhusgasserne (især CO_2). Mens det kræver en standsning af CO_2 udslippet her og nu, dvs. primært et stop for brugen af fossile brændstoffer, hvis man skal komme en skærpelse af klimaopvarmningen i forkøbet, som risikerer at nå op på 2 grader allerede i løbet af de næste to årtier, hvor Paris-aftalens (2015) mål er max 2 grader inden 2100. I løbet af kort tid kan vi risikere at stå over for en klimakatastrofe af dimensioner, der vil medføre endnu mere hede, tørke, brande, voldsomme regnskyl, oversvømmelser, end nu og med ødelæggelse af samfund og livsgrundlag og stigende migration og konflikter til følge. Det vil skabe voksende skel mellem det globale Syd og Nord, mellem rig og fattig, kvinder og mænd, unge og ældre, mellem samfundsklasserne. Klimakampen vil forstærke klassekampen. Det kræver systemiske forandringer at gøre op med de markedsbaserede politikker og den blinde vækst, der skærper klimakrisen og vanskeliggør omstillingen til vedvarende energiformer, samt til en radikal omlægning af produktion, transport, landbrug mv., der kan sikre en grøn og socialt retfærdig transformation af vores samfund.

På denne alvorlige baggrund er der opstået en stærk global klimabevægelse af især skoleelever og unge, der ønsker at gøre op med langsommeligheden blandt politikere og andre beslutningstagere om snarest at nedbringe udledningen af drivhusgasserne.

Begrundelse

Der mangler et afsnit om klima, klimaopvarmningen og klimabevægelsen i forslaget til globaliseringsprogram

Stillet af Inger V. Johansen (Østerbro)

3.0.6, LINJE 31

Ledsætningen »og som drager omsorg for syge.« erstattes af
»og som primært tager sig af det reproduktive arbejde.«

Stillet af Kvindepolitisk udvalg
Hovedbestyrelsen foreslår at forslaget indarbejdes

3.0.7, LINJE 37

Linje 37 indledes med: Finansielle spekulationer...

Begrundelse

Vi betragter kapitalen som en helhed med nøje samspil mellem de forskellige sektorer. Spekulation i modsætning til gode produktive investeringer?

Stillet af Leif Mikkelsen (Amager Øst)
Hovedbestyrelsen foreslår at forslaget indarbejdes

3.0.8, LINJE 58

Linje 58 Saudi-Arabiens Wahabisme erstattes med Pakistans Taliban og andre fundamentalistiske bevægelser.

Begrundelse

I Pakistan findes der en reaktionær fundamentalistisk bevægelse nøje knyttet til efterretningstjenesten og staten som helhed. I Saudi-Arabien findes en sådan bevægelse og sammenhæng ikke.

Stillet af Leif Mikkelsen (Amager Øst)

3.0.9, S. 21 LINJE 39

Efter linje 39 indsættes følgende nye afsnit:

Enhedslistens forhold til nationalstaten

Som socialister er vi i Enhedslisten per definition inter-nationalister. Det betyder at vi kæmper for frihed og lige rettigheder for alle mennesker, uanset hvor i verden de måtte opholde sig. For os er der ingen principiel forskel på om du er født i Nakskov eller i Namibia, så snart man er født, er man omfattet af menneskerettighederne, som ikke skelner mellem farve, religion eller seksuel orientering. Det støtter vi i Enhedslisten fuldt ud op om. Det betyder at vi stiller os solidarisk med udtrykte folk, som kæmper mod sult, udnyttelse og for progressiv forandring.

Som internationalister er vi samtidig nødt til at forholde os til, at den internationale verdensorden i vidt omfang, tager udgangspunkt i nationalstater. Med den erkendelse følger at den enkelte nationalstat kan have vidt forskellige politiske systemer, fra dybt reaktionære systemer, til stater med forskellige former for repræsentativt demokrati. Når vi kæmper internationalt skyldes det ikke mindst, at kapitalismen er et system som ikke respekter landegrænser og national lovgivning. Alene af den grund, er kampen international.

I Enhedslisten anerkender vi at vores forhold til nationalstaten er dilemmafyldt. Det er det, fordi vi ønsker at beskytte de progressive fremskridt som kendetegner den universelle velfærdsstat vi lever i, samtidig med at det danske politiske system, er (relativt) gennemskueligt for den enkelte borger, samt kendetegnes ved fri og åben debat, samt høj valgdeltagelse. Vores opgave som socialister, er så at udvide den politiske deltagelse til alle dele af samfundslivet. Vi stopper ikke ved høj valgdeltagelse. Demokratiet skal ind på arbejdspladserne og være en bærende faktor i det økonomiske system.

Internationale organisationer er som oftest kendetegnet af det modsatte, begrænset debat og uigennemskuelige magtstrukturer, samt lang afstand fra den enkelte borger til magthaverne, hvad der gør at det er vanskeligt, at set det progressive i disse organisationer og Internationale samarbejder.

Set i det perspektiv, tager Enhedslisten udgangspunkt i nationalstaten og støtter ethvert bilateralt samarbejde mellem stater, så længe dette sigter på at udvide demokratiske og sociale rettigheder for alle mennesker. Så melder spørgsmålet sig så, hvorvidt nationalstaterne forsat vil eksistere i det socialistiske system, som vi ønsker at indføre? Her er svaret ja, for så vidt som landets grænser er fastlagt ved demokratiske procedurer eller stå uantastede. Vi støtter folkenes ret til selvbestemmelse.

Begrundelse

På årsmødet skal vi vedtage et globaliseringsprogram, men intet sted nævnes nationalstaterne eksplicit. Det springer i øjnene og rejser flere spørgsmål, end det giver svar. Ovenstående er et forsøg på at formulere en politik indenfor et område, som er stærkt dilemmafyldt for os som socialister. Et område, hvor vi må forvente at blive afkrævet svar fra de borgere som ser Enhedslisten som »deres« parti, samt for presse og politiske modstandere.

Stillet af Jonas Paludan (Roskilde)

3.0.10, LINJE 79 – 82

Sætningen erstattes af:
Disse bevægelser har allerede oprettet internationalt samarbejde og internationale netværk og spiller en vigtig rolle i kampen mod klimaforandringer og kapitalistisk globalisering og for en lokal bæredygtig og demokratisk produktion med ret til bolig og et arbejde til en løn, man kan leve af.

Stillet af Kvindepolitisk udvalg
Hovedbestyrelsen foreslår at forslaget indarbejdes

3.0.11, LINJE 83-91

Linjerne 83-91 slettes og erstattes af:
Den socialistiske kvindebevægelse med dens udgangspunkt i kampen for frigørelse, social- og retslig ligestilling og global retfærdighed omfavner både klassekampen, kamp mod racisme/apartheid, økonomisk- og militær imperialisme og politisk undertrykkelse, forfølgelse og marginalisering af etniske, kulturelle, religiøse og kønslige minoriteter.

Efter årtusindskiftet fik kvindebevægelsen en opblussen i kampen mod de neoliberale nedskæringer i den offentlige sektor. Men med en stigende udbredelse af kvindekamp og organisatoriske landvindinger ser vi også politiske og anti-feministiske modtræk fra både regeringer og partidannelser. Som led i at indhente tabte institutionelle privilegier søger de en genoprettelse af patriarkalske undertrykkelsesstrategier, der både omfatter arbejdsmarkedet, uddannelsessektoren, sundhedsområdet og privatsfæren og lykkes også hermed.

Feminisme/kvindebevægelse skal forstås som en garanti for demokratiske fremskridt, der må og skal styrkes for at opnå social retfærdighed og lighed for alle mennesker på kloden.

Stillet af Kvindepolitisk udvalg

3.0.12, LINJE 92-94

Afsnittet slettes

Stillet af Kvindepolitisk udvalg

3.0.13, LINJE 95-101

Afsnittet slettes

Stillet af Kvindepolitisk udvalg

3.0.14, LINJE 107-111

Linje 107-111 bytter plads med linje 112-117

Begrundelse

Vi er aktiv del af en international solidarisk bevægelse ikke blot passive støtter.

Stillet af Leif Mikkelsen (Amager Øst)
Hovedbestyrelsen foreslår at forslaget indarbejdes

3.0.15, LINJE 122

Efter »...indgår i udviklingen« indsættes:
I det globale syd er sociale bevægelser ofte den eneste progressive politiske organisering. I forskellige globale spørgsmål såsom madsystemet, handels- og klimaretfærdighed er der således opstået et split mellem forskellige politiske formationer, navnligt mere mainstream og systembevarende NGO'er, og bevægelserne bestående af forskellige koalitioner af de udbyttede og undertrykte, der kæmper for et grundlæggende opgør med den kapitalistiske globalisering og for reelle samfundsforandringer.

Denne udvikling er ikke sket på samme måde i det globale nord, der kun tøvende har rakt ud og søgt samarbejde med disse bevægelser. I Enhedslisten vil vi styrke vores kontakter og samarbejde med de sociale bevægelser i det globale syd.

Begrundelse

Der er brug for at præcisere at de globale faglige sammenslutninger er relativt svage og der desuden er en forsat stærk dominans fra det globale nord i disse. Dette er også med til at svække den faglige organisering globalt.

For de social bevægelser der opstod i organiseret form i starten af 1990erne (navnlig bonde- og fiskerbevægelsen, samt bevægelser af oprindelige grupper) var en af de afgørende faktorer, at de undertrykte grupper i internationale sammenhænge ville repræsentere sig selv (»not about us, without us«), samt fremføre mere systemoverskridende krav end de daværende NGOer i forskellige internationale spørgsmål gjorde. Dette skel er blevet mere og mere tydeligt på de globale spørgsmål, der opremses, og det er således vigtigt, at Enhedslisten positionere sig i forhold til dem - på bevægelsernes side.

Stillet af Mads Barbesgaard (Frederiksberg), Tobias Clausen (Blågård), Kenneth Haar (Christianshavn), Henrik Bang Andersen (Medlemmer i udlandet) og Morten Nielsen (Christianshavn)
Hovedbestyrelsen foreslår at forslaget indarbejdes

3.0.16, LINJE 123

Ordene »ret til national selvbestemmelse og« slettes.

Begrundelse

»Folkenes ret til national selvbestemmelse« åbner op for mange komplicerede problemer.

Det er ikke bare undertrykte folk, som kurdere og palæstinensereder kæmper for national selvbestemmelse. Der er også en reaktionær nationalisme. Højreekstremisternen puster til nationale modsætninger.

I den blandede verden vi lever i, betyder enhver ny national dannelse, at der kommer et nyt mindretal, som ofte bliver undertrykt, som vi har set med opløsningen af Jugoslavien og Sovjetunionen og efter delingen af Indien og Pakistan.

Der er store diskussion om ,hvem der har ret til et landområde – nogen gange fordi der har været folkevandringer og det nuværende flertal tidligere var et mindretal – eller fordi folkene en gang har levet i fred med hinanden, men siden er kommet i konflikt.

Et folks ret til selvbestemmelse i et landområde kan således komme i konflikt med et andet folks ønske om det samme som i konflikten mellem azerier og armeniere om Nagorno Karabakh..

Det er ikke fordi jeg vil være mod al støtte til national selvstændighed Jeg er enig i programmets eksempler. Men vi må tage stilling konkret og ikke opstille et princip, som er for simpelt og kan give os problemer senere.

Stillet af Mikael Hertoft

3.0.17, S. 22 LINJE 11

Efter »...langt mere indflydelse end befolkningerne.« indsættes:
Kampen for en demokratisk og social verdens orden må oftest foregå i opposition til internationale institutioner, herunder EU og WTO. WTO er opbygget for at sikre multinationale selskabers interesser i globaliseringen, og en reformkamp i det regi er derfor meget svær. Det skyldes karakteren af de eksisterende regler, og at alle lande, ikke mindst USA, har vetoret. På samme måde er det misforstået at tro, EU er et brugbart redskab til at imødegå udfordringerne fra den kapitalistiske globalisering. Det er nødvendigt at udfordre grundlaget for institutionerne i arbejdet på at skabe nye rammer, og nye institutioner, som har deres rødder i en progressiv dagsorden. Det kan være ved at gå enegang, eller det kan være ved at arbejde for, at Danmark indgår i koalitioner uden om EU.

Globale samfundsforandringer er et resultat af forandringer gennemført i selvstændige stater og de ændringer i magtbalancen mellem lande, som disse forandringer afstedkommer. Selvstændige og demokratiske lande er derfor fortsat rammen, hvor de afgørende kampe, der forvandler verden, udfolder sig. En grønt og solidarisk verden skabes ikke fra oven. Socialisme vokser fra neden.

Udbredelsen af den kapitalistiske globalisering har imidlertid skabt et verdensmarked, hvor verdens lande i stigende grad er gensidigt afhængige af hinanden. En forudsætning for at gennemføre globale forandringer er derfor, at der opbygges stærke internationale alliancer og grænseoverskridende koalitioner af folkelige bevægelser, som kan ændre styrkeforholdene og skabe en ny global dagsorden. På den baggrund kan progressive lande sammen opbygge internationale institutioner, der bygger på demokrati, bæredygtighed og lighed, som alternativ til den kapitalistiske globalisering.

Begrundelse

Tilgangen til institutionerne er et af de vigtigste strategiske felter, når vi forholder os til den kapitalistiske globalisering. WTO er f.eks. nøje indrettet, så organisationens dagsorden flugter med multinationale selskabers interesser. Og reglerne er indrettet, så det er svært eller umuligt at ændre. I sådan en situation, giver det ikke meget mening at skrive programmatiske tekster om, hvilke ændringsforslag, vi gerne ser fremsat på WTO-topmøder. Det er nødvendigt at lancere en systemkritik, og at antyde andre veje. På samme måde med EU. Man kan ønske det var anderledes, men en væsentlig del af EU-projektets mål er at give europæiske virksomheder større pondus globalt ved at give dem politisk opbakning fra en samlet union. Enhedslisten bør altid arbejde for det bedst tænkelige resultat i EU-regi - og har i øvrigt altid gjort det - men vi skal også opdyrke andre taktikker uden om og ofte i opposition til EU.

Stillet af Mads Barbesgaard (Frederiksberg), Tobias Clausen (Blågård), Kenneth Haar (Christianshavn), Henrik Bang Andersen (Medlemmer i udlandet) og Morten Nielsen (Christianshavn)
Hovedbestyrelsen foreslår at forslaget indarbejdes

3.0.18, LINJE 19-28

Linjerne 19-28 erstattes af:
I Danmark og internationalt har FN's såkaldte verdensmål opnået bred støtte lige fra multinationale selskaber til store dele af venstrefløjen. I Enhedslisten synes vi, at mange af de 17 mål er prisværdige i deres hensigter, men problemet opstår i måden hvorpå de skal opnås. Visionen for indfrielsen af målene baserer sig på en nyliberal vækstfilosofi forankret i bl.a. øget frihandel, en konsolidering af det bestående fødevaresystem og øget udnyttelse af naturressourcer. Vi løser imidlertid ikke alverdens kriser ved at bruge de redskaber, der har skabt dem. Mål 17 om »partnerskaber« er desuden værd at bide mærke i, idet den private sektor herigennem gives en central rolle i indfrielsen af samtlige mål. Den rolle er desværre ikke baseret på indskrænkninger af privatsektorens rettigheder ved at underlægge den demokratisk kontrol, men snarere at denne blot skal have bedre muligheder for at slå sig løs.

Begrundelse

Et papir, der kommer ind på spørgsmålet om global udvikling kan ikke undgå at forholde sig til verdensmålene. Afsnittet forsøger at tage en grundlæggende kritisk tilgang til verdensmålene og samtidig give plads til taktisk agitation omkring dem.

Stillet af Mads Barbesgaard (Frederiksberg), Tobias Clausen (Blågård), Kenneth Haar (Christianshavn), Henrik Bang Andersen (Medlemmer i udlandet) og Morten Nielsen (Christianshavn)
Hovedbestyrelsen foreslår at forslaget indarbejdes

3.0.19, LINJE 29-37

Linjerne 29-37 erstattes af:
Verdensmålene skal indfries ved at angribe rødderne til fattigdom globalt - gennem fair handelsaftaler, ved at skride ind over or multinationale selskaber, når de bedriver rovdrift, og gennem støtte til bevægelser i det globale syd.

Begrundelse
HBs forslag skyder forbi. Problemet med verdensmålene er ikke, at de skal ses som aflad. Problemet er, at de virkemidler, der er en del af konceptet for verdensmålene ikke er troværdige. De lader alle økonomiske magtrelationerne være uberørt, selvom de er en stor del af årsagen til problemerne.

Stillet af Mads Barbesgaard (Frederiksberg), Tobias Clausen (Blågård), Kenneth Haar (Christianshavn), Henrik Bang Andersen (Medlemmer i udlandet) og Morten Nielsen (Christianshavn)
Hovedbestyrelsen foreslår at forslaget indarbejdes

3.0.20, LINJE 45-52

Linje 45-52 erstattes af:
Madproduktionen skal tilrettelægges, så alle mennesker sikres sund og kulturelt passende mad, produceret på socialt og miljømæssigt bæredygtige måder inden for rammerne af, hvad kloden kan klare. Fremfor det nuværende fødevaresystem, hvor en håndfuld multinationale selskaber kontrollerer og dikterer produktions-, distributions- og forbrugsmønstre, skal madproduktionen tage udgangspunkt i menneskers behov og underlægges befolkningernes demokratiske kontrol.

Derfor går vi ind for en omlægning af dansk landbrug til at være økologisk, bæredygtigt, demokratisk og målrettet lokale behov. Og derfor støtter vi også bevægelser i andre lande for lokal madsuveænitet.

Denne kamp for madsuveænitet, som Enhedslisten støtter, er en del af en større kamp for grundlæggende forandringer i organiseringen af de øvrige sektorer i økonomien med henblik på at sætte mennesker, miljø og klima før profit.

Stillet af Mads Barbesgaard (Frederiksberg), Tobias Clausen (Blågård), Kenneth Haar (Christianshavn), Henrik Bang Andersen (Medlemmer i udlandet) og Morten Nielsen (Christianshavn)
Hovedbestyrelsen foreslår at forslaget indarbejdes

3.0.21, LINJE 78

Efter linje 78 indsættes:

Fair handel, ikke frihandel
Enhedslisten kæmper for samfundets ret til at regulere regler og standarder for miljø, finans, energi, transport, kemikalier, industri- og fødevarer. Desværre handler meget af den aktuelle globale handelsdagsorden netop om at fjerne retten til at sætte høje standarder – i frihandlens navn.

Enhedslisten er derfor imod alle frihandelsaftaler såsom GATS, CETA, TiSA, TTIP , der dels har til formål at beskytte private investorer mod samfundets og fællesskabets regler. Og dels har aftalerne til formål at fjerne alle barrierer for tjenesteydelsernes, varernes og kapitalens frie bevægelighed på bekostning af demokratiet de sociale rettigheder og klodens ressourcer.

Enhedslisten mener, at den internationale handel ikke må stå i vejen for kampen mod klimaforandringerne og kampen for social retfærdighed og opadgående social konvergens. Varer og tjenesteydelser fra industrialiserede lande, der ikke lever op til anstændige arbejdsforhold skal ikke belønnes med toldfri adgang men skal pålægges straftold. Det samme gælder varer baseret på produktionskæder med store klimaaftryk.

Den globale handel skal understøtte ulandes mulighed for økonomisk udvikling. Deres økonomier, industrier og landbrug skal beskyttes mod urimelig konkurrence fra multinationale selskaber. Samtidig skal deres befolkninger have ret til selv at vælge deres statslige og samfundsmæssige strukturer. De skal samtidigt have fair adgang for deres varer til rige landes markeder.

Derfor søger Enhedslisten et grundlæggende brud med WTO-reglerne, og samtidig vil vi styrke de fattige landes muligheder gennem en højere ulandsbistand og omlægge den til fordel for ulandenes egenproduktion og udvikling.

Der skal opbygges et internationalt regelsæt mod multinationale selskabers magtmisbrug. Dette er allerede indledt i kimform inden for FN, hvor en række u-lande har sat en international traktat om multinationale selskaber og menneskerettighederne.

Enhedslisten støtter arbejdet for at skabe en bindende FN traktat for Transnationale og Menneskerettigheder, så multinationale selskaber kan holdes til retsligt ansvar og ikke er hævet over loven.

Begrundelse
Der står næsten intet om handelsaftaler i den afgørende sidste halvdel af HBs forslag. I et delprogram om globalisering er det helt uholdbart. Der følges heller ikke op på bemærkninger om multinationale selskaber i den analytiske del af forslaget.

Stillet af Mads Barbesgaard (Frederiksberg), Tobias Clausen (Blågård), Kenneth Haar (Christianshavn), Henrik Bang Andersen (Medlemmer i udlandet) og Morten Nielsen (Christianshavn)
Hovedbestyrelsen foreslår at forslaget indarbejdes

3.0.22, LINJE 81-83

Linje 81-83 omformuleres således:
En retfærdig fordeling af jordens ressourcer kræver massiv omfordeling fra den ekstremt rige elite til resten af verdens befolkning. En omfordeling, der især kommer de allerfattigste til gode.

Begrundelse
Vi har ingen fidus til regeringerne i Det Globale Syd, så en omfordeling skal nå de fattige.

Stillet af Leif Mikkelsen (Amager Øst)
Hovedbestyrelsen foreslår at forslaget indarbejdes

3.0.23, LINJE 99

I linje 99 indsættes:
Vi vil arbejde for at Danmark etablerer et etisk mærke, som giver forbrugerne oplysning om importvarer er produceret under ordentlige løn- og arbejdsvilkår samt overholder internationale miljøregler.

Begrundelse
Som der står i analyseafsnittet (linie 342-347 og 352-355 i forslag 3) er der brug for en international fagbevægelse og andre organiseringer til at forhindre at arbejdere spilles ud mod hinanden når multinationale selskaber shopper rundt efter den billigste arbejdskraft og de dårligste miljøreguleringer. Sådanne organiseringer eksisterer desværre ikke i dag, men lokale og multinationale selskaber kan tvinges til at udbetale leveløn, give ansatte faglige rettigheder og overholde internationale miljøregler, hvis forbrugerne kræver det. I dag har forbrugerne – private forbrugere og kollektive forbrugere, herunder offentlige indkøbere - imidlertid ingen indsigt i hvordan varerne produceres og har derfor heller ikke mulighed for at styrke arbejdere og fattige landes regeringer overfor udbytning. Uden information er danske forbrugere ufrivilligt med til at udbytte og ødelægge mennesker og natur i andre lande.

På samme måde som det statsfinansierede danske Ø-mærke har betydet en enorm vækst i økologisk landbrug, kan et etisk mærke på importerede varer bidrage til en bedre verden.

Stillet af Per Bregengaard (Blågård) og Margit Kjeldgaard (Helsingør)
Hovedbestyrelsen foreslår at forslaget indarbejdes

3.0.24, S. 23 LINJE 1-4

Linjerne 1-4 erstattes af følgende:

Opgør med det globale kasino
For Enhedslisten er de frie kapitalbevægelser en af tidens store udfordringer. Frie kapitalbevægelser giver finanssektoren en uhyrlig magt, den uddyber den globale ulighed – vi ser det f.eks. på boligområdet - og den har i årtier vist sig at være en stærkt destabiliserende faktor. Det er en hovedopgave for Enhedslisten at bidrage til et opgør med de frie kapital bevægelser. Det vil uvægerligt føre til konfrontationer med EU-systemet.

Der og der er bl.a. brug for skat på finanstransaktioner for at modvirke kortsigtede og spekulative investeringer. På samme måder må spekulation i prisen på f.eks. fødevarer og olie bringes under kontrol, bl.a. ved indførelse af 'positionsbegrænsninger'. Store banker må brydes op, så vi undgår at staterne må bruge penge på at redde fallerede banker. Især vil vi tage hånd om vores egen situation: Danske Bank er uhyrligt stor i forhold til den danske økonomi og udgør en stor risiko. Samtidig med opgøret med banker, der er for store, må vi ændre sammensætningen og reglerne for finanssektoren. Der må oprettes samfundsbanker, hvis formål det er at sikre samfundsøkonomien på lang sigt – ikke at sikre profitten på kort sigt.

Finanskrisen i 2008 var et tydeligt tegn på, at noget er rivende galt på finansmarkederne, og alt for lidt er ændret siden. Enhedslisten må derfor sætte sig for at bekæmpe de store bankers magt i Danmark, og bryde dem op – samtidig med at vi bidrager til den globale kamp for at rulle det forrykte spekulationscirkus tilbage. Det handler ikke kun om at skabe stabilitet på finansmarkederne. Det handler om social lighed og demokrati.

Begrundelse
Mens HBs forslag har et afsnit om skattely, er finansmarkederne og finanssektoren stort set ikke nævnt. Derfor et separat afsnit om det spørgsmål. Forslaget indeholder forslag, Enhedslisten allerede har stået eller fremsat, samt et mere generelt angreb på kapitalens frie bevægelighed.

Stillet af Mads Barbesgaard (Frederiksberg), Tobias Clausen (Blågård), Kenneth Haar (Christianshavn), Henrik Bang Andersen (Medlemmer i udlandet) og Morten Nielsen (Christianshavn)
Hovedbestyrelsen foreslår at forslaget indarbejdes

3.0.25, LINJE 6-48

Afsnittet Ret til Asyl slettes og udgår.

Begrundelse
Den omfattende og vigtige debat om Enhedslistens asyl og flygtningepolitik, skal ikke pakkes ind i en debat om et delprogram om globalisering. Debatten om Enhedslistens asyl og flygtninge politik fortjener et selvstændigt fokus og kan tjene til at udbygge vores udlændinge og integrations politik. Enhedslistens asyl og flygtningepolitik skal fastlægges i løbet af næste Årsmøde periode efter en bred medlemsdebat. HB er ansvarlig for at beslutte formen (Forslag til Årsmøde 2020, delegeret konference eller andet).

Stillet af Claus Thure Hastrup (Århus syd)

3.0.26, LINJE 30

Sætningen linje 30 tilføjes:
..., herunder umiddelbar adgang til fuldt statsborgerskab.

Begrundelse
De seneste års politik har medført, at gruppen af danskere, der ikke har statsborgerskab, er voksende. Dette er en trussel mod demokratiet, som institution, hvor princippet er, at de, der lovgives om, også har indflydelse på lovgivningen.

Stillet af Leif Mikkelsen (Amager Øst)

3.0.27, LINJE 32

Efter »klimaforandringer.« tilføjes:
Klimaforandringer er grænseløse. Vestlige landes og i særdeleshed store vestlige og mulitnationale virksomheder har et væsentligt ansvar for klimaforandringerne og deres konsekvenser. Derfor skal Danmark og andre vestlige lande også bidrage til at løse klimaforandringerne og de problematikker de afføder.

Begrundelse
Det er vigtigt at slå fast, at ansvaret for klimaforandringer i høj grad ligger i de vestlige lande, og allermest i virksomhedernes jagt på profit. Derfor skal vi naturligvis arbejde for - som der efterfølgende står – at vi skal bidrage til løsningen, ligesom vi skal byde de mennesker velkommen, der er nødsaget til at flygte fra den nød, den vestlige verden har bidraget så rigeligt til.

Stillet af Marie Lassen (Århus Vest), Hanne Schmidt (Amager vest), Kirsten Lundgaard (Faaborg Midtfyn), Solveig Munk (Århus Nord), Peter Iversen (Århus Vest), Leon Lauritsen (Holstebro-Struer-Lemvig), Mikael Andersen (Assens), Jeppe Studtmund (Nordvest), Peter Steens (Skive), Susanne Skov (Skive), Alvin Mosegaard Jensen (Faaborg-Midtfyn), Jens Lund Hansen (Bornholm), Chris Bay (Aalborg), Anne Hegelund (Århus Vest), Ina Woods (Nordvest), Erik Kempf (Odense), Hans Jørgen Vad (Århus Vest), Gert Møller (Aarhus Øst), Ole Alex Larsen (Ringsted), Bodil Kvistgaard Olsen (Favrskov), Bo Stefan Nielsen (Tårnby-Dragør), Charlotte Valløe (Skanderborg), Martin Mørch (Skive), Ole Søderquist (Slagelse), Heidbra Jonsdottir (Favrskov), Tina Vejby (Halsnæs), Allan Krautwald (Svendborg)
Hovedbestyrelsen foreslår at forslaget indarbejdes

3.0.28, LINJE 77-102

Linjerne 77-102 slettes.

Begrundelse
Hverken forslag 3A og 3B forholder sig konkret til virkeligheden. Begge forslag tale om at »vi arbejder for, at alle arbejdere skal have ret til at rejse frit og søge arbejde i hvilket som helst land på de betingelser, som gælder i det pågældende land«. Denne ret til at rejse frit bliver abstrakt. Hvad vil vi konkret arbejde for under de globale betingelser, som forslagene til delprogram om globalisering opridser? Da forslagene også forholder sig til fagbevægelsens muligheder for at fastlægge betingelser for ansættelse, foreslås det at denne debat tages under udvikling af vores faglige politik (arbejdsmarked).

Stillet af Claus Thure Hastrup (Århus syd)

3.0.29, LINJE 101-102

I linje 101-102 udgår følgende:
»det kan f.eks. gøres ved at genindføre retten til eksklusiv-aftaler.«

Begrundelse
Det er vigtigt, at fagbevægelsen forbliver et frivilligt fællesskab. Med den nuværende andel af fejl- og uorganiserede er eksklusivaftaler ikke et egnet middel. Kun fagbevægelsens faktiske solidariske ageren kan overbevise. Gennemførelsen heraf vil også gå imod centrale demokratiske principper som Enhedslisten hylder.

Stillet af Leif Mikkelsen (Amager Øst)

3.0.30, LINJE 103-106

Linjerne 103-106 slettes.

Begrundelse
De tre linjer om jobnet falder uden for temaet om globalisering. De giver ikke mening i et delprogram om globalisering.

Stillet af Claus Thure Hastrup (Århus syd)

3.0.31, S. 24 LINJE 12

I linje 12 slettes ordene »...også ønsker at udtræde af EU og...«

Begrundelse
I dette afsnit om fred fastslår afsnittet fra linje 675 – 678 at vi ønsker udmelding af NATO. Det giver mening at afslutte sætningen med »ligesom vi ... er imod planerne om at opbygge en EU-hær.« Sætningen om udtræden af EU er påklistret. Vores delprogram om EU omtaler kravet om »en total opløsning af EU til fordel for en helt anden form for samarbejde...«, mens vi i EU parlamentsvalgkampen ikke rejste udtræden af EU som et dagsaktuelt krav. Debatten om EU politikken bør føres under en udvikling eller aktualisering af delprogrammet om EU.

Stillet af Claus Thure Hastrup (Århus syd)
Hovedbestyrelsen foreslår at forslaget indarbejdes

3.0.32, LINJE 16

Vi vil arbejde for, at Danmark i FN underskriver forbud mod atomvåben

Begrundelse:
Med de holdninger, der er fremkommet, er det vigtigt at understrege, at atomvåben skal forbydes. https://arbejderen.dk/indland/danmark-er-parat-til-bruge-atomv%C3%A5ben

Stillet af: Per Bregengaard - Blågård. Carsten Andersen - Århus Vest, Esbjerg afdeling.
Hovedbestyrelsen foreslår at forslaget indarbejdes

3.0.33, LINJE 16

Linjen fra forslag 3.0.32 fortsat: og autonome dræberrobotter.

Begrundelse:
Kan se du i denne video. https://www.youtube.com/watch? time_continue=5&v=9CO6M2HsoIA

Stillet af: Per Bregengaard, Blågård, Carsten Andersen, Århus Vest, Lisbet Skou, Esbjerg
Hovedbestyrelsen foreslår at forslaget indarbejdes

3.0.34, LINJE 16

Linien fra 3.0.32 og 3.0.33 fortsat:
Samt arbejde for, at alle lande i FN underskriver traktaten om forbud mod våben i rummet (PAROS)

Begrundelse
Ingen skal have herdømmet over rummet, alle skal fredeligt kunne bruge rummet. En god begrundelse kan du finde i denne video: https://www.youtube.com/watch? time_continue=7&v=zwZHuAaWe1A

Stillet af Per Bregengaard, Blågård, Carsten Andersen, Århus Vest, Esbjerg afdeling
Hovedbestyrelsen foreslår at forslaget indarbejdes

3.0.35, LINJE 33

I linje 33 indsættes:
Enhedslisten er modstandere af opbygningen af toldmure og handelskrige mellem landene i Det Globale Nord indbyrdes og med Rusland og Kina. Toldmure og tekniske handelshindringer herunder sanktioner er led i tiltagende internationale spændinger og ledsages oftest af militær oprustning og andre krigsforberedende tiltag.

Begrundelse
Med de tiltagende handelskrige øges de internationale spændinger. Vi må undlade at bidrage til at de første skridt mod varm krig bliver taget. Dette ændrer ikke vores holdning til de internationale frihandelsaftaler, som USA tidligere har stået i spidsen for.

Stillet af Leif Mikkelsen (Amager Øst)
Hovedbestyrelsen foreslår at forslaget indarbejdes

3.0.36, LINJE 56

Indtil der sker grundlæggende ændringer i ejendomsretten, vil vi kæmpe for en bæredygtig udvikling, så godt som det kan lade sig gøre inden for de rammer, vi har. Vi vil især arbejde for hurtige forbedringer af biodiversiteten og mindre CO2 og metan udledning.

Begrundelse
Og her 12 anbefalinger til folketinget fra WWF og DN: https://www.wwf.dk/?19280/Sdan-nr- Danmark-2020-mlene-for-biodiversitet---12- anbefalinger-til-Folketinget

FN advarer mod tab af dyrearter og naturområder: Kan udrydde menneskeheden Verden har to år til at gå sammen og stoppe udviklingen, lyder det fra FN-chef. https://www.dr.dk/nyheder/viden/klima/fn- advarer-mod-tab-af-dyrearter-og-naturomraader- kan-udrydde-menneskeheden? fbclid=IwAR1VEZD9rZ6II9x_tbPz4k40VvXU6i5BcxI azYWXOnJsXkUlyAWfusSqjOg Om FNs konvention om biodiversitet: https://www.cbd.int/sp/targets/default.shtml

Aichi-målene, hvad går de ud på? Natur og Miljø Konferencen, Herning den 6. juni 2018 - Miljø- og fødevareministeriet. http://naturogmiljo2018.dk/wp-content/uploads/ 2018/06/NM18-F1-Aicha-m%C3%A5lene-hvad- g%C3%A5r-de-ud-p%C3%A5_A.-Samuelsen- _MST-1.pdf

Stillet af Per Bregengaard, Blågård, Carsten Andersen, Århus Vest, Esbjerg Afdeling,

3.1. DET ALTERNATIVE FORSLAG TIL GLOBALISERINGSPROGRAM

EN RETFÆRDIG GLOBAL ØKONOMI

Enhedslistens vision

Enhedslisten arbejder for et globalt samfund med fælles demokratisk kontrol over økonomien og økonomisk retfærdighed for alle. Produktionen skal være bæredygtig og fungere inden for rammerne af, hvad kloden og mennesker kan holde til. For at opnå det, er det nødvendigt med grundlæggende ændringer i indretningen af den globale økonomi. I stedet for en globalisering, der er dikteret af store virksomheder og styret af finansielle markeder, har vi brug for politisk regulering og demokratisk kontrol.

For at sikre retfærdige handelsvilkår, finansiel stabilitet globale minimumsstandarder for løn og arbejdsforhold m.m. skal der være institutioner, der kan gennemføre og overvåge de nye globale rammer, og som kan sanktionere overtrædelser. Med udgangspunkt i FN og i samarbejde med globale fagforeninger og sociale bevægelser arbejder Enhedslisten derfor for, at der etableres nye forpligtende og demokratiske globale institutioner. Det er afgørende for Enhedslisten, at nye globale institutioner er demokratiske og har til formål at sikre mennesker og miljø.

Enhedslisten arbejder for fælleseje i mange former. Offentlige myndigheder, medarbejdere, lokalsamfund og andre sammenslutninger af mennesker skal have direkte kontrol med produktionen. Det betyder, at den økonomiske magt forvaltes af befolkningen og dens valgte repræsentanter på lokale, regionale, nationale og internationale niveauer. Det vil betyde en radikal udvidelse af demokratiet.

Globalisering betyder, at den kapitalistiske økonomi er globalt organiseret med en stadig mere omfattende udveksling af varer, investeringer, informationer og arbejdskraft. Finansmarkederne er globalt integrerede, så banker og finansielle institutioner frit kan flytte kapital og investeringer mellem lande.

Den globale kapitalisme

Verdensøkonomien er præget af store økonomiske uligheder og et produktionssystem, der allerede har overskredet grænserne for, hvad kloden kan bære.

Verden oplever oprustning og krig, tilbagevendende økonomiske kriser, klimaforandringer, stigende fattigdom, udemokratiske regimer og grove krænkelser af menneskerettigheder. Samtidig nærmer vi os en økologisk katastrofe med lynfart. Årsagen er det kapitalistiske system, der bygger på udbytning og undertrykkelse. Det er samtidig den vigtigste forhindring for at løse verdens problemer.

I årtier er verdenshandlen blevet liberaliseret, og der er indført vidtgående privilegier for store multinationale virksomheder. Frie kapitalbevæ-

gelser har ført til et globalt kasino, og finanskapitalen har fået stor politisk magt, som er historisk. Dette er 'nyliberalistisk globalisering' – en globalisering, som sætter hensynet til profit over alle andre hensyn. Udviklingslandenes spillerum for alternative udviklingsstrategier er blevet indskrænket, sociale rettigheder er under angreb, miljø- og klimapolitik er under konstant pres.

Derfor har verden brug for en ny form for global produktion, der tilgodeser mennesker, samfund og kloden. Produktionen skal organiseres ud fra menneskers behov og inden for rammerne af, hvad vores jord kan bære og ikke efter kortsigtede behov for profit.

Vi tager konsekvensen af, at vi kun har én jord, og at jordens ressourcer derfor er vores fælles ansvar og bør være vores fælles ejendom. Vi vil tage magten og ejendommen fra de transnationale selskaber og opbygge sociale, retfærdige og bæredygtige fællesskaber, nemlig socialisme.

GLOBALISERINGENS KONSEKVENSER

Global kapitalisme og voksende ulighed

Den forskel på rige og fattige lande, som vi ser i dag, er ikke en tilfældighed, men et produkt af historiske processer. Den udvikling, der har gjort nogle lande rige, har gjort andre fattigere. Kapitalismen har siden sin opståen været præget af ulige magtforhold og udbytning. Den industrielle revolution blev muliggjort ved profitter og råvarer fra kolonierne. Ved bevidst afindustrialisering af kolonierne, blev fattige lande fastholdt i underordnede roller som råvareproducenter, mens de rige lande udviklede industrier.

Den globale kapitalisme skaber dog ikke kun problemer for verdens fattigste. I såvel rige som fattige lande oplever store befolkningsgrupper, at de er under pres fra en stigende global konkurrence. Dette betyder øget økonomiske ulighed. Der er langt større utryghed i forhold til job, social sikring, uddannelsesmuligheder mv. Siden 1980'erne har reformer i mange rige lande udhulet lønningerne, så man i mange lavtlønsjob er nødt til at have flere jobs for at klare sig eller at søge om fattighjælp hos nødhjælpsorganisationer. Flere og flere kan kun få midlertidige jobs og lever med en stor utryghed og manglende rettigheder. Samtidig forsvinder mange jobs pga. automatisering. Mange virksomheder ansætter migranter under ekstremt dårligere forhold, hvilket også presser løn og arbejdsvilkår. Denne udvikling betyder, at vi i vores del af verden for første gang i århundreder oplever, at en ny generation vokser op med dårligere økonomiske levevilkår end deres forældre.

Den enorme ulighed og utryghed, som den globaliserede kapitalisme og nyliberalismen har medført, har også ført til en dramatisk vækst i forskellige former for reaktionære kræfter. Nogle steder sker det i form af fremmedfjendske, nationalistiske og autoritære partier, der får stadigt mere magt. Samtidig ser vi i stigende grad en udvikling af autoritære stater mange steder i verden, hvor der indføres undtagelsestilstande, hvor menneskerettigheder undermineres, og hvor massemedier og internet bruges til at manipulere og overvåge befolkninger.

Virksomhedernes og finanskapitalens magt

Kapitalismen har altid været organiseret globalt. Men måden, hvorpå den globale kapitalisme er organiseret, forandrer sig historisk. Siden 1980'erne har verden oplevet en bølge af nyliberale reformer, hvor land efter land, inspireret af liberalistisk ideologi, har fjernet regulering af virksomheder og finansmarkeder. Resultatet har været en langt mere brutal global konkurrence og en finanssektor, som gang på gang har kastet lande eller kontinenter ud i dybe finansielle kriser.

Internationale institutioner som WTO, IMF, Verdensbanken og EU har spillet en central rolle som redskaber for denne politik. Igennem disse institutioner har man indført frihandelsaftaler, der tvinger landene til at åbne deres markeder for de store virksomheder. Og ved hjælp af låneaftaler har man tvunget de fattige lande til at føre en nyliberal politik, der blandt andet betyder privatisering af transport, vand og offentlige virksomheder samt nedskæringer i velfærdsgoder som uddannelse og sundhed.

Fri handel koster de fattigste dyrt

WTO-aftalerne fra 1994 var først og fremmest et initiativ, der kom fra USA og EU. Mange udviklingslande og mindre udviklede lande blev presset til at indgå aftaler, de stod til at tabe på. WTO har siden været præget af konflikter mellem de rigeste lande og forskellige grupper af udviklingslande. Disse konflikter har fået de rigeste lande til at søge andre metoder end WTO-vejen, og i dag er bilaterale handelsaftaler blevet hovedstrategien for de rigeste lande.

Det gælder ikke mindst for EU, som har valgt at ændre sin handelspolitik over for tidligere kolonier grundlæggende. De Økonomiske Partnerskabsaftaler skal skaffe EU langt mere adgang til fattige lande i det globale syd – et brud med en gammel politik om at lade fattige lande have højere toldbeskyttelse. Dette koncept kan have alvorlige omkostninger i fremtiden og føre til øget fattigdom og afindustrialisering.

Særrettigheder for transnationale virksomheder

Globaliseringen af produktionen og den nyliberale politik, som har understøttet dette, har betydet, at mange virksomheder har flyttet deres industriproduktion helt eller delvist ud af de gamle industrialiserede lande til lande med ringere løn, arbejdsforhold og miljøregulering. Ofte sker produktionen formelt i et selvstændigt lokalt firma, men er reelt helt afhængig af de multinationale koncerner.

Også 'investeringsbeskyttelse' har ført til store konflikter og kampe verden over, også i den rige del af verden. De nyeste handelsaftaler som f.eks. TTIP (EU og USA), CETA (EU og Canada) og TPP (Asien og Stillehavet) indebærer en yderligere forskydning af magt til fordel for virksomheder og investorer på bekostning af demokratiske beslutninger, forbrugerbeskyttelse, miljølovgivning og lignende.

De aftaler gør det ligefrem muligt for virksomheder at sagsøge stater for at føre en politik, som skader virksomhedernes profit. Det er en type aftaler om 'investeringsbeskyttelse', som EU og EU's medlemslande længe har satset hårdt på at gøre til international norm. For tiden arbejder EU på at få oprettet en international domstol, stærkt foranlediget af erhvervslivets organisationer. Lykkes dette, vil store virksomheder få et uvurderligt magtmiddel til at angribe forslag til miljøpolitik, stærkere rettigheder på arbejdsmarkedet eller f.eks. tiltag for at sikre klimavenlig produktion.

Internettet har også givet virksomheder nye muligheder for at organisere produktion og salg af produkter på tværs af verden. Det har øget deres magt i forhold til ansatte og lande, og de fleste af verdens største virksomheder, målt i markedsværdi, er internetbaserede. Internettet har øget mulighederne for kommunikation og vidensdeling, men desværre overvåges befolkningers aktiviteter på nettet af både stater og virksomheder. Desuden er persondata dårligt beskyttet og bliver indsamlet og solgt som varer.

Finansmarkeder, ulighed og kriser

Dereguleringen af finansmarkederne har sammen med internettet gjort det muligt for finansielle investorer at flytte deres penge hurtigt ind og ud af lokale markeder med ødelæggende konsekvenser for den lokale økonomi. Det har givet finanssektoren en kolossal magt på mange niveauer. Når de kan styre, hvor der investeres, kan de presse lokale regeringer til at gennemføre den politik, de ønsker. Det har betydet en forskydning af magtforholdet mellem stater og finanskapital.

Det betyder også, at verdens rigmænd og store firmaer i stigende grad gemmer deres penge i skattely og derved slipper for at finansiere de nationale stater.

Gennem de seneste tyve år har verden gennemlevet en lang række finanskriser – kriser som viser, hvor ustabil den globale kapitalisme er i dag. Til trods for, at disse kriser har kostet millioner deres arbejdspladser og sendt selv store økonomier i choktilstand, er frie kapitalbevægelser og deregulerede finansmarkeder et paradigme, som har bidt sig fast. Der er så store interesser på spil, at selv en finansiel nedsmeltning som den i 2008 ikke har sat sig nævneværdige spor i den måde, finansmarkederne fungerer på. I 2017 ejede den rigeste ene procent befolkningen over halvdelen af jordens rigdom, mens 70 % af befolkningen kun ejede tre procent.

Klima og miljøkonsekvenser

Det kapitalistiske globale produktionssystem er afhængig af den massive anvendelse af fossile brændstoffer. De anvendes i energiforsyning, transport og industri, herunder i det industrialiserede landbrug, hvor store multinationale selskaber producerer genmanipuleret såsæd, kunstgødning og pesticider. Firmaer baseret på olie- og bilindustri og våbenindustrien er dominerende i den kapitalistiske økonomi – og de største forurenere og forbrugere af ressourcer.

Jagten på ressourcer til at understøtte dette produktionssystem fører fortsat til udplyndring af nye landområder, hvor skove bliver hugget ned, hvor der etableres ødelæggende minedrift, og hvor stadig flere mennesker fordrives fra de landområder, de historisk har ernæret sig fra, som overtages af multinationale selskaber. Vandløb, drikkevandsreserver, jordarealer og havområder forurenes, og samtidig sker der i stigende grad en privatisering af de resterende ressourcer. Mange steder foregår der en hård kamp om kontrollen med drikkevandet. Kampen for kontrol over ressourcerne foregår også på tværs af landegrænser samt i internationale farvande og fører til stigende spændinger mellem stater og befolkningsgrupper, der risikerer at udløse krige.

Klimaforandringerne og ødelæggelse af natur og miljø har enorme sundhedskonsekvenser for mennesker såsom epidemier, sult, under- og fejlernæring, allergier, problemer med at få børn og meget andet. Selvom det er de rigeste lande, der historisk set bærer det største ansvar for den klimakrise, vi nu står overfor, så er det især de fattigste lande, der betaler den største regning i form af ødelagte livsgrundlag og stigende fattigdom. Kampen imod global ulighed bliver derved også undermineret af klimaforandringerne.

Den spekulative finanssektor spiller også en farlig rolle for miljø og klima. Der spekuleres allerede massivt i energipriserne, i fødevareproduktionen, i jordpriserne og endda i handel med de CO_2-kvoter, som, det var påstanden, skulle mindske den globale opvarmning.

Migration

Verden over er millioner af mennesker tvunget til at forlade deres familier og lokalsamfund pga. fattigdom, krige eller miljøproblemer og blive arbejdsmigranter af økonomisk nød. Der er opstået en global eksport af kvindelig arbejdskraft fra Fillippinerne og Indien, som arbejder i serviceindustrien, som husarbejdere og i sexindustrien. Disse arbejder ofte under meget ufrie vilkår – især i en række rige olielande i Mellemøsten. Au Pairs i Danmark er et eksempel: Her er det store flertal kvinder fra Filippinerne, og deres betaling er meget lav samtidig med, at deres opholdstilladelse er bundet til deres kontrakt, og at de har ufrie livsvilkår.

Mange mennesker verden over vælger at rejse ud i verden af lyst og nysgerrighed eller for at studere. Bagsiden af medaljen er, at det kræver penge, som mange ikke har – og visa, som mange ikke kan få. Alligevel boomer antallet af internationale studerende og højtuddannede, der migrerer, og det har både gode og dårlige sider. For nogle lande som fx Kina betyder det en hurtig forbedring af antallet af uddannede i landet – for andre lande et brain drain, hvor de bedst uddannede fx læger forlader landet.

Arbejdskraftens frie bevægelighed i EU's indre marked, har været brugt af kapitalen til at importere arbejdskraft, som er blevet brugt til løntrykkeri og social dumping. Derfor har venstrefløjen historisk været skeptisk over for arbejdskraftens frie bevægelighed – og derfor også skeptisk overfor fri arbejdsmigration. Enhedslisten går ikke ind for fri import af arbejdskraft til Danmark. Det vil kun skabe ringere arbejdsforhold og pres på lønninger. For at kunne arbejde i Danmark skal man have en arbejds- og opholdstilladelse, som baserer sig på en arbejdskontrakt, der viser at arbejdet foregår på »sædvanlige løn og ansættelsesvilkår«.

Det bør principielt ikke være muligt at importere arbejdskraft til Danmark, medmindre der er dokumenteret behov herfor. »Åbne grænser« bruges af kapitalen til at smadre faglig organisering og trykke løn og arbejdsforhold i alle lande.

Som udgangspunkt bør lokalbefolkninger verden over have adgang til arbejde lokalt. Det kræver en massiv ressourceoverførsel fra den rige del af verden, som kan medvirke til at skabe bedre og sikre forhold, så mennesker ikke tvinges til at forlade deres land og familie for at leve i fred.

DET VIL ENHEDSLISTEN

Sociale bevægelser

En retfærdig verden kræver global organisering af arbejderbevægelsen, den politiske venstrefløj og andre progressive bevægelser.

Virksomhedernes mulighed for at flytte rundt på produktionen og arbejdskraften skaber et globalt pres på løn, arbejdsforhold og miljøregulering. Det skaber en situation, hvor arbejdere i hele verden konkurrerer om de samme jobs, men også en situation, hvor mange har direkte eller indirekte kollegaer i andre lande. Alligevel er fagforeningerne stadig i høj grad nationalt baseret.

Selvom der er eksempler på fagforeningskampe, der går på tværs af grænser – f.eks. blandt havnearbejdere, lufthavnspersonale og indenfor nogle multinationale selskaber i servicebranchen – er det stadig ikke lykkedes for fagbevægelsen at organisere sig stærkt nok på tværs af grænser til for alvor at udfordre de multinationale selskabers magt.

Enhedslisten går ind for grænseløs, forpligtende, stærk faglig organisering med juridiske og organisatoriske muskler til at håndhæve globale krav for arbejdere. Det betyder en faglig organisering, hvor det er muligt at forblive organiseret – også når man rejser på tværs af grænser, og hvor mennesker, der arbejder i samme virksomhed eller i samme sektor på tværs af grænser, kan være organiseret sammen og rejse fælles krav. En sådan fagbevægelse må bl.a. rejse krav om nedsat arbejdstid, om dramatiske løft i lønnen for de globale lavtlønsgrupper, om sunde og gode arbejdsforhold for alle, men også om ændring af produktionen i retning af bæredygtighed. Enhedslisten vil arbejde for, at den danske fagbevægelse skal gå forrest i kampen for en stærk, progressiv, global fagbevægelse. Enhedslisten arbejder også for grænseoverskridende kædeansvar, således at virksomheder i Danmark kan stilles til ansvar for, hvad de selv eller deres underleverandører i andre lande foretager sig.

En anden vigtig kraft er bevægelserne af oprindelige folk, bønder og landarbejdere, herunder specielt kvinder, der kæmper imod de store virksomheders udplyndring af jorden og naturen, og for en lokal, kollektiv og bæredygtig landbrugsproduktion. Disse bevægelser har allerede internationale samarbejder og netværk og spiller en vigtig rolle i kampen mod klimaforandringer og nyliberal globalisering og for en lokal, bæredygtig og demokratisk produktion.

Kvindebevægelsen har globalt opnået store sejre, men er stadig langt fra i mål. Samtidig er der en stærk stigning i modstanden fra reaktionære kræfter. Derfor er der fortsat behov for at styrke kvindekampen. Både i kampen for ligeløn og lige vilkår på arbejdsmarkedet, men også kampen for retten til at bestemme over egen krop, herunder mod vold og krænkelser.

Enhedslisten stiller sig solidarisk med folk og bevægelser over hele verden, der kæmper i samme retning som os. Det gælder fagforeninger, kvindebevægelser, LGBT-bevægelser, antiracistiske bevægelser, miljøbevægelser, fredsbevægelser, bevægelser for demokrati og socialistiske partier.

Enhedslisten deltager i og støtter op om progressive bevægelser, lokalt og globalt. Vi tror på, at det er gennem sådanne bevægelser, at vi kan skabe forandring. Vores vigtigste princip er direkte solidaritet på

tværs af landegrænser. Det betyder, at fagforeninger, venstrefløjen og andre sociale bevægelser skal samarbejde, hjælpe hinanden på tværs af grænser og stille fælles solidariske krav.

Styrk demokratiet – også internationalt

Når demokratiet skal styrkes, er det nødvendigt at have demokratiske strukturer. Selvstændige lande er vigtige rammer for at opbygge og styrke de demokratiske strukturer. Jo længere væk beslutningerne træffes fra de mennesker, de vedrører, jo sværere bliver det at få indflydelse på dem.

Særligt EU opbyder store udfordringer. EU's institutioner og de politiske styrkeforhold betyder, at EU's rolle på den globale økonomiske scene først og fremmest er at fremme store transnationale selskabers interesser. Afgørende beslutninger tages derfor ofte i tæt samspil med virksomheders lobbyister, mens det er meget svært at skabe demokratisk kontrol. Folkelige mobiliseringer har vist sig at være det mest effektiv værktøj til at øve indflydelse på f.eks. EU's handelsaftaler.

Enhedslisten vil arbejde for udvikling af internationale organisationer, der bygger på demokratiske principper og hensyn til mennesker og miljø, hvor der er gennemsigtighed i beslutningerne og mulighed for reel folkelig indflydelse. Det betyder, at Enhedslistens naturlige udgangspunkt er at arbejde for forbedringer i FN-systemet.

Lokal bæredygtig produktion

Produktionen skal fungere inden for rammerne af, hvad kloden kan klare, og den skal tage udgangspunkt i menneskers behov og underlægges befolkningernes demokratiske kontrol. Derfor skal produktionen i højere grad end i dag foregå lokalt, dvs. tæt på dér, hvor forbruget finder sted. Lokal produktion giver bedre forsyningssikkerhed for befolkningen i tilfælde af kriser og minimerer behovet for transport.

Det er særligt centralt, at fødevareproduktionen tilrettelægges, så alle mennesker sikres sund og velsmagende mad, og så de enkelte lande og regioner har fødevaresuverænitet og ikke kan afpresses gennem stop for fødevarer.

Derfor går vi ind for en omlægning af dansk landbrug til at være økologisk, bæredygtigt, demokratisk og målrettet lokale behov. Og derfor støtter vi også bevægelser i andre lande for lokal madsuverænitet.

Vi ønsker, at Danmark skal gå foran og vise vej for forandring. Arbejdspladser, skoler, uddannelsessteder, regioner og kommuner skal bidrage. Vi vil støtte forslag på alle niveauer til omlægninger, der gavner klimaet og bekæmper global ulighed.

Vi vil gøre op med alle nationale regler, EU-regler og internationale regler, som hæmmer vores muligheder for at stille krav til offentlige udbud, for at hjemtage arbejdspladser og infrastruktur til kollektiv eller national styring, for at håndhæve strikse standarder for klima, miljø og arbejdsmiljø. Kort sagt, alle regler som gør det svært for os at gå forrest og inspirere.

Stop udplyndring af mennesker og natur

Vi er imod, at store virksomheder udplyndrer naturressourcer og udnytter mennesker, uanset hvor det foregår. Vi vil stille de danske virksomheder til ansvar, som deltager i udplyndringen af fattige landes naturressourcer eller krænker grundlæggende menneskerettigheder i den globale produktion

Enhedslisten mener, at de rigeste lande som f.eks. Danmark har en klimagæld at betale. Derfor skal de gå forrest med en radikal omlægning af vores produktion, transport og forbrug. Paris-aftalens mål om at nedbringe CO2-udslippet er ikke ambitiøse nok og bliver desuden ikke fulgt. Vi støtter alle globale forpligtende aftaler om at stoppe klimakatastrofen. Unyttige og miljøskadelige aktiviteter skal afvikles til fordel for samfundsnyttige aktiviteter, der ikke skader miljøet.

Globaliseringen har betydet, at hele industrier er nedlagt, og især den lavtlønnede del af industriarbejderne trues konstant af udflytning. Lokalsamfund og kulturer er brudt sammen. Etablering af nye industrier har medført dårlig løn, ringere arbejdsmiljø og usikre ansættelse. Kort sagt har kapitalens fri bevægelighed sammen med uorganiserede arbejdsmarkeder med umenneskelige arbejdsforhold skabt et systematisk ræs mod bunden. Millioner af mennesker er ofre for tvangsarbejde, gældslaveri, menneskehandel og seksuel udnyttelse. Dette rammer kvinder og børn særlig hårdt.

Al omlægning globalt begynder lokalt. Arbejdspladser, skoler og kommuner skal bidrage. Vi vil støtte forslag på alle niveauer til omlægninger, der gavner klimaet og bekæmper global ulighed. Samtidig vil vi fastholde fokus på hovedårsagerne til klimakrisen, nemlig den kapitalistiske vækstøkonomi.

Progressive kræfter i byer, lande og regioner kan ikke løse hele problemet, men de kan gå forrest. Vi må ikke lade behovet for globale løsninger blive en sovepude i kampen for konkrete løsninger her og nu.

Global omfordeling

En retfærdig fordeling af jordens ressourcer kræver massiv omfordeling, dels fra de rige til de fattige lande, og især fra den ekstremt rige elite til resten af verdens befolkning. Det kræver, at centrale sektorer som energi, infrastruktur og finanssektoren overtages af befolkningernes demokratiske kontrol.

En global omfordeling betyder også, at rige lande, som f.eks. Danmark, har en klimagæld at betale. Derfor støtter Enhedslisten kravet om, at rige lande skal betale kompensation til fattige lande, for at de kan undlade at ødelægge uerstattelige naturressourcer som f.eks. regnskovene. Og samtidig skal vi gå forrest med en radikal omlægning af vores produktion, transport og forbrug. Parisaftalens mål om at nedbringe CO_2-udslippet er ikke ambitiøse nok og bliver desuden ikke fulgt. Vi støtter alle globale forpligtende aftaler om at stoppe klimakatastrofen. Unyttige og miljøskadelige aktiviteter skal afvikles til fordel for nyttige aktiviteter, der ikke skader miljøet.

For at understøtte en global omfordeling går vi ind for fairtrade-aftaler, der giver fattige lande muligheder for at opbygge en eksport på fair vilkår med rigere lande.

Bistand til udviklingslande bliver både brugt til bekæmpelse af fattigdom og reel støtte til udvikling - men også til politisk pression, støtte til tvivlsomme regimer og erhvervsstøtte til store virksomheder. Vi går ind for, at Danmark skal øge sin ulandsbistand markant og omlægge den til at være målrettet opbygning af bevægelser og civilsamfund i modtagerlandene. Hovedformålet skal være at bekæmpe fattigdom, at styrke lokalbefolkninger, at understøtte demokrati og reel udvikling af økonomien i modtagerlandene, samt at forsvare miljøet.

Opgør med spekulation og skattely

For Enhedslisten handler verdenshandel om at udveksle varer mellem lande og regioner – ikke om muligheden for at investere penge, hvor man kan få størst afkast. Derfor er der brug for national og international kontrol med kapitalbevægelser og med udflytning af produktion, og der er brug for skat på finanstransaktioner for at modvirke kortsigtede og spekulative investeringer.

Et alvorligt problem er fremvæksten af skattely, der giver store virksomheder og rigmænd mulighed for at slippe for at bidrage til fællesskabet. I stedet bliver det almindelige lønmodtagere, der står for finansieringen af for eksempel sundhed og uddannelse i rige såvel som fattige lande. Det udhuler selve grundlaget for velfærden.

Derfor er indsatsen mod skattely en af Enhedslistens hovedprioriteter. Vi mener, at der er brug for et globalt register over ejerskab af finansielle aktiver. Der er også brug for sanktioner mod de lande og virksomheder, der forsøger at skjule penge for skattemyndighederne. Helt grundlæggende er der behov for en stærkere international indsats end EU's nuværende. Der er dog også behov for en national indsats, hvor sortlistning kan hjælpe borgere, virksomheder og offentlige institutioner med at fravælge skattesvindlere. Store banker må brydes op, så vi undgår at staterne må bruge penge på at redde fallerede banker, og der må oprettes samfundsbanker, hvis formål det er at sikre samfundsøkonomien på lang sigt – ikke at sikre profitten på kort sigt.

Finanskrisen i 2008 var et tydeligt tegn på, at noget er rivende galt på finansmarkederne, og alt for lidt er ændret siden. Enhedslisten må derfor sætte sig for at bekæmpe de store bankers magt i Danmark, og bryde dem op – samtidig med at vi bidrager til den globale kamp for at rulle det forrykte spekulationscirkus tilbage.

Det internationale skattesystem medvirker yderligere til at fastholde den globale ulighed mellem lande. Ulandene skal derfor have massiv støtte til at opbygge sikre og solide lokale skattesystemer. Den nuværende selskabsskat tilfalder de lande, hvor virksomheder har deres hovedsæde eller placeres i skattely. I stedet ønsker Enhedslisten, at beskatningen af selskabernes profitter skal fordeles efter, hvilke lande der produceres i, og hvor omsætningen er, således at der er en sammenhæng mellem økonomisk aktivitet, værdiskabelse og beskatning. Endeligt skal Danmark gå forrest i kampen for at få en minimumssats for selskabsskatten, samt være foregangsland ift. at implementere internationale standarder, der bekæmper multinationale selskabers skatteomgåelse.

Vi arbejder for et globalt register over ejerskab af finansielle aktiver og sanktioner mod lande og virksomheder, der skjuler penge for skattemyndighederne. Vi vil arbejde for at indføre formueskat på globalt plan, og sætte en bund under denne, nøjagtigt som med selskabsskatterne, så de allerrigeste betaler deres del af den globale regning.

Formuer, der er opbygget ved illegale aktiviteter eller systematiske brud på arbejdsmiljø og skattesnyd, skal kunne konfiskeres og ejerne pålægges straf.

En fair verdenshandel

Enhedslisten vil regulere handel og finans, især kapitalstrømme på nationalt og internationalt niveau. Vi er derfor imod alle handelsaftaler, der som TTIP og CETA beskytter investorer til fordel for globale regler, der beskytter demokrati, sociale rettigheder og klodens ressourcer. Enhedslisten ønsker, at handel med varer foregår på fair vilkår. De skal være produceret under anstændige arbejdsforhold, og transport og andre klimaaftryk skal medregnes i varens pris.

Det globale handelssystem skal understøtte ulandes mulighed for økonomisk udvikling. Deres økonomier og befolkninger, industrier og landbrug og statslige strukturer, skal beskyttes. De skal samtidigt have fair adgang for deres landbrugsvarer til rige landes markeder. Enhedslisten vil styrke de fattige landes muligheder gennem en højere ulandsbistand og omlægge den til fordel for ulandenes egenproduktion og udvikling.

Der skal opbygges et internationalt regelsæt mod store virksomheders magtmisbrug. Dette er allerede indledt i kimform inden for FN, hvor en række u-lande har sat en international traktat om transnationale selskaber og menneskerettighederne.

Enhedslisten støtter arbejdet for at skabe en bindende FN traktat for Transnationale og Menneskerettigheder, så transnationale selskaber kan holdes til retsligt ansvar og ikke er hævet over loven.

Gå forrest Danmark!

Enhedslisten arbejder for globale løsninger på de globale problemer. Men for at nå dertil er der brug for at progressive kræfter i byer, lande og regioner går forrest. Vi kan ikke lade behovet for globale løsninger, blive en sovepude i kampen for konkrete løsninger her og nu. En global forandring vil altid vokse nedenfra som et resultat af pres fra en lang række lande, byer og lokalsamfund.

Enhedslisten ønsker, at også Danmark kan gå forrest i kampen for en mere retfærdig verdensorden. Derfor mener vi, at der er brug for, at en kommende progressiv regering direkte udfordrer de internationale eller EU-regler, som forhindrer os i at stille skarpe krav til offentlige udbud, til at hjemtage arbejdspladser og infrastruktur til kollektiv eller national styring eller til at håndhæve strikse miljø- og klimastandarder, som kan inspirere andre lande.

Bæredygtighed, demokrati og socialisme

Demokratisk kontrol med økonomien er altafgørende. Langsigtede miljømæssige og sociale hensyn går forud for kortsigtede profithensyn. Derfor er det nødvendigt med grundlæggende ændringer i ejendomsretten over virksomheder, jord og naturressourcer.

For at sikre, at de allerrigeste betaler deres del af den globale regning, vil vi arbejde for en global, men nationalt reguleret formueskat. Virksomhedsbeskatningen skal reguleres således, at det ikke er muligt at flytte virksomhedernes overskud til lande, hvor der ikke sker en reel beskatning.

Enhedslisten arbejder for fælleseje i mange former. Offentlige myndigheder, medarbejdere, lokalsamfund og andre sammenslutninger skal kunne eje og drive virksomheder. På længere sigt skal samfundsbærende sektorer så som energiforsyning ejes og kontrolleres af fællesskabet. Det betyder, at den økonomiske magt forvaltes af befolkningen og dens valgte repræsentanter – både på lokale, regionale, nationale og internationale niveauer.

Begrundelse:

Dette er et alternativt forslag til globaliseringsprogram for Enhedslisten.

Det er skrevet af os der udgjorde den oprindelige arbejdsgruppe nedsat af HB i 2017 for at arbejde med globaliseringsprogramet.

Vi ville fokusere på økonomien som den helt afgørende faktor i globaliseringen. Fordi globaliseringen af økonomien er nøglen til at forstå de samfundsmæssige forandringer der sker i disse år rundt omkring i verden.

Vi havde en ambition om et relativt kort programudkast. Fordi vi synes det er vigtigt, at så mange som muligt diskuterer og forholder sig til den økonomiske globalisering og de forandringer denne medfører i disse år.

Vi ønskede og arbejdede altså oprindelig for et kortere programudkast med fokus på økonomi.. Som også gerne skal give håb om at forandring er mulig.

Vi synes ikke, at det udkast som HB (flertallet) er kommet frem til lever op til dette. Vi synes det spreder sig over mange – alt for mange politikområder på den internationale scene, og til gengæld mangler en fokuseret analyse af globaliseringen af økonomien.

Ydermere indgår der i HBs forslag også en ganske omfattende og vigtig debat om Enhedslistens asyl og flygtningepolitik, hvor der kan være nogen uenighed.

Denne debat om flygtninge og asylpolitik er nok vigtig og central. Men vi synes ikke den skal pakkes ind i en debat om globalisering. Hvor den enten vil skygge for debatten om globaliseringen af økonomien eller bliver glemt i den.

En sådan debat fortjener et selvstændigt fokus og god til afklaring.

Derfor har vi lavet dette alternative forslag til globaliseringsprogram for Enhedslisten. Hvor vi har forsøgt at lave et mere fokuseret og kortere programudkast, hvor debatten om flygtninge og asyl ikke fylder noget.

Vi er helt klar over, at vi ikke ved alt, og ikke har fundet de vise sten når det gælder globalisering. Vi har derfor trukket på gode kammerater som ved mere end os på række områder – tak for det!

Vi håber på en god og konstruktiv debat, og vi bliver kun glade for forslag der gør dette programudkast bedre.

Obs: Enhedslisten har vedtaget en lang række dokumenter på årsmøder som omtaler internationale forhold og som stadig gælder: FN-resolutionerne fra 2009 og 2012, Principprogrammet 2014, EU-programmet fra 2015, Det produktionspolitiske program fra 2016, det feministiske program fra 2017 og miljøprogrammet fra 2018.

Stillere: Allan Ahmad (Blågård), Anne Overgaard Jørgensen (Østerbro), Rune Møller Stahl (Ydre Nørrebro) & Mikkel Warming (Sydhavnen)

ÆNDRINGSFORSLAG TIL 3.1

3.1.1, S. 31 LINJE 1

Overskrift ændres fra »En retfærdig global økonomi« til »En grøn og social global økonomi«.

Begrundelse
Retfærdighed er et meget uklart begreb. Forskellige mennesker forstår meget forskellige ting med det og der er mange retssystemer.

Vi skal understrege, at vi er tilhængere det grønne og det sociale allerede i overskriften.

Stillet af Mikael Hertoft (Østerbro)

3.1.2, LINJE 5

»økonomisk retfærdighed for alle« ændres til »økonomisk og social lighed på hele kloden«.

Begrundelse
Det er mere skarpt og konkret.

Stillet af Mikael Hertoft (Østerbro)

3.1.3, LINJE 9 M.FL.

»store virksomheder«, »transnationale selskaber« og »transnationale virksomheder« konsekvensrettes til »multinationale selskaber«
Gælder følgende linjer: S. 31 L. 9, 45, s 32 L. 13, 86, 104, s. 35 L. 41, 43, 46

Begrundelse
Konsekvensrettelse af »store virksomheder«, »transnationale selskaber« og »transnationale virksomheder« til »multinationale selskaber«. Der bruges flere forskellige begreber gennem teksten. Forslaget har til formål at strømline ordvalget for multinationale selskaber med det begreb, som typisk anvendes herhjemme og som implicit har en mere negativ association i den bredere offentlighed end de mere neutrale begreber om »transnationale selskaber« og »store virksomheder«.

Stillet af Mads Barbesgaard (Frederiksberg), Tobias Clausen (Blågård), Kenneth Haar (Christianshavn), Henrik Bang Andersen (Udlandet), Morten Nielsen (Christianshavn), Christian Juhl (Silkeborg), Pia Boisen (Lyngby), Lole Møller (Amager Øst), Astrid Østergård Andersen (Ydre Nørrebro), Pelle Dragsted (Frederiksberg), Anne Rehder (Blågård), Christine Lundgaard (Indre Nørrebro – Den Røde Firkant)

3.1.4, LINJE S. 31 LINJE 12-19

Linje 12-19 erstattes med:
»For at sikre retfærdige handelsvilkår og finansiel stabilitet er der brug for globale institutioner, der kan etableres et sæt fælles minimumsregler. Med udgangspunkt i FN og i samarbejde med fagforeninger og sociale bevægelser arbejder Enhedslisten derfor for, at etablere forpligtende og demokratiske globale institutioner, som kan sikre dette. Det er afgørende for Enhedslisten, at sådanne globale institutioner er demokratisk forankret og efterlader mulighed for, at lande kan beslutte at gå foran og indføre bedre regulering til gavn for mennesker og miljø. »

Begrundelse
Nye globale institutioner skal ikke medvirke til at forhindre enkelte lande i at vælge at indføre bedre eller strammere regulering end der er opnået enighed om på internationalt niveau. Det er derfor vigtigt, at præcisere, at globale institutioner skal tage udgangspunkt i fælles minimumsregler, så der forsat efterlades demokratisk råderum for at enkelte lande kan beslutte at gå videre med strammere regulering til gavn for mennesker og miljø uden at blive sanktioneret.

Stillet af Mads Barbesgaard (Frederiksberg), Tobias Clausen (Blågård), Kenneth Haar (Christianshavn), Henrik Bang Andersen (Udlandet), Morten Nielsen (Christianshavn), Christian Juhl (Silkeborg), Pia Boisen (Lyngby), Lole Møller (Amager Øst), Astrid Østergård Andersen (Ydre Nørrebro), Pelle Dragsted (Frederiksberg), Anne Rehder (Blågård), Christine Lundgaard (Indre Nørrebro – Den Røde Firkant)

3.1.5, S. 32 LINJE 2, S. 33 LINJE 116

»nyliberalistisk globalisering« konsekvensrettes til »kapitalistisk globalisering«
Gælder følgende linjer: 2 og 116

Begrundelse
Konsekvensrettelse af »nyliberalistisk globalisering« til »kapitalistisk globalisering«. Begrebet om kapitalistisk globalisering er ifølge forslagsstillerne bedre favnende, idet det indkapsler, at den primære drivende kraft bag den nuværende og den historiske globalisering er kapitalismen.

Stillet af Mads Barbesgaard (Frederiksberg), Tobias Clausen (Blågård), Kenneth Haar (Christianshavn), Henrik Bang Andersen (Udlandet), Morten Nielsen (Christianshavn), Christian Juhl (Silkeborg), Pia Boisen (Lyngby), Lole Møller (Amager Øst), Astrid Østergård Andersen (Ydre Nørrebro), Pelle Dragsted (Frederiksberg), Anne Rehder (Blågård), Christine Lundgaard (Indre Nørrebro – Den Røde Firkant)

3.1.6, S. 32 LINJE 6

Efter linje 6 tilføjes følgende afsnit:
»I kampen for en anden verden fremstilles det grundlæggende valg ofte som et valg alene imellem markedsorienteret globalisering eller højrenationalisme. Dette er imidlertid en falsk fremstilling. Der er en anden vej. Den socialistiske vej. Den reelle kamp står derfor mellem de, som ønsker kapitalisme og de som ønsker socialisme. I den kamp står både højrenationalisterne og liberalisterne på den forkerte side i kampen. Globaliseringen skal således ikke alene reddes fra højrenationalistiske kræfter, den skal også reddes fra dens mest indædte markedsorienterede tilhængere.«

Begrundelse
I globaliseringsdebatten fremstilles det politisk valg ofte som et entydigt valg imellem højrenationalisme (fx Trump, Le Pen) på den ene side og markedsorienteret liberalisme (fx Macron, Merkel) på den anden side. Det er i den forbindelse vigtigt, at gøre klart, at den præmis er en falsk præmis og at begge positioner er uholdbare, hvis vi ønsker en mere bæredygtig og retfærdig global udvikling. Der findes et andet alternativ. Den socialistiske vej.

Stillet af Mads Barbesgaard (Frederiksberg), Tobias Clausen (Blågård), Kenneth Haar (Christianshavn), Henrik Bang Andersen (Udlandet), Morten Nielsen (Christianshavn), Christian Juhl (Silkeborg), Pia Boisen (Lyngby), Lole Møller (Amager Øst), Astrid Østergård Andersen (Ydre Nørrebro), Pelle Dragsted (Frederiksberg), Christine Lundgaard (Indre Nørrebro – Den Røde Firkant), Eva Flyvholm (Holbæk)

3.1.7, LINJE 42

Nyt afsnit tilføjes:
I dag udfordres USA's økonomiske og politiske dominans mere og mere af andre imperialistiske magter. Det gælder især Kina, som ikke blot er verdens næststørste økonomiske magt, men som også udvider sin politiske og militære indflydelse specielt i Sydøstasien og Afrika. I Europa er der en stærk konflikt mellem Rusland og EU/USA om dominansen af Østeuropa. Disse konflikter inkluderer handelskrige og kan føre til militære konflikter, hvor USA, Kina og Rusland er indblandet på hver sin side.

Stormagter som Kina, EU og Rusland repræsenterer deres nationale kapitalinteresser og ikke retfærdighed. Selvom lande som Rusland og Kina er i konflikt med de vestlige kapitalistiske lande, så står disse lande ikke for et alternativ til det kapitalistiske system.

Begrundelse
Det er en vigtigt at gøre klart, at vi ikke ser disse lande som et progressivt alternativ til USA.

Stillet af Mikael Hertoft (Østerbro)

3.1.8, LINJE 42

Ved linje 42 indføjes (i forlængelse af teksten fra 3.1.7, hvis denne vedtages):
Danmark er et af de imperialistiske lande, der udviklede sig med kolonialismen og slavehandlen. Danmark fungerer stadig som et imperialistisk land, der i sin udenrigspolitik understøtter store danske virksomheders interesser, såsom A.P. Møller. Dette rederi spiller en stor rolle i USA's militære logistik. Danmark fungerer både som en del af den europæiske imperialisme i EU og en loyal allieret til USA.

Begrundelse
Vi må gøre det klart at Enhedslisten ser Danmark som et imperialistisk land.

Stillet af Mikael Hertoft (Østerbro)

3.1.9, LINJE 43

I linje 43 ændres »Den enorme ulighed og utryghed…« til
»Den enorme ulighed, utryghed og indskrænkning af demokratiet…«

Begrundelse
Globaliseringen har ikke alene skabt øget ulighed og utryghed, den har også medvirket til at indskrænke demokratiet ved at begrænse landes muligheder for at føre en politik, som står i modsætning til de internationale markeder.

Stillet af Mads Barbesgaard (Frederiksberg), Tobias Clausen (Blågård), Kenneth Haar (Christianshavn), Henrik Bang Andersen (Udlandet), Morten Nielsen (Christianshavn), Christian Juhl (Silkeborg), Pia Boisen (Lyngby), Lole Møller (Amager Øst), Astrid Østergård Andersen (Ydre Nørrebro), Pelle Dragsted (Frederiksberg), Anne Rehder (Blågård), Christine Lundgaard (Indre Nørrebro – Den Røde Firkant)

3.1.10, LINJE 46

I linje 46 ændres »nationalistiske« til »højrenationalistiske«

Begrundelse
Det er vigtigt, at der skelnes mellem højrefløjens nationalisme og den »nationalisme«, som kommer til udtryk i kampen for national selvbestemmelse, som vi bl.a. ser det i fx Palæstina, Catalonien, Grønland mv.

Stillet af Mads Barbesgaard (Frederiksberg), Tobias Clausen (Blågård), Kenneth Haar (Christianshavn), Henrik Bang Andersen (Udlandet), Morten Nielsen (Christianshavn), Christian Juhl (Silkeborg), Pia Boisen (Lyngby), Lole Møller (Amager Øst), Astrid Østergård Andersen (Ydre Nørrebro), Pelle Dragsted (Frederiksberg), Anne Rehder (Blågård), Christine Lundgaard (Indre Nørrebro – Den Røde Firkant)

3.1.11, LINJE 48

Følgende fjernes: »hvor der indføres undtagelsestilstande«.

Begrundelse
Underminering af menneskerettigheder og kontrol med massemedier og internet er i mange lande ikke en undtagelse, men reglen. Vi kan ikke tage demokratiet for givet.

Stillet af Mikael Hertoft (Østerbro)

3.1.12, LINJE 50

Efter linje 50 indføjes:
En lang række store og mindre lande udvikler sig i autoritær og udemokratisk retning. Det gælder fx USA, Rusland, Kina, Indien, en række EU-lande, Tyrkiet, Israel og Saudi-Arabien. Samtidig vokser Kampen for demokrati og for demokratiske rettigheder er derfor mere aktuel end nogensinde.

Stillet af Mikael Hertoft (Østerbro)

3.1.13, LINJE 59

Efter linje 59 tilføjes følgende afsnit:
»Den konstante internationale konkurrence under den kapitalistiske globalisering fungerer, som et svært artilleri, der nedbryder alle barrierer for det globale marked og tvinger lande til at vælge mellem yderligere økonomisk integration i verdensøkonomien eller bevarelse af landenes suverænitet og demokratiske fundament.

Frihandelsaftaler udgør en central del af den kapitalistiske globalisering. Aftalerne bidrager til at begrænse eller helt eliminere det nationale spillerum for en politik, som indebærer en strammere regulering af markedet. Formålet har været at reducere omkostningerne for de multinationale selskaber i forbindelse med handel på tværs af landegrænser. Konsekvensen har været en fastlåsning af gældende regler og en yderligere forskydning af magt til fordel for multinationale selskaber og kapital på bekostning af demokratiet, national suverænitet, forbrugerbeskyttelsen, beskyttelsen af miljøet og ordentlige løn- og arbejdsvilkår. Retten til at bestemme over vores fælles fremtid bliver derved et privilegium for de få frem for de mange og den kapitalistiske globalisering udgør på den måde også et væsentligt demokratisk problem.«

Begrundelse
Frihandelsaftaler spiller en helt central rolle i den kapitalistiske globalisering. Det er derfor essentielt at beskrive, hvilke konsekvenser de har for vores samfund og hvordan de bidrager til at forskyde magten til fordel for multinationale selskaber og samtidig undergraver demokratiet, forbrugerbeskyttelsen, beskyttelsen af miljøet og ordentlige løn- og arbejdsvilkår.

Stillet af Mads Barbesgaard (Frederiksberg), Tobias Clausen (Blågård), Kenneth Haar (Christianshavn), Henrik Bang Andersen (Udlandet), Morten Nielsen (Christianshavn), Christian Juhl (Silkeborg), Pia Boisen (Lyngby), Lole Møller (Amager Øst), Astrid Østergård Andersen (Ydre Nørrebro), Pelle Dragsted (Frederiksberg), Anne Rehder (Blågård), Christine Lundgaard (Indre Nørrebro – Den Røde Firkant), Eva Flyvholm (Holbæk)

3.1.14, LINJE 67

Efter linje 67 tilføjes følgende afsnit:
»Denne globale udvikling er en vigtig del af baggrunden for opbygningen af EU. Med opbygningen af det indre marked og den fælles politik internationalt inden for handel og finans, har europæiske multinationale selskaber fået bedre betingelser for at skabe og præge den kapitalistiske

globalisering. EU fungerer som lokomotiv for globale regler, der skal fremme multinationale selskabers og storbankers interesser.«

Begrundelse
EU er helt central for Danmarks rolle i globaliseringen. Derfor er det også vigtigt at give en karakteristik af EU's placering i globaliseringen. Nogen kunne få den idé at EU er opfundet for at give den rå amerikanske kapitalisme et progressivt globalt modspil. Det er der desværre ikke det ringeste belæg for at hævde.

Stillet af Mads Barbesgaard (Frederiksberg), Tobias Clausen (Blågård), Kenneth Haar (Christianshavn), Henrik Bang Andersen (Udlandet), Morten Nielsen (Christianshavn), Christian Juhl (Silkeborg), Pia Boisen (Lyngby), Lole Møller (Amager Øst), Astrid Østergård Andersen (Ydre Nørrebro), Pelle Dragsted (Frederiksberg), Anne Rehder (Blågård), Christine Lundgaard (Indre Nørrebro – Den Røde Firkant)

3.1.15, LINJE 67

Efter linje 67 tilføjes:
Samtidig promoverer disse institutioner og en række frihandelsaftaler oprustning og øget militarisering, via deres støtte til investeringer i militære fremfor civile formål.

Begrundelse
En række af de institutioner og aftaler der prædiker neoliberal frihandel er samtidig med til at skabe øget oprustning og militarisering.

Stillet af Eva Flyvholm (Holbæk), Hasse Schneidermann (Syddjurs) og Anne Rehder (Blågård)

3.1.16, LINJE 93

I linje 93 ændres »Også 'investeringsbeskyttelse'« til »Beskyttelse af kapital og investeringer«

Begrundelse
Præcisering af, at der er tale om en nyt afsnit.

Stillet af Mads Barbesgaard (Frederiksberg), Tobias Clausen (Blågård), Kenneth Haar (Christianshavn), Henrik Bang Andersen (Udlandet), Morten Nielsen (Christianshavn), Christian Juhl (Silkeborg), Pia Boisen (Lyngby), Lole Møller (Amager Øst), Astrid Østergård Andersen (Ydre Nørrebro), Pelle Dragsted (Frederiksberg), Anne Rehder (Blågård), Christine Lundgaard (Indre Nørrebro – Den Røde Firkant)

3.1.17, LINJE 100

Linje 100 ændres »som skader virksomhedernes profit« til »som skader virksomhedernes forventede profit«
Linje 101 efter »'investeringsbeskyttelse'« tilføjes »(ISDS)«

Begrundelse
Vigtigt præcisering af, at investeringsbeskyttelses-mekanismer ikke bare beskytter de multinationale selskabers profit, men faktisk deres »forventede« profit, hvilket selvfølgelig blot gør sagen værre. Investeringsbeskyttelsesmekanismer forkortes normalt ISDS (investor-to state-dispute-settlement).

Stillet af Mads Barbesgaard (Frederiksberg), Tobias Clausen (Blågård), Kenneth Haar (Christianshavn), Henrik Bang Andersen (Udlandet), Morten Nielsen (Christianshavn), Christian Juhl (Silkeborg), Pia Boisen (Lyngby), Lole Møller (Amager Øst), Astrid Østergård Andersen (Ydre Nørrebro), Pelle Dragsted (Frederiksberg), Anne Rehder (Blågård), Christine Lundgaard (Indre Nørrebro – Den Røde Firkant)

3.1.18, S. 33 LINJE 9-15

Linje 9-15 erstattes af følgende afsnit:
»Det kapitalistiske produktionssystem baserer sig grundlæggende på en kombination af udnyttelse af mennesker og en udplyndring af naturen og dens ressourcer med vidtrækkende konsekvenser for klima og miljø. I løbet af de seneste årtier er dette produktionssystem i stigende grad blevet organiseret og integreret globalt med henblik på at facilitere og sammenkoble udvinding af naturressourcer, produktion og forbrug på tværs af kloden. Dette globalt organiseret udvindings-, produktions- og forbrugssystem er afhængig af en massiv anvendelse af fossile brændstoffer og en konstant udvidende jagt på naturressourcer. De få multinationale selskaber, der dominerer systemet indenfor bl.a. energi, transport og industrielt landbrug, er – de største forurenere og forbrugere af ressourcer.

Jagten på ressourcer til at understøtte dette system fører fortsat til udplyndring af nye land- og havområder, hvor stadig flere mennesker fordrives fra de territorier, de historisk har ernæret sig fra i takt med, at territorierne på ulige vis integreres i udvindings-, produktions- og forbrugssystemet. Udover de voldsomme klima- og miljøkonsekvenser, der rammer de fattigste hårdest i form af forurening og mere ekstreme vejrforhold, fremmer jagten på naturressourcer kampe omkring kontrol både indenfor og på tværs af landegrænser samt i internationale farvande og fører til stigende spændinger mellem stater og befolkningsgrupper, der risikerer at udløse krige.«

Begrundelse
De foreslåede ændringer har mere formmæssig karakter end politiske, idet de søger at bibeholde analysen på et højere abstraktionsplan i stedet for det nuværende, der bevæger sig mellem meget overordnede formuleringer til meget specifikke nedslagspunkter (eksempelvis minedrift og vandløb). Landområder foreslås ændret til territorier for at tage højde for, at der ofte er tale om mange andre ressourcer end bare »land«.

Stillet af Mads Barbesgaard (Frederiksberg), Tobias Clausen (Blågård), Kenneth Haar (Christianshavn), Henrik Bang Andersen (Udlandet), Morten Nielsen (Christianshavn), Christian Juhl (Silkeborg), Pia Boisen (Lyngby), Lole Møller (Amager Øst), Astrid Østergård Andersen (Ydre Nørrebro), Pelle Dragsted (Frederiksberg), Anne Rehder (Blågård), Christine Lundgaard (Indre Nørrebro – Den Røde Firkant)

3.1.19, LINJE 24-26

'internationale farvande og fører til stigende spændinger mellem stater og befolkningsgrupper, der risikerer at udløse krige.' ændres til
'internationale farvande. Det fører til stigende spændinger mellem stater og befolkningsgrupper, hvilket udløser konflikter og krig. '

Begrundelse
Mindre ændring, der skal understrege, at der allerede i dag er konflikter og krig forårsaget af den globaliserede kapitalismes kamp om ressourcer og territorier.

Stillet af Eva Flyvholm (Holbæk), Hasse Schneidermann (Syddjurs) og Anne Rehder (Blågård)

3.1.20, LINJE 26

Efter linje 26 tilføjes
'I disse år ser vi ligeledes en øget militærtilstedeværelse i de områder, hvor fremtidens kampe om ressourcer og territorier vil stå, herunder Arktis og Grønland.'

Begrundelse
Det er vigtigt at understrege, at oprustning og militarisering går hånd i hånd med den globale kapitalismes kamp om ressourcer og territorier.

Stillet af Eva Flyvholm (Holbæk), Hasse Schneidermann (Syddjurs) og Anne Rehder (Blågård)

3.1.21, LINJE 31

Efter 'klimakrise'
Ændres til 'klima- og biodiversitetskrise'

Begrundelse
Det er afgørende, at vi husker at indtænke natur og biodiversitet.

Stillet af Eva Flyvholm (Holbæk), Hasse Schneidermann (Syddjurs) og Anne Rehder (Blågård)

3.1.22, LINJE 35-36

Linje 35-36 ændres
»Den spekulative finanssektor spiller også en farlig rolle for miljø og klima.« til
»Udover de produktive sektorer, spiller den spekulative finanssektor spiller også en farlig rolle for miljø og klima.«

Begrundelse
Præcisering for at sikre at den finansielle sektor ses i forhold til de produktive sektorer.

Stillet af Mads Barbesgaard (Frederiksberg), Tobias Clausen (Blågård), Kenneth Haar (Christianshavn), Henrik Bang Andersen (Udlandet), Morten Nielsen (Christianshavn), Christian Juhl (Silkeborg), Pia Boisen (Lyngby), Lole Møller (Amager Øst), Astrid Østergård Andersen (Ydre Nørrebro), Pelle Dragsted (Frederiksberg), Anne Rehder (Blågård), Christine Lundgaard (Indre Nørrebro – Den Røde Firkant)

3.1.23, LINJE 39

Der indføjes et nyt afsnit:

Krig og fred
Kapitalismen skaber konflikter og er fuld af modsætninger og disse modsætninger har allerede ført til to verdenskrige og utallige andre krige. Risikoen for krig vokser og oprustningen er i gang. Våbenindustrien vokset til at blive en meget stor del af økonomien i mange lande. I nogle lande som USA og Storbritannien har det våbenindustrien en massiv indflydelse på politiske beslutninger og udenrigspolitik. Der er et våbenkapløb i gang mellem verdens store og også mindre magter – og dette våbenkapløb bliver forstærket af USA's opsigelse af centrale aftaler omkring atomvåben med Rusland og Iran.

Enhedslistens mål er en verden, hvor mennesker kan leve uden frygt for krig. Dette ønske deler vi med det store flertal af jordens befolkning. FN blev dannet efter anden verdenskrig på baggrund af folkenes massive ønske om at undgå flere krige og som en aftale mellem stormagterne dengang.

FN er en nødvendig institution til håndtering af konflikter. Den globale udvikling gør, at FN er mere nødvendig end nogensinde. FN er imidlertid ikke et folkenes verdensparlament, men et samarbejde mellem regeringer og ikke demokratisk i sin struktur med vetoretten for de fem stormagter Rusland, USA, Kina, Storbritannien og Frankrig. Enhedslisten arbejder for en reform af FN systemet, herunder en afskaffelse af vetoretten.

Vi ønsker at nedlægge NATO og som et skridt på vejen hertil, at Danmark bør udmeldes af NATO, ligesom vi er imod planerne om at opbygge en EU hær og imod EU's støtte til opbygningen af europæisk våbenindustri.

Vi arbejder for en verden fri for atomvåben og derfor for atomvåbenfri zoner og modsætter os atomvåben i Danmark, Færøerne og Grønland.

Begrundelse
I en verden med stigende oprustning og aggressivitet, ikke mindst fra den ledende supermagt USA, ville det være helt uansvarligt ikke at have et afsnit om krig og fred i et globaliseringsprogram.

Stillet af Mikael Hertoft (Østerbro)

3.1.24, LINJE 59-77

Følgende indsættes, i stedet for linjer 59-77:
»Forslag 3A: Når der skal laves regler angående arbejdskraftens bevægelighed, ønsker Enhedslisten at balancere to hensyn. På den ene side ønsker vi, at mennesker skal have størst mulig frihed til at rejse til andre lande og arbejde hvis de ønsker det. På den anden side ønsker vi ikke, at arbejdsgiverne bruger adgangen til import af arbejdskraft til at trykke løn og arbejdsvilkår nedad. Vi arbejder for, at alle arbejdere skal have ret til at rejse frit og søge arbejde i et hvilket som helst land på de betingelser, som gælder i det pågældende land. Samtidig ønsker vi at styrke fagbevægelsens muligheder for at fastlægge på hvilke betingelser, man kan blive ansat i en bestemt virksomhed eller branche. Derfor arbejder vi for, at virksomheder ikke skal have mulighed for at importere arbejdskraft, der skal anvendes til at undergrave løn- og arbejdsvilkår. Der skal derfor kun kunne importeres arbejdskraft, hvis arbejdsgiveren kan dokumentere, ansættelse sker på almindelige overenskomstmæssige løn- og arbejdsvilkår, som den lokale fagforening kan godkende.«

Begrundelse
Dette er HB-flertallets kompromisforslag vedr. migration. 3A linje 614-628. Vi - forslagsstillerne bag det alternative globaliseringsprogramforslag, har valgt at fremsætte dette kompromis som ændringsforslag til vores eget forslag, fordi vi oprigtigt ikke mener at debatten om migration (og asyl) skal overskygge den vigtige debat om globalisering. Store ændringer i Enhedslistens politik vedrørende migration (og asyl) bør efter vor opfattelse ikke gennemføres i skyggen af et globaliseringsprogram, men kræver en særskilt debat i partiet.

Stillet af Allan Ahmad, Anne Overgaard Jørgensen, Rune Møller Stahl & Mikkel Warming

3.1.25, LINJE 61-63

Følgende sætning slettes: »Derfor har venstrefløjen historisk overfor arbejdskraftens frie bevægelighed og derfor også skeptisk overfor arbejdsmigration.«

Begrundelse
Der er forvrænget og upræcis historieskrivning. Det ville være mere rigtigt at sige at venstrefløjen har været splittet – mange har gået ind for en verden uden grænser. Men det behøver vi heller ikke skrive.

Stillet af Mikael Hertoft (Østerbro)

3.1.26, LINJE 63-67

Følgende sætninger slettes: Fra »Enhedslisten går ikke ind for fri import ...« til og med »sædvanlige løn- og ansættelsesvilkår.«

Begrundelse
Det giver arbejdsgiverne en enorm magt over udenlandske lønmodtagere. Hvis en fyring også fører til at opholdstilladelsen bliver taget fra en, så folk skal flytte fra Danmark. Det kan vi ikke gå ind for.

Stillet af Mikael Hertoft (Østerbro)

3.1.27, LINJE 69-72

Linjerne udgår.

Stillet af Mikael Hertoft (Østerbro)

3.1.28, LINJE 73-77

Linjerne udgår.

Stillet af Mikael Hertoft (Østerbro)

3.1.29, LINJE 61-77

Teksten fra »Derfor har venstrefløjen ..« til og med linje 77 slettes og erstattes af:
Når der skal laves regler angående arbejdskraftens bevægelighed ønsker Enhedslisten at balancere to hensyn. På den ene side ønsker vi at mennesker skal have størst mulighed for at rejse til andre lande og arbejde hvis de ønsker det. På den anden side ønsker vi ikke at arbejdsgiverne kan bruge import af arbejdskraft til at trykke løn og arbejdsvilkår. De skal derfor kun kunne importere arbejdskraft, hvis arbejdsgiveren kan dokumentere at ansættelsen sker på almindelige, overenskomstmæssige løn- og arbejdsvilkår som fagforeningen kan godkende.

Vi arbejder for en social protokol i EU, der sikrer at lokale løn og arbejdsvilkår skal gælde for alle.

Begrundelse
Dette er baseret på formuleringerne fra HB's forslag, som er langt bedre afbalanceret.

Stillet af Mikael Hertoft (Østerbro)

3.1.30, LINJE 77

Efter linje 77 indføjes:
Vi forsvarer retten til asyl for mennesker på flugt fra krig og forfølgelse herunder på grund af køn og seksualitet. Flygtninge der får asyl skal have ret til permanent ophold, så man kan starte på et nyt liv og ikke risikerer senerer at blive deporteret. Flygtninge skal have samme rettigheder til arbejde, uddannelse, bolig og familiesammenføring som andre borgere i Danmark.

Danmark skal gå foran i kampen for at skabe sikkerhed for klimaflygtninge og arbejde for internationale løsninger på dette. Vi er kategorisk imod EU's umenneskelige og former for grænsekontrol ved de ydre grænser og kyniske aftaler med diktatorer og autoritære regimer om at holde flygtninge ude. Dublinkonventionenskal ophæves.

Vi arbejder for at Danmark tager et større ansvar for flygtninge – tage flere kvoteflygtninge og at det igen skal være muligt at søge asyl på ambassader.

Begrundelse
I en ond og ulige verden med mange krige og megen undertrykkelse er det vigtigt, at venstrefløjen er klare i spyttet om at forsvare flygtninge.

Stillet af Mikael Hertoft (Østerbro)

3.1.31, LINJE 85-86

Linje 85-86 »Virksomhedernes mulighed for at flytte rundt på produktionen og arbejdskraften« ændres til »Virksomhedernes mulighed for at flytte rundt på produktion, arbejdskraft og kapital«

Stillet af Mads Barbesgaard (Frederiksberg), Tobias Clausen (Blågård), Kenneth Haar (Christianshavn), Henrik Bang Andersen (Udlandet), Morten Nielsen (Christianshavn), Christian Juhl (Silkeborg), Pia Boisen (Lyngby), Lole Møller (Amager Øst), Astrid Østergård Andersen (Ydre Nørrebro), Pelle Dragsted (Frederiksberg), Anne Rehder (Blågård), Christine Lundgaard (Indre Nørrebro – Den Røde Firkant)

3.1.32, LINJE 95

Efter linje 95 tilføjes følgende afsnit:
»Årsagen hertil er bl.a. at fagbevægelsen i det globale nord ikke har opgivet sin magt over internationale faglige sammenslutninger. Dette på trods af, at der er faldende medlemstal i det globale nords fagforeninger, mens det globale syd oplever medlemsfremgang. Resultatet er et stærkere syd-syd samarbejde mellem faglige bevægelser, uden om det globale nord.

I det globale syd er sociale bevægelser ofte den eneste progressive politiske organisering. Især i løbet af det seneste årti har social bevægelser gennemgået en politisk udvikling, hvor kampen ikke længere kun omfatter kapitalismekritik, men også at udvikle alternativer. I forskellige globale spørgsmål såsom madsystemet, handels- og klimaretfærdighed er der således opstået et split mellem forskellige politiske formationer, navnlig mere mainstream og systembevarende NGO'er, og bevægelserne bestående af forskellige koalitioner af de udbyttede og undertrykte, der kæmper for et grundlæggende opgør med den kapitalistiske globalisering og for reelle samfundsforandringer.

Ved at fremstå som et politisk alternativ har de sociale bevægelser i det globale syd været i stand til at samle fagforeninger, kvindebevægelser, oprindelige folks bevægelser m.v. Denne udvikling er ikke sket på samme måde i det globale nord, der kun tøvende har rakt ud og søgt samarbejde med disse bevægelser. I Enhedslisten vil vi styrke vores kontakter og samarbejde med de sociale bevægelser i det globale syd.«

Begrundelse
Der er brug for at præcisere, at de globale faglige sammenslutninger er relativt svage og der desuden er en forsat stærk dominans fra det globale nord i disse. Dette er også med til at svække den faglige organisering globalt.

For de social bevægelser der opstod i organiseret form i starten af 1990erne (navnlig bonde- og fiskerbevægelsen, samt bevægelser af oprindelige grupper) var en af de afgørende faktorer, at de undertrykte grupper i internationale sammenhænge ville repræsentere sig selv (»not about us, without us«), samt fremføre mere systemoverskridende krav end de daværende NGOer i forskellige internationale spørgsmål gjorde. Dette skel er blevet mere og mere tydeligt på de globale spørgsmål, der opremses, og det er således vigtigt, at Enhedslisten positionere sig i forhold til dem - på bevægelsernes side.

Stillet af Mads Barbesgaard (Frederiksberg), Tobias Clausen (Blågård), Kenneth Haar (Christianshavn), Henrik Bang Andersen (Udlandet), Morten Nielsen (Christianshavn), Christian Juhl (Silkeborg), Lole Møller (Amager Øst), Astrid Østergård Andersen (Ydre Nørrebro), Pelle Dragsted (Frederiksberg), Anne Rehder (Blågård), Christine Lundgaard (Indre Nørrebro – Den Røde Firkant)

3.1.33, S. 34 LINJE 10

Efter linje 10 tilføjes følgende afsnit:
»Globale samfundsforandringer er et resultat af forandringer gennemført i selvstændige stater og de ændringer i magtbalancen mellem lande, som disse forandringer afstedkommer. Selvstændige og demokratiske lande er derfor fortsat rammen, hvor de afgørende kampe, der forvandler verden, udfolder sig. En grønt og solidarisk verden skabes ikke fra oven. Socialisme vokser fra neden.

Udbredelsen af den kapitalistiske globalisering har imidlertid skabt et verdensmarked, hvor verdens lande i stigende grad er gensidig afhængig af hinanden. En forudsætning for at gennemføre globale forandringer er derfor, at der opbygges stærke internationale alliancer og grænseoverskridende koalitioner af folkelige bevægelser, som kan ændre styrkeforholdene og skabe en ny global dagsorden. På den baggrund kan progressive lande sammen opbygge internationale institutioner, der bygger på demokrati, bæredygtighed og lighed, som alternativ til den kapitalistiske globalisering.«

Stillet af Mads Barbesgaard (Frederiksberg), Tobias Clausen (Blågård), Kenneth Haar (Christianshavn), Henrik Bang Andersen (Udlandet), Morten Nielsen (Christianshavn), Christian Juhl (Silkeborg), Pia Boisen (Lyngby), Lole Møller (Amager Øst), Astrid Østergård Andersen (Ydre Nørrebro), Pelle Dragsted (Frederiksberg), Anne Rehder (Blågård), Christine Lundgaard (Indre Nørrebro – Den Røde Firkant), Eva Flyvholm (Holbæk)

3.1.34, LINJE 21-22

»Det betyder, at Enhedslistens naturlige udgangspunkt er at arbejde for forbedringer i FN- systemet.« ændres til
»Det betyder, at Enhedslistens naturlige udgangspunkt bl.a. vil være at arbejde for forbedringer i FN- systemet.«

Begrundelse
For Enhedslisten er FN-systemet ikke det eneste naturlige udgangspunkt for forbedringer. Det gælder også Europarådet, OSCE, Den Interparlamentariske Union mv. Derfor indføres et »bl.a.«

Stillet af Mads Barbesgaard (Frederiksberg), Tobias Clausen (Blågård), Kenneth Haar (Christianshavn), Henrik Bang Andersen (Udlandet), Morten Nielsen (Christianshavn), Christian Juhl (Silkeborg), Pia Boisen (Lyngby), Lole Møller (Amager Øst), Astrid Østergård Andersen (Ydre Nørrebro), Pelle Dragsted (Frederiksberg), Anne Rehder (Blågård), Christine Lundgaard (Indre Nørrebro – Den Røde Firkant)

3.1.35, LINJE 24-34

Linje 24-34 erstattes med følgende afsnit:
»Lokal bæredygtig madproduktion: kampen for madsuverænitet

Madproduktionen skal tilrettelægges, så alle mennesker sikres sund og kulturelt passende mad, produceret på socialt og miljømæssigt bæredygtige måder inden for rammerne af, hvad kloden kan klare. Fremfor det nuværende fødevaresystem, hvor en håndfuld multinationale selskaber kontrollerer og dikterer produktions-, distributions- og forbrugsmønstre, skal madproduktionen tage udgangspunkt i menneskers behov og underlægges befolkningernes demokratiske kontrol. Denne vision for et fundamentalt anderledes madsystem har været ført under begrebet madsuverænitet, som Enhedslisten støtter op om og vil tage aktivt del i. Denne kamp for madsuverænitet er en del af en større kamp for grundlæggende forandringer i organiseringen af de øvrige sektorer i økonomien med henblik på at sætte mennesker, miljø og klima før profit.

Det er særligt centralt, at fødevareproduktionen tilrettelægges, så alle mennesker sikres sund og velsmagende mad, og så de enkelte lande og regioner har fødevaresuverænitet og ikke kan afpresses gennem stop for fødevarer.«

Begrundelse
Med undtagelse af en enkelt sætning, handlede hele dette afsnit om madproduktion. Ændringsforslagene tager konsekvensen af dette ved at udvide forklaringen og styrke argumentation for madsuverænitet. Samtidigt fastholdes, at madsystemet selvsagt blot er én del af en større kamp for forandring af organiseringen af økonomien genne de sidste par linjer, før afsnittet om Danmark.

Stillet af Mads Barbesgaard (Frederiksberg), Tobias Clausen (Blågård), Kenneth Haar (Christianshavn), Henrik Bang Andersen (Udlandet), Morten Nielsen (Christianshavn), Christian Juhl (Silkeborg), Pia Boisen (Lyngby), Lole Møller (Amager Øst), Astrid Østergård Andersen (Ydre Nørrebro), Pelle Dragsted (Frederiksberg), Anne Rehder (Blågård), Christine Lundgaard (Indre Nørrebro – Den Røde Firkant)

3.1.36, LINJE 40-41

Sætningen 'Vi vil støtte forslag på alle niveauer til omlægninger, der gavner klimaet og bekæmper global ulighed.' erstattes af:
'Vi vil støtte forslag på alle niveauer til omlægninger, der gavner klimaet og naturen, og bekæmper global ulighed.'

Begrundelse
Det er vigtigt at produktionen også gavner naturen, biodiversitetskrisen taget i betragtning.

Stillet af Eva Flyvholm (Holbæk), Hasse Schneidermann (Syddjurs) og Anne Rehder (Blågård)

3.1.37, LINJE 49-76

Linje 49-76 udgår.
Linje 51-54 flyttes s. 35 linje 57 efter »... verdensorden.«

Begrundelse
De afgørende pointer i dette afsnit omhandlede klimagæld, som nævnes i afsnittet global omfordeling, samt den analytiske del om konsekvenserne af udflytning af arbejdspladser til det globale Syd, hvilket i et tidligere ÆF er rykket op i den analytiske del af papiret. Resten af afsnittet, der bestod af ukonkrete og vage statements foreslås derfor slettet.

Stillet af Mads Barbesgaard (Frederiksberg), Tobias Clausen (Blågård), Kenneth Haar (Christianshavn), Henrik Bang Andersen (Udlandet), Morten Nielsen (Christianshavn), Christian Juhl (Silkeborg), Pia Boisen (Lyngby), Lole Møller (Amager Øst), Astrid Østergård Andersen (Ydre Nørrebro), Pelle Dragsted (Frederiksberg), Anne Rehder (Blågård), Christine Lundgaard (Indre Nørrebro – Den Røde Firkant)

3.1.38, LINJE 62-71

Afsnittet i linje 62-71 flyttes til linje s. 32 linje 42.

Begrundelse
Da afsnittet mere har karakter af analyse, foreslås det rykket herop i den mere analytiske del, hvor spørgsmål om udflytning af arbejdspladser i forvejen diskuteres

Stillet af Mads Barbesgaard (Frederiksberg), Tobias Clausen (Blågård), Kenneth Haar (Christianshavn), Henrik Bang Andersen (Udlandet), Morten Nielsen (Christianshavn), Christian Juhl (Silkeborg), Pia Boisen (Lyngby), Lole Møller (Amager Øst), Astrid Østergård Andersen (Ydre Nørrebro), Pelle Dragsted (Frederiksberg), Anne Rehder (Blågård), Christine Lundgaard (Indre Nørrebro – Den Røde Firkant)

3.1.39, LINJE 77-79

Linje 77-79 udgår.

Begrundelse
Afsnittet fremgår allerede ordret i afsnittet om Danmark som foregangsland, hvor det også passer bedre. Det foreslås derfor slettet her.

Stillet af Mads Barbesgaard (Frederiksberg), Tobias Clausen (Blågård), Kenneth Haar (Christianshavn), Henrik Bang Andersen (Udlandet), Morten Nielsen (Christianshavn), Christian Juhl (Silkeborg), Pia Boisen (Lyngby), Lole Møller (Amager Øst), Astrid Østergård Andersen (Ydre Nørrebro), Pelle Dragsted (Frederiksberg), Anne Rehder (Blågård), Christine Lundgaard (Indre Nørrebro – Den Røde Firkant)

3.1.40, LINJE 79

Nyt afsnit indsættes efter linje 79

Enhedslistens forhold til nationalstaten

Som socialister er vi i Enhedslisten per definition inter-nationalister. Det betyder at vi kæmper for frihed og lige rettigheder for alle mennesker, uanset hvor i verden de måtte opholde sig. For os er der ingen principiel forskel på om du er født i Nakskov eller i Namibia, så snart man er født, er man omfattet af menneskerettighederne, som ikke skelner mellem farve, religion eller seksuel orientering. Det støtter vi i Enhedslisten fuldt ud op om. Det betyder at vi stiller os solidarisk med udtrykte folk, som kæmper mod sult, udnyttelse og for progressiv forandring.

Som internationalister er vi samtidig nødt til at forholde os til, at den internationale verdensorden i vidt omfang, tager udgangspunkt i nationalstater. Med den erkendelse følger at den enkelte nationalstat kan have vidt forskellige politiske systemer, fra dybt reaktionære systemer, til stater med forskellige former for repræsentativt demokrati. Når vi kæmper internationalt skyldes det ikke mindst, at kapitalismen er et system som ikke respekter landegrænser og national lovgivning. Alene af den grund, er kampen international.

I Enhedslisten anerkender vi at vores forhold til nationalstaten er dilemmafyldt. Det er det, fordi vi ønsker at beskytte de progressive fremskridt som kendetegner den universelle velfærdsstat vi lever i, samtidig med at det danske politiske system, er (relativt) gennemskueligt for den enkelte borger, samt kendetegnes ved fri og åben debat, samt høj valgdeltagelse. Vores opgave som socialister, er så at udvide den politiske deltagelse til alle dele af samfundslivet. Vi stopper ikke ved høj valgdeltagelse. Demokratiet skal ind på arbejdspladserne og være en bærende faktor i det økonomiske system.

Internationale organisationer er som oftest kendetegnet af det modsatte, begrænset debat og uigennemskuelige magtstrukturer, samt lang afstand fra den enkelte borger til magthaverne, hvad der gør at det er vanskeligt, at set det progressive i disse organisationer og Internationale samarbejder.

Set i det perspektiv, tager Enhedslisten udgangspunkt i nationalstaten og støtter ethvert bilateralt samarbejde mellem stater, så længe dette sigter på at udvide demokratiske og sociale rettigheder for alle mennesker. Så melder spørgsmålet sig så, hvorvidt nationalstaterne forsat vil eksistere i det socialistiske system, som vi ønsker at indføre? Her er svaret ja, for så vidt som landets grænser er fastlagt ved demokratiske procedurer eller stå uantastede. Vi støtter folkenes ret til selvbestemmelse.

Begrundelse

På årsmødet skal vi vedtage et globaliseringsprogram, men intet sted nævnes nationalstaterne eksplicit. Det springer i øjnene og rejser flere spørgsmål, end det giver svar. Ovenstående er et forsøg på at formulere en politik indenfor et område, som er stærkt dilemmafyldt for os som socialister. Et område, hvor vi må forvente at blive afkrævet svar fra de borgere som ser Enhedslisten som »deres« parti, samt for presse og politiske modstandere.

Stillet af Jonas Paludan (Roskilde)

3.1.41, LINJE 82-84

Linje 82-84 til og med »… befolkning.« erstattes af:
»Et kerneelement af den nuværende kapitalistiske globalisering er dens ulige integration af territorier på tværs af kloden -- forankret i en systematisk overførsel af merværdi fra visse territorier til andre. I takt med magtforskydninger i den globale politisk-økonomi er strømmene under forandring med nye imperialistiske kræfter, såsom Kina, der vokser sig frem, men multinationale selskaber fra de gamle imperialistiske centre i Vesteuropa og USA spiller fortsat en afgørende rolle i udbytningen af mennesker og udplyndring af miljøet i udviklingslande verden over. En retfærdig fordeling af jordens ressourcer vil således kræve et opgør med disse strukturer. Et skridt i den retning er en massiv omfordeling, dels fra de rige til de fattige lande, og især fra den ekstremt rige elite til resten af verdens befolkning.«

Begrundelse

I Enhedslisten ved vi, at ulige udvikling er et kerneelement i kapitalismen. Den nuværende globale ulighed er således ikke overraskende, og det bør slås fast, at skal der for alvor gøres op med dette, vil det kræve et brud med kapitalistiske ejerskabs- og produktionsforhold - ellers kan vi fortsætte med at omfordele i en uendelighed.

Stillet af Mads Barbesgaard (Frederiksberg), Tobias Clausen (Blågård), Kenneth Haar (Christianshavn), Henrik Bang Andersen (Udlandet), Morten Nielsen (Christianshavn), Christian Juhl (Silkeborg), Pia Boisen (Lyngby), Lole Møller (Amager Øst), Astrid Østergård Andersen (Ydre Nørrebro), Pelle Dragsted (Frederiksberg), Anne Rehder (Blågård), Christine Lundgaard (Indre Nørrebro – Den Røde Firkant)

3.1.42, LINJE 96

Efter linje 96 tilføjes:
»I Danmark og internationalt har FN's såkaldte verdensmål opnået bred støtte lige fra multinationale selskaber til store dele af venstrefløjen. I Enhedslisten synes vi, at mange af de 17 mål er prisværdige i deres hensigter, men problemet opstår imidlertid i måden hvorpå de skal opnås. Visionen for indfrielsen af målene baserer sig på en nyliberal vækstfilosofi forankret i bl.a. øget frihandel, en konsolidering af det bestående fødevaresystem og øget udnyttelse af naturressourcer. Vi løser imidlertid ikke alverdens kriser ved at bruge de redskaber, der har skabt dem. Mål 17 om »partnerskaber« er desuden værd at bide mærke i, idet den private sektor herigennem gives en central rolle i indfrielsen af samtlige mål. Den rolle er desværre ikke baseret på indskrænkninger af privatsektorens rettigheder ved at underlægge den demokratisk kontrol, men snarere at denne blot skal have bedre muligheder for at slå sig løs.«

Begrundelse

Et papir, der kommer ind på spørgsmålet om global udvikling kan ikke undgå at forholde sig til verdensmålene. Afsnittet forsøger at tage en grundlæggende kritisk tilgang til verdensmålene samtidigt med at give plads til taktisk agitation omkring dem.

Stillet af Mads Barbesgaard (Frederiksberg), Tobias Clausen (Blågård), Kenneth Haar (Christianshavn), Henrik Bang Andersen (Udlandet), Morten Nielsen (Christianshavn), Christian Juhl (Silkeborg), Pia Boisen (Lyngby), Lole Møller (Amager Øst), Astrid Østergård Andersen (Ydre Nørrebro), Pelle Dragsted (Frederiksberg), Anne Rehder (Blågård), Christine Lundgaard (Indre Nørrebro – Den Røde Firkant)

3.1.43, LINJE 100

»Vi vil arbejde for at Danmark etablerer et etisk mærke, som giver forbrugerne oplysning om importvarer er produceret under ordentlige løn- og arbejdsvilkår samt overholder internationale miljøregler.«

Begrundelse

Som der står i analyseafsnittet (linie 342-347 og 352-355 i forslag 3) er der brug for en international fagbevægelse og andre organiseringer til at forhindre at arbejdere spilles ud mod hinanden når multinationale selskaber shopper rundt efter den billigste arbejdskraft og de dårligste miljøreguleringer. Sådanne organiseringer eksisterer desværre ikke i dag, men lokale og multinationale selskaber kan tvinges til at udbetale leveløn, give ansatte faglige rettigheder og overholde internationale miljøregler, hvis forbrugerne kræver det. I dag har forbrugerne – private forbrugere og kollektive forbrugere, herunder offentlige indkøbere - imidlertid ingen indsigt i hvordan varerne produceres og har derfor heller ikke mulighed for at styrke arbejdere og fattige landes regeringer overfor udbytning. Uden information er danske forbrugere ufrivilligt med til at udbytte og ødelægge mennesker og natur i andre lande.
På samme måde som det statsfinansierede danske Ø-mærke har betydet en enorm vækst i økologisk landbrug, kan et etisk mærke på importerede varer bidrage til en bedre verden.

Stillet af Per Bregengaard (Blågård) og Margit Kjeldgaard (Helsingør)

3.1.44, LINJE 105-106

»lokalbefolkninger« ændres til »lokalbefolkningers organisering«

Stillet af Mads Barbesgaard (Frederiksberg), Tobias Clausen (Blågård), Kenneth Haar (Christianshavn), Henrik Bang Andersen (Udlandet), Morten Nielsen (Christianshavn), Christian Juhl (Silkeborg), Pia Boisen (Lyngby), Lole Møller (Amager Øst), Astrid Østergård Andersen (Ydre Nørrebro), Pelle Dragsted (Frederiksberg), Anne Rehder (Blågård), Christine Lundgaard (Indre Nørrebro – Den Røde Firkant)

3.1.45, LINJE 107

Efter linje 107 tilføjes:
»Udviklingsbistand skal ikke bruges som erhvervsstøtte. Arbejdspladser skabes bedst lokalt på lokale betingelser og ikke via multinationale selskaber.«

Begrundelse

I lyset af de seneste års eksplicitte erhvervsorientering af udviklingsbistanden er dette en vigtig tilføjelse at have med i vores analyse af rollen som udviklingsbistand spiller i dag.

Stillet af Mads Barbesgaard (Frederiksberg), Tobias Clausen (Blågård), Kenneth Haar (Christianshavn), Henrik Bang Andersen (Udlandet), Morten Nielsen (Christianshavn), Christian Juhl (Silkeborg), Pia Boisen (Lyngby), Lole Møller (Amager Øst), Astrid Østergård Andersen (Ydre Nørrebro), Pelle Dragsted (Frederiksberg), Anne Rehder (Blågård), Christine Lundgaard (Indre Nørrebro – Den Røde Firkant)

3.1.46, LINJE 109 M.FL.

Linje 109 »Opgør med det globale kasino« erstattes med: »Opgør med det globale kasino og kapitalens frie bevægelighed«
Linje 113-115 slettes, således at sætningen afsluttes med »… produktion.«

Begrundelse

Det vil hjælpe på strukturen i papiret, hvis vi skiller skattely og finansmarkeder i to separate afsnit. Derfor foreslår vi indholdet i dette afsnit flyttet længere ned i teksten. Det gør det lettere at behandle begge dele dækkende.

Stillet af Mads Barbesgaard (Frederiksberg), Tobias Clausen (Blågård), Kenneth Haar (Christianshavn), Henrik Bang Andersen (Udlandet), Morten Nielsen (Christianshavn), Christian Juhl (Silkeborg), Pia Boisen (Lyngby), Lole Møller (Amager Øst), Astrid Østergård Andersen (Ydre Nørrebro), Pelle Dragsted (Frederiksberg), Anne Rehder (Blågård), Christine Lundgaard (Indre Nørrebro – Den Røde Firkant)

3.1.47, LINJE 115

Efter linje 115 tilføjes:
»For Enhedslisten er de frie kapitalbevægelser en af tidens store udfordringer. Frie kapitalbevægelser giver finanssektoren en uhyrlig magt, den uddyber den globale ulighed – vi ser det f.eks. på boligområdet - og den har i årtier vist sig at være en stærkt destabiliserende faktor. Det er en hovedopgave for Enhedslisten at bidrage til et opgør med de frie kapitalbevægelser. Det vil uvægerligt føre til konfrontationer med EU-systemet.

Der er bl.a. brug for skat på finanstransaktioner for at modvirke kortsigtede og spekulative investeringer. På samme måder må spekulation i prisen på f.eks. fødevarer og olie bringes under kontrol, bl.a. ved indførelse af 'positionsbegrænsninger'.«

Begrundelse

I et afsnit som dette skal det grundlæggende betones, nemlig kapitalens frie bevægelighed, ligesom vi må give konkrete bud på hvad skadelig spekulation er, og hvordan vi indleder og afslutter opgøret med det.

Stillet af Mads Barbesgaard (Frederiksberg), Tobias Clausen (Blågård), Kenneth Haar (Christianshavn), Henrik Bang Andersen (Udlandet), Morten Nielsen (Christianshavn), Christian Juhl (Silkeborg), Pia Boisen (Lyngby), Lole Møller (Amager Øst), Astrid Østergård Andersen (Ydre Nørrebro), Pelle Dragsted (Frederiksberg), Anne Rehder (Blågård), Christine Lundgaard (Indre Nørrebro – Den Røde Firkant)

3.1.48, LINJE 116-128

Linje 116-128 til og med »… skattesvindlere.« flyttes til linje . 35 linje 6 under ny overskrift »Opgør med det store skatteröveri«.

Begrundelse

Flyttes hertil for at dele skattely og finansmarkeder op i to afsnit.

Stillet af Mads Barbesgaard (Frederiksberg), Tobias Clausen (Blågård), Kenneth Haar (Christianshavn), Henrik Bang Andersen (Udlandet), Morten Nielsen (Christianshavn), Christian Juhl (Silkeborg), Pia Boisen (Lyngby), Lole Møller (Amager Øst), Astrid Østergård Andersen (Ydre Nørrebro), Pelle Dragsted (Frederiksberg), Anne Rehder (Blågård), Christine Lundgaard (Indre Nørrebro – Den Røde Firkant)

3.1.49, S. 34 LINJE 131

Efter linje 34 tilføjes følgende:
»Især vil vi tage hånd om vores egen situation: Danske Bank er uhyrligt stor i forhold til den danske økonomi og udgør en stor risiko. Samtidig med opgøret med banker, der er for store, må vi ændre sammensætningen og reglerne for finanssektoren.«

Begrundelse

Set i forhold til landets økonomiske betydning, er Danske Bank uhyrligt stor. Hvis noget lands økonomi er i risikozonen pga. for store banker, er det Danmark. Det fortjener at blive nævnt her.

Stillet af Mads Barbesgaard (Frederiksberg), Tobias Clausen (Blågård), Kenneth Haar (Christianshavn), Henrik Bang Andersen (Udlandet), Morten Nielsen (Christianshavn), Christian Juhl (Silkeborg), Pia Boisen (Lyngby), Lole Møller (Amager Øst), Astrid Østergård Andersen (Ydre Nørrebro), Pelle Dragsted (Frederiksberg), Anne Rehder (Blågård), Christine Lundgaard (Indre Nørrebro – Den Røde Firkant)

3.1.50, S. 35 LINJE 5

Efter linje 5 tilføjes:
»Det handler ikke kun om at skabe stabilitet på finansmarkederne. Det handler om social lighed og demokrati.«

Begrundelse

Siden finanskrisen har mange politiske forslag og kampagner sigtet en-

øjet på at sikre mere stabile finansmarkeder. Det er ikke nok for Enhedslisten.

Stillet af Mads Barbesgaard (Frederiksberg), Tobias Clausen (Blågård), Kenneth Haar (Christianshavn), Henrik Bang Andersen (Udlandet), Morten Nielsen (Christianshavn), Christian Juhl (Silkeborg), Pia Boisen (Lyngby), Lole Møller (Amager Øst), Astrid Østergård Andersen (Ydre Nørrebro), Pelle Dragsted (Frederiksberg), Anne Rehder (Blågård), Christine Lundgaard (Indre Nørrebro – Den Røde Firkant)

3.1.51, LINJE 13

I linje 13 tilføjes efter »... beskatning.« følgende:
»Overførsel af overskud til lande, hvor der ikke sker reel beskatning skal kriminaliseres – inden for EU skal den såkaldte 'Luxemburg finte' gøres ulovlig.«

Begrundelse
Det er på sin plads, at nævne, at EU tillader skattely inden for det indre marked, ellers bliver problemstillingen for snæver.

Stillet af Mads Barbesgaard (Frederiksberg), Tobias Clausen (Blågård), Kenneth Haar (Christianshavn), Henrik Bang Andersen (Udlandet), Morten Nielsen (Christianshavn), Christian Juhl (Silkeborg), Pia Boisen (Lyngby), Lole Møller (Amager Øst), Astrid Østergård Andersen (Ydre Nørrebro), Pelle Dragsted (Frederiksberg), Anne Rehder (Blågård), Christine Lundgaard (Indre Nørrebro – Den Røde Firkant)

3.1.52, LINJE 21

Efter line 21 tilføjes følgende:
»Initiativerne inden for EU skal være præcist afgrænsede til deres formål. Det vil ikke være en fordel for velfærden og demokratiet at overdrage bred kompetence til EU på skatteområdet.«

Begrundelse
Det er ikke en god idé at overlade skattepolitik som sådan til EU. Resultatet vil ikke bare være et angreb på høje skatter, f.eks. ved brug af de generelle regler for det indre marked som sætter hensynet til virksomheder højest, men også afdemokratisering. Så når vi foreslår eller støtter skattepolitiske initiativer i EU, må det ske med forsigtighed og forbehold.

Stillet af Mads Barbesgaard (Frederiksberg), Tobias Clausen (Blågård), Kenneth Haar (Christianshavn), Henrik Bang Andersen (Udlandet), Morten Nielsen (Christianshavn), Christian Juhl (Silkeborg), Pia Boisen (Lyngby), Lole Møller (Amager Øst), Astrid Østergård Andersen (Ydre Nørrebro), Pelle Dragsted (Frederiksberg), Anne Rehder (Blågård), Christine Lundgaard (Indre Nørrebro – Den Røde Firkant)

3.1.53, LINJE 26

Linje 26 ændres »En fair verdenshandel« til »Ikke frihandel, men frihed til at handle«

Stillet af Mads Barbesgaard (Frederiksberg), Tobias Clausen (Blågård), Kenneth Haar (Christianshavn), Henrik Bang Andersen (Udlandet), Morten Nielsen (Christianshavn), Christian Juhl (Silkeborg), Pia Boisen (Lyngby), Lole Møller (Amager Øst), Astrid Østergård Andersen (Ydre Nørrebro), Pelle Dragsted (Frederiksberg), Anne Rehder (Blågård), Christine Lundgaard (Indre Nørrebro – Den Røde Firkant)

3.1.54, LINJE 27-28

Linje 27-28 til og med »... niveau.« erstattes med:
»Enhedslisten kæmper for samfundets ret til at regulere regler og standarder for miljø, finans, energi, transport, kemikalier, industri- og fødevarer.

I dagens verden er mange af de traditionelle toldbarrierer for varer og tjenesteydelser enten fuldstændig fjernet eller reduceret til et minimum. Derfor handler frihandelsaftaler især om at fjerne såkaldte 'tekniske barrierer' for handel. Teknisk lyder uskyldigt men i virkeligheden handler det om at deregulere standarder, som er sat i verden for at beskytte miljøet, fødevaresikkerheden, sundheden mv. Hvor det ikke kan lade sig gøre at fuldstændig fjerne disse standarder, fastlåses de i ensartet harmonisering, som forhindrer at et demokratisk flertal i givent land kan gå foran.«

Begrundelse
Der florerer mange misforståelse omkring hvad frihandelsaftaler faktisk består af, så i et globaliseringspapir er det vigtigt at være helt skarp på aftalernes indhold.

Stillet af Mads Barbesgaard (Frederiksberg), Tobias Clausen (Blågård), Kenneth Haar (Christianshavn), Henrik Bang Andersen (Udlandet), Morten Nielsen (Christianshavn), Christian Juhl (Silkeborg), Pia Boisen (Lyngby), Lole Møller (Amager Øst), Astrid Østergård Andersen (Ydre Nørrebro), Pelle Dragsted (Frederiksberg), Anne Rehder (Blågård), Christine Lundgaard (Indre Nørrebro – Den Røde Firkant)

3.1.55, LINJE 28-30

Linje 28-30 fra »Vi er derfor... » erstattes med følgende:
»Enhedslisten er derfor imod alle frihandelsaftaler såsom GATS, CETA, TiSA, TTIP, der dels har til formål at beskytte private investorer mod samfundets og fællesskabets regler, og dels har til formål at fjerne alle barrierer for tjenesteydelsernes, varernes og kapitalens frie bevægelighed på bekostning af demokratiet de sociale rettigheder og klodens ressourcer.«

Begrundelse
Som følge af analysen af hvad frihandelsaftaler i dag indebærer, er det vigtigt at slå vores modstand imod dem fast.

Stillet af Mads Barbesgaard (Frederiksberg), Tobias Clausen (Blågård), Kenneth Haar (Christianshavn), Henrik Bang Andersen (Udlandet), Morten Nielsen (Christianshavn), Christian Juhl (Silkeborg), Pia Boisen (Lyngby), Lole Møller (Amager Øst), Astrid Østergård Andersen (Ydre Nørrebro), Pelle Dragsted (Frederiksberg), Anne Rehder (Blågård), Christine Lundgaard (Indre Nørrebro – Den Røde Firkant)

3.1.56, LINJE 30-33

Linje 30-33 erstattes med:
»Enhedslisten mener, at den internationale handel ikke må stå i vejen for kampen mod klimaforandringerne og kampen for social retfærdighed, men skal i stedet understøtte dem. Varer og tjenesteydelser fra industrialiserede lande, der ikke lever op til anstændige arbejdsforhold skal ikke belønnes med toldfri adgang men skal pålægges straftold. Det samme gælder varer baseret på produktionskæder med store klimaaftryk.«

Begrundelse
Som følge af vores analyse og heraf følgende modstand imod frihandelsaftaler og det bestående handelsregime, forsøger denne tilføjelse at pege i retning af en anden form for handel.

Stillet af Mads Barbesgaard (Frederiksberg), Tobias Clausen (Blågård), Kenneth Haar (Christianshavn), Henrik Bang Andersen (Udlandet), Morten Nielsen (Christianshavn), Christian Juhl (Silkeborg), Pia Boisen (Lyngby), Lole Møller (Amager Øst), Astrid Østergård Andersen (Ydre Nørrebro), Pelle Dragsted (Frederiksberg), Anne Rehder (Blågård), Christine Lundgaard (Indre Nørrebro – Den Røde Firkant)

3.1.57, LINJE 34-37

Linje 34-37 til og med »... markeder.« erstattes med:
»Den globale handel skal understøtte ulandes mulighed for økonomisk udvikling. Deres økonomier, industrier og landbrug skal beskyttes mod urimelig konkurrence fra multinationale selskaber. Samtidig skal deres befolkninger have ret til selv at vælge deres statslige og samfundsmæssige strukturer. De skal samtidigt have fair adgang for deres varer til rige landes markeder.«

Begrundelse
Som følge af vores analyse og heraf følgende modstand imod frihandelsaftaler og det bestående handelsregime, forsøger denne tilføjelse at pege i retning af en anden form for handel.

Stillet af Mads Barbesgaard (Frederiksberg), Tobias Clausen (Blågård), Kenneth Haar (Christianshavn), Henrik Bang Andersen (Udlandet), Morten Nielsen (Christianshavn), Christian Juhl (Silkeborg), Pia Boisen (Lyngby), Lole Møller (Amager Øst), Astrid Østergård Andersen (Ydre Nørrebro), Pelle Dragsted (Frederiksberg), Anne Rehder (Blågård), Christine Lundgaard (Indre Nørrebro – Den Røde Firkant)

3.1.58, LINJE 37-40

»Enhedslisten vil styrke de fattige landes muligheder gennem en højere ulandsbistand og omlægge den til fordel for ulandenes egenproduktion og udvikling.« ændres til:

»Derfor søger Enhedslisten et grundlæggende brud med WTO-reglerne, og samtidig vil vi styrke de fattige landes muligheder gennem en højere ulandsbistand og omlægge den til fordel for ulandenes egenproduktion og udvikling.«

Begrundelse
Som følge af vores analyse og heraf følgende modstand imod frihandelsaftaler og det bestående handelsregime, forsøger denne tilføjelse at pege i retning af en anden form for handel.

Stillet af Mads Barbesgaard (Frederiksberg), Tobias Clausen (Blågård), Kenneth Haar (Christianshavn), Henrik Bang Andersen (Udlandet), Morten Nielsen (Christianshavn), Christian Juhl (Silkeborg), Pia Boisen (Lyngby), Lole Møller (Amager Øst), Astrid Østergård Andersen (Ydre Nørrebro), Pelle Dragsted (Frederiksberg), Anne Rehder (Blågård), Christine Lundgaard (Indre Nørrebro – Den Røde Firkant)

3.1.59, LINJE 47

Efter linje 47 tilføjes:

Fred og konfliktløsning
Vi skal forebygge og aktivt forsøge at løse de krige og konflikter, som den globale kapitalisme forårsager på grund af ulighed, økonomiske ustabilitet, kamp om ressourcer og ødelæggelse af natur og klima. Danmark skal have en fredelig udenrigspolitik med fokus på at løse og forebygge problemerne, og vi skal styrke og demokratisere FN. Sammen med de andre nordiske lande skal vi opbygge viden om og kapacitet til konfliktløsning. Vi skal gå imod oprustning, militarisering og våbenindustrien. Og i stedet gøre en aktiv indsats for fred, demokrati og menneskerettigheder.

Begrundelse
Arbejdet for fred og konfliktløsning er et afgørende modsvar til den globale kapitalismes hærgen.

Stillet af Eva Flyvholm (Holbæk), Hasse Schneidermann (Syddjurs) og Anne Rehder (Blågård)

3.1.60, LINJE 49-55

Linje 49-55 erstattes med følgende:
»Danmark som globalt foregangsland
Enhedslisten arbejder for globale løsninger på de globale problemer. Men for at nå dertil er der brug for at progressive kræfter i byer, regioner og lande går forrest. Vi, som ønsker en anden og bedre verden, kan ikke lade behovet for globale løsninger, blive en sovepude i kampen for konkrete løsninger her og nu. Verden udvikler sig kun i en positiv retning, hvis vi selv er villige til at bidrage til at skabe forandringerne.

Globale forandringer vil altid vokse nedefra som et resultat af pres fra lande, byer og lokalsamfund og via eksemplets magt.«

Begrundelse
Mindre præciseringer og sproglige ændringer, samt en betoning af vores eget ansvar for at skabe de globale forandringer vi ønsker ved at vise alternative veje via eksemplets magt som foregangsland.

Stillet af Mads Barbesgaard (Frederiksberg), Tobias Clausen (Blågård), Kenneth Haar (Christianshavn), Henrik Bang Andersen (Udlandet), Morten Nielsen (Christianshavn), Christian Juhl (Silkeborg), Pia Boisen (Lyngby), Lole Møller (Amager Øst), Astrid Østergård Andersen (Ydre Nørrebro), Pelle Dragsted (Frederiksberg), Anne Rehder (Blågård), Christine Lundgaard (Indre Nørrebro – Den Røde Firkant)

3.1.61, LINJE 57

Efter linje 57 tilføjes følgende:
»Vi skal være et foregangsland, som kan bidrage til at inspirere til solidariske og grønne løsninger i Europa såvel som rundt om i verden. Derfor skal vi i Danmark heller ikke være bange for at udfordre de globale institutioner og regler, når de står i vejen for forbedrede forhold indenfor områder som f.eks. velfærd, sundhed, miljø og forbrugerrettigheder.«

Stillet af Mads Barbesgaard (Frederiksberg), Tobias Clausen (Blågård), Kenneth Haar (Christianshavn), Henrik Bang Andersen (Udlandet), Morten Nielsen (Christianshavn), Christian Juhl (Silkeborg), Pia Boisen (Lyngby), Lole Møller (Amager Øst), Astrid Østergård Andersen (Ydre Nørrebro), Pelle Dragsted (Frederiksberg), Anne Rehder (Blågård), Christine Lundgaard (Indre Nørrebro – Den Røde Firkant)

3.1.62, LINJE 57-62

Linje 57-62 fra »Derfor mener...« erstattes af følgende:
»Den kamp som foregangsland må ofte foregå i opposition til internationale institutioner, herunder EU og WTO. WTO er opbygget for at sikre multinationale selskabers interesser i globaliseringen, og en reformkamp i det regi er derfor meget svær. Det skyldes karakteren af de eksisterende regler, og at alle lande, ikke mindst USA, har vetoret. På samme måde er det misforstået at tro, EU er et brugbart redskab til at imødegå udfordringerne fra den kapitalistiske globalisering. Med det indre marked i sin kerne, og med den tiltagende rolle som politisk og økonomisk aktør, er EU et projekt, som skal tilgodese den europæiske storkapital. Derfor spiller EU netop ikke en progressiv global rolle inden for områder som handelspolitik og finans. Ofte er EU f.eks. en lige så imperialistisk spiller som USA for ulandene. Det er grundpiller i EU-systemet, Enhedslisten ønske er opgør med, herunder kapitalens frie bevægelighed, og frihandelspolitik på de multinationale selskabers betingelser. Enhedslisten har altid været og vil fortsat være aktiv i kampen for en progressiv politik i EU, men det vil aldrig være tilstrækkeligt. Det er nødvendigt at udfordre grundlaget for institutionerne i arbejdet på at skabe nye rammer, og nye institutioner, som har deres rødder i en progressiv dagsorden. Det kan være ved

at gå enegang, eller det kan være ved at arbejde for, at Danmark indgår i koalitioner uden om EU.«

Begrundelse
Tilgangen til institutionerne er et af de vigtigste strategiske felter, når vi forholder os til den kapitalistiske globalisering. WTO er f.eks. nøje indrettet, så organisationens dagsorden flugter med multinationale selskabers interesser. Og reglerne er indrettet, så det er svært eller umuligt at ændre. I sådan en situation, giver det ikke meget mening at skrive programmatiske tekster om, hvilke 3.1.x, linje, vi gerne ser fremsat på WTO-topmøder. Det er nødvendigt at lancere en systemkritik, og at antyde andre veje. På samme måde med EU. Man kan ønske det var anderledes, men en væsentlig del af EU-projektets mål er at give europæiske virksomheder større pondus globalt ved at give dem politisk opbakning fra en samlet union. Enhedslisten bør altid arbejde for det bedst tænkelige resultat i EU-regi - og har i øvrigt altid gjort det - men vi skal også opdyrke andre taktikker uden om og ofte i opposition til EU.

Stillet af Mads Barbesgaard (Frederiksberg), Tobias Clausen (Blågård), Kenneth Haar (Christianshavn), Henrik Bang Andersen (Udlandet), Morten Nielsen (Christianshavn), Christian Juhl (Silkeborg), Pia Boisen (Lyngby), Lole Møller (Amager Øst), Astrid Østergård Andersen (Ydre Nørrebro), Pelle Dragsted (Frederiksberg), Anne Rehder (Blågård), Christine Lundgaard (Indre Nørrebro – Den Røde Firkant)

3.1.63, LINJE 66

Linje 66 efter »... profithensyn.« tilføjes følgende:
»Ulighed og marginalisering hjemme og ude, og den fremadskridende klimakrise er begge udtryk for en udvikling, som ikke levner os alternativer til radikal, samfundsmæssig forandring herhjemme såvel som globalt.«

Stillet af Mads Barbesgaard (Frederiksberg), Tobias Clausen (Blågård), Kenneth Haar (Christianshavn), Henrik Bang Andersen (Udlandet), Morten Nielsen (Christianshavn), Christian Juhl (Silkeborg), Pia Boisen (Lyngby), Lole Møller (Amager Øst), Astrid Østergård Andersen (Ydre Nørrebro), Pelle Dragsted (Frederiksberg), Anne Rehder (Blågård), Christine Lundgaard (Indre Nørrebro – Den Røde Firkant)

3.1.64, LINJE 70-74

Linje 70-74 slettes.

Begrundelse
Dette afsnit er tænkt som den visionære del af papiret. I den sammenhæng er disse linjer utilstrækkelige – visionen ser helt socialdemokratisk ud.

Stillet af Mads Barbesgaard (Frederiksberg), Tobias Clausen (Blågård), Kenneth Haar (Christianshavn), Henrik Bang Andersen (Udlandet), Morten Nielsen (Christianshavn), Christian Juhl (Silkeborg), Pia Boisen (Lyngby), Lole Møller (Amager Øst), Astrid Østergård Andersen (Ydre Nørrebro), Pelle Dragsted (Frederiksberg), Anne Rehder (Blågård), Christine Lundgaard (Indre Nørrebro – Den Røde Firkant)

3.1.65, LINJE 116

Efter linje 116 tilføjes følgende:
»Det er ikke nyt, at radikale forandringer er svære eller umulige at gennemføre alene på nationalt plan. Men den kapitalistiske globalisering har givet kapitalen væsentlige magtredskaber, som kan bruges til at underminere samfundsmæssige forandringer i deres vugge, hvis de foregår i isolation. Kapitalflugt og handelssanktioner er f.eks. meget effektive instrumenter til at svare igen på udfordringer af det nyliberalistiske paradigme, som præger nutidens kapitalisme.

Derfor må international solidaritet stå helt centralt i arbejdet for samfundsforandringer. Det indebærer, at der må opbygges grænseoverskridende koalitioner som kan imødegå modsvaret, der ofte vil komme fra internationale institutioner som EU (eks. Grækenland) og IMF (som i utallige tilfælde i ulandene). Gennem de opgør må vi sigte på at oprette internationale institutioner, som er demokratiske, og som sigter på bæredygtighed og lighed.«

Begrundelse
Det er generelt en dårlig strategi at gå efter globale forandringer før der tages skridt på nationalt plan. Omvendt er det ikke muligt at tage mange store skridt på nationalt plan uden en tilsvarende udvikling i andre lande.

Stillet af Mads Barbesgaard (Frederiksberg), Tobias Clausen (Blågård), Kenneth Haar (Christianshavn), Henrik Bang Andersen (Udlandet), Morten Nielsen (Christianshavn), Christian Juhl (Silkeborg), Pia Boisen (Lyngby), Lole Møller (Amager Øst), Astrid Østergård Andersen (Ydre Nørrebro), Pelle Dragsted (Frederiksberg), Anne Rehder (Blågård), Christine Lundgaard (Indre Nørrebro – Den Røde Firkant)

4. INDKOMNE FORSLAG

4.1 ENHEDSLISTEN ER MODSTANDERE AF BALTIC PIPE

Baltic Pipe er et fælles projekt mellem den statsejede virksomhed Energinet og det polske selskab Gaz-System med et etableringsbudget på omkring 6,3 Mia. DKK for den danske del af projektet. Baltic Pipe består af 200 km ny gasrørledning på dansk jord som skal forbinde norske gasfelter med det danske og polske naturgasnet.

Denne gasrørledning planlægges tilbagebetalt over 30 år, altså en periode hvor det danske gasforbrug skal udfases helt, og hvor den Polske energiforsyning skal omstilles fra CO2-forurenende kulkraft til rene CO2-neutrale energikilder. De mange milliarder i omkostninger, over 6 mia. i Danmark og over 6 mia. i Polen, er penge der bør bruges på udbygning af vedvarende energi i stedet. Det gør ganske enkelt chancen for at holde den globale opvarmning langt under 2 grader mindre, og derfor er Enhedslisten imod den.

Gasrørledningen er godkendt af energi-, forsynings- og klimaministeriet, så Enhedslisten vil først og fremmest fokusere på, at støtte de folkelige mobiliseringer der vil protestere mod byggeriet af rørledningen. I græsrodsarbejdet vil vi lade os inspirere af de folkelige protester, der før er lykkedes i at stoppe store miljøskadelige projekter. Modstanden mod skifergas i Nordjylland ser vi som et forbillede, hvor de sejrede med en sløn blanding af protestsange, civil ulydighedsblokader og bred folkelig modstand.

Begrundelse
I Enhedslistens grønne delprogram står der at »Langt størstedelen af de tilgængelige fossile energireserver skal forblive i undergrunden for at undgå katastrofale klimaforandringer. Derfor må olie- og naturgasproduktionen i Danmark afvikles, søgning efter nye reserver skal standses, og udvinding af skifergas forbydes.«
Ligeledes er det også slået fast, at »Med vores teknologiske og økonomiske ressourcer har vi ikke blot muligheden for at gennemføre en hurtig og fuldstændig omstilling til vedvarende energi. Vi er også forpligtede til at vise, at det kan lade sig gøre, for at give håb til det globale fællesskab og for at kunne kræve af andre lande, at de også gør en effektiv indsats for at holde temperaturstigningen et godt stykke under 2 grader.«

Og sidst men ikke mindst, så fastslår vores grønne delprogram og klimaudspillet fra februar, at »Overgangen til vedvarende energi skal være gennemført inden 2040.«, hvorfor det er direkte i forlængelse af vores politik, at vi også kræver af Polen, at de erstatter kulkraft med vedvarende energi og ikke fossil gas.

Baltic Pipe begrundes også med sikkerhedspolitiske argumenter, da Polen hellere vil købe gas fra Norge end fra Rusland, hvilket EU støtter. Dermed bliver det tydeligt at der er en stor risiko for, at Baltic Pipe ikke vil betyde at polsk kul erstattes med norsk gas, men blot at russisk gas erstattes med norsk gas, hvormed klimagevinsten forsvinder. Polen har et meget stort uudnyttet potentiale for land- og havvind samt solceller. Det kan opfylde samme sikkerhedspolitiske mål.

Vi støtter de folkelige protester med det mål, at de kan blive så store at byggeriet kan standses, forsinkes og/eller bliver det sidste store fossile anlægsprojekt der bliver godkendt i Danmark.

Stillere Rune Popp, Aarhus Nord, Maria Temponeras, Skanderborg og Aksel Rosager Johansen, Aarhus Nord

4.2 DELEGERETANTAL (FORSLAGET ER TRUKKET)

Antallet af delegerede til årsmødet forøges ved de kommende årsmøder af hovedbestyrelsen, såfremt vi får flere mandater til folketingsvalget – og dermed flere økonomiske midler.

Begrundelse
I Enhedslisten opfatter vi os selv som et meget basisdemokratisk græsrodsparti. Men ser vi på virkeligheden, så er det faktisk blevet sværere og sværere for menige medlemmer at øve indflydelse på den daglige politiske linje. I takt med at vi de seneste år er blevet flere medlemmer, er delegeret-kvoten faldet, så en langt mindre andel af medlemmerne faktisk kan deltage.

For at give plads til, at flere af vores medlemmer får mulighed for at deltage i vores partidemokrati – i særdeleshed medlemmer fra de mindre afdelinger, stiller vi derfor forslag om, at hovedbestyrelsen øger antallet af delegerede til årsmødet. Forslaget stilles udelukkende såfremt vi får flere mandater til folketingsvalget, og dermed de flere økonomiske midler, der er nødvendige for at kunne betale de øgede udgifter der er forbundet med en udvidelse af delegeret-kvoten.

Stillet af Pelle Dragsted, Frederiksberg, Mai Villadsen, Nordvest og Allan Ahmad, Blågård

4.3 BISIDDERKORPS

Enhedslisten tilbyder uddannelse af et bisidderkorps i samtlige af de kommuner, hvor vi har afdelinger.

Hver afdeling har mulighed for at udpege to medlemmer, der gennem efteråret 2019 kan deltage i et weekendkursus hvor de grundlæggende principper for hvad en bisidder kan og hvordan man som bisidder kan være medvirkende til at sagsbehandlingen forløber efter gældende lovgivning.

Begrundelse
Tidligere var reformer konstruktive og fremadrettede med fokus på at forbedre velfærd. De sidste mange år har ordet fået en anden betydning og reformer er nu et mareridt for tusindvis af mennesker der dagligt truer på deres eksistensgrundlag.

Enhedslisten har konsekvent stemt mod disse velfærdsafviklende reformer som tilsyneladende fortsat strammes. Vi bør kommunalt have fokus på de borgere der er fanget i et uigennemskueligt system.

Bisidderkorpset afholder 2 gange erfaringsmøder med relevante folketingspolitikere således at vi kan stille forslag i folketinget der kan være medvirkende til at forbedre forhold for mennesker ramt af skiftende regeringers uligheds- og fattigdomsskabende reformer.

Ligeledes forpligtiges bisiddere i kommuner, hvor Enhedslisten er repræsenteret, til løbende at orientere kommunalbestyrelsesmedlemmet om forholdene i forvaltningerne.

Der afsættes midler i budgettet til denne aktivitet, til at dække rejseudgifter og aflønne relevante oplægsholdere.

Stillet af Bjarne Thyregod – Tårnby, Jeanne Toxværd – Gentofte
Kommentar fra regnegruppen: På grund af den økonomiske situation kan dette forslag betyde, at et andet kursus må udgå, f.eks. skolingseminarer. Prioritering kan evt. overlades til EMU (udvalget for Enhedslistens medlemsuddannelser).

INDKOMNE FORSLAG

4.4 ENHEDSLISTEN SIGER NEJ TIL NEDRIVNINGER OG GHETTOLISTER

Enhedslisten siger ja til almene boliger, som folk har råd til

Enhedslisten siger fra overfor folketingsflertallets ghetto-planer, som betyder nedrivning af tusinder boliger – gode boliger, som ikke fejler det mindste.

Det er det rene vanvid at bulldoze disse i et land med permanent boligmangel i storbyerne og tusinder på ventelister. Det virkelige problem er, at almindelige lønmodtagere har stadigt sværere ved at finde en bolig der, som er til at betale.

Nej til ghettolister og etnisk diskrimination

Vi afviser helt regeringens ghettolister, som vi vil have afskaffet. Først og fremmest pga. kriteriet »af ikke vestlig baggrund«, som gennemgående definerer 'ghettoerne'. Vi afviser kategorisk al lovgivning, der opdeler danske statsborgere efter etnicitet. Det er en form for racisme uanset hvor smukke hensigter, det pakkes ind i.

Men vi afviser også ghettolisterne fordi de er vilkårlige, bygger på forældede tal og kriterier, hvor regeringen hele tiden flytter 'målet'. Målet er tydeligvis ikke at løse konkrete problemer, men at fastlåse hele befolkningsgrupper i et stigmatiseret billede.

Nej til diskrimination – af alle fattige

Man tager dog alvorligt fejl, hvis man kun ser etnisk diskrimination i ghetto-planerne. Nej, både i lovgivningen og dens følgevirkninger i sker der en stadig større udelukkelse fra mange boligområder – kun baseret på sociale forhold. Især modtagere af overførselsindkomster som dagpenge, kontanthjælp, førtidspension o. lign..

Det er en grænseløs kynisme, der ligger bag, når de mest udsatte skal holdes væk fra billige boliger, som reserveres til de mere ressourcestærke. Og et voldsomt værdiskred, som vi ikke kan tro, der er opbakning til i Socialdemokratiet og SFs bagland.

Nej til 'del-og-hersk' – forsvar de almene boliger

Alle almindelige lønmodtagere skal sige fra overfor denne politik. For den er ikke kun rettet mod fattige og folk med indvandrer-baggrund – men på sigt hele den almene boligsektor med en mio. beboere. Men også et ukendt antal i den private boligsektor, som står på venteliste eller måske har børn på venteliste. Disse ventelister kan blive illusoriske om få år.

Privatisering er det egentlige mål – vi må alle sige fra

Det kan ikke overraske, at de borgerlige vil privatisere de almene boliger. Men det er rystende at SD og SF er hoppet med på vognen. Så meget vigtigere er det, at alle folkelige kræfter – især i bolig- og fagbevægelsen – klart siger fra. Vi skal samle os til kamp for et reelt alternativ: Billige almene boliger, som folk kan betale.

Det bliver en lang kamp – vi må kæmpe til det sidste

Denne kamp bliver lang – og den bliver ikke afgjort i denne årsmødeperiode. Derfor vil det længe være et fokuspunkt for alle i Enhedslisten på forskellige niveauer – lige fra enkeltpersoner i boligafdelingerne, afdelinger ude i byerne og deres byråd til vores parlamentarikere på Christiansborg:

Intet skal være uforsøgt i vores bestræbelse på at rejse modstanden mod dette ude i landet – og at stikke en kæp i hjulet på disse tvivlsomme planer inde på Borgen.

Begrundelse

Når årsmødet skal udtale sig om dette, er det fordi, at det er et langt alvorligere angreb på hele den almene boligsektor end mange måske er opmærksomme på.

Det er noget, som på sigt kan få meget alvorlige konsekvenser for alle almindelige menneskers adgang til en bolig, som er til at betale – og derfor en sag, som boligbevægelsen, fagbevægelsen og andre folkelige kræfter må samle modstanden mod. Med dette forslag får i en samlet debat om dette.

Forslaget har sin baggrund i Århus, hvor vi i denne sag har set en sjælden enighed på tværs af alle afdelinger og andre skel, der måtte være. Derfor tror vi også, at det kan samle i resten af landet.

Forslaget er ikke så konkret mht. praktiske skridt, hvilket skyldes usikkerheden om den politiske situation mht. implementeringen ved årsmødets afholdelse.

Det vil muligvis være mere klart ved fristen for ÆF til arbejdsplanen, hvor der evt. kan kompenseres for denne mangel i ovenstående.

Stillet af Allan Krautwald, Svendborg, Alvin Mosegaard Jensen, Faaborg, Birthe Lauridsen, Lolland, Kempf, Odense, Freddy Jensen, Århus Vest, Gert Møller Århus Øst, Grethe Fyrstenberg Laursen, Horsens-Hedensted, Hans Jørgen Vad, Århus Vest, Helge Bo Jensen, Albertslund, Helle Storgaard, Århus Vest, Jens Posselt, Horsens/Hedensted, Jeppe Milthers, Albertslund, Jo Falk Nielsen, Århus Syd, John Graversgaard, Århus Syd, John Nielsen, Århus Syd, Keld Hvalsø, byrådsmedlem, Århus Vest, Kit Aastrup, Århus Syd, Lasse Bertelsen, Holbæk, Lone Norlander, byrådsmedlem, Århus Øst, Marianne Grann, Randers, Marianne Petersen, Esbjerg, Martin Mørch, Skive, Mikael Solgaard Andersen, Assens, Mikkel Hedegreen, Brøndby, Naja Broad, Holbæk, Ole Andersen. Silkeborg, Peter Iversen, Århus Vest, Poul Erik Kristensen, Silkeborg, Poul Krogsgård, Århus Vest, Reza Javid, byrådsmedlem, Odense, Rune H Jakobsen. Århus Nord, Solveig Munk, Århus Nord, Steen Andersen, Brøndby, Søren Bundsgaard, Århus Syd, Thomas R. Schaffalitzky, Århus Vest, Ulla Böwadt, Århus Vest, Viggo Jonasen, Århus Vest

4.5 ENHEDSLISTEN SIGER NEJ TIL SALG OG NEDRIVNING AF ALMENE BOLIGER

Enhedslisten siger ja til almene boliger, som folk har råd til

Enhedslisten siger fra overfor folketingsflertallets boliglovgivning, som betyder nedrivning eller privatisering af tusinder boliger – gode boliger, som ikke fejler det mindste.

Det er det rene vanvid at bulldoze disse i et land med permanent boligmangel i storbyerne og tusinder på ventelister. Det virkelige problem er, at almindelige mennesker har stadigt sværere ved at finde en bolig, som er til at betale.

Nej til listning og diskrimination

Vi afviser helt regeringens tre lister, som vi vil have afskaffet. De er vilkårlige, og bygger på forældede tal og kriterier, hvor regeringen hele tiden flytter 'målet'. Målet er tydeligvis ikke at løse konkrete problemer, men at fastlåse boligområder og hele befolkningsgrupper i et stigmatiseret billede. Det er kun almene beboere, der udsættes for at blive målt og vejet på denne måde.

To af listerne kaldes et racistisk og helt misvisende ord med g, som bruges flittigt af Lars Løkke og andre politikkere, der ønsker at rive de gode og billige boliger ned. At diskriminere personer efter kriteriet »ikke-vestlig baggrund« er racisme og helt officielt imod menneskerettighederne, derfor må det naturligvis også være uacceptabelt at sortere boligområder efter dette kriterie.

Støt beboernes udviklingsplaner

Lokale beboere har foreslået udviklingsplaner, der ikke opfylder regeringens ønsker om privatisering og nedrivninger i områder på den »hårde« liste, men opfylder de formelle krav i lovgivningen om nedbringelse til 40 % almene familieboliger i 2030 ved hjælp af byggeri og ommærkning til almene ungdoms- og ældreboliger. Disse planer støtter vi naturligvis.

Nej til diskrimination – af alle fattige

I dag er der mulighed for en rimelig husleje i en god og sund almen bolig et sted man gerne vil bo. Privatisering af boliger og profitmaksimerende markedsbestemt husleje vil føre til, at de økonomisk fattige henvises til de mest usle og usunde boliger og de boliger, der ligger længst væk fra jobs og uddannelsessteder.

Nej til 'del-og-hersk' – forsvar de almene boliger

Alle almindelige lønmodtagere og andre bør sige fra overfor denne politik. For den er ikke kun rettet mod bestemte befolkningsgrupper – men mod hele den almene boligsektor med en mio. beboere og mod alle der står på en venteliste til en almen bolig, uanset hvor de bor i dag.

Privatisering er det egentlige mål – vi må alle sige fra

Det kan ikke overraske, at de borgerlige vil privatisere de almene boliger. Men det er rystende at SD og SF er hoppet med på vognen. Så meget vigtigere er det, at alle folkelige kræfter – især i bolig- og fagbevægelsen – klart siger fra. Vi skal samle os til kamp for et reelt alternativ: Billige almene boliger, som folk kan betale.

Almene boliger er løsningen – ikke problemet

Nedrivnings- og privatiseringslovgivningen bygger på en falsk antagelse om, at almene boliger er skadelige, og at mange almene familieboliger på et sted er ekstra skadeligt.
I virkeligheden er det omvendt. Der er ikke et eneste listet boligområde i en eneste af de ti kommuner der har størst procentdel almene boliger. Ud af de almene boligområder med over 3.000 beboere er kun tre områder på en af regeringens tre lister, mens 21 områder (syv gange så mange) ikke er på en eneste af regeringens tre lister. Uanset at regeringen har fiflet for at få flest mulige ind.

Det bliver en lang kamp – vi må kæmpe til det sidste

Denne kamp bliver lang – og den bliver ikke afgjort i denne årsmødeperiode. Derfor vil det længe være et fokuspunkt for alle i Enhedslisten på forskellige niveauer – lige fra enkeltpersoner i boligafdelingerne, afdelinger ude i byerne og deres byråd til vores parlamentarikere på Christiansborg:

Intet skal være uforsøgt i vores bestræbelse på at rejse modstanden mod dette ude i landet – og at stikke en kæp i hjulet på disse tvivlsomme planer inde på Christiansborg.

Begrundelse

Denne udtalelse er en tilpasset udgave af det i øvrigt gode initiativ fra Århus.

Denne udgave er forsøgt tilpasset til hele landet. Den udtrykker støtte til beboernes udviklingsplaner og understreger det gode ved de almene boliger og store almene boligområder. Den undgår at bruge g-ordet, ligesom vi naturligvis aldrig ville bruge n-ordet i en udtalelse. Desuden lægger den vægt på anti-kapitalismen frem for at gå ind i en intern debat om de mange forskellige udlejningsregler, der er rundt om i landet.

Stillet af Jean Thierry, Nordvest

INDKOMNE FORSLAG, SOM HOVEDBESTYRELSEN ANBEFALER AT BEHANDLE UNDER ARBEJDSPLANEN

4.6 OPPRIORITERING AF DET BOLIGPOLITISKE ARBEJDE I PARTIET

Partiet skal opprioritere det boligpolitiske arbejde

Årsmødet opfordrer partiets ledelse til at oppriorítere det boligpolitiske arbejde.

Historisk set har det boligpolitiske område været et af de vigtigste områder for venstrefløjens organisationer. Denne prioritering er der stadig behov for i dag.

Det er nødvendigt med et øget samlet fokus på boligpolitikken fordi:

- boligudgiften typisk er den største post i hverdagens budget for familierne
- valget af boligtype i dag er en af de vigtigste faktorer, der skaber den stadigt stigende ulighed i samfundet
- ejerboligmarkedet – særligt i de største byer - er blevet en spekulationsmaskine, som favoriserer de rigeste og presser almindelige familier ud af de store byer
- boligudgiften er i høj grad er reguleret af boligsubsidier til lejeboligsektoren og til ejerboligsektoren via skattefradrag
- ghettopakken er et stort borgerligt angreb på de mest udsatte og fattigste lejere, hvor Enhedslisten er alene om en aktiv og konsekvent modstand. Den meget direkte diskrimination mod borgere, der ikke har vestlig baggrund, er et nyt lavpunkt i angrebet på de dårligst stillede grupper i samfundet
- der er voldsom mangel på boliger, der er til at betale i visse områder af landet – og derfor er der behov for at få bygget flere billige boliger og studieboliger.

Der er derfor behov for en organisatorisk oppriorítering af boligpolitikken i Enhedslisten – både på Christiansborg og på landskontoret.

Der er i dag afsat 20% af et Folketingsmedlem og 20% af en sekretariatsmedarbejder til boligpolitik på Christiansborg. Vi foreslår en betydelig oppriorítering af indsatsen efter Folketingsvalget.

Og vi ønsker, at det boligpolitiske område oppriorìteres politisk i partiets organisation. Vi ønsker således at få landskontoret til at bistå med registrering af partiets boligaktivister i medlemssystemet. Dette drejer sig blandt andet om registrering af de partimedlemmer, som er aktive i Boligselskabernes Landsforening, lokale boligselskaber, boligafdelinger, lejerforeninger og bevægelser som Almen Modstand. Vi ønsker, at der bliver mulighed for at registrere hvilke (boligpolitiske) hverv medlemmerne bestrider, så de får mulighed for at indgå i koordinering og modtage orientering indenfor deres område.

En bedre organisatorisk og politisk understøttelse vil gøre det muligt for flere medlemmer at blive aktive på boligområdet inden for Enhedslisten.

Stillet af John Andersen, Sydhavn, Ole Andersen Silkeborg, Ellen Banz, Furesø, Signe Maria Norel Bischoff, Lyngby, Per Bregengaard, Blågård, Lars Dohn, Herning, Elsebeth Frederiksen, Aarhus Vest, Kirsten Folke, Frederikssund, Peter Iversen, Århus Vest, Flemming Leer Jakobsen, Vejle, Alvin Mosegaard Jensen, Faaborg, John Graversgaard, Aarhus Syd, Margit Kjeldgaard, Helsingør, Poul Erik Kristensen, Silkeborg, Stig Larsen, Albertslund, Birthe Lauridsen, Lolland, Mogens Lyngsdal Silkeborg, Bjarne Overmark, Randers, Poul Erik Pedersen, Aalborg, Lærke Louise

Pippin Petersen, Esbjerg, Marianne Petersen, Esbjerg, Niels Christian Petersen, Esbjerg, Solveig Munk, Århus Nord, Gunvor Schjelde, Vesterbro, Hanne Schmidt, Amager Vest, Kenn Schoop, Gladsaxe, Poul Simonsen, Østerbro, Janne Toft-Lind, Slagelse, Peter Ussing, Rudersdal, Hans Jørgen Vad, Århus Vest, Tina Vejby, Halsnæs

Kommentar fra regnegruppen: Forslaget kræver yderligere ressourcer på landskontoret, som med det begge budgetforslag ikke vil være til stede. Der vil derfor skulle nedprioriteres andre områder, hvis forslaget vedtages.

4.6.1 ÆNDRINGSFORSLAG TIL FORSLAG 4.6, »OPPRIORITERING AF DET BOLIGPOLITISKE ARBEJDE...«

Efter linje 116 tilføjes:

»Afslutningsvis giver årsmødet HB til opgave, i samarbejde med BoligPolitiskUdvalg, at igangsætte udarbejdelse af et selvstændigt Boligpolitisk Program for Enhedslisten. Dette med henblik på at programmet kan forelægges til vedtagelse på årsmødet 2021.«

Ændringsforslaget stillet af: Bjarne Overmark, Randers, Per Nielsen, Roskilde og Henrik Stougaard, Roskilde

4.7 FORSLAG TIL ARBEJDSPLAN OM AT INKLUDERE LGBTQIA-PERSONER

I arbejdsplanen indarbejdes følgende:

»Enhedslisten vil sætte fokus på at inkludere lgbtqia-personer, både i organisationen og i vores politik. Derfor skal hovedbestyrelsen tage initiativ til at:

- Der bliver arrangeret LGBTQIA*-workshops på Byg op, på KOKO, og som tilbud til afdelinger til afdelingsmøder.
- Kontaktpersonerne og lokalbestyrelserne tilbydes støtte til at håndtere diskrimination og fremme inklusion.
- Konflikthåndteringsteamet uddannes særligt i normkritisk konfliktløsning, og queers i ø informeres om hvor de kan få støtte til evt problemer.
- Der indskrives i velkomstmail/materiale til nye:
  »Til dig der er LGBTQIA person:
  Du skal vide, at du er velkommen. Derfor arbejder vi løbende på at forbedre os og gøre partiet mere inkluderende. Hvis du oplever noget ubehageligt, har vi et konflikthåndteringsteam, som du kan henvende dig til. De er særligt uddannede til at håndtere diskrimination af minoritetsgjorte. De kan kontaktes via {indsæt kontaktinfo}«
- Nedsætte et HB-arbejdsudvalg, der skal udarbejde en kort udtalelse, der fastslår at Enhedslistens LGBTQIA-politik ikke er en assimilationspolitik. Denne udtalelse vedtages på et HB-møde.

Til ovenstående inddrages så vidt muligt græsrodsgrupper, der selv har levet erfaring med det emne, de behandler, fx til at afholde workshops, kurser og lign.«

Begrundelse

*LGBTQIA står for Homoseksuelle, Biseksuelle, Transkønnede, Queer, Interkønnede og Aseksuelle

De former for diskrimination, folk (fx LGBTQIA-personer, racegjorte personer , personer med handikap, m.fl.) møder i samfundet, møder de også i Enhedslisten. Selvom vi prøver at passe på hinanden, kan vi altid blive bedre og det er noget, vi løbende bør arbejde med. I Queerudvalget har vi fokus på LGBTQIA-politik, og gennem vores arbejde har vi erfaring med at kammerater også oplever ubehagelige ting i Enhedslisten. Dette har stor betydning for hvem, der har overskud til at være aktive, og at nye kammerater risikerer at blive skræmt væk.

HB skal lave en udtalelse om at Enhedslistens LGBTQIA-politik ikke er assimilationspolitik. Assimilation er problematisk fordi det kræver at vi allesammen bliver ens for at vi kan være et fællesskab, men vi vil have et fællesskab med plads til forskelligheder. Det er desværre et problem, der er ret normalt, fx når man vælger at fokusere sin politik overdrevent på samkønnede pars ret til ægteskab, men ikke i øvrigt ændrer rammerne for familiekonstellationer og måder at bo sammen på.

Derfor har vi udarbejdet ovenstående forslag til tiltag, som vi mener vil være med til at gøre Enhedslisten til et mere mangfoldigt parti. Vi tror på at jo flere forskellige mennesker, der er aktive og en del af vores fælles, jo bedre bliver vi som parti til at genkende og løse problemer i samfundet.

Queerudvalget står selvfølgelig til rådighed med at formidle kontakt til relevante undervisere.

Stillet af Queerudvalget

4.8 FORSLAG OM FÆLLES GRØN KAMPAGNEINDSATS FOR HELE PARTIET

Enhedslistens opbakning vokser på Christiansborg, men medlemsudviklingen følger ikke med. For at få magt til at forandre samfundet, skal vi ikke blot vinde mere opbakning på Christiansborg, men vi skal bygge magt med mennesker i hele landet. For at det kan lykkes, er der brug for flere initiativer, og helt centralt er det, at vi udvikler den måde vi laver kampagner og organiserer os på.

Klima og miljø er vigtige mærkesager for os som rød-grønt parti, og der er momentum i befolkningen, der mere end nogensinde før ønsker at gøre op med de massive klimaforandringer. Derfor skal alle led i Enhedslisten gå sammen om at skabe en kampagne, der starter lokalt, samles op nationalt og kulminerer i en landsdækkende indsats, hvor alle dele af partiet kan komme i spil. Ligegyldigt hvordan valget falder ud, så er der behov for en grundlæggende forandring i klimapolitikken og en massiv grøn omstilling. Enhedslisten er bevægelsernes parti og skal gå forrest i ikke bare politiske udspil, men i at inspirere mennesker i hele landet til at deltage i kampen for de nødvendige politiske forandringer.

Vi lægger op til at kampagneindsatsen skal forløbe over den kommende årsmødeperiode. En mere konkret tidsplan lægger vi op til at de ansatte i samarbejde med aktivister og afdelingerne og hovedbestyrelsen udarbejder. Derefter evalueres kampagnen i fællesskab og hovedbestyrelsen og årsmødet 2020 kan tage stilling til at fortsætte og vedligeholde centrale indsatser.

Første fase: Lokal optakt

I første fase skal landskontoret, i samspil med de regionalt ansatte, understøtte afdelingerne i at lægge strategi for at engagere nye mennesker i indsatsen, at kortlægge lokalområdets spillere på det grønne område og at komme ud og snakke med organisationer og mennesker i området for at samle inputs og skabe alliancer til indsatsen.

En mulighed kunne være at organisere regionale kickoffs, hvor afdelingsaktive, lokale klimaaktivister, som endnu ikke er aktive og interesserede kan mødes på tværs. Her kan vi kortlægge lokalområderne for at finde indflydelsesmuligheder, som f.eks. valg til brugsforeninger og forsyningsselskabsbestyrelser, vi kan finde alliancepartnere i kampen for et grønt samfund og vi kan finde modstandere, som vi kan tage kampen op imod, som f.eks. virksomheder der ikke tager miljøhensyn eller borgerlige, som tager sorte beslutninger i de lokale byråd.

Første fase skal desuden indeholde en indsats i afdelingerne med indsamling af inputs fra både medlemmer, folk i lokalsamfundene og lokale foreninger og organisationer. Det kan både ske gennem større lyttemøder, boder på lokale markeder, skolebesøg, dør til dør og møder med relevante spillere. På den måde kommer vi i dialog med mennesker, prøver organisatoriske projekter af og finder ud af hvilke bekymringer og drømme, som borgerne i vores lokalområder har.

De inputs der udvikles og indsamles under dette arbejde, skal samles centralt af landskontoret og hovedbestyrelsen i dialog med afdelingerne, for at indgå i de efterfølgende faser.

Anden fase

I anden fase skal Christiansborg, hovedbestyrelsen og landskontoret, i samarbejde med relevante udvalg, bearbejde de inputs, som er samlet ind fra afdelingerne i første fase. I samarbejde med afdelingerne og de lokale aktivister, lægges der nu konkrete planer for politikker, valg til lokale institutioner, og kampagneaktiviteter, som rammer plet lokalt. På den måde forbereder anden fase en samlet og koordineret fase tre, som er strategisk gennemtænkt på lokalt niveau med de aktivister og linjer, som første fase har ledt frem til.

De indsamlede inputs skal bearbejdes, så de bliver til progressive politiske forslag, som vi kan arbejde mod at få vedtaget, både kommunalt og nationalt. Det grønne delprogram og klimaudspillet kan inspirere til lokale politikker, som kan udvikles i samarbejde med afdelingerne, den grønne bevægelse og lokale aktivister. Desuden skal der udvikles en politisk platform, som kan benyttes til at stille op til lokale valg til boligforeninger, brugsforeninger og bestyrelser i forsyningssektoren mm. Landskontoret kan udvikle guides til hvordan man stiller op, og understøtte de medlemmer, der ønsker at stille op, såfremt de har brug for hjælp og sparring. Det indebærer også kampagnehjælp og udarbejdelse af konkrete politikker og forslag til foreningerne, som man kan gennemføre. Vi opfordrer til at folk stiller op i det omfang og med den metode, som giver mening lokalt. Politiseringen af den type demokratiske institutioner skal styrke kampen for grøn omstilling lokalt og nationalt, samtidig med at det er klassisk socialistisk politik, som polstrer vigtige fællesejede institutioner mod et kommende pres for privatisering.

Det er vigtigt at der koordineres med de lokale valgte i byråd og regionerne. I fase to skal der derfor koordineres med enten KoKo eller sommertræffet for de lokale valgte, alt afhængig af tidspunktet. Det giver mulighed for at samarbejde om eksempelvis beslutningsforslag i kommuner, så kampagnen kan gå på to ben.

Vi foreslår en grundig koordinering mellem den grønne bevægelse og aktive i fagbevægelserne. Derfor skal kampagnen løbende være i dialog med og inddrage Fagligt Landsudvalg og dele erfaringer og politikker med Enhedslistens aktive i fagbevægelsen.

Det er ligeledes en prioritering at fastholde engagement og aktivitet lokalt fra de nye mennesker, som vi har fået med i første fase. Det skal ske gennem løbende kontakt og opfølgning samt konkrete lokale aktiviteter som nye aktivister kan inviteres ind. Dette kunne være konkrete muligheder for online engagement og opbygning af online handlefællesskaber.

Den anden del af anden fase er, at der afholdes en national konference for alle dem, der er aktive på det grønne område og andre interesserede fra afdelingerne. Dette kan fungere som platform for at starte et grønt netværk af bevægelsesaktive og for at præsentere resultaterne fra første fase, og udvikle idéer til tredje fase. Konferencen og netværket kan udveksle erfaringer på tværs af den grønne bevægelse, sparre om strategi, inspirere hinanden og diskutere de lokale erfaringer fra fase et.

Tredje fase

I tredje fase skal hele organisationen i spil samtidigt. Afdelingerne skal ud på gader og stræder med flyers og aktioner og de inputs og nye mennesker der er engageret gennem de første faser, skal i spil. Der kan laves direkte aktioner i samarbejde med de alliancepartnere, som er fundet i første fase, som fællesspisninger eller tøjbyttedage, eller der kan laves aktioner imod virksomheder, der ikke tager hensyn til miljøet. Lokalt og regionalt skal vi lave kampagner for at få valgt grønne kandidater ind i bestyrelser i brugser, boligforeninger og energi, vand og varmeselskaber og lignende. Desuden skal der så vidt muligt stilles forslag i byrådene og folketinget og meget gerne opstilles kandidater til nationale valg, på samme måde som Pelle Dragsted stillede op til Radius. Det har både grønne perspektiver, men var også resultatet af et bredt folkeligt engagement, som ønsker at byde privatiseringen trods.

Vi skal vise, at vi først virkeligt kan skabe progressive forandringer, når vi rykker i fællesskab i et samarbejde mellem aktivister, bevægelser og parlamentarikere. Vi vil handle på problemerne nu og invitere resten af de danskere, som ønsker et grønt samfund, til at handle sammen med os. Vi skal vise, at vi sammen kan skabe forandringer. Derfor skal kampagnen, også på et nationalt plan, vise hvor mange initiativer vi tager og resultater vi skaber i hele landet.

Det er de lokale strategier, handlinger, ønsker og visioner, som formuleres i første fase og uddybes i anden fase, som virkelig får luft under vingerne i tredje fase.

Evaluering og opsamling

Afslutningsvis skal vi sørge for at følge ordentligt op på, om vi er lykkes med de forskellige elementer i kampagnen. Der skal følges op på, om vi er lykkedes med at få lavet aktiviteter rundt i landet og på hvor mange folk, vi har fået valgt ind i foreninger og bestyrelser rundt i landet, samt om indsatsen har fået engageret nye mennesker. Vi skal samle op på, hvad vi har lært af samarbejdet i organisationen, og på hvad der videre skal understøttes. Det kunne for eksempel være et netværk for de lokalt valgte.

Begrundelse

Vi vil bygge magt med mennesker, er bevægelsernes parti og vi har brug for flere aktive socialister til at kæmpe for politiske forandringer både i Enhedslisten, i Danmark og i verden. Der er de seneste år opstået brede politiske bevægelser på klimaområdet. Vi står allerede stærkt på klimaspørgsmålet i Enhedslisten, men vi skal blive bedre til at koble vores politik med konkrete lokale aktiviteter og forandringer. Dette forslag er et forsøg på at både at forpligte os på at samarbejde samt et konkret bud på en kampagneindsats vi tror på kan være med til at skabe forandringer lokalt.

Desværre er vores aktivitet i dag ofte opdelt, og sjældent noget, hvor hele organisationen spiller godt sammen om en indsats. Vi mener, at vi skal blive bedre til at bruge årsmødet på at diskutere, hvad vi sammen skal lave som organisation det næste år. På årsmødet og frem mod det, er det oplagt vi sammen diskuterer og udformer en strategi for, hvordan vi bliver større og bedre til at opbygge magt lokalt , samtidig med at vi bliver flere. Vi tror på at forandringer bedst skabes med mennesker. Her er vi allerede kommet langt i Enhedslisten, men vi tror på at vi kan blive endnu bedre. Hvis vi som organisation spiller sammen, kan vi bruges vores magt og styrke både på gaden og på Christiansborg. Her er det vigtigt at indsatsen bliver inddragende og at aktivister, både medlemmer og ikke medlemmer, kan være med i udviklingen og afviklingen af kampagnen.

Stillet af Mathilde Vinther - Indre Nørrebro - den røde firkant, Jakob Ruggaard - Brønshøj-Husum, Mai Villadsen - Brønshøj-Husum, Anders Olesen - Humlebæk, Mads Malik Knudsen - Ydre Nørrebro, Tamara Rønbach - Ydre Nørrebro, Frederik Dahler - Ydre Nørrebro, Amalie Bonde - Nørrebro Park, Mikkel Skovgaard - Indre By, Victoria Velásquez - Vesterbro.

Kommentar fra regnegruppen: Forslaget kræver yderligere ressourcer på landskontoret, som med det begge budgetforslag ikke vil være til stede. Der vil derfor skulle nedprioriteres på andre områder, hvis forslaget vedtages. HB skal foretage prioriteringen.

4.8.1 FORSLAG OM FÆLLES GRØN INDSATS FOR HELE PARTIET

For at få magt til at forandre samfundet, skal vi ikke blot vinde mere opbakning på Christiansborg, men vi skal bygge magt med mennesker i hele landet. For at det kan lykkes, er der brug for flere initiativer, og helt centralt er det, at vi udvikler den måde vi organiserer os på, så vi i langt højere grad kan medvirke til at opbygge og styrke bevægelser.

Klima og miljø er vigtige mærkesager for os som rød-grønt parti, og der er momentum i befolkningen, der mere end nogensinde før ønsker

at gøre op med de massive klimaforandringer. Enhedslisten er bevægelsernes parti og skal gå forrest i ikke bare politiske udspil, men i at inspirere mennesker i hele landet til at deltage i kampen for de nødvendige politiske forandringer.

Klimabevægelsen har to dele, som hører sammen og understøtter hinanden, og vores indsats skal dække begge dele.

Den ene del er klima-protestbevægelserne, som er i stærk fremgang. Eksempler er Extinction Rebellion, Fridays for Future og Stop Baltic Pipe Line.

Den anden del er opbygning af lokale alternativer, der udfordrer kapitalismens dominans ved at vise praktiske levedygtige og bæredygtige måder at organisere hverdagsliv og lokal produktion i fællesskaber. Det kan være skraldefolkekøkken, guerilla gardening, tingbiblioteker og fælles cæblepresning, men også bestyrelser for vandværker og varmeværker og kooperativ cirkulær produktion.

Vi lægger op til at opstarten af indsatsen skal forløbe over den kommende årsmødeperiode. En mere konkret tidsplan lægger vi op til at de ansatte i samarbejde med aktivister og hovedbestyrelsen udarbejder. Derefter evalueres kampagnen i fællesskab og hovedbestyrelsen og årsmødet 2020 kan tage stilling til at fortsætte og vedligeholde centrale indsatser.

Første fase: Etablering af netværk

Der afholdes i januar måned 2020 en national konference for alle medlemmer, der er aktive på det grønne område og andre interesserede fra afdelingerne. Konferencens formål er at starte et grønt landsdækkende netværk af bevægelsesaktive og nedsætte en koordinationsgruppe.

På konferencen kan vi udveksle erfaringer inden for de enkelte bevægelser såvel som på tværs af de grønne bevægelser, inspirere hinanden og diskutere lokale erfaringer. På konferencen diskuteres og vedtages hvilke fælles aktiviteter netværket vil prioritere i 2020.

Anden fase:

Koordinationsgruppen skal samarbejde med landskontoret og de regionalt ansatte med at opbygge og udbrede det grønne netværk og planlægge og understøtte landsdækkende grønne tiltag.

Den grønne koordinationsgruppe skal samarbejde med relevante udvalg som Fagligt Landsudvalg og Miljøudvalget.

Tredje fase: Evaluering

Afslutningsvis skal vi sørge for at følge ordentligt op på, om vi er lykkes med de forskellige elementer i indsatsen. Der skal følges op på, om vi er lykkedes med at få lavet aktiviteter rundt i landet, samt om indsatsen har fået engageret nye mennesker. Vi skal samle op på, hvad vi har lært af samarbejdet i organisationen, og på hvad der videre skal understøttes.

Begrundelse:

Enhedslistens klimakamp skal styrke eksisterende lokale, regionale, nationale og internationale grønne initiativer og bevægelser, ikke forsøge at skabe sin egen konkurrerende bevægelse. Det oprindelige forslag 4.8 er uklart på dette punkt. Indsatsen skal tage udgangspunkt i de aktiviteter, der allerede foregår blandt medlemmer i partiet, i og uden for partiorganisationen, hvilket forslag 4.8. ikke gør.

Mange medlemmer er allerede aktive i de nye klimabevægelser og andre grønne organisationer, men vores indsats er spredt og ukoordineret. Vi har brug for at opbygge et stærkt og aktivt netværk med kontakt til alle afdelinger, hvor vi kan udvikle og styrke klimakampen i bevægelserne.

Klimaindsatsen i vores arbejde i Folketinget og kommunalbestyrelser er allerede godt organiseret. Vores miljøudvalg løfter en stor opgave i forhold til politikudvikling og faglig og politisk sparring for det parlamentariske arbejde i folketinget og kommunalbestyrelser. I kommunalgruppen har der gennem flere år været fokus på klimaindsatsen og fremstilling af konkrete klimaforslag i kommunalbestyrelserne.

For at opbygge et stærkt og holdbart netværk for klimabevægelse, er der brug for understøttelse fra landskontoret og de regionalt ansatte, og for aktivitet i afdelingerne. Elementer i klimaindsatsen kunne være:

Landskontor:

- Grønt fokus i alle partiets medlemsuddannelser og events
- Afdækning af alle medlemmers tilhørsforhold til grønne bevægelser, som vi har for fagforbund
- Understøtte massiv deltagelse fra afdelingen i hele landet i de store klimademoer
- Sikre tilstedeværelse og synlighed ved grønne festivaler og events
- Understøtte Baltic pipe Line modstand
- Understøtte deltagelse i internationale aktioner som fx Ende Gelände
- Understøtte opstilling til brugsforeninger og forsyningsselskabsbestyrelser
- Organisere løbende udveksling af erfaringer og inspiration mellem afdelinger og regioner

Afdelinger:

- Kortlægge lokalområdets spillere på det grønne område og at komme ud og snakke med organisationer og mennesker i området for at samle inputs og skabe alliancer til indsatsen.
- Organisere regionale kickoffs, hvor afdelingsaktive, lokale klimaaktivister, som endnu ikke er aktive og interesserede kan mødes på tværs. Her kan vi
- Kortlægge lokalområderne for at finde indflydelsesmuligheder, som f.eks. valg til brugsforeninger og forsyningsselskabsbestyrelser.
- Finde modstandere, som vi kan tage kampen op imod, som f.eks. virksomheder der ikke tager miljøhensyn eller borgerlige, som tager sorte beslutninger i de lokale byråd.
- Lyttemøder, boder på lokale markeder, skolebesøg, dør til dør og møder med relevante spillere.
- Fremsætte relevante klimaforslag i kommunalbestyrelser

Stillere: Maria Temporeras, Skanderborg, Anne Hegelund, Århus Vest, Rune Popp, Århus Vest, Chris Bay, Ålborg, Tina Vejlby, Halsnæs, Bo Stefan Nielsen, Tårnby-Dragør, Asbjørn Steimle Pedersen, Århus Nord, Flemming Leer Jakobsen, Vejle, Maria Leth-Espensen, Blågård

4.8.1.1 TEKSTEN FRA » KLIMABEVÆGELSEN HAR TO DELE,...« TIL »... KOOPERATIV CIRKULÆR PRODUKTION.«

udgår.

Begrundelse:

Det er ikke nødvendigt at beskrive klimabevægelsen her, og beskrivelsen er for snæver. For det første består klimabevægelsen også af de klimapolitiske aktiviteter, der foregår i miljøorganisationer, fagforeninger, studenterorganisationer og andre bevægelser, på arbejdspladser og uddannelsessteder, i partier m.m. For det andet handler forslaget ikke alene om klimabevægelsen, men om at styrke grønne initiativer og bevægelser bredere set.

Stillet af Finn Kjeller Johansen, Gladsaxe

4.8.2 EFTER »PRIORITERE I 2020« TILFØJES:

»De initiativer understøttes af folketingsgruppen, folketingssekretariatet og landskontoret.«

Stillet af Maria Temporeras (Skanderborg) og Jakob Ruggaard (Brønshøj)

4.8.3 EFTER »GRØNNE TILTAG« TILFØJES:

»Der faciliteres møder regionalt i hele landet, hvor enhedslisteaktive, grønne aktivister og alment interesserede mødes for at iværksætte grønne kampagner eller understøtte igangværende initiativer. Disse initiativer kan være deltagelse i landsdækkende eller internationale aktioner, opstillinger til demokratiske strukturer, kampagner i lokalområdet, grøn politisering af byrådsarbejdet, eller noget helt fjerde. Det er dog en målsætning at få grønne kræfter valgt ind i demokratiske strukturer som fx forsyningsselskaber og brugsforeninger, og at få lavet aktivisme og kampagner lokalt. Kampagnerne og opstillingerne koordineres og understøttes af Enhedslistens valgte og ansatte i samarbejde med koordinationsgruppen fra den grønne konference.«

Stillet af Maria Temporeras (Skanderborg) og Jakob Ruggaard (Brønshøj)

4.8.4 EFTER »MILJØUDVALGET« TILFØJES:

»Det er en målsætning at kampagnerne, opstillingerne og aktivismen synliggøres fra centralt hold gennem indsats på sociale medier og udspil og debatindlæg i pressen, og understøttes af den førte politik i kommunalbestyrelser og folketinget«

Stillet af Maria Temporeras (Skanderborg) og Jakob Ruggaard (Brønshøj)

4.8.5 EFTER »UNDERSTØTTES« TILFØJES:

»Vi evaluerer på om vi har skabt flere aktive medlemmer, styrket de grønne bevægelse og giver platforme til nye aktive, hvor de kan være med i en af de vigtigste forandringer. De gode initiativer videreføres og koordineres videre frem.«

Stillet Maria Temporeras (Skanderborg) og Jakob Ruggaard (Brønshøj)

4.8.6 FAGLIG KLIMA- OG BESKÆFTIGELSESKONFERENCE.

I s. 51 linje 65 indsættes:

Enhedslisten arbejder for en bred faglig klima- og beskæftigelseskonference.

Begrundelse:

Det er vigtigt at fagbevægelsen kommer på banen i klimakampen, hvis vi skal nå vores mål:

En bæredygtig verden. Det er vigtigt dels, fordi det kan give bevægelsen den nødvendige bredde og give ordet strejke mere tyngde. Dels fordi beskæftigelse nemt bliver bevægelsen akilleshæl.

Derfor er omstillingsplaner udarbejdet af dem, der er direkte berørt angående beskæftigelse vigtig.

Historisk har Enhedslisten spillet en vigtig rolle i at udbrede progressive kampagner til fagbevægelsen.

Det bør vi også nu.

Stillet af Leif Mikkelsen, Amager Øst

4.8.7 OM FÆLLES GRØN INDSATS FOR HELE PARTIET

Enhedslistens Miljøudvalg opfordres til i den kommende årsmødeperiode, fx i januar måned 2020, at afholde en national konference eller lignende for alle medlemmer, der er aktive på det grønne område og andre interesserede fra afdelingerne.

På konferencen kan vi udveksle erfaringer inden for de enkelte bevægelser såvel som på tværs af de grønne bevægelser, inspirere hinanden og diskutere lokale erfaringer.

Konferencen kan endvidere starte et grønt landsdækkende netværk af bevægelsesaktive og nedsætte en koordinationsgruppe, som på næste årsmøde fremlægger et bidrag til arbejdsplanen for et videre arbejde med et sådant netværk. Konferencen finansieres af landsorganisationen, der også sikrer god annoncering overfor alle medlemmer.

Begrundelse

Forslag 4.8 er et enormt organisatorisk set-up, som jeg tvivler på har nogen gang på jorden. Der er fremsat et alternativt forslag hertil (4.8.1...?) som er en lettere reduceret udgave heraf, men lægger stadig op til en større organisering af arbejdet med alle led i EL inddraget.

Hør nu her.... vi har et Miljøudvalg med ca. 130 medlemmer, og jeg formoder at hovedparten af de af vore medlemmer, som kunne have interesse for dette arbejde befinder sig i denne kreds, men fint at afsøge, om der skulle være andre i partiet.

Ideen om at holde en konference/møde hvor bevægelsesaktive mødes, udveksler erfaringer og drøfter muligt fremtidigt samarbejde i et netværk er udmærket, men det kræver vel ikke at det store apparat sættes i gang. Hvis interessen er der, burde det kunne gennemføres af Miljøudvalget understøttet med god central annoncering.

Se også mit forslag til arbejdsplanen om at gå på gaden to gange med klimafoldere.

Stillet af Karl Vogt-Nielsen, Amager Øst

4.9 BORGERLØN

»I overensstemmelse med beslutningen på Årsmøde 2018 udarbejder Enhedslisten et forslag om borgerløn til vedtagelse på en delegeretkonference, der bekræftes på Årsmøde 2020. Nedenstående debatoplægs overvejelser og synspunkter indgår i debatten. Hovedbestyrelsen er ansvarlig for iværksættelse af borgerlønsdiskussionen og formuleringen af det beslutningsforslag, delegeret-konferencen skal tage stilling til. Enhedslistens borgerlønsnetværk inddrages i arbejdet.«

Begrundelse

Der findes mange forskellige modeller for indførelse af borgerløn, og vi har ikke på forhånd lagt os fast på en bestemt form eller et bestemt beløb, hverken når det gælder udbetaling eller finansiering. Men det er en selvfølgelig betingelse for Enhedslistens støtte til borgerløn, at ingen vil kunne miste noget sammenlignet med overførselsindkomster i dag, og at ingen må komme under fattigdoms-grænsen. Borgerløn i form af en Universel Ubetinget Samfundssikret Basisindkomst (UBI) er defineret ved alles ubetingede ret til en skattefinansieret indtægt, man kan leve anstændigt for, og som ikke gør os rigere men friere.

FRIERE MEN IKKE RIGERE – ET DEBATOPLÆG

Borgerløn i form af en Universel Ubetinget Samfundssikret Basisindkomst (UBI) er defineret ved alles ubetingede ret til en statsfinansieret indtægt. En borgerløn, man kan leve anstændigt for, definerer Enhedslisten som 50% af medianindkomsten. Borgerlønnen vil altså ændre sig i takt med ændringen i medianindkomsten. I 2019 svarer det til en ubeskattet borgerløn på cirka 10.500 kr. om måneden.

Borgerløn har været diskuteret af både socialister og liberale utopister siden 1500-tallet. Diskussionen har kort sagt handlet om, hvorvidt mennesket er asocialt og dovent eller socialt og foretagsomt. Er vores virketrang og forhold til fællesskabet så stærke, at de vil sætte sig igennem, også selv om vi er sikret mad på bordet?

I Enhedslisten tror vi på, at mennesket i udgangspunktet er socialt og solidarisk.

Borgerløn kan ses som et tilbud om at kunne veksle tjent indkomst med frihed – at vælge at blive friere, men på en lavere levefod. Indførelsen af borgerløn er et samfundseksperiment. Vi kan hver især have formodninger om, men ikke forudse, hvad der vil ske, og hvordan den samfundsmæssige bevidsthed efterhånden vil ændre sig som følge af en ubetinget samfundssikret indkomst.

Neden for følger vores overvejelser om borgerløn under disse overskrifter: (1) Visionen om et samfund med borgerløn; (2) Niveauet for borgerløn; (3) Finansiering af borgerløn; (4) Forskellige muligheder til at indføre borgerløn og (5) Nogle mulige konsekvenser af at indføre borgerløn.

Visionen om et samfund med borgerløn

- Et samfund med borgerløn afskaffer fattigdom og gør os friere, fordi den skaber økonomisk uafhængighed. Man skal ikke underordne sig det offentliges krav, for man kan klare sig selv. Borgerløn bidrager endvidere til at fjerne den sociale stempling, der ofte er forbundet med modtagelse af overførselsindkomster.
- Et samfund med borgerløn skaber muligheder og rum for omprioriteringer i vort liv, herunder balancen mellem erhvervsarbejde og fri tid: til at tage sig af sig selv og andre, til selvrealisering og fordybelse, til demokratisk engagement og en mere sund og økologisk bæredygtig levevis.
- Et samfund med borgerløn bidrager til et overforbrugende samfunds materielle modvækst. Borgerløn vil betyde, at nogle helt eller delvis, permanent eller i en periode vil fravælge at skaffe sig indkomst gennem et erhvervsarbejde. De veksler muligheden for et højere pengeforbrug med mere fri tid. Et mindre forbrug vil lette presset på naturens ressourcer, miljøet og klimaet. Mere fri tid til prioriteringen af en mere grøn levevis vil trække i samme retning.
- Man skal nyde, før man bliver god til at yde. Borgerløn vil bidrage til at give gode og trygge vilkår for vores hverdag. Et godt og trygt liv er forudsætningen for at være god til at tage sig af andre, til at kunne indgå i samfundet og til at producere. Borgerløn vil give den enkelte større frihed til at udfolde sig efter sine evner og bruge sin tid på, hvad man finder nødvendigt og nyttigt – for sig selv og for samfundet.

Niveauet for borgerløn

Vi tager udgangspunkt i spørgsmålet om borgerlønnens niveau. Kriteriet er, at borgerløn skal afskaffe fattigdom. Der er to mål for fattigdom og dermed to mulige definitioner af borgerløn.

Absolut fattigdom fokuserer på det materielle. Her er udgangspunktet at vi skal have mad, tøj og bolig i tilstrækkeligt omfang og af tilstrækkelig kvalitet. Dette er for at sikre vores fysiske sundhed. Derudover bør vi også have øje for vores mentale eller åndelige sundhed.

Relativ fattigdom tager afsæt i de sociale forhold: Om man er rig eller fattig afhænger af det samfund, man eksisterer i. Man kan eksempelvis definere, at man socialt set er fattig, hvis indtægten er mindre end halvdelen af medianindkomsten (efter skat). Medianindkomsten er det beløb, hvor den ene halvdel af indkomstmodtagerne tjener mere, og den anden halvdel tjener mindre. FN, EU, OECD og Danmarks Statistik bruger den definition af relativ fattigdom.

En borgerløn, man kan leve anstændigt for, definerer Enhedslisten som grænsen til relativ fattigdom. Det svarer til en ubeskattet borgerløn på cirka 10.500 kr. om måneden i 2019. Fattigdomsgrænsen, og dermed borgerlønnen, vil ændre sig i takt med ændringen i medianindkomsten.

50% af medianindkomsten i Danmark er mindre end kontanthjælpssatsen og kun en smule højere end folkepensionen. Ingen skal imidlertid opleve indtægtsnedgang i forbindelse med indførelsen af borgerløn.

Finansiering af borgerløn

En borgerløn finansieret over skatten skal i princippet betyde:

- At størstedelen af udgifterne til borgerløn hentes ind over indkomstskatten. Flertallet bliver således hverken væsentlig rigere eller fattigere af indførelsen af borgerløn.
- Differencen mellem på den ene side borgerløn og på den anden side folkepension og SU (som begge vil ligge under niveauet for borgerløn) kan finansieres ved en forøgelse af topskatten. Endvidere skal borgerlønnen ikke være fuldt ud selvfinansieret for meget lave indtægtsgrupper (under 18.000 kr. om måneden før skat). Merudgiften kan ligeledes finansieres ved en forøgelse af formueskat, topskat og øvrige arbejdsfrie indkomster. Det vil sige, at der sker en omfordeling mellem meget lave indtægtsgrupper og høje indtægtsgrupper.
- At mistet indkomst- og forbrugskat som følge af, at nogle tilvælger den øgede fri tid, som borgerløn giver bedre mulighed for, finansieres gennem andre former for beskatning. De skal dog ikke uden kompensation vende den tunge ende nedad. Der må endvidere forventes offentlige besparelser blandt andet som følge af besparelser på administration og kontrol, mindre stressbelastning og andre forbedringer af folkesundheden.

Forskellige muligheder til at indføre borgerløn

Der kan inden for det eksisterende samfunds rammer skitseres fire hovedveje til borgerløn (UBI):

1) **Den grundlæggende samfundsændring:** Gennemførelsen af borgerløn fra dag ét med en socialt acceptabel skattefinansiering efter ovenstående principper.
   Eftersom man ikke kan forudse omfanget af borgernes fravalg af erhvervsarbejde til fordel for fri tid, kan man heller ikke forudse konsekvenserne for topskatteydere og den nødvendige indtægt fra anden form for beskatning. Det er ligeledes vanskeligt at forudse de generelle økonomiske konsekvenser af det forventede lavere arbejdsudbud. I hvilket omfang og i hvilke erhverv og fag vil der eventuelt opstå arbejdskraftmangel?
2) **Den grundlæggende samfundsændring med modificeret borgerløn:** Gennemførelsen af en ordning fra dag ét, hvor borgerlønnen aftrappes med stigende indkomst.
   Aftrapningen kan ske i form af negativ indkomstskat (altså med udbetaling fra Skat) aftrappet op til et vist indkomstniveau. Det er skattemæssigt set en »billigere« løsning end en ægte borgerløn (UBI) på samme niveau som startpunktet: Ingen indkomst. Det er på samme måde som i den grundlæggende samfundsændring vanskeligt at forudse de skattemæssige og øvrige økonomiske konsekvenser.
3) **Den krybende reform:** Gennemførelsen af en lav borgerløn, ingen eller meget få kan leve anstændigt af, der efterhånden stiger i takt med at BNI (bruttonationalindkomsten) eller BNP (bruttonationalproduktet) vokser. Borgerlønnen skal så suppleres op til niveauet for 50% af medianindkomsten med andre overførsler, som imidlertid stadig skal være betingede. Det vil sige at vi anvender den økonomiske vækst til gradvist at aftrappe de øvrige overførselsindkomster.
   En indvending mod den model er, at vi er imod økonomisk vækst. Derfor kunne man også formulere det som, at det økonomiske udbytte af produktivitetsstigning og effektiviseringer på samfundsplan indgår i en borgerlønsfond. Det skal ske gennem en gradvis stigende virksomheds-beskatning kombineret med et reallønstop. Problemet her er, at produktivitetsændringer og effektiviseringsmuligheder ikke er jævnt fordelt på brancher.
   En lettere vej er en voksende beskatning i takt med den generelle indkomstudvikling i samfundet. Det vil sige en fastholdelse af den nuværende realløn efter skat. Men indkomstudviklingen er også forskellig fra person til person.
   Såfremt borgerlønnen til at starte med er meget lav, vil borgernes adfærdsændring være begrænset. Det betyder, at samfundet kan indrette sig efter de økonomiske forandringer den gradvise indførelse af borgerløn medfører.
4) **Den drypvise samfundsændring med modificeret borgerløn:** Gennemførelsen af en borgerløn for afgrænsede grupper.
   På vejen mod alles ubetingede ret til borgerløn inddrages nye grupper i takt med, at finansieringen vokser. Mulig finansiering fremgår af ovenstående. Der udarbejdes hvert år en status på og evaluering af ordningen, ligesom der hvert år vedtages en rullende 5-årsplan.

Eksempler på ordninger der kan tilbydes afgrænsede grupper, indtil vi kan sikre alles ubetingede ret til borgerløn:

- Fredning af såkaldt »aktivitetsparate« kontanthjælpsmodtagere. Begrænsning på anden indkomst.
- Mennesker, der har været aktive på arbejdsmarkedet i 40 år. Ret til borgerløn uden tids-begrænsning indtil pensionsalderen. Borgeren har ret til at hoppe ud og ind af ordningen efter behov. Begrænsning på anden indkomst.
- Ekstraordinær forældreorlov på et år pr. barn. For par skal det være i form af et ½ år for hver voksen. Det er valgfrit, om par tager orloven samtidig eller i forlængelse af hinanden. Begrænsning på anden indkomst.
- Øremærket pulje til kommunerne, bestemt af antallet af indbyggere over 18 år, så borgere efter ansøgning kan tildeles et års borgerløn. Tildelingen kan dels være socialt bestemt efter personlige forhold eller efter forpligtende aktiviteter i eller i forhold til lokalområdet. Der udarbejdes en kontrakt. Begrænsning på anden indkomst.
- Ret til et års sabbat pr. 7 år efter det fyldte 18. år. Retten kan gemmes. Ingen begrænsning på anden indkomst?

Fordelen ved det drypvise eksperiment er:

- At det kan have form af reformkrav målrettet bestemte grupper, men ses i et strategisk borgerløns-perspektiv.
- At samfundet kan høste erfaringer og justere og accelerere reformerne efter deres konsekvenser.
- At det lettere kan samordnes med andre veje til mere fri tid. Først og fremmest kampen for nedsat arbejdstid.

Nogle mulige konsekvenser af at indføre borgerløn.

Når der diskuteres borgerløn, er antagelsen ofte, at alle vil opgive erhvervsarbejdet og udelukkende gå på borgerløn. Sådan vil det næppe blive. De der fravælger erhvervsarbejde vil sandsynligvis være de mennesker, der er mest pressede på deres frihed og i forvejen ikke har et højt forbrug. Mange vil fortsætte det liv, de har, med lønarbejde og en indkomst, der kan sikre deres aktuelle levestandard.

Men vi kender selvsagt ikke omfanget af nedgangen i mængden af beskæftiget arbejdskraft og den betydning det får for produktionen af varer og andre goder. Hvis store grupper fravælger erhvervsarbejde vil det ganske givet også påvirke livskvaliteten hos dem, der er tilbage på arbejdsmarkedet. Det handler ikke alene om nedgang i produktionen, men måske også om råderummet for en overenskomstmæssig nedsættelse af arbejdstiden og en forøgelse af den fri tid ad den vej.

Det handler også om, hvad borgere uden erhvervsarbejde vil anvende deres øgede fri tid til. Bliver de bedre ved sig selv, deres familie og venner, så vi blandt andet får et sundere samfund med færre sundheds- og socialudgifter? Vil de ændre miljøadfærd? Hvor og i hvilket omfang vil den fri tid blive anvendt til frivilligt eller forskellige former for politisk arbejde i lokalmiljøet og det store samfund?

Indførelse af borgerløn med en økonomisk gevinst til eller uden økonomiske forringelser for folk med lave og almindelige indkomster er en rød rose. Men borgerløn løser ikke alle problemer. Den røde rose har nogle blå torne. Det er således til diskussion, om borgerløn kan

- svække kampen for gode løn- og arbejdsvilkår – ikke mindst for væsentlige dele af prekariatet;
- cementere kvindeundertrykkelsen og den manglende ligestilling, idet den hverken kan eller skal øremærkes som f.eks. barselsorlov;
- føre til, at samfundet ikke forventer noget af mennesker med psykiske og sociale problemer, og at de overlades til sig selv. Fundamentalt for borgerlønssamfundet er således retten til arbejde.

Vi har i Borgerlønsnetværket forsøgt at forestille os, hvad borgerløn vil gøre ved vores liv, og derfor stillet os den opgave at skrive 10 linjer om, hvordan nogle politikker kunne ændre sig:

Arbejdsmarked

En borgerløn vil ligestille lønmodtagere, arbejdsløse, førtids- og alderspensionister, for alle parter har interesse i, at den er højest mulig. Den vil især styrke de ufaglærtes fagforeningers forhandlingsmuligheder, fordi borgerlønnen gør det muligt at kvitte dårligt arbejde. Borgerløn vil stille og roligt udfordre ledelsesretten og føre til at arbejdsbegrebet redefineres. Uetisk eller unyttigt lønarbejde kan afvises, og nyttigt borgerlønnet arbejde støttes. Ikke mindst bliver arbejdsløse frigjort fra den uværdige disciplineringsindustri, og borgerløn vil være et tiltrængt værn for den stadigt stigende gruppe lønmodtagere, der underlægges prekære arbejdsvilkår.

Trafik

Med adgang til borgerløn vil presset for at få billig og effektiv kollektiv trafik stige, da mange gerne vil kunne vælge en dyr bil fra. Kortere afstande vil der være tid til at klare på cykel, hvis man vil, men samtidigt forestiller vi os, at transportbehovet som sådan vil falde, da nogle vil vælge lønarbejdet med faste myldretidsmødetider fra, mens andre kan spare de oceaner af (transport)tid, de bruger på kontrolsystemet især i de tyndt befolkede egne, hvor man har centraliseret mest, så der er lang og dyr transport til jobcenter mv. Sidst, men ikke mindst vil der for dem, der nøjes med borgerløn, være tid og overskud til at organisere indkøb, børnepasning, frivilligt arbejde, kreative aktiviteter, madlavning - ja, alle slags aktiviteter i fællesskab, hvilket også kan nedsætte transportbehovet samt sprede det mere jævnt ud over døgnet.

Ligestilling

Ligestillingen er måske borgerlønstankens achilleshæl: borgerlønnen afvises ofte med »ja, ja, kvinderne hjem til kødgryderne« underforstået at kødgryder og hjem er noget skidt, hvilket det også er, hvis det er ulige fordelt, idet indflydelsen og deltagelsen i samfundet dermed også bliver ulige fordelt. Men med borgerlønnen sikres den uafhængighed af en forsørger, der var baggrunden for kvindernes krav om uddannelse, arbejde og selvforsørgelse - forudsætningen for eget liv og frigørelse. At få et feministisk samfund (ikke det samme som et ligestillet samfund) kræver et opgør med klassesamfundet og med det patriarkalske arvegods, vi bærer med os. Opgøret med klassesamfundet influeres næppe direkte af en borgerløn. Det store spørgsmål er, om vi er så ligestillede, at borgerlønnen ikke genopliver fordums kønsrollemønstre?

Kultur

Alle kendte samfund uanset økonomisk formåen eller såkaldt udvikling har eller har haft kunstnerisk og kulturel virksomhed, så kultur og kunst vil der altid være, men med borgerløn vil kunst og kultur blomstre. Kunstnerne vil få tid til at lave kunst i stedet for at bruge deres tid på både at tjene til livets opretholdelse med arbejde, som de selv anser for ekstraarbejde og på ansøgninger om offentlig og privat støtte, hvor de samme kunstnere konkurrerer om de samme få midler. Ganske få kunstnere kan leve af deres kunst, og de færreste tror vel på myten om, at god kunst skabes bedst på tom mave. De fleste uddannede kunstnere har i dag allerede en ujævn og usikker indkomst på kontanthjælpsniveau samt en evig kamp med jobcenteret. At vælge borgerløn, vil give os alle tid til både at udøve og bruge mere kunst og kultur.

Socialpolitik

Borgerlønnen vil kunne få socialpolitikken frigjort fra arbejdsmarkedspolitikken, når forsørgelsesaspektet bliver trængt i baggrunden. Lakmusprøven på menneskets værdi er ikke længere dets evne til at lave merværdi til kapitalejerne. Men mennesker vil stadig have misbrugsproblemer, slå deres partner eller børn, have et handicap, en kronisk lidelse eller være i sorg eller anden ulykke. Mantraet om lønarbejde som vejen til frelse har skygget for interessen for og evnerne til at tage sig af de problemer. Det sociale system skal genfinde sine kerneværdier efter års ørkenvandring, det skal aflære sig arbejdsmarkedsfikseringen og igen være brugerens repræsentant over for systemet i stedet for omvendt. Socialrådgiverne og andre, der arbejder i det sociale system, vil kunne ranke ryggen og få brugernes tillid, når de ikke sidder på pengene.

Uddannelse

Borgerløn kan forandre uddannelsessektoren, fordi mange mennesker vil få mulighed for at uddanne sig af lyst frem for at skulle konkurrere med de andre om job og indtægt. Skolen kan lægge vægt på oplevelse af natur, kreativitet og dannelse frem for, om børnene passer til arbejdsmarkedet. De faglige uddannelser kan få fokus på godt håndværk, genbrug og reparation i stedet for akkord og stress, og i gymnasiet kan karakterræset afløses af glæden ved at blive klogere på sig selv og samfundet. Universiteterne vil få helt andre studerende. Der vil komme en langt

bredere rekruttering med hensyn til alder, fagligt niveau og kritisk, selvstændig tænkning. Fokus behøver ikke at være på, om man kan få et job for næsen af de andre, og forskning og faktura behøver ikke længere at have noget med hinanden at gøre.

Asylpolitik

Mennesker i et samfund med et indarbejdet borgerlønssystem vil have tid og overskud til at hjælpe og rumme mennesker, der har brug for hjælp. Vi vil få et mere åbent og imødekommende samfund, der kan modtage flere og mere forskellige mennesker. I et samfund med mindre social ulighed, som borgerløn forhåbentlig kan afstedkomme, vil der både være plads og økonomi til en human asylpolitik med venlige, hjælpsomme danskere, der orker at være gæstfrie og ikke behøver at skamme sig over deres land.

Boligpolitik

Boligen er en af de mest ulighedsskabende, men basale livsnødvendigheder i Danmark. Det vil borgerløn ikke direkte ændre på, derfor er det vigtigt at bevare boligstøtten. Men borgerløn kunne hen ad vejen få en indirekte effekt, først og fremmest gennem et politisk pres for at boligpriser og lejeniveauer ikke skal undergrave muligheden for, at befolkningen faktisk har mulighed for vælge at nøjes med borgerløn. Det kunne fx være beskatning af gevinster ved salg (også som en del af finansieringen af borgerløn), højere boligstøtte, bedre lejeregulering, flere almene boliger. Borgerløn vil også give tid til både vedligeholdelse, reparationer og mere selvbyggeri. På længere sigt vil vi sandsynligvis ændre forbrug til billigere, kollektive boformer. Samlet set vil boligpriserne således blive sat under pres.

Klima og energi

Borgerløn vil være god for vores klima og energiforbrug. En reduktion af CO_2 vil følge af ændrede forbrugsmønstre med mindre forbrug af transport, bolig, materielle »goder«, mad osv. Det vil også betyde, at produktion af en masse overflødige ting heller ikke vil finde sted. Fx vil flere bruge cyklen i stedet for en bil, som de så kan skaffe sig af med, og samtidig vil mange arbejdspladser kunne lukke helt eller delvist i perioder. Dagligvarebutikkerne behøver heller ikke at holde døgnåbent, når vi får mere tid til at handle. Men størst effekt har det, og vigtigst er det at få omlagt produktionen, så der produceres nyttige, sunde og holdbare varer, der kan repareres. Det klarer borgerløn ikke alene, men den kan skubbe til en anden måde at tænke, leve og forbruge på.

Miljø og fødevarer

Omlægning af landbrugsindustrien og svinefabrikkerne til økologi er en absolut nødvendighed, hvis vi vil gøre noget godt for både fødevarer og klima. For at spare tid, laver mange ikke mad, men lever af dyr, usund og energikrævende hel- og halvfabrikata, men med borgerløn får folk mere tid til selv at dyrke og lave ordentlig mad med gode råvarer. Og de får tid til at engagere sig i bevægelser og politiske aktiviteter, så de kan sætte sig ind i og få kendskab til, hvad vores måde at producere fødevarer på gør ved natur og miljø.

Psykisk og fysisk sundhed

Stress er tidens store svøbe, og det kan forebygges med et kort eller langt pusterum. Den konstante mistænkeliggørende kontrol, der følger med modtagelse af kontanthjælp, (syge)dagpenge mv. er også med til at ødelægge menneskers sociale og mentale velbefindende. Friheden, der følger med borgerløn, kan derimod give den nødvendige ro. Der vil være overskud til bedre mad, mere motion, foreningsliv og kultur. Alt sammen noget, der forbedrer den psykiske og fysiske sundhed. Med en borgerløn vil det også være muligt for mennesker, der er nedslidte at trappe ned eller afslutte arbejdslivet, når de har brug for det, så de kan have nogle gode år i stedet for at skulle arbejde til de segner. Hvis man skulle få brug for sundhedsvæsenet, kan det være, at personalet er der af lyst og interesse og har tid til den enkelte patient.

Stillet af Peter Mølgaard Nielsen, Vesterbro, Per Bregengaard, Blågaard, Gunna Starck, Indre By, Jonas Paludan, Roskilde, Robert Nedergaard, SV, Gitte Pedersen, Nørrebro Park, Johannes Lund, Ringsted, Torben Conrad, Røde Firkant, Stig Larsen, Albertslund, Mette Bang Larsen, Frederiksberg, Ann Skovle, Sydhavnen, Kirsten Lind, Sydhavnen, Allan Krautwald, Svendborg, Kasper Eiset-Andersen, Brønshøj, Pia Weise Pedersen, Blågård, Peter Christensen, Blågård, Maja Føgh, Indre By, Gunhild Justesen, Hvidovre, Poul Eck Sørensen, Esbjerg, Anne Overgaard Jørgensen, Østerbro, Ebbe Munk, Kolding, Flemming Jarlsvig, Den Røde Firkant, Jens Peter Kaj Jensen, afdelingsløs i Madrid, Vibeke Syppli Enrum, Faaborg-Midtfyn, Inger Vinther Johansen, Østerbro, Jan Jansen, Brønshøj/Husum, Bente Møller, Brønshøj/Husum, Hans Genefke Jørgensen, Gladsaxe, Svend Elming, Aalborg, Susanne Flydtkjær, Aalborg, Per Clausen, Aalborg, Berit Raldin, Thy-Mors, Ulf V Olsen, Odense, Magne Pihl, Gentofte, Inger Kingo Jensen, Chr.havn, Jens Lund Hansen, Bornholm, Ali Hansen. Brønshøj-Husum, Helge Bo Jensen, Albertslund, Heidi Astrup, Sydhavnen, Bjarne Thyregod, Tårnby/Dragør, Hans Jørgen Vad, Århus Vest

Kommentar fra regnegruppen: Programseminarer og delegeretkonferencer er med i budgettet med 75.000 kr. Under forudsætning af, at delegeretmødet holdes på én dag med højst 100 deltagere og deltagergebyr fra afdelingerne, vil dette kunne holdes inden for budgettet.

4.9.1 ÆNDRINGSFORSLAG TIL FORSLAG OM BORGERLØN PÅ ÅRSMØDET:

I overensstemmelse med beslutningen på Årsmøde 2018 udarbejder Enhedslisten et forslag om borgerløn til vedtagelse på en delegeretkonference. Nedenstående debatoplægs overvejelser og synspunkter indgår i debatten. Hovedbestyrelsen er ansvarlig for iværksættelse af borgerlønsdiskussionen og formuleringen af det beslutningsforslag, delegeret-konferencen skal tage stilling til. Enhedslistens borgerlønsnetværk inddrages i arbejdet.

Stillet af hovedbestyrelsen

4.9.2 ÆNDRINGSFORSLAG TIL BORGERLØN LINJE 90:

På baggrund af flytningen af dette Årsmøde, fra pinsen til oktober, foreslås det at der i linje 90 ændres til »...der bekræftes på Årsmøde 2021.«

Begrundelse

Hvad der tyder på et halvt år til debat og indkaldelse af et delegeretmøde er for kort tid. Med, hvad der sandsynligvis bliver halvandet år, er der god tid til debat i partiet og til indkaldelse og afholdelse af delegeretmøde.

Stillet af Susanne Flydtkjær, Aalborg, Per Clausen, Aalborg og Svend Elming, Aalborg

4.10 ENHEDSLISTEN INDGÅR I SAMARBEJDE MED MEDIET SOLIDARITET, SÅFREMT DET LYKKEDES HB´S REPRÆSENTANTER AT LAVE EN SAMARBEJDSAFTALE PÅ NEDENSTÅENDE GRUNDLAG

Forhandlingsmandat for samarbejdsaftale mellem Enhedslisten og Netmediet Solidaritet

På baggrund af årsmødebeslutningerne i 2013 og 2017 har Hovedbestyrelsen arbejdet videre med at skabe fundamentet for et uafhængigt netmedie på venstrefløjen. Tidligt i arbejdet besluttede Hovedbestyrelsen af det bedst lod sig gøre som et samarbejde med et eksisterende medie i stedet for at Enhedslisten selv skulle starte et nyt medie op. Efter at have afsøgt landskabet, så mener Hovedbestyrelsen at det eneste medie, som har format, grundlag og ambitionsniveau, som modsvarer Enhedslistens, er Solidaritet. Derfor indstiller Hovedbestyrelsen at årsmødet godkender at de 400.000, som afsættes årligt på budgettet i tre år, går til Solidaritet, som støtte. Pengene skal ikke doneres uden at vi er helt sikre på at Solidaritet er et passende medie og derfor beder Hovedbestyrelsen årsmødet om at godkende følgende grundlag for en samarbejdsaftale mellem Enhedslisten og Solidaritet, som skal være opfyldt før støtten gives.

- Solidaritet skal have et bredt, demokratisk, socialistisk grundlag, som Enhedslisten kan se sig selv i
- Solidaritet skal have en demokratisk opbygning, struktur og praksis, som gør det muligt for forskellige mennesker at deltage i arbejdet og præge mediet. Målet skal være organiseringen af en større aktiv kreds af brugere. producenter og debattører, der støtter Solidaritet.
- Solidaritet skal have en realistisk og ambitiøs plan for deres journalistiske arbejde og for udviklingen af deres forening og medie
- Solidaritet skal levere journalistisk af høj kvalitet
- Enhedslisten optages i Solidaritet som organisationsmedlem med en observatørplads uden stemmeret
- Solidaritet skal have en realistisk plan for hvordan det kan blive en økonomisk bæredygtig forretning

På baggrund af det mandat nedsættes en arbejdsgruppe, som forhandler en konkret samarbejdsaftale med Netmediet Solidaritet. Hvis punkterne i aftalen er opfyldt, så donerer Enhedslisten de 400.000 om året i tre år begyndende fra januar 2020. Beløbet vil blive udbetalt i tre rater. Forud for udbetalingen af hver rate vil Enhedslisten vurdere om samarbejdsaftalen fortsat er overholdt og vil forbeholde sig ret til ikke at udbetale beløbet.

Hovedbestyrelsen nedsætter en forhandlingsgruppe bestående af tre personer, hvoraf arbejdsgruppen indstiller Mikael Hertoft, til at gennemføre forhandlingerne om en egentlig aftale og vende tilbage til Hovedbestyrelsen med resultatet til godkendelse. Hvis der foreligger en konkret samarbejdsaftale inden årsmødet, så vedsendes den som bilag til netmediediskussionen.

Stillet af Hovedbestyrelsen

INDKOMNE FORSLAG, SOM HOVEDBESTYRELSEN ANBEFALER, AT ÅRSMØDET IKKE BEHANDLER

4.11 ÆNDRINGSFORSLAG TIL ENHEDSLISTENS PRINCIPPROGRAM

Det foreslås, at årsmøde 2019 indskriver nedenstående i stedet for det tilsvarende under afsnittet »KAPITALISME I DANMARK«.

AFSNIT 9 FF.

Nogle gange, især i 1960'erne og 1970'erne, har arbejdsgiverne og de borgerlige partier haft interesse i at udbygge velfærden, blandt andet for at sikre en veluddannet og veldisciplineret arbejdskraft, der kan bidrage til vækst i økonomien og virksomhedsejernes profit. Tidligere har frygten for, hvilke mere radikale forandringer en stærk venstrefløj ellers kunne få opbakning til, været medvirkende til, at der blev skabt sociale fremskridt. De økonomiske konjunkturer har også haft betydning for, hvornår det var muligt at opnå fremskridt, og hvornår der har været tilbageslag.

Arbejderbevægelsens sejre har ikke været fuldstændige. Selv om uddannelse formelt er gratis, er uddannelses- og forskningssystemet således stadig præget af social ulighed og i alt for høj grad indrettet efter erhvervslivets ønsker og behov. Og selv om adgang til sundhedsydelser officielt er lige for alle, så betyder brugerbetaling og private sundhedsforsikringer, at virkeligheden er mere nuanceret.

Fremskridt for ligestillingen mellem kønnene er ikke bare et resultat af kvinde- og arbejderbevægelsens krav om lige rettigheder, men også et resultat af arbejdsgivernes behov for at få kvinderne ud på arbejdsmarkedet som lønarbejdere. Selv om der er sket fremskridt i arbejdet for ligestilling mellem mænd og kvinder, er der stadig lang vej igen. Både i forhold til at sikre f.eks. lige løn og lige barselsvilkår og i forhold til at mindske de sociale og kulturelle begrænsninger, vi møder i kraft af vores køn, hvad enten det gælder valg af uddannelse, arbejde, påklædning, seksualitet.

Det danske kapitalistiske samfund er altså et resultat af kampe, konflikter og aftaler mellem forskellige politiske, økonomiske og sociale kræfter og interessegrupper. Det ændrer ikke ved, at de folkelige bevægelsers sejre, herunder opbygning af kollektiv og offentlig velfærd, har udvidet demokratiet. Igennem 1960'erne, 1970'erne, 1980'erne blev udviklingen drevet af arbejderbevægelsens krav og kampagner for social og økonomisk tryghed: Tryghed mod velfærdstab ved sygdom, ledighed, invaliditet. Det gav en udvikling af sundhedsvæsenet, den sociale sektor og ældreplejen, der skabte en tryghed, som sammen med det store uddannelsesløft i de seneste 100 år har givet det enkelte menneske mere frihed og bedre mulighed for i højere grad at blande sig i udviklingen af samfundet. Det hører dog også med til billedet, at man i samme periode gennemførte de første faser af individualiseringen af pensionssystemet, med de såkaldte arbejdsmarkedspensionsordninger.

Velfærden er under pres

I dag er vores sejre under massivt pres. Under dække af økonomiske kriser arbejder stærke kræfter på at rulle de folkelige bevægelsers sejre tilbage. Ideologisk er teorien om statslig rammestyring af økonomien til sikring af fuld beskæftigelse blevet afløst af en neoliberal religiøs tro på markedsmekanismen og konkurrencen som redskaber til velfærdssikring – en tro, som har bredt sig ind i de socialdemokratiske partier og fagbevægelsesledere. De arbejdsgivere og borgerlige partier, der tidligere har søgt kompromisser med arbejderbevægelsen og kvindebevægelsen, står stærkere og ønsker nu at omfordele samfundets midler til virksomhedsejerne gennem skattelettelser, løntilbageholdenhed og forringelser

af solidariske løsninger. Samtidig ønsker man – og har held til – gennem nedsættelse af dagpengeniveau, dagpengevarighed og afskaffelse af jobtilbudsordning og efterløn at skabe usikkerhed og frygt for sygdom og arbejdsløshed for at holde krav om ordentlige løn- og arbejdsforhold nede. Tryghedssamfundet erstattes af utryghedssamfundet – solidaritet af konkurrence mellem individer.

Arbejderbevægelsens oprindelige grundtanke var, at mennesket som individ har en værdi i sig selv, og samfundet skal bidrage til at give mennesker muligheder. Heroverfor står de neoliberales ideologi om, at mennesket hovedsagelig har værdi som arbejdskraft. Mennesker skal være soldater i den internationale konkurrence, der kun er noget værd i kraft af deres arbejde. Siden 1980'erne har de neoliberale kræfter – såvel i Danmark som internationalt – været i offensiven. De arbejder for at udvikle en konkurrencestat, hvor børneliv ensrettes, leg og frihed inddrages og uddannelsen til arbejdsmarkedet fylder stadigt mere i et børneliv. En konkurrencestat hvor uddannelser strømlines, fordybelsen fjernes, de unge presses stadigt hurtigere gennem uddannelse, og hvor de ældre presses til at blive længere på arbejdsmarkedet, imens de arbejdsløse skal piskes til at acceptere dårligere forhold og lavere løn. En konkurrencestat, hvor statens rolle omdefineres til at opfylde kapitalismens behov frem for den brede befolknings.

Den neoliberale offensiv er drivkraften bag den række af tilbageskridt, forringelser og såkaldte »reformer«, som er gennemført i de seneste årtier af regeringer ledet af Venstre og Socialdemokratiet

Samtidig angribes de kollektive løsninger, hvor alle bidrager til og har ret til støtte fra det offentlige. I stedet introduceres individuelle løsninger, bl.a. i form af forsikringer, hvor den enkelte har ansvaret for at forsikre sig mod arbejdsløshed og sygdom. Høj løn giver høj arbejdsmarkedspension – den mere lige folkepension trænges tilbage. På den måde skabes store forskelle mellem dem, der er på arbejdsmarkedet og kan forsikre sig, og dem, der ikke har mulighed for det, og som derfor må nøjes med de ringeste tilbud og muligheder.

Forringelserne inden for de offentlige velfærdsopgaver rammer kvinder dobbelt, fordi de oplever fyringer, samtidig med at velfærdsopgaverne lægges tilbage i hjemmene i takt med, at de kollektive løsninger udhules og afvikles. Meget af det, vi kalder velfærd, er omsorgsopgaver som sygepleje, børnepasning og omsorg for ældre. Disse opgaver lå igennem århundreder på kvinders skuldre som gratis arbejde i hjem og familie. Kollektiv og samfundsmæssig varetagelse af dette arbejde er en forudsætning for lighed og frihed for kvinder til at leve, som de ønsker. Når velfærdsarbejde typisk er dårligt lønnet, skyldes det bl.a. den stadig manglende anerkendelse af det arbejde, som traditionelt er blevet udført af kvinder.

Presset på den samfundsmæssige organisering af velfærden hænger sammen med den globalisering af økonomien, som blandt andet EU er udtryk for. Når arbejdskraften kan og skal flyde frit over grænserne, bliver det sværere at opretholde kollektive ordninger for alle i et bestemt land. Løntrykkeriet øges, når arbejdere fra lavløn-lande søger mod lande med hidtil højere lønniveau.

Også demokratiet er under pres fra EU. I dag bestemmer EU en stadigt større del af lovgivningen herhjemme, og det repræsentative demokrati tømmes for indhold og fratages det politiske manøvrerum. Det ses for eksempel med Finanspagten og den stadigt stærkere styring af finanspolitikken fra EU's side. Og det forhindrer indførelsen af en lang række progressive forbedringer, fordi hensynet til det indre marked i dag står over hensynet til forbrugere, miljø og sundhed. Derfor er Enhedslisten en stærk modstander af EU og støtter en dansk udmeldelse såvel som en nedlæggelse af EU og oprettelsen af et socialt og grønt demokratisk samarbejde i stedet.

Trods det massive pres mod de fælles løsninger sker der stadig fremskridt. Aktive bevægelser har eksempelvis opnået store fremskridt for mindretals rettigheder. Der er sket fremskridt i såvel det grundlæggende menneskesyn som i den konkrete behandling af mennesker, der lever på andre måder end flertallet. Det er også værd at bemærke, at afviklingen af sociale og kollektive rettigheder foregår væsentligt langsommere i Danmark end i mange andre lande, fordi det ind imellem er lykkedes at skabe modstand mod forringelser.

Velfærden og staten

De fleste af de sociale rettigheder, vi har opnået de seneste 100 år, bliver administreret af stat, regioner eller kommuner. På samme måde har det offentlige – i perioder – taget ansvaret for uddannelse, sundhed, el, varme, renovation, trafik og kommunikation.

Når den slags aktiviteter drives af staten, forbedrer det mulighederne for, at det kommer almindelige mennesker til nytte. Offentlige aktiviteter skal ikke levere overskud til private ejere. På den måde er de ikke under konstant pres for at give mest muligt overskud – eller blive lukket. Det er valgte politikere, ikke private individer og aktiemarkedet, der afgør, hvordan de skal administreres. Der foregår en mere åbenlys demokratisk politisk kamp om den offentlige sektor.

Denne kamp handler både om indholdet i den offentlige service, og om hvorledes den offentlige sektor styres. For tiden henter de neoliberale partier forretnings-logikken fra den private sektor ind i styringen af velfærdsområder, infrastruktur mv.

Rammerne for den offentlige sektor bestemmes ikke kun gennem politisk debat. Kapitalismen og kapitalejernes økonomiske magt begrænser stadig mulighederne for demokratisk indflydelse. Udviklingen på finansmarkederne påvirker statens økonomi. Hvis politiske flertal vil begrænse kapitalejernes frihed eller beskatte deres overskud, er de hurtige til at true med at flytte investeringer og arbejdspladser til udlandet. Jo mere folkevalgte politikere forsøger at udvikle den offentlige sektor til fordel for arbejderbefolkningen, jo mere støder de på kapitalismens begrænsninger.

Opbygningen af et kollektivt skattefinansieret velfærdssystem og en fuld-beskæftigelses-politik betød en større frihed og værdighed for arbejderne. Visheden om, at der altid var en anden arbejdsgiver, hvis den aktuelle blev for træls – visheden for job på overenskomstmæssige vilkår i form af jobtilbudsordningen – visheden om, at du kunne vælge efterlønnen – disse ordninger gav frihed for frygten for ledighed, sygdom, nedslidning. Et liv med frihed er et bedre liv end et liv med frygt.

Arbejdstvangen - indeholdt i de seneste års forringelser af folkepensions- og efterløn-ordningerne - beskærer vor frihed. Kontantydelsesbeskæringer og kontrol-narkomani øger fattigdommen og undergraver menneskers værdighed. De seneste reformers arbejdstvang for invaliderede trykker de i forvejen undertrykte og nedslidte yderligere ned.

For ikke så mange år siden betød bistandslovens kontanthjælp en vis sikring mod ekstremt løntryk. Den sikring er forsvundet i dag. Enhedslisten går ind for etablering af en universel grundydelse, som kan erstatte mange af de laveste ydelsesniveauer og spare de oceaner af kontrol, som i dag plager brugere og sagsbehandlere.

Enhedslisten er altid en aktiv del af kampen for at bevare de velfærdsgoder og andre resultater, vi har opnået, og for at frigøre dem fra de begrænsninger og forvridninger, de udsættes for i det samfundssystem, vi lever under. Dette arbejde kan skabe grundlaget for at ændre samfundet grundlæggende. Her ligger spiren til et nyt samfund, et socialistisk samfund.

Til sammenligning – den hidtidige tekst Principprogrammet – under afsnittet **KAPITALISME I DANMARK**. AFSNIT 9 FF.

Nogle gange, har arbejdsgiverne og de borgerlige partier haft interesse i at udbygge velfærden, for eksempel for at sikre en veluddannet og veldisciplineret arbejdskraft, der kan bidrage til vækst i økonomien og virksomhedsejernes profit. I andre perioder har frygten for, hvilke mere radikale forandringer en stærk venstrefløj ellers kunne få opbakning til, været medvirkende til, at der blev skabt sociale fremskridt. De økonomiske konjunkturer har også sat en ramme for, hvornår det var muligt at opnå fremskridt, og hvornår der har været tilbageslag.

Arbejderbevægelsens sejre har ikke været fuldstændige. Selv om uddannelse formelt er gratis, er uddannelsessystemet således stadig præget af social ulighed og i alt for høj grad indrettet efter erhvervslivets ønsker og behov. Og selv om sundhed officielt er lige for alle, så betyder brugerbetaling og private sundhedsforsikringer, at virkeligheden er mere nuanceret.

Fremskridt for ligestillingen mellem kønnene er ikke bare et resultat af kvinde- og arbejderbevægelsens krav om lige rettigheder, men også et resultat af arbejdsgivernes behov for at få kvinderne ud på arbejdsmarkedet som lønarbejdere. Selv om der er sket fremskridt i arbejdet for ligestilling mellem mænd og kvinder, er der stadig lang vej igen. Både i forhold til at sikre f.eks. lige løn og lige barselsvilkår og i forhold til at mindske de sociale og kulturelle begrænsninger, vi møder i kraft af vores køn – hvad enten det gælder valg af uddannelse, arbejde, påklædning eller seksualitet.

Det danske kapitalistiske samfund er altså et resultat af kampe, konflikter og aftaler mellem forskellige politiske, økonomiske og sociale kræfter og interessegrupper. Det ændrer ikke ved, at de folkelige bevægelsers sejre - herunder opbygning af kollektiv og offentlig velfærd - har udvidet demokratiet. Gennem udviklingen af sundhedsvæsenet, den sociale sektor og ældreplejen er der skabt en tryghed, som sammen med det store uddannelsesløft i de seneste 100 år har givet det enkelte menneske mere frihed og bedre mulighed for i højere grad at blande sig i udviklingen af samfundet.

Velfærden er under pres

I dag er vores sejre under massivt pres. Under dække af den økonomiske krise arbejder stærke kræfter på at rulle de folkelige bevægelsers sejre tilbage. De arbejdsgivere og borgerlige partier, der tidligere har søgt kompromisser med arbejderbevægelsen og kvindebevægelsen, står stærkere og ønsker nu at omfordele samfundets midler til virksomhedsejerne gennem skattelettelser, løntilbageholdenhed og forringelser af solidariske løsninger. Samtidig ønsker man – og har held til – at skabe usikkerhed og frygt for arbejdsløshed for at holde krav om ordentlige løn- og arbejdsforhold nede.

Arbejderbevægelsens oprindelige grundtanke var, at mennesket som individ har en værdi i sig selv, og samfundet skal bidrage til at give mennesker muligheder. Heroverfor står stærke kræfter, som ser mennesker som soldater i den internationale konkurrence, der kun er noget værd i kraft af deres arbejde. Siden 1980'erne har disse kræfter – såvel i Danmark som internationalt – været i offensiven og arbejder for at udvikle en konkurrencestat, hvor børneliv ensrettes, leg og frihed inddrages, og uddannelsen til arbejdsmarkedet fylder stadigt mere i et børneliv. En konkurrencestat hvor uddannelser strømlines, fordybelsen fjernes, og unge presses stadigt hurtigere igennem - og hvor de ældre presses til at blive længere på arbejdsmarkedet, imens de arbejdsløse skal piskes til at acceptere dårligere forhold og lavere løn. En konkurrencestat, hvor statens rolle reduceres til at opfylde kapitalismens behov frem for den brede befolknings.

Det er på den baggrund, at vi ser en række af de tilbageskridt, forringelser og såkaldte »reformer«, som er gennemført i de seneste årtier - uanset hvilke partier der har siddet i regering.

Samtidig angribes de kollektive løsninger, hvor alle bidrager til og har ret til støtte fra det offentlige. I stedet introduceres individuelle løsninger, f.eks. i form af forsikringer, hvor den enkelte har ansvaret for at forsikre sig mod arbejdsløshed og sygdom. På den måde skabes store forskelle mellem dem, der er på arbejdsmarkedet og kan forsikre sig, og dem der ikke har mulighed for det, og som derfor må nøjes med de ringeste tilbud og muligheder.

Forringelserne inden for de offentlige velfærdsopgaver rammer kvinder dobbelt, fordi de oplever fyringer, samtidig med at velfærdsopgaverne lægges tilbage i hjemmene i takt med, at de kollektive løsninger udhules og afvikles. Meget af det, vi kalder velfærd, er omsorgsopgaver som sygepleje, børnepasning og omsorg for ældre. Disse opgaver er igennem århundreder blevet lagt på kvinders skuldre som gratis arbejde i hjem og familie. Kollektiv og samfundsmæssig varetagelse af dette arbejde er en forudsætning for lighed og frihed for kvinder til at leve, som de ønsker. Når velfærdsarbejde typisk er dårlig lønnet, skyldes det bl.a. den stadig manglende anerkendelse af det arbejde, som traditionelt er blevet udført af kvinder.

Presset på samfundsorganiseringen skyldes den globalisering af økonomien, som blandt andet EU er udtryk for. Når arbejdskraften kan og skal flyde frit mellem grænser, bliver det ganske enkelt sværere at opretholde kollektive ordninger for alle i et bestemt land.

Også demokratiet er under pres fra EU. I dag bestemmer EU en stadig(t) større del af lovgivningen herhjemme, og det repræsentative demokrati tømmes for indhold og fratages det politiske manøvrerum. Det ses for eksempel med Finanspagten og den stadig(t) stærkere styring af finanspolitikken fra EU's side. Og det forhindrer indførelsen af en lang række progressive forbedringer, hvor hensynet til det indre marked i dag står over hensynet til forbrugere, miljø og sundhed. Derfor er Enhedslisten stærke modstandere af EU og støtter en dansk udmeldelse såvel som en nedlæggelse af EU og oprettelsen af et socialt og grønt demokratisk samarbejde i stedet.

Midt i det massive pres mod de fælles løsninger sker der stadig fremskridt. Aktive bevægelser har eksempelvis opnået store fremskridt for mindretals rettigheder. Der er sket fremskridt i såvel det grundlæggende menneskesyn som i den konkrete behandling af mennesker, der lever på andre måder end flertallet. Det er også værd at bemærke, at afviklingen af sociale og kollektive rettigheder foregår væsentligt langsommere i Danmark end i mange andre lande, fordi det ind imellem er lykkedes at skabe modstand mod forringelser.

Velfærden og staten

De fleste af de sociale rettigheder, vi har opnået de seneste 100 år, bliver administreret af stat, regioner eller kommuner. På samme måde har det offentlige – i perioder – taget ansvaret for uddannelse, sundhed, el, varme, renovation, trafik og kommunikation.

Når den slags aktiviteter overtages af staten, forbedrer det mulighederne for, at det kommer almindelige mennesker til nytte. Offentlige aktiviteter skal ikke levere overskud til private ejere. På den måde er de ikke under konstant pres for at give mest muligt overskud – eller blive lukket. Som udgangspunkt er det ikke private individer og aktiemarkedet, der afgør, hvordan de skal administreres; det er folkevalgte politikere. Der foregår en mere åbenlys demokratisk politisk kamp om den offentlige sektor.

Denne kamp handler både om indholdet i den offentlige service, og om hvorledes den offentlige sektor styres. For tiden hentes forretningslogikken fra den private sektor ind i styringen af velfærdsområderne, infrastruktur mv.

På den anden side sætter kapitalismen og kapitalejernes økonomiske magt stadig rammerne for den offentlige sektor og begrænser mulighederne for demokratisk indflydelse. Udviklingen på finansmarkederne påvirker statens økonomi. Hvis politiske flertal vil begrænse kapitalejernes frihed eller overskud, er de hurtige til at true med at flytte investeringer og arbejdspladser til udlandet. Jo mere folkevalgte politikere forsøger at udvikle den offentlige sektor til fordel for arbejderbefolkningen, jo mere støder de på kapitalismens begrænsninger.

Enhedslisten er altid en aktiv del af kampen for at bevare de velfærdsgoder og andre resultater, vi har opnået - og for at frigøre dem fra de begrænsninger og forvridninger, de udsættes for i det samfundssystem, vi lever under. Dette arbejde kan skabe grundlaget for at ændre samfundet grundlæggende. Her ligger spiren til et nyt samfund, et socialistisk samfund.

Begrundelse

Dette forslag tilfører principprogrammet større præcision i beskrivelsen af den historiske udvikling af socialpolitikken. Forslaget giver også mere præcis kritik af de gennemførte socialpolitiske tilbageskridt. Og forslaget giver et tydeligere perspektiv af frigørelsen for arbejdstvang, som vi som socialistisk revolutionært parti kæmper for.

Stillet af Viggo Jonasen, Århus, Jo Falk Nielsen, Århus, Karen Nygård, Århus, Gert Møller, Århus, Solveig Munk, Århus, Poul Krogsgård, Århus, Ulla Bøwadt, Århus, Gunvor Schelde, Århus, Per Markmøller, Lolland, Hans Jørgen Vad, Århus, Ole Galster Bach, Albertslund, Jan Olesen, Århus, Allan Krautwald, Svendborg, Bjarne Thyregod, Tårnby-Dragør, Elsebeth Frederiksen, Århus, Martin Mørch, Skive

4.12 DET MENER ENHEDSLISTEN OM KULTURPOLITIK – TRUKKET

Forslaget er trukket, da hovedbestyrelsen har behandlet programmet

Ret til kulturelle oplevelser og aktiviteter

Socialister er bevidste om betydningen af kultur. Kultur er en del af livet og kampen for det demokratiske, lige og bæredygtige samfund. Kulturpolitikken skal understøtte personlig udvikling og deltagelse i fællesskaber.

Kultur er et omfattende begreb. Kultur handler om de mange måder, hvor vi som mennesker forholder os til hinanden. En stor del er fællesgods for mennesker til alle tider og bestemt af vort dna, som det flokdyr vi er. En anden del er bestemt af samfundets konkrete udviklingshistorie, hvor især produktionsmåden er afgørende for, hvordan samfundets institutioner er indrettede. Andre parametre kunne være klimatiske forhold, ressourcemængder og fremherskende religion.

Enhedslisten ønsker kulturelle aktiviteter der debatterer de store spørgsmål i livet og fremmer frihed, lighed, solidaritet, bæredygtighed, feminisme og glæden ved livet. En socialistisk kulturpolitik modvirker det borgerlige samfund, dets forbrugerisme, magtbegær, »den kloge snyder den mindre kloge«-mentalitet.

Kulturpolitikken skal åbne muligheder for det undersøgende, det forunderlige og overraskende, som udfordrer vores opfattelser af verden, af os selv og hinanden. Kultur er vigtig for at udvikle vores sociale bevidsthed. Kunsten taler direkte til vores sanser, følelser og intellekt. Kunst styrker empati og indsigt. Kunsten er et værktøj for radikal forandring. Kunst kan fremme den solidaritet, som er nødvendig i den daglige kamp for et økonomisk, socialt og miljømæssigt bæredygtigt samfund.

Enhedslisten støtter fællesskab og humanisme. Vi bekæmper fremmedgørelse og menneskelig isolation. Økonomiske interesser begrænser mangfoldigheden og fornyelsen. Det kræver en særlig indsats at sikre tilgængelig kultur og ytringsfrihed for mennesker

med særlige behov. Alle skal have adgang til at nyde og deltage i mange forskellige slags kulturelle aktiviteter. Vi ønsker fri og lige adgang til kunst, kultur og idræt overalt. Og kunstnerne skal have ordentlige leve- og arbejdsvilkår.

Enhedslisten arbejder i et globalt perspektiv på, at kulturer og sprog kan modstå den vestlige og især amerikanske kulturimperialisme. Internationale kulturelle relationer skal gennemsyres af solidaritet med de underprivilegerede.

Enhedslisten støtter foreningers og netværks betydning for demokratisk dannelse og deres arbejde med kunst, kultur og idræt, samt kooperativer, kunstner- og samfundsejede virksomheder. Den kulturelle mangfoldighed sikres af mennesker og ikke af kommercielle interesser. Derfor er offentlig støtte nødvendig. Nytænkning skal blomstre. Der skal stilles kritiske spørgsmål og vi skal udfordre vante forestillinger og fordomme og styrke til forandring af vores omgivelser. Kulturen har en vigtig rolle for den enkeltes og fællesskabets udvikling.

Der skal være adgang til kulturtilbud over hele landet, også uden for de større byer. Dette skal fremme ved en kulturpulje, som kommuner kan søge medfinansiering fra.

Danmark må fremme mellemfolkelig kommunikation og forståelse via kulturmøder, film, litteratur og udstillinger fra hele verden, samt sprogkurser og udvekslings-programmer. Det befordrer mellemfolkelig forståelse, social forandring og fred i verden.

Danmark er et multikulturelt samfund, hvor åbenhed, samarbejde, menneskerettigheder og demokrati er vigtigt for mangfoldighed og integreret udvikling. Det er vigtigt, at der er løbende dialog mellem forskellige grupper i samfundet.

Folkelig aktivitet

Kulturlivet fremmer møder på tværs af kulturelle og sociale lag. Der skal være rum for almindelige menneskers aktiviteter ved siden af den professionelle kultur. Foreningslivet og idrætten er en væsentlig del af det danske kulturliv. Derfor skal der sikres gode vilkår for folkelige aktiviteter, f. eks. gadeaktiviteter, fester, byhaver og øget borgerindflydelse.

Det er vigtigt for demokratisk udvikling at sikre gratis mødesteder. Medborgerhuse i lokalområdet er ved siden af folkeskolen vigtige lokale kulturcentre. Amatørteater, musik-øvesteder, ungdomsklubber, værkstedsmødesteder og kunst- og musikspillesteder er eksempler på tilbud i lokalområdet.

Brugerstyrede kulturhuse med værksteder og øvelokaler er en vigtig del af det lokale kulturmøde. I mange byer er der en skov af folkelig aktivitet. De kan have udgangspunkt i foreninger, grupper, arbejdsløshedsprojekter, sociale netværk, fagforeninger, ungdomsklubber, idrætsklubber eller initiativer, der inddrager multikulturelle elementer. Disse miljøer skal støttes.

Idræt

Idræt er en betydningsfuld del af kulturlivet. Idræt er vigtig for sundhed, folkeoplysning, integrationsbestræbelser og samspil med andre mennesker. Nedbringelse af de offentlige sundhedsudgifter er en af flere grunde til, at samfundet bør stille gratis idrætsfaciliteter til rådighed. Kommunerne er i dag kun forpligtet til at stille gratis faciliteter til rådighed for idrætsforeninger.

Eliteidræt bør støttes, bl.a. med faciliteter til træning og deltagelse i konkurrencer. Den fremmer motiveringen for at den brede befolkning også udøver idræt. Publikumsorienterede aktiviteter bør derfor understøttes.

Parker, idræts- og legepladser ved tætte beboelsesområder er vigtige.

Folkeoplysning

Folkeoplysningen er en hjørnesten i kulturpolitikken. Enhedslisten vil arbejde for at lette adgangen til deltagelse i folkeoplysende aktiviteter. Højskoler, oplysningsforbund, foreninger, biblioteker og museer spiller en central rolle i dansk kulturliv. De er vigtige for såvel den enkeltes personlige som forskellige gruppers fælles udvikling og fri udfoldelse og for en demokratisk udvikling.

Folkebibliotekerne skal være knyttet til lokalsamfundene for at styrke hele befolkningens lige, frie og gratis adgang til oplysning og kulturel aktivitet. Tidssvarende digitale tilbud som e-bøger og

opslagsværker er en central forpligtelse for bibliotekerne og bør findes i alle kommuner. Gratisprincippet for biblioteksbenyttelse og udlån skal sikres.

Bibliotekerne skal være åbne når folk har tid. Et veluddannet personale er centralt for god formidling af viden og kultur. Derfor er det helt betjeningsløse bibliotek ikke fremtidens bibliotek. For at styrke det lokale sammenhold bør folkebibliotekerne have mulighed for andre lokale aktiviteter såsom byttecenter og samspil med medborgerhuse.

Museernes centrale rolle for forskning i og formidling af kulturarven skal styrkes, herunder digitaliseringen deraf. Der skal være gratis adgang til museer med offentlig støtte.

Gennem vandreudstillinger kan man fremme den lige adgang til kultur.

Fortidsminder er mange steder under pres fra bl.a. landbrug og anden erhvervsaktivitet. Fortidsminderne skal beskyttes bedre.

Formidling til børn og unge

Grundlaget for at blive aktiv i kulturlivet lægges i barndom og ungdom. Forudsætningen er et tidligt møde med kulturen. Kulturinstitutioner med statsstøtte bør derfor forpligtes til at formidle deres kunst og i daginstitutioner og skoler. Børn og unge skal møde kunstnere og formidlere i deres dagligdag. De kunstneriske fag bør styrkes i hele uddannelsessystemet. Vi skal tilbyde et kulturklippekort til børn og unge fra fattige familier.

De elektroniske medier

De elektroniske massemedier har en fremtrædende rolle i kulturlivet. Ikke blot radio og tv, men hele IT-udviklingen er afgørende for vores kulturelle udvikling. Den teknologiske udvikling giver mulighed for mere information, viden og global formidling, men den kan også føre til isolation, manipulation og fremmedgørelse.

Sociale medier spiller en stor og ofte problematisk rolle og især i forhold til børn og unge. Sektoren er i høj grad reguleret af store amerikanske virksomheder og fremmer en pseudo-virkelighed med konkurrencementalitet, stress og psykisk sårbarhed til følge. Det offentlige modspil er kvalitetsbaserede public service-medier.

De offentligt ejede medier skal:

- være alsidige med såvel brede som smalle tilbud
- på en afbalanceret måde formidle kultur fra hele verden.Voldsforherligelse skal luges ud.
- bidrage til et folkeligt og demokratisk engagement
- lægge vægt på dansk og nordisk kunst, kultur og sprogimødekomme etniske minoriteters særlige kulturelle behov og indgå i en gensidig berigelse og inspiration mellem de forskellige kulturer
- udbygge de lokale og regionale ikke-kommercielle tv- og radiostationer
- understøtte åbne standarder og Open Source
- ikke overflødiggøre udbredt udstyr ved fjernelse af f. eks. FM radio
- sikre kildebeskyttelse og ytringsfrihed
- udbygge streaming og bedre on-demand tjenester, fx ved længere liggetider hos DR og en børne-applikation. Programmerne må ikke ligge bag en betalingsmur. DR har et arkivsystem, som er gratis tilgængelig, som kan bruges hertil, og også kan bruges i en nordisk satsning.

De elektroniske medier og internettet giver mulighed for stor folkelig deltagelse i produktion, blogging mv. Dette skal støttes ved at gøre internettet gratis tilgængeligt for alle i god kvalitet i offentligt ejede net, også i tyndt befolkede områder. Der skal etableres et nordisk alternativ til eksisterende kommercielle sociale medier.

Reklamer er generelt manipulerende og forbrugsskabende, og dette forhold bliver endnu værre, når reklamevirksomhed er ved at overgå til store udenlandske monopoler, som ikke betaler skat i Danmark. De berører medier som aviser og radio og TV væsentlige indtægter. Udenlandske reklameagenter skal beskattes. Vi skal støtte danske medier.

Enhedslisten arbejder for udbredelsen af åbne standarder indenfor IT. Disse er med til at sikre, at både det offentlige og private har lige muligheder for at benytte gratis Open Source programmer på dansk. Det modvirker afhængigheden af de multinationale monopolvirksomheder på området. Sproget dansk kan understøttes på verdensplan ved på Internettet og ved internationalt udviklede programmer at støtte standarder og Open Source løsninger .

Økonomi

Kunst og kultur skal støttes af offentlige midler. Stat, kommuner, og regioners offentlige kulturmidler udgør for tiden kun få procent af de samlede offentlige udgifter.

Fællesråd i form af ungeråd, musikråd, integrationsråd, kulturråd osv. kan sikre armslængde-principperne ved fordeling af midler, finansieret gennem skat. Private fonde skal ikke dominere prioriteringen af de kulturelle aktiviteter. De støtter kulturen med store beløb, men de penge er de i besiddelse af på grund af firmaskattefradrag på 104 % og skattefritagelse. Vi ønsker en øget beskatning af fondene, der skal gå til de ovenfor nævnte brugerstyrede aktiviteter.

Vi skal lægge vægt på turisternes behov fremfor erhvervslivets. Turister kan i nogen grad hjælpe til at udbrede danske grønne og kulturelle løsninger internationalt – og omvendt. Derfor skal der investeres i turisme og kultur. Især skal der gives flersproget adgang til dansk kultur både til gavn for herboende med andet sprog end dansk og turisterne. Ekstra indtægter ved øget turisme inkl. skatter og afgifter skal delvist anvendes til kulturstøtte.

Kunsten og kunstnerne

God kunst udvider bevidstheden og frigør fra undertrykkende livs- og tankeformer. Derfor er den betydningsfuld og skal støttes af samfundet. Det 20. århundredes avantgardebevægelser har vist vejen for demokrati og ytringsfrihed. De fleste byggede på et socialistisk grundlag. Der skal være plads til kunst, som yder modstand imod det etablerede.

Formidlingen af kunst er altafgørende for at bibringe befolkningen en almen dannelse og udvidet æstetisk dømmekraft. Formidlingen af billedkunst bliver ikke praktiseret tilpasset alder. Undervisningsinstitutionerne i kunst fra børnehave til universitet og akademi bør efterses i forhold til mesterlære-princippet. En dygtig lærers indflydelse på individets dannelse er uvurderlig.

Kunsten og æstetikken skal integreres i hverdagslivet, i boligarkitekturen, i skoler, uddannelsesinstitutioner, på hospitaler og arbejdspladser, og i den globale verden. Det kan blandt andet ske ved at afsætte et større beløb til såvel den arkitektoniske kvalitet som til kunstnerisk udsmykning.

Vi ønsker gode forhold for produktion og salg af kunsternes værker. Ophavsretten er i dag afgørende for sikring af skabende kunstneres økonomiske grundlag. I perioder hvor kunstnere ikke producerer særlig meget, har få og løse ansættelsesforhold, eller svært ved at afsætte deres værker, skal økonomiske støtteordninger træde til. Dagpenge-systemet skal kunne rumme og sikre kunstnerne mellem deres ofte atypiske ansættelsesforhold. Og kunstnerne skal behandles på lige fod med andre faggrupper, når de udfører arbejde for det offentlige.

Vi ønsker bedre skatteforhold for kunstnerne, bl.a. ved følgende forslag: De første 100.000 kr. af årets indtægter fra salg af egne kunstværker skal være skattefri. Private skal kunne trække indkøbt kunst fra i skat. Udgifter til videreuddannelse, fx master-uddannelse skal være fradragsberettigede. Særligt udsatte på institution, fx på plejehjem, hospitaler og bosteder skal have støtte til at kunstnere kan formidle og optræde.

Vi ønsker en almendannende og erkendelsesfremmende kunst- og kulturundervisning. Uddannelse af kunstnere og kulturformidlere skal støttes, også på lokalt niveau med kunstskoler, der også giver bedre muligheder for at komme ind på de videregående kunstneruddannelser.

Kunst beriger os. God kunst udfordrer magthaverne, og viser vej mod et mere retfærdigt samfund, hvor overforbrug er elimineret og respekten for naturen genetableret. Kunsten skal hjælpe os hen til et smukkere sted, hvor skabende virksomhed, kærlighed og fred er kerneværdier.

Udkast, Enhedslistens Kulturudvalg, 2018-11-10
https://kultur.enhedslisten.dk

Stillet af Kulturudvalget

4.12.1 ÆNDRINGSFORSLAG TIL FORSLAG 4.12 DET MENER ENHEDSLISTEN OM KULTURPOLITIKKEN:

»FORSLAG 4.12 suppleres med følgende:
»De overordnede kulturpolitiske synspunkter konkretiseres efterhånden.
Børn og musik

Baggrund:
Børn, der bliver stimuleret musikalsk, udvikler deres færdigheder på en række andre fagområder til et højere niveau end andre børn. Det gælder også, selvom »musikbørnene« har modtaget mindre undervisning i andre fag end børnene i kontrolgrupperne. Det gælder især det sproglige og det logiske og matematiske.

»Musikbørn« er bedre udviklet på det kreative område, har bedre koncentrationsevne og tænkeevne, har øget motivation til at lære, bedre skolepræstationer generelt, bedre gruppefølelse mm. De får generelt en styrket social intelligens og selvfølelse. Alle undersøgelser peger i retning af, at børn, der spiller og synger er gladere, mere åbne, mere tillidsfulde og generelt mere velfungerende end andre børn.

(Kilde: Inge Marstal: Dit musikalske barn. Om betydningen af at stimulere barnets medfødte musikalitet. Aschehaug dansk forlag,2004, s 124-126)

Dette til trods er musik i de senere år forsvundet i vuggestuer, børnehaver og indskrænket i folkeskoler(til 1-2 timer om ugen og kun de 6 første år, og næsten halvdelen af timerne er gennemført af undervise-

re uden musik i uddannelsen. Musik findes stort set ikke på pædagogseminarierne.

Enhedslistens forslag:

1) Der genindføres musik i vuggestuer og børnehaver og musik styrkes i folkeskoler.
2) Musik genindføres på pædagogseminarierne og styrkes på lærerseminarierne. Professionelle uddannede musikere, som ikke allerede har pædagogik som led i uddannelsen, tilbydes merituddannelse ved at supplere deres musikuddannelse med en pædagogisk overbygning, så de ved siden af deres professionelle karriere kan arbejde med børn og musik.
3) Fattige børn tilbydes gratis musikundervisning på et instrument på musikskolerne.

Finansiering

Forslaget koster ikke ekstra:

- indførelse af undervisning på seminarierne om børn og musik sker inden for deres bestående rammer (musik i stedet for noget andet mindre vigtigt)
- indførelse af musik i vuggestuer, børnehaver og folkeskoler sker inden for disses personalenormeringer (musikpædagogtimer i stedet for noget andet)
- kun forslaget om tilbud om gratis musikundervisning til fattige børn koster, men sker inden for indsatsen for fattige børn.

Baggrund for forslaget:

1) generelle synspunkter bør udmøntes i konkrete forslag. Generelle holdninger er ikke nok til at skabe begejstring eller rekruttere tilhængere med.
2) Mange har forgæves ledt efter et afsnit om kultur i »forståelsespapiret«. Så vi må på banen her stærkt og godt.
3) Netop spørgsmålet om musik og børn er et af de allervigtigste, jf ovenfor.
4) Vi bør forsøge at gøre forældre opmærksomme på, hvor vigtig musik er for deres børns udvikling.
5) Enhedslisten vil forsøge at gennemføre en høring i Folketinget om spørgsmålet, gerne sammen med andre partier. Man vil forsøge at få indlæg med bla
   - » ekspert om børn og musik (gerne Inge Marstal)
   - » hjerneforskere (fx Peter Vust og/eller Kjeld Fredens)
   - » ekspert i musikpædagogik
   - » udøvende kunstner (fx Henrik Goldschmidt, som også arbejder med musik og børn)
   - » kommuner, som allerede er opmærksomme på problemet og prøver at gøre noget ved det (måske Århus og Assens)«»

Stillet af Dorrit Krabbe, Helsingør

5. FORSLAG TIL VEDTÆGTSÆNDRINGER

Enhedslistens gældende vedtægter kan ses på:
org.enhedslisten.dk/vedtaegter

5.1 GENERELT SPROGLIGT FORSLAG

Alle vedtægter hvor der står »et køn skal minimum udgøre 40%« ændres til »et køn må maks. udgøre 60%«

Begrundelse

Vi er efterhånden blevet enige om at der ikke kun var to køn, derfor burde man ikke lave et forslag der siger der kun er to køn, hvis man siger max 60% i stedet for minimum 40% ændrer det ingen reel betydning andet end at der nu er plads til nonbinære og andre der ikke definere sig som mand eller kvinde.

Stillet af Ezra Thomsen aalborg afdelingen og queer udvalget

5.2 ÆF TIL ELS VEDTÆGTER TIL ÅRSMØDET 2019 VEDR.:

»§5. AFDELINGER OG REGIONER

1) 1. I stk. 1 ændres »lokalområder« til »områder«, og der tilføjes: », hvor der ikke er en afdeling i forvejen.«
2) 2. Der indsættes et nyt stk. 3: »Nye afdelinger kan også oprettes ved opdeling af en afdeling hvis der i afdelingen er flertal for det. Eller ved udskilning fra afdelinger, som dækker flere kommuner, hvis der er et flertal for det i den kommune, som vil udskilles. Sker det ved udskilning fra en afdeling i én kommune, skal der både være flertal for det i hele afdelingen og i det område, som ønskes udskilt.« (herefter ændres stk. 3 til stk. 4 osv.).

Herved kommer stk. 1-3 samlet til at se sådan ud:

STK. 1 Afdelinger er den demokratiske grundstruktur i Enhedslisten og kan oprettes i områder med medlemmer af Enhedslisten, hvor der ikke er en afdeling i forvejen.
Oprettelse og nedlæggelse af afdelinger godkendes af Enhedslistens hovedbestyrelse.
STK. 2 Afdelinger skal have selvstændig økonomi og egne vedtægter.
STK. 3 Nye afdelinger kan også oprettes ved opdeling af en afdeling hvis der i afdelingen er flertal for det. Eller ved udskilning fra afdelinger, som dækker flere kommuner, hvis der er et flertal for det i den kommune, som vil udskilles. Sker det ved udskilning fra en afdeling i én kommune, skal der både være flertal for det i hele afdelingen og i det område, som ønskes udskilt.«

Begrundelse

På den generalforsamling, hvor Århus-afdelingen blev opdelt, blev det besluttet at stille ovenstående ÆF Enhedslistens landvedtægter til det næste årsmøde.

Da afdelingen i sagens natur ikke længere eksisterer, blev vi på et fællesmøde mellem de nye bestyrelser enige om at stille det.

Behovet for denne vedtægtsafklaring understreges af, at flere HB-medlemmer under behandlingen af Århus-opdelingen gav udtryk for, at det var en svær sag at forholde sig til uden et lokalkendskab – og at spørgsmålet dybest set burde afklares i Århus. Det kunne dette ÆF have sikret.

Som nævnt ovenfor, har forslaget ikke længere en særlig Århus-relevans, da vi er opdelt. Det er motiveret af et ønske om, at den lange og opslidende delingsdebat, som vi i Århus har haft på et uklart vedtægtsgrundlag ikke skal overgå andre. Vi skal bruge tiden på politik og ikke på lange struktur-diskussioner.

Stillet af Enhedslisten Århus Nord, Enhedslisten Århus Syd, Enhedslisten Århus Vest, Anne Hegelund, medlem af HB, Astrid Vang, medlem af HB, Marie Lassen, medlem af HB, Michael Voss, medlem af HB, Rune Popp, medlem af HB

5.2.1 ÆF TIL 5.2 VEDTÆGTER §5, NYT STK 3

»Nye afdelinger kan også oprettes ved opdeling af en eksisterende afdeling. Dette kan foregå på følgende måder: Ved udskilning af et område der dækker en hel kommune, skal der være flertal, blandt medlemmerne i denne kommune. Ved udskilning fra en afdeling som dækker én kommune, gælder en af følgende regler.

Såfremt det geografiske område der ønsker at udskille sig, grænser op mod den eksisterende afdelings ydre grænse, skal der være flertal i det område der ønsker at udskille sig. Såfremt det geografiske område der ønsker at udskille sig ikke ligger op af den eksisterende afdelings ydre grænse, skal der være flertal for opdelingen i både den eksisterende afdeling og det område, der ønsker at udskille sig.«

Begrundelse:

Ændringsforslag nr??? Til vedtægterne giver rigtig god mening, men bør nuanceres for ikke at få utilsigtede konsekvenser.

Hvis et flertal af medlemmer i et område der ligger i yderkanten af en afdeling, ønsker at blive en selvstændig afdeling, bør ingen andre kunne forhindre dem i dette. Sådan er det også i dag, men ændringsforslag nr. ??? vil ændre dette. Problemet opstår, hvis et område der ligger i mindste af en eksisterende afdeling ønsker at skille sig ud. Dette område kan muligvis eksistere fint som ny afdeling, men vil efterlade en afdeling, som ikke giver mening geografisk idet, dens midte er forsvundet. I dette tilfælde bør medlemmer alle berørte medlemmer have indflydelse.

To eksempler (begge opdigtede) til at illustrere, hvorfor vi må have to tilgange til deling af en eksisterende afdeling:

Geografisk ligger Risskov mellem afdelingerne Århus Nord og Århus Øst. I øjeblikket hører Risskov under Århus Øst. Skulle medlemmerne i Risskov ønske at oprette en Risskovafdeling eller hører under Århus Nord, bør det alene være deres beslutning, da det ikke får anden konsekvens for andre, end at de bliver en større eller mindre afdeling.

Åbyhøj ligger geografisk midt i afdelingen Århus Vest. Hvis man alene med flertal blandt medlemmerne i Åbyhøj, kan oprette en afdeling, vil det få den konsekvens, at Århus Vest blev delt midt over og afdelingen ikke længere hang sammen geografisk. Derfor bør alle medlemmer i Vest, have indflydelse på, om Åbyhøj skal være en selvstændig afdeling.

Stillet af Lone Degn, Århus Nord

5.3 §7. ÅRSMØDET – VALG AF DELEGEREDE STK. 3.

»Dog er mindst 40 % af pladserne reserveret hvert køn. En afdeling kan dog vælge færre end 40 % af det ene køn, i fald der ikke er kandidater nok til at opfylde kønskvoteringen. I afdelinger med netop 3 delegerede erstattes 40 % dog med 33 %.«
ændres til

FORSLAG A: »Dog kan højst 60% af pladserne besættes af ét køn. Hvis der i en afdeling ikke er kandidater nok af forskellige køn til at opfylde kønskvoteringen, bortfalder de overskydende mandater. I afdelinger med netop 3 delegerede erstattes 60% dog med 66%.«
Eller

FORSLAG B: »Dog kan højst 50% af pladserne besættes af mænd. Hvis

der i en afdeling ikke er kandidater nok til at opfylde kønskvoteringen, bortfalder afdelingens resterende mandater. I afdelinger med netop 3 delegerede erstattes 50% dog med 33%.«

§8. HOVEDBESTYRELSEN (HB) – Kønskvotering Stk. 6.

»Ved valg til hovedbestyrelsen skal hvert køn have mindst 10 pladser. Der opstilles 2 lister med henholdsvis de mandlige og kvindelige kandidater. Kandidaterne vælges efter deres stemmetal. Hvis der ikke er 10 kandidater på én af listerne, suppleres op fra den anden liste.«
ændres til:

FORSLAG A: »Ved valg til hovedbestyrelsen kan ét køn højst have 15 pladser. Der opstilles to lister med henholdsvis »mænd« og »ikke-mænd«. Hvis der ikke er kandidater nok til at opfylde kønskvoteringen, bortfalder de resterende pladser. Kandidaterne vælges efter deres stemmetal.«
Eller:

FORSLAG B: »Dog kan højst 12 pladser besættes af mænd. Der opstilles to lister med henholdsvis »mænd« og »ikke-mænd«. Hvis der ikke er kandidater nok til at opfylde kønskvoteringen, bortfalder de resterende pladser. Kandidaterne vælges efter deres stemmetal.«

§8. HOVEDBESTYRELSEN (HB) – Suppleanter Stk. 7.

»De 5 mænd og 5 kvinder med højest stemmetal…«
ændres til:
»De fem personer med højest stemmetal på hver liste…«

§12. KANDIDATER TIL EU-PARLAMENTVALG

Stk. 2: »Som minimum kønskvoteres de første 8 pladser. Heraf skal en liste på 4 spidskandidater med to kvinder og to mænd vælges på årsmødet.«
ændres til
»Kønskvoteringen foregår på samme måde som ved valget af hovedbestyrelsen. Heraf skal en liste på fire spidskandidater med mindst to »ikke-mænd« vælges på årsmødet.«

Begrundelse

Ovenstående forslag har til formål at skærpe kønskvoteringen. Vi har delt to af forslagene i a- og b-muligheder for at give årsmødet valget mellem et radikalt forslag og et endnu mere radikalt forslag. A-forslagene tager kønskvoteringen seriøst på den måde at de gør den til et kollektivt ansvar. Hvis det er op til den enkelte »ikke-mand« at melde sig som delegeret, er kønskvotering et personligt ansvar, ikke et fælles ansvar for at få skabt et miljø, hvor folk er trygge ved at stille op. B-forslagene er mere radikale og giver forrang til dem, der ikke er på »mandelisten«, hvis der skal vælges et ulige antal. Dette ser vi ikke som diskrimination, men som et opgør med en favorisering, der generelt er af mænd i samfundet.

Kvotering af køn er ikke et perfekt system. Der er mange andre sociale ting, der gør at nogle har nemmere ved at blive hørt og få indflydelse end andre - og mange af tingene hænger så tæt sammen med køn at det er meget mangelfuldt kun at se på køn. Men denne skærpelse af kønskvoteringen er et skridt i den rigtige retning, og med tiden kan vi forhåbentlig tage hensyn til andre ting end kun køn

Grunden til at ordlyden er ændret fra »mindst 40%« til »højst 60%« er at sidstnævnte er kønsneutralt. I denne formulering står der ikke »begge køn« »hvert køn« »mand- og kvindelister«, men kun at ét køn ikke må dominere totalt. Det udelukker ikke eksistensen af flere andre køn. En kvotering på 40% til hvert køn kan kun fungere hvis man opererer med kun to køn. Vi er også med til at stille et forslag om at dette indføres generelt i vedtægterne.

Ændringsforslagene til paragraf 8 stk 7 og paragraf 12 er konsekvensrettelser af det kønsneutrale sprog.

Stillet af Queerudvalget

5.4 FORSLAG TIL VEDTÆGTSÆNDRINGER TIL ENHEDSLISTENS ÅRSMØDE 2019

§7. ÅRSMØDET – Valg af delegerede Stk. 3.

»Dog er mindst 40 % af pladserne reserveret hvert køn. En afdeling kan dog vælge færre end 40 % af det ene køn, i fald der ikke er kandidater nok til at opfylde kønskvoteringen. I afdelinger med netop 3 delegerede erstattes 40 % dog med 33 %.«
ændres til

Ved valg af delegerede findes der to lister til opstillingen for at tage hensyn til kønsfordeling: en blandet liste, hvorpå alle mennesker må stille op og en liste til at sikre mindstekvoteringen, hvorpå alle ikke-cis-mænd må stille op. På den blandede liste må der højest vælges det samme antal mennesker som der vælges på listen til at sikre mindstekvoteringen. Derfor skal valget af listen til at sikre mindstekvoteringen foretages først. Afdelinger med mindre end en fjerdedel af ikke-cis-mænd kan beslutte undtagelser af reglen. Kvoteringen må dog ikke være mindre end andelen af ikke-cis-mænd i afdelingen på referencedatoen den 31. december i året før valget foretages.

§8. HOVEDBESTYRELSEN (HB) – Kønskvotering Stk. 6.

»Ved valg til hovedbestyrelsen skal hvert køn have mindst 10 pladser. Der opstilles 2 lister med henholdsvis de mandlige og kvindelige kandidater. Kandidaterne vælges efter deres stemmetal. Hvis der ikke er 10 kandidater på én af listerne, suppleres op fra den anden liste.«
ændres til

Ved valg til hovedbestyrelsen skal der være to lister for at tage hensyn til kønsfordeling. Der opstilles to lister: en blandet liste, hvorpå alle mennesker må stille op og en liste til at sikre mindstekvoteringen, hvorpå alle ikke-cis-mænd må stille op. På den blandet liste må der højst vælges så mange mennesker som der vælges på listen til at sikre mindstekvoteringen. Derfor skal valget af listen til at sikre mindstekvoteringen foretages først. Kandidaterne vælges efter deres stemmetal.

§8. HOVEDBESTYRELSEN (HB) – Suppleanter Stk. 7.

»De 5 mænd og 5 kvinder med højst stemmetal…«
ændres til
De fem mennesker med højst stemmetal på hver liste…

§12. KANDIDATER TIL EU-PARLAMENTVALG

Stk. 2: »Som minimum kønskvoteres de første 8 pladser. Heraf skal en liste på 4 spidskandidater med to kvinder og to mænd vælges på årsmødet.«
ændres til:
Kønskvoteringen foregår på samme måde som ved valget af hovedbestyrelsen. Heraf skal en liste på fire spidskandidater med mindst to ikke-cis-mænd vælges på årsmødet.

Stillet af Yannic Cyrus Bakhtari, Morten Kjeldgaard Christensen-Hornehøj, Charisma Fries, Katrine Borgen Nielsen, Marianne Rohde (alle Frederiksberg afdeling)

5.5 FORSLAG OM GEOGRAFISKE KVOTER VED VALG TIL HB

Geografiske kvotering ved valg til HB

Der indføres en geografisk kvotering, således at der ud af de 25 HB medlemmer, der vælges på det ordinære årsmøde, skal der vælges to, af forskelligt køn, fra hver region. Er der kun kandidater af et køn fra en region, overgår regionens mandat nr. 2 til puljen af øvrige kandidater og udgør et sikkert mandat til et køn der er underrepræsenterede blandt de regionsvalgte. Kønskvoteringen bibeholdes for de resterende 15 ikke regionskvoterede HB medlemmer.
Ændringsforslag til vedtægterne som følge af forslaget (fremhævet med rødt)

Den nuværende §8 stk. 1 –6 erstattes af følgende

§8. HOVEDBESTYRELSEN (HB)

Stk. 1. Hovedbestyrelsen er partiets øverste ledelse mellem årsmøderne. Hovedbestyrelsen skal løbende sikre, at partiet både politisk og organisatorisk fungerer og kan deltage i aktuelle politiske kampe. Samtidig skal hovedbestyrelsen sikre en langsigtet udvikling. Dels ved at der sker en politikudvikling på relevante områder og dels ved at der udvikles strategier for partiets arbejde på udvalgte områder. Hovedbestyrelsen skal foretage de nødvendige prioriteringer for at nå de mål, der vedtages af årsmøder, delegeretkonferencer og hovedbestyrelsen selv.

Stk. 2. Enhedslistens hovedbestyrelse består af 25 medlemmer valgt på årsmødet. Ud af disse skal der vælges to fra hver region. Repræsentanter fra afdelinger, der ikke er repræsenteret i hovedbestyrelsen, får rejsefusion til hovedbestyrelsesmøderne.

Valg af hovedbestyrelse (tidligere stk. 4)

Stk. 3. Hovedbestyrelsen vælges hvert år på ordinære årsmøder eller på ekstraordinære årsmøder, hvor dette er dagsordensat. Hver delegeret kan stemme på op til 13 personer. Kandidater til hovedbestyrelsen skal have minimum 20 stemmer for at opnå valg.

Mindretalsbeskyttelse

Stk. 4. Anmeldte grupper af delegerede svarende til en eller flere hele femogtyvendedele af årsmødets delegerede kan (forud for hovedbestyrelsesvalget i plenum) uden videre få valgt deres kandidater til hovedbestyrelsen i overensstemmelse med den angivne brøkdel af delegerede, de når op på. Mindretalsbeskyttelsen af hovedbestyrelsesmedlemmer valgt på denne måde går forud for ansattekvoten, så disse ikke skal udtræde af hovedbestyrelsen, medmindre der er valgt mindst 5 hovedbestyrelsesmedlemmer for det enkelte mindretal. Mindretalsbeskyttelse går ligeledes forud for kønskvotering og geografisk kvotering. De eventuelt anmeldte mindretalsgrupper har herefter ingen indflydelse på resten af hovedbestyrelsens sammensætning.

Stk. 5. Resten af hovedbestyrelsen vælges ved skriftlig afstemning, hvor hver delegeret højst kan stemme på et antal kandidater svarende til halvdelen (oprundet til nærmeste hele tal) af det antal hovedbestyrelsesmedlemmer, der skal vælges.

Geografisk kvotering (nyt stk.)

Stk.6. Ud af de 25 HB medlemmer der vælges på det ordinære årsmøde, skal der vælges to, af forskelligt køn, fra hver region. Er der kun kandidater af et køn fra en region, overgår regionens mandat nr. 2 til puljen af øvrige kandidater, og udgør et sikkert mandat til et køn, der er underrepræsenterede blandt de regionsvalgte. Er der ingen opstillede fra en region, har denne region ikke repræsentation i Hovedbestyrelsen i perioden frem til den næsteårsmøde.

Kønskvotering (tidligere stk. 6)

Stk. 7. Blandt de 15 ikke regionskvoterede HB medlemmer skal der være minimum 6 af hvert køn. Mandater der er overgået fra regionskvoten tæller ikke med, idet deres køn er forud defineret. Der opstilles 2 lister efter køn. Kandidaterne vælges efter deres stemmetal. Hvis der ikke er 6 kandidater på én af listerne suppleres op fra den anden liste.

Ansattekvote (tidligere stk. 3)

Stk. 8. Højst 1/5 af hovedbestyrelsens medlemmer må udgøres af fuldtidsrepræsentanter, og ansatte i Enhedslisten eller i tilknyttet virksomhed. Det gælder uanset ansættelsesforholdets karakter, omfang og varighed. Ansættes eller vælges et hovedbestyrelsesmedlem som fuldtidsrepræsentant for Enhedslisten i løbet af en hovedbestyrelsesperiode, skal pågældende hovedbestyrelsesmedlem udtræde, såfremt ansættelsen eller valget medfører, at mere end 1/5 af hovedbestyrelsens medlemmer dermed udgøres af ansatte eller fuldtidsrepræsentanter. Ansættes eller vælges flere hovedbestyrelsesmedlemmer samtidig i løbet af en periode, skal det antal hovedbestyrelsesmedlemmer blandt de nyansatte eller –valgte, som er nødvendigt for at ansatte og fuldtidsrepræsentanter ikke udgør mere end 1/5 af det siddende antal hovedbestyrelsesmedlemmer, udtræde. Dette afgøres efter færrest modtagne stemmer ved hovedbestyrelsesvalget.

Begrundelse

Med forslaget ønsker vi at sikre en bredere geografisk sammensætning af HB. Samtidig ønsker vi at fastholde den blandede kønssammensætning i HB.

Når vi fastholder, at HB medlemmer skal vælges på årsmødet, skyldes det tre ting. For det første vil de små afdelingers indflydelse svækkes ved en urafstemning ift. årsmødevalg, idet små afdelinger har en forholdsmæssigt større repræsentation på årsmøder end store afdelinger, som ligger i de større byer. For det andet vil kendiseffekten skævvride en urafstemning mere end et årsmødevalg, da man må forvente at flere ikke-aktive medlemmer stemmer på dem, de kender, mens kandidater uden adgang til medier ikke slår igennem. Og for det tredje vil en urafstemning gøre valget af HB uafhængig af årsmødets demokratiske kontrol med partiets ledelse.

Derudover er det vigtigt for os, at hovedbestyrelsesvalget er et politisk valg. Hovedbestyrelsesmedlemmer skal ikke varetage regioner eller afdelingers særinteresser, men skal tage ansvar for ledelse af hele partiet. Samtidig er det vigtigt, at partiet ledes af medlemmer fra alle dele af landet. Så når vi foreslår, at den geografiske kvotering skal være i forhold til regionerne og ikke storkredsene, er det altså ikke fordi, vi tænker de kvotevalgte som særlige repræsentanter for regionerne, men fordi storkredsene i hovedstadsområdet er meget små, og hvilket vil give København og omegn en fordel - altså det stik modsatte af forslagets intention.

Stillet af Enhedslisten Randers, Enhedslisten Thy-Mors, Enhedslisten Favrskov, Bestyrelsen i Enhedslisten Århus Nord, Marie Lassen, Enhedslisten Århus vest, Lone Degn, Enhedslisten Århus Nord, Jesper Hjelm Kristensen, Enhedslisten Kalundborg, Niels Christian Pedersen, Enhedslisten Esbjerg, Maria Temponeras, Enhedslisten Skanderborg, Tina Vejby, Enhedslisten Halsnæs, Gert Møller, Enhedslisten Århus Øst

Regnegruppens kommentar: Ingen økonomiske konsekvenser, da HB i forvejen lægger sine møder rundt omkring i landet

5.6 FORSLAG 1: VALG VED URAFSTEMNING OG MED GEOGRAFISK KVOTERING

Hovedbestyrelsen vælges ved en årlig digital urafstemning, som afholdes samtidig med urafstemningen til folketingskandidater. Alle medlemmer af Enhedslisten har stemmeret og kan stemme på op til 20 hovedbestyrelsemedlemmer. De nuværende regler for ansattekvoter og kønskvotering fastholdes. Desuden indføres en geografisk kvotering, der indebærer, at der som udgangspunkt mindst skal sidde et hovedbestyrelsesmedlem fra hver storkreds (forudsat, at der er opstillede kandidater i storkredsen).

Begrundelse

Vi har igennem flere år arbejdet på at blive et landsdækkende parti, med afdelinger i hele landet og med repræsentationer i så mange byråd og regionsråd som muligt. Og for at blive et parti der rækker ud og engagere mange flere mennesker. Og vi har opnået gode resultater med både afdelinger og valgte til byråd og regionsråd. Ikke mindst har vi haft succes med at bidrage til opbygningen af brede bevægelser, forankret i hele landet, hvilket vi bl.a. har set i forhold til OK 18, de sociale modstandsbevægelser og velfærdskampen.

Vores parti er vokset fra få tusinde medlemmer i de første år, der primært boede i de store byer, til i dag over 9.000 medlemmer over hele

landet. Der er gennemført flere organisatoriske ændringer gennem årene for at tilpasse vores organisation til den udvikling vi har været igennem. Men den måde vi vælger hovedbestyrelse på er stadig den samme som ved partiets start. Og nogle af reglerne afspejler stadig situationen med forskellige stiftende partier, der skulle sikres indflydelse.

Derfor er der brug for en ny måde at vælge hovedbestyrelse. Både for at sikre en bredere geografisk repræsentation, fra hele landet og for at alle partiets medlemmer får direkte indflydelse på valget af vores højeste politiske myndighed. I dag er det kun de delegerede ved årsmødet som har mulighed for at være med til at vælge hovedbestyrelsen, og det betyder sammen med de gamle regler for beskyttelse af fraktioner, at en del hovedbestyrelsesmedlemmer er valgt med under 100 stemmer ud af vores 9.000 medlemmer. Med en urafstemning sikres det, at hovedbestyrelsen får en bredere forankring i hele medlemskredsen, og at mange flere får lov at deltage i valget af vores ledelse. Og med en geografisk kvote sikres det, at alle områder i Danmark fremover får mulighed for at blive repræsenteret i hovedbestyrelsen.

Ændringer til vedtægterne som følge af forslaget
Den nuværende §8 stk. 1 – 9 erstattes af følgende

§8. HOVEDBESTYRELSEN (HB)

Stk. 1. Hovedbestyrelsen er partiets øverste ledelse mellem årsmøderne. Hovedbestyrelsen skal løbende sikre, at partiet både politisk og organisatorisk fungerer og kan deltage i aktuelle politiske kampe. Samtidig skal hovedbestyrelsen sikre en langsigtet udvikling. Dels ved at der sker en politikudvikling på relevante områder og dels ved at der udvikles strategier for partiets arbejde på udvalgte områder. Hovedbestyrelsen skal foretage de nødvendige prioriteringer for at nå de mål, der vedtages af årsmøder, delegeretkonferencer og hovedbestyrelsen selv.
Stk. 2. Enhedslistens hovedbestyrelse består af 25 medlemmer valgt ved urafstemning blandt partiets medlemmer. Repræsentanter fra afdelinger, der ikke er repræsenteret i hovedbestyrelsen, får rejserefusion til hovedbestyrelsesmøderne.

Valg af hovedbestyrelse (tidligere stk. 4)

Stk. 3. Hovedbestyrelsen vælges ved en digital urafstemning forud for hvert ordinært årsmøde. Hvert medlem kan stemme på op til 20 personer. Årsmødet godkender at valget af Hovedbestyrelsen er foregået på lovlig vis. Den nye hovedbestyrelse træder til efter årsmødets godkendelse.

Hvis en tiendedel af medlemmerne kræver det, udskrives en ekstraordinær urafstemning til valg af Hovedbestyrelse. Der indkaldes samtidig et ekstraordinært årsmøde som kan godkende den nye hovedbestyrelse og behandle eventuelt andre punkter, der er sat på dagsordnen jvnf §7, stk. 7.

Geografisk kvotering (nyt stk.)

Stk.4. De første ti pladser i hovedbestyrelsen besættes af 10 kandidater bosiddende i de 10 storkredse, der hver især har fået flest stemmer blandt de opstillede i den pågældende storkreds. Er der ingen opstillede fra en storkreds, eller ingen af de opstillede fra storkredsen, der får over 30 stemmer, har denne storkreds ikke repræsentation i Hovedbestyrelsen i perioden frem til den næste urafstemning.

De tilbageværende pladser i Hovedbestyrelsen besættes af de kandidater, der har fået de højeste stemmetal ved urafstemningen – dog således at der leves op til reglerne om ansattekvoter og kønskvotering.

Kønskvotering (tidligere stk. 6)

Stk. 5. Ved valg til hovedbestyrelsen skal hvert køn have mindst 10 pladser. Hvis der ikke er mindst 10 af det ene køn, blandt de der er valgt efter den geografiske kvote og de der har fået de højeste stemmetal uden at være omfattet af den geografiske kvote, rykkes personer af det underrepræsenterede køn op på listen af valgte hovedbestyrelsesmedlemmer i forhold til deres stemmetal, mens personer af det overrepræsenterede køn rykkes ned på listen i forhold til deres stemmetal og dermed ikke vælges til hovedbestyrelsen.

Ansattekvote (tidligere stk. 3)

Stk. 6. Højst 1/5 af hovedbestyrelsens medlemmer må udgøres af fuldtidsrepræsentanter, og ansatte i Enhedslisten eller i tilknyttet virksomhed. Det gælder uanset ansættelsesforholdets karakter, omfang og varighed. Ansættes eller vælges et hovedbestyrelsesmedlem som fuldtidsrepræsentant for Enhedslisten i løbet af en hovedbestyrelsesperiode, skal pågældende hovedbestyrelsesmedlem udtræde, såfremt ansættelsen eller valget medfører, at mere end 1/5 af hovedbestyrelsens medlemmer dermed udgøres af ansatte eller fuldtidsrepræsentanter. Ansættes eller vælges flere hovedbestyrelsesmedlemmer samtidig i løbet af en periode, skal det antal hovedbestyrelsesmedlemmer blandt de nyansatte eller –valgte, som er nødvendigt for at ansatte og fuldtidsrepræsentanter ikke udgør mere end 1/5 af det siddende antal hovedbestyrelsesmedlemmer, udtræde. Dette afgøres efter færrest modtagne stemmer ved hovedbestyrelsesvalget ved urafstemningen.

Suppleanter

Stk. 7. De 5 mænd og 5 kvinder med højst stemmetal, der ikke opnår valg, indgår på en suppleantliste prioriteret efter stemmetal. Ved indsupplering i løbet af året følges samme princip for fordeling mellem kvinder og mænd som ved valg til hovedbestyrelsen. Suppleanter bliver medlem af hovedbestyrelsen, når hovedbestyrelsesmedlemmer udtræder permanent eller for en periode af minimum 3 måneder. De mulige 1.-suppleanter indkaldes til hovedbestyrelsesmøderne med taleret.

Stk. 8. Der føres statistik over hovedbestyrelsesmedlemmernes deltagelse i hovedbestyrelsesmøderne på baggrund af en mødeprotokol.

Hovedbestyrelsens funktion

Stk. 9. Hovedbestyrelsen holder mindst 5 møder i perioden. Hovedbestyrelsesmøderne er åbne for Enhedslistens medlemmer. Dog kan Hovedbestyrelsen i særlige tilfælde have et lukket punkt på dagsordenen, hvor blot emnet for det lukkede punkt fremgår af dagsorden. Referater af hovedbestyrelsesmøderne skal være tilgængelige for medlemmerne. Dog kan hovedbestyrelsen beslutte, at referater vedrørende personsager er fortrolige. Ligesom hovedbestyrelsen kan beslutte, at referater vedrørende forhandlingsmandater og lignende er fortrolige indtil forhandlingerne er afsluttede.

Konsekvensrettelser andre steder i vedtægterne:

I §7, stk. 5, som behandler dagsordenen for et ordinært årsmøde, skal ordene »og valg til HB« ændres til »godkendelse af valg til HB«.

Stillet af Vordingborg afdeling, Kolding Afdeling, Line Barfod, Ydre Nørrebro, Mai Villadsen, Brønshøj, Allan Ahmed, Blågård, Nørrebro, Pelle Dragsted, Frederiksberg, Peter Ussing, Rudersdal, Peter Engsted, Ikast-Brande, Gyda Heding, Blågård, Nørrebro, Jan Spangenberg, Vanløse, Maja Albrechtsen, Århus N, Eva Flyvholm, Holbæk, Anders Olesen, Fredensborg, Linda Havanna Hansen, Vanløse, Martin Kaas, Glostrup, Mikkel Hedegreen, Brøndby, Mikael Solgaard Andersen, Assens, Jonas Kylov Gielfeldt, Roskilde, Steen Hartmann, København NV, Maja Irene Føgh, indre By, København, Anne Rasmussen, Østerbro, Jakob Nerup, Frederiksberg, Lasse Andersen, Nordvest, Rosa Lund, Blågård, Jan Hoby, Østerbro, Alvin Mosegaard Jensen, Faaborg, Marianne Sylvia Petersen, Esbjerg, Grethe Gyldensted, Slagelse, Rasmus Vestergaard Madsen, Århus Nord, Ingelise Bech Hansen, Odense, Gunhild Justesen, Hvidovre, Niels Christian Petersen, Esbjerg, Henrik Kjær, Ringsted, Sejer Folke, Stevns, Lærke Louise Pippin Petersen, Esbjerg, Jonas Paludan, Roskilde, John Andersen, Sydhavnen, Marianne Rasmussen, Vesterbro.

5.6.1 ÆNDRINGSFORSLAG TIL 5.6 FORSLAG 1: VALG VED URAFSTEMNING OG MED GEOGRAFISK KVOTERING.

Jeg vil foreslå, at forslaget deles i to.
Ét der handler om HB-valg ved uraftsemning, og ét der handler om geografisk kvotering.
Der er som sådan ingen sammenhæng mellem de to.

Stillet af Morten Riis, Bornholm

5.6.2 ÆNDRINGSFORSLAG TIL 5.6 FORSLAG 1. VALG VED URAFSTEMNING OG MED GEOGRAFISK KVOTERING:

Forslaget gennemføres som forsøgsordning. Konkret betyder det, at vi vælger hovedbestyrelsen som ovenfor beskrevet til årsmødet i 2020 og 2021. Den valgte hovedbestyrelse får som bundet opgave at evaluere ændringerne og komme med indstilling til årsmødet 2022. Her besluttes det om ordningen gøres permanent, om vi går tilbage til den nuværende ordning eller om der bør vælges en anden løsning.

Begrundelse: Det er vigtigt at vi altid gentænker vores politiske arbejde og afsøger ny måder at få aktiveret medlemmerne af partiet. Samtidig skal vi dog passe på, at vi ikke afskaffer eksisterende procedurer, som virker i dag. Derfor giver det mening at gå forsigtigt frem og gennemføre forslaget som en forsøgsordning.

Stillet af Jonas Paludan, Roskilde

5.7 §10. FOLKETINGSKANDIDATER

Stk. 1. Enhedslistens folketingskandidater skal være medlemmer af Enhedslisten. Folketingskandidater vælges på årlige møder i storkredsene forud for årsmødet, efter en vejledende urafstemning i de enkelte storkredse. Medlemmer, som ønsker at opstille som spidskandidater, tilmelder sig urafstemningen i den eller de storkreds(e) hvor de ønsker at opstille. Ved urafstemningen kan hvert medlem maksimalt stemme på det antal spidskandidater, der skal opstilles i storkredsen, besluttet af Hovedbestyrelsen. Resultatet af urafstemningen bestemmer hvem der inviteres til stormøderne som kandidater. Til stormøderne inviteres det antal spidskandidater der skal vælges plus 2.

Stk. 2. Hvis en kandidat inviteres til stormøder i flere storkredse er det op til kandidaten at vurdere hvor vedkomne ønsker at deltage. Man kan kun deltage som kandidat på ét opstillende stormøde.

Stk. 3. Stormøderne indkaldes af Regionsbestyrelsen i den pågældende storkreds. Alle afdelinger inviteres til at deltage med et antal delegerede, efter samme regler som ved årsmødet (§7 stk 2 og 3). De delegerede får rejserefusion til stormødet. På stormødet præsenteres de kandidater der ønsker at opstille i storkredsen. De delegerede har herefter mulighed for gennem debat med og mellem kandidaterne at bestemme hvem de ønsker at stemme på. Afstemningen på stormødet afgør placeringen på listen.

Valg af øvrige kandidater

Stk. 4. Valg af øvrige kandidater kan ske enten ved stormødet, eller ved et efterfølgende møde i regionen. Regionsbestyrelserne er ansvarlige for at indkalde forslag til kandidater fra lokalafdelingerne samt invitere de kandidater der ikke opnåede at blive inviteret til valget om spidskandidatur, og for at sikre afholdelsen af møderne. Valget af øvrige kandidater skal være gennemført senest 1. september.
Stk. 5. Det er bestyrelsen for regionen, som har pligten til at sikre, at der altid er kandidater i alle opstillingskredse i deres område, og at kandidaterne er prioriteret på partilisten. Forretningsudvalget påser dette og kan i fornødent fald træffe de nødvendige beslutninger.
Stk. 6. Der skal tilstræbes et tæt samarbejde mellem alle Enhedslistens folketingskandidater, også på tværs af storkreds- og regionsgrænser

Begrundelse
Vi stiller dette forslag for at fremme en åben og demokratisk proces med debat i Enhedslisten af hvem vi vil have som kandidater til Folketingsvalg. Der findes forskellige politiske opfattelser af mange spørgsmål i vores parti og det er helt naturligt og i orden, ikke mindst når vores parti vokser og udbreder sig i hele landet. Det er derfor vigtigt at disse forskellige opfattelser kommer åbent frem i en fair diskussion, også når vi vælger kandidater. Vi har også brug for at organisere håndplukning af kandidater fra de grupper vi særligt gerne vi have repræsenteret: arbejdere, kvinder, unge, etniske minoriteter osv. så det ikke er op til hver enkelt at bane sig vej til toppen. Og denne håndplukning sker bedst i lokale miljøer i storkredsene.Her kender man ofte bedre nye kandidatemner med potentiale, som endnu ikke er kendt i medierne og den store Enhedsliste offentlighed.

Urafstemningen på landsplan og efterfølgende prioriteringer og endelig opstilling på Årsmøde fungerede hensigtsmæssigt, da vi var et lille parti. Denne metode hjalp os til at få markante personer med politisk tyngde i partiet stillet op i kampen mod spærregrænsen. Med vores vækst og forsøg på at vinde udbredelse over hele landet og få flere kandidater frem med lokal forankring både geografisk og i forskellige sociale, kulturelle og etniske miljøer, bliver det imidlertid nu mere og mere vigtigt at kandidaterne på en eller anden måde har gjort sig fortjente blandt deres partikammerater til opstilling og er kendt i et område, så det ikke bliver ren medie markedsføring og efterfølgende netværks manøvrer i sidste øjeblik på årsmødet, som afgør hvem det kommer øverst på listen. Dels fordi vi har brug for at fremme en demokratisk og åben proces med diskussion af hvem vi vil have som kandidater, og dels fordi vi har brug for de delegeredes fulde opmærksomhed til dagsordenen på årsmødet, hvilket forstyrres af at de går til og fra for at deltage i diverse ikke altid gennemsigtige gruppe- og netværksmøder for at fremme deres kandidaters placering på den endelige liste.

Der er ikke noget galt i at grupper af partimedlemmer arbejder sammen om at få en bestemt kandidat op på listen, men vi synes at det skal ske mere åbent og med mulighed for debat mellem forskellige synspunkter og personer, som ønsker at blive stillet op. Desuden vurderer vi at lokale møder i storkredsene vil tiltrække større og mere stabil deltagelse, når det bliver kendt at disse møder faktisk får afgørende indflydelse på, hvem der bliver valgt til Folketinget.

Endelig synes vi det vil være hensigtsmæssigt om andre dele af landet end København i højere grad lyser op på Enhedslistens politiske landkort, både når det gælder kandidaternes tilhørsforhold og som de steder, hvor vigtige møder og valg finder sted. Opstillingsmøder i alle storkredse vil skabe sådanne fokuspunkter overalt i landet, hvor Enhedslisten vil markere sig, både indadtil i partiet og i den brede offentlighed.

Indvendinger og justering af forslaget

Et modargument imod at lade møder i hver enkelt storkreds tage endelig stilling til kandidatopstilling har været at krav om personligt fremmøde, især i tyndt befolkede områder, reelt vil betyde at medlemmer i de store byer med kort vej til mødestedet, vil komme til at bestemme alt, samt at tærsklen for hvor stor aktivitet der kræves for at få indflydelse, bliver for høj. Urafstemningen ses som en basisdemokratisk foranstaltning, der sikrer partiet jordforbinelse også blandt medlemmer, der ikke er super aktive og tilgodeser medlemmer med lang vej til mødestedet.

Vi kommer denne kritik i møde på følgende måde:
1) Landsdækkende urafstemning erstattes af lokal vejledende urafstemning organiseret af regionsbestyrelserne. Den endelige opstilling foretages på et opstillingsmøde i storkredsen, hvor der skal være

præsentation af kandidater, gerne til kampvalg, og med efterfølgende debat. Dette sikrer nem indflydelse via elektronisk urafstemning, for alle medlemmer uanset aktivitetsniveau og bopæl, men bibeholder den lokale forankring og muligheden for åben debat om den endelige placering af kandidaterne på listen.

2) Opstillingsmødet i hver enkelt storkreds afholdes som en delegeretkonference for alle partiafdelinger i storkredsen, med antal delegerede til hver afdeling efter størrelse, lige som i dag til Årsmødet. Dette medvirker til at sikre indflydelse for medlemmerne også i tyndt befolkede områder, idet afdelinger med lang afstand til mødestedet, også får mulighed for at sende valgte delegerede til opstillingsmødet, med rejserefusion. Hermed bibeholder vi også den sikring af proportionel repræsentation af alle afdelinger i kandidatvalget, som i dag varetages af de delegerede fra hver afdeling i hele landet, på Årsmødet.

Stillet af Signe Rønnow Mouritzen (Vesterbro), Jørgen Colding-Jensen (Amager Øst), Sara Tschertok (Herlev)

5.7.1 ÆNDRINGSFORSLAG TIL 5.7:

»Konsekvensrettelse af *stormøde* til *storkredsmøde* igennem hele forslaget«
Begrundelse: »Stormøde kan være mange forskellige slags møder og jeg mener at storkredsmøde er en mere præcis beskrivelse af møderne.«

Stillet af Trine Simmel, Valby

5.8 LOKALT VALG AF FOLKETINGSKANDIDATER

Vedtægterne ændres på følgende måde:
I §10. stik. 1, slettes følgende:
»Urafstemningen omhandler spidskandidater i alle storkredse med undtagelse af Bornholm samt et antal suppleantpladser fastlagt af hovedbestyrelsen før tilmelding. Ved urafstemningen kan hvert medlem maksimalt stemme på det antal kandidater, som hovedbestyrelsen har fastlagt, at der skal vælges. Resultatet er vejledende for årsmødets valg af spidskandidater og 1. suppleanter. »

Og erstattes med:
»Urafstemningen omhandler de to øverst placerede kandidater i Københavns storkreds og spidskandidaten i de øvrige storkredse med undtagelse af Bornholm. Ved urafstemningen kan hvert medlem maksimalt stemme på 10 af de opstillede kandidater. Resultatet er vejledende for årsmødets valg af spidskandidater.«
Som konsekvens af dette slettes følgende i stk. 2: »og evt. suppleanter«.

Samtidig slettes hele stk. 4 og erstattes med følgende:
»Stk 4: Samtidig med den landsdækkende urafstemning, afholdes en urafstemning i hver enkelt storkreds om de øvrige folketingskandidater. Alle medlemmer af Enhedslisten kan opstille til såvel den landsdækkende som til den lokale urafstemning. Men kun i en lokal storkreds.

Resultatet af urafstemningerne er vejledende for storkredsens beslutning om kandidatliste.

Efter Årsmødet afholdes delegeretmøde i hver storkreds. Afdelingerne har særskilt valg af delegerede til kredsmøderne og samme antal delegeretpladser som til årsmødet. Regionsbestyrelserne har ansvar for at indkalde til storkredsmøderne. På storkredsmøderne skal der opstilles kandidater i alle opstillingskredse i storkredsen, og de øvrige kandidater, som ikke er valgt på årsmødet, prioriteres på partilisten.

Storkredsene skal tilstræbe en bredt sammensat kandidatliste, f.eks. i ft. til køn, alder, etnicitet, erhvervs og uddannelsesbaggrund.

Den liste som har størst opbakning i storkredsen skal sættes til afstemning på storkredsmødet og opnå mindst 2/3 af stemmerne på mødet. Opnår den ikke det, sendes de to lister der fik størst opbakning på storkredsmødet til urafstemning i storkredsen. Valget skal være gennemført senest 3 måneder efter årsmødet, dog 4 måneder, hvis der er sommerferie i perioden. »

Begrundelse
I flere år har der været debat om måden der vælges folketingskandidater på. En række afdelinger har på flere årsmøder rejst forslag om en styrkelse af den lokale indflydelse om direkte lokale valg af folketingskandidater med valgchancer.

Debatten handler grundlæggende om tillid, demokrati og udvikling af lokale de partiorganisationer.

Tillid:
Om vi som parti har tillid til, at partiets medlemmer lokalt kan varetage valg af folketingskandidater med valgchancer. Eller om der skal være et årsmøde der træffer sådanne beslutninger.

Demokrati:
At man som medlem af Enhedslisten skal have så megen indflydelse på centrale beslutninger i partiet som muligt.

Derfor er det vigtigt at man som medlem – uanset hvor man bor, kan være med til at beslutte hvem der stilles op med de største valgchancer for Enhedslisten.

Samtidig er det vigtigt at man som medlem i et lokalområde, kan være med til at beslutte, hvem man vil stille op, som man mener kan udføre opgaven som kandidat og måske valgt på bedste måde i netop dette lokalområde

I stedet for at opleve at en kandidat med valgchancer »trækkes ned over hovedet på et lokalområde«

Udvikling:
At udvikle og styrke partiets lokale organisationer.

Hvis de vigtigste beslutninger – herunder valg af folketingskandidater med valgchancer kun foretages centralt, så udvikles lokale organiseringer dårligere, og medlemmernes opmærksomhed rettes i stor grad mod det centrale niveau.

Med dette forslag vil de 10 øverste spidskandidater (en fra hver af de 9 kredse og nr. 2 i kbh.) blive valgt på årsmødet som vi plejer. Derefter vil de øvrige kandidater blive valgt i de enkelte kredse for sig, med tilhørende urafstemning og procedure der svarer til metoden på årsmødet.

Forslaget bygger på den grundlæggende opfattelse, at Enhedslistens lokale partiorganisationer er fuldt i stand til at vurdere hvilke kandidater der skal opstilles lokalt – på baggrund af lokale urafstemninger og delegreretmøder.

Stillet af Allan Ahmad, Blågård, Stine Rahbek Pedersen, Ballerup, Ingelise Bech-Hansen, Odense, Margit Kjeldgaard, Helsingør, Maja Albrechtsen, Århus, Mikkel Warming, Sydhavnen

5.9 FORSLAG: LOKALT VALG AF FOLKETINGSKANDIDATER MED SIKRING AF FAIR KØNSFORDELING

Med dette forslag vil de 10 øverste spidskandidater (en fra hver af de 9 kredse og nr. 2 i kbh.) blive valgt på årsmødet som vi plejer. Derefter vil de øvrige kandidater blive valgt i de enkelte kredse for sig, med tilhørende urafstemning og procedure der svarer til metoden på årsmødet. Samtidig forpligtes kredsene til at den 2'er de vælger ikke må have samme køn som den 1'er årsmødet har valgt for kredsen, hvorved det sikres at den samlede liste får en rimelig kønsfordeling.

Vedtægterne ændres på følgende måde:
I §10. stik. 1, slettes følgende:
»Urafstemningen omhandler spidskandidater i alle storkredse med undtagelse af Bornholm samt et antal suppleantpladser fastlagt af hovedbestyrelsen før tilmelding. Ved urafstemningen kan hvert medlem maksimalt stemme på det antal kandidater, som hovedbestyrelsen har fastlagt, at der skal vælges. Resultatet er vejledende for årsmødets valg af spidskandidater og 1. suppleanter. »

Og erstattes med:
»Urafstemningen omhandler de to øverst placerede kandidater i Københavns storkreds og spidskandidaten i de øvrige storkredse med undtagelse af Bornholm. Ved urafstemningen kan hvert medlem maksimalt stemme på 10 af de opstillede kandidater. Resultatet er vejledende for årsmødets valg af spidskandidater.«
Som konsekvens af dette slettes følgende i stk. 2: »og evt. suppleanter«.

Samtidig slettes hele stk. 4 og erstattes med følgende:
»Stk. 4. Efter hvert årsmøde hvor der er blevet valgt spidskandidater, afholdes urafstemning om øvrige folketingskandidater i de enkelte storkredse for sig. Alle medlemmer af Enhedslisten kan opstille til urafstemningen i en hvilken som helst storkreds, men ikke i flere storkredse i det samme år. Resultatet af urafstemningerne er vejledende for storkredsenes beslutning om kandidatliste. Efter urafstemningen afholdes delegeretmøde i hver kreds. Afdelingerne har særskilt valg af delegerede til kredsmøderne og samme antal delegeretpladser som til årsmødet. Regionsbestyrelserne har ansvar for at indkalde til kredsmøderne. På kredsmøderne skal der opstilles kandidater i alle opstillingskredse i storkredsen, og de øvrige kandidater, som ikke er valgt på årsmødet, prioriteres på partilisten. I de storkredse hvor årsmødet vælger én kandidat, er storkredsene forpligtet til at vedtage en liste, hvor den øverst placerede af de øvrige kandidater i storkredsen, ikke har samme køn som den årsmødevalgte spidskandidat i storkredsen. Den liste som har størst opbakning i kredsen skal sættes til afstemning på kredsmødet og opnå mindst 2/3 af stemmerne på mødet. Opnår den ikke det, sendes de to lister der fik størst opbakning på kredsmødet til urafstemning i kredsen. Valget skal være gennemført senest 1. september.«

Begrundelse
Vi er enige i at de øverste spidskandidater skal vælges på årsmødet. Det betyder at alle medlemmer kan få indflydelse på valget af spidskandidater – også hvis vi på et tidspunkt går tilbage og ikke længere får mandater i alle kredse (bortset fra Bornholm).

På den anden side mener vi ikke at metoden med valg på årsmøde kan holde til et ubegrænset antal pladser. Får vi 15, 20, 30 – måske en dag 40 – mandater, giver det ikke mening at holde fast i at alle spidskandidater vælges på årsmødet. Medlemmer i den ene ende af landet kender ikke nødvendigvis de lokale aktive i den anden ende af landet og systemet vil favorisere kandidater fra store byer som har et stort netværk. Derfor skal vi udvikle en metode til at vælge kandidater lokalt – også til pladser der har rimelige chancer for at give valg.

Lokalt valg af kandidater gør det dog svært at lave en samlet koordinering af andre hensyn, herunder hensynet til en fair kønsfordeling. Desværre har Enhedslistens fremgang – både ved folketingsvalg og ved kommunalvalg – betydet at andelen af kvinder i de parlamentariske forsamlinger er gået tilbage. Også på dette punkt har vi altså en opgave vi skal løse. Dette forslag kombinerer derfor hensynet til at vælge flere kandidater lokalt, med en sikring af en fair kønsfordeling på den samlede liste.

Stillet af: Per Clausen (Aalborg), Astrid Vang Hansen (Aalborg), Khadra Farah (Aalborg), Shilan Sadek (Aalborg), Vibeke Syppli Enrum (Faaborg-Midtfyn), Laura Kofod (Bornholm), Ida Skov (Frederikshavn), Ulf V. Olsen (Odense), Reza Javid (Odense), Ingelise Bech Hansen (Odense), Mathias Jæger (Odense), Rune Popp (Århus Vest), Lars Mogensen (Esbjerg), Martin Mørch (Skive), Berit Raldin (Thy-Mors), Tina Vejby (Halsnæs), Steen Andersen (Brøndby), Søren Andersen (Aalborg), Flemming Gade (Aalborg), John Ørtoft (Aalborg), Svend Elming (Aalborg), Torben Skovgaard (Aalborg), Susanne Flydtkjær (Aalborg), Kim Pors (Aalborg), Nick Groth (Aalborg), Poul Erik Pedersen (Aalborg), Ezra Lundtoft Thomsen (Aalborg), Susanne Sørensen (Aalborg), Marianne Thorius Ruskjær (Odense), Iben Kvist (Odense), Allan Krautwald (Svendborg), Freddy Jensen (Århus Vest), Hans Jørgen Vad (Århus Vest), Jan Hoby (Østerbro), Søren Rasmussen (Helsingør), Helena Jørgensen (Helsingør), Magnus Westergaard (Rødovre), Aage Olsen (Frederikshavn), Kirsten Lundgaard (Faaborg), Alvin Mosegaard Jensen (Faaborg)

5.10 HB'S FORSLAG TIL VEDTÆGTSÆNDRING AF §10 FOLKETINGSKANDIDATER, SÅ DEN LYDER:

§10. FOLKETINGSKANDIDATER

Stk. 1. Enhedslistens folketingskandidater skal være medlemmer af Enhedslisten. Forud for årsmødet efter et ft-valg og herefter hvert 2. år afholdes en urafstemning om valg af spidskandidater til Folketinget. Medlemmer, som ønsker at opstille som spidskandidater, tilmelder sig urafstemningen. Urafstemningen omhandler spidskandidater i alle storkredse med undtagelse af Bornholm samt en antal suppleringskandidater fastlagt af hovedbestyrelsen før tilmelding. Ved urafstemningen kan hvert medlem maksimalt stemme på det antal kandidater, som hovedbestyrelsen har fastlagt, at der skal vælges. Resultatet er vejledende for årsmødets valg af spidskandidater.

Stk. 2. HB tager initiativ til at der forud for årsmødet nedsættes et kandidatudvalg. HB vælger selv to repræsentanter, der ikke har stemmeret. Regionsbestyrelserne er ansvarlige for, at hver af de 10 storkredse afholder et møde for de delegerede til årsmødet forud for årsmødet. På dette delegeretmøde vælges der af og blandt de delegerede til årsmødet en repræsentant til kandidatudvalget. Storkredsen giver samtidig mandat til sin repræsentant vedrørende storkredsens ønske til sammensætning af den samlede kandidatliste. Kandidatudvalget samles og udarbejder forud for årsmødet et forslag til kandidatliste. Ved udarbejdelsen af kandidatlisten skal mindst halvdelen af pladserne besættes af kvinder og der bestræbes en bred sammensætning af spidskandidat-listen fx ift køn, geografisk spredning, lokal forankring, etnisk- og uddannelsesmæssig baggrund. Mindretal og andre kan stille alternative forslag. Valget af spidskandidater sker som et valg mellem de foreslåede hele lister (med storkredse og de dertil foreslåede kandidatnavne og evt. suppleanter). Der stemmes i et antal runder, hvor den liste der får færrest stemmer i hver runde udgår. Den endelige kandidatliste skal vedtages med 2/3 af stemmerne, og opnår en af listerne allerede dette før sidste afstemningsrunde, er denne vedtaget og endelig. Opnår ingen af listerne 2/3 af stemmerne i løbet af afstemningsrunderne, skal dirigenterne afslutningsvist spørge forsamlingen, om listen med størst opbakning også kan opnå 2/3 af stemmerne. Såfremt dette sker, er listen vedtaget og endelig. Sker det ikke afholdes der urafstemning blandt medlemmerne om de to kandidatlister med størst opbakning.

Stk. 4. Øvrige folketingskandidater vælges regionalt, men for hver storkreds for sig. Regionsbestyrelserne er ansvarlige for at indkalde forslag til kandidater fra lokalafdelingerne og for at sikre afholdelsen af urafstemning blandt de opstillede kandidater, således at pladserne blandt de øvrige kandidater placeres som et selvstændigt valg. Valget af øvrige kandidater gennemføres på tilsvarende måde som årsmødedelen dvs samlede hele lister, der skal have 2/3 flertal, hvis der ikke skal være urafstemning i storkredsen. Valget skal være gennemført senest. 4 måneder efter årsmødet. Det er bestyrelsen for regionen, som har pligten til at sikre, at der altid er kandidater i alle opstillingskredse i deres region, og at kandidaterne er prioriteret på partilisten. Forretningsudvalget påser dette og kan i fornødent fald træffe de nødvendige beslutninger.

Stk. 5. Der skal tilstræbes et tæt samarbejde mellem alle Enhedslistens folketingskandidater, også på tværs af storkreds- og regionsgrænser

Stillet af: Hovedbestyrelsen

5.11 LIGESTILLING AF ROTATIONSREGEL

Dette forslag betyder at rotationsperioden for folketingsmedlemmer bliver maksimalt lige under 11 år, i stedet for de nuværende max. 12 år. Dermed kommer vi tættere på en ligestilling mellem folketingsmedlemmerne og de andre som er omfattet af vores rotationsregler (borgmestre, rådmænd, medlemmer af EU-parlamentet, ansatte osv.) som alle har rotationsperioder på mellem 8 og 10 år.
I vedtægterne ændres:
I paragraf 18, stk. 3 slettes: »opstille til urafstemningen ved årsmødet« og erstattes af »opstilles til folketingsvalg«, således at sætningen lyder:
»Stk. 3. Medlemmer af folketinget kan ikke opstilles til folketingsvalg efter deres syvende år i Folketinget.«

På samme måde slettes i stk. 5 »opstille til urafstemningen ved årsmødet« og erstattes af »opstilles til EU-parlamentsvalget«.

Begrundelse
Der er to årsager til at stille dette forslag. Den ene er at hovedbestyrelsen har stillet forslag om at vi vælger folketingskandidater hvert andet år, i stedet for hvert år. Hvis dette vedtages, risikerer det at udvande vores rotationsregel, hvis vi ikke tager højde for det i vedtægterne.

Den anden årsag er at de nuværende vedtægter betyder at folketingsmedlemmer kan blive på posten i op til 12 år, mens vores andre rotationsregler ligger på enten 8 år (borgmestre og rådmænd) eller 10 år (ansatte, medlemmer af EU-parlamentet og folk med kombinationer af forskellige hverv). For HB-medlemmer er perioden helt nede på 7 år. Med dette forslag vil folketingsmedlemmer kunne sidde på posten i maksimalt lige under 11 år i træk, mens den normale periode vil ligge et sted mellem 8 og 10 år (afhængig af hvornår valgene falder). Det harmonerer bedre med vores øvrige rotationsregler. Med dette forslag kommer vi således tættere på en ligestilling mellem de forskellige medlemmer der er omfattet af vores rotationsregler.

Stillet af Astrid Vang Hansen (Aalborg), Ingrid Beijk (Østerbro)

5.12 TIL §19 ANG. INDTÆGT

I §19 stk 1, 2 og 3 indsættes efter paranteserne:
»Ved indtægt forstås både vederlaget og andre personlige indtægter i forbindelse med hvervet.«

Begrundelse
Forslaget garanterer, at ingen professionel politiker tjener mere, end den i partiet aftale - og offentligt fremførte - mindsteløn. Udgifter vil stadig blive fuldt dækket. Min oplevelse er, at dette er den fortolkning af vores vedtægter, som de fleste af vores støtter har og også den vi præsenterer på hjemmesiden, det står klart med dette forslag.

Dette er særligt vigtigt fordi vi stiller op til EU-parlamentet. Her udbetales 'dagpenge' på 306€ om dagen. Denne udbetaling skal ses ud over rejser, som dækkes af EU, og udover dokumenterbare personlige udgifter op til 4416€ om måneden. Ingen af disse tillæg er skattepligtige. Ingen af disse tillæg har at gøre med de såkaldte 'Blyantspenge', der er til sekretariatsdrift.

Hovedbestyrelsen lovede sidste år at man ville forholde sig samlet til spørgsmålet, herunder præsentere en løsning på dette spørgsmål om EU parlamentarikernes absurde tillæg. Det er ikke sket og derfor stiller jeg forslaget.

Da alle kammerater skal stilles ens, er forslaget formuleret så det også dækker skattefri tillæg for øvrige kammerater i Enhedslisten og dermed opretholder princippet om enhedsløn, der garanterer at vores valgte kammerater bevarer forbindelsen til baglandet.

Jeg vil anbefale alle delegerede kammerater til selv at læse op på spørgsmålet om aflønning.

Det fulde overblik er her: http://www.eu.dk/da/spoergsmaal-og-svar-folder/hvad-tjener-et-medlem-af-europa-parlamentet
Og her: http://www.ft.dk/da/medlemmer/medlemmernes-vilkaar#E29E1237E3E540CE8BE676F62762D619

Stillet af Peter Saxtrup Nielsen, Enhedslisten-Aarhus Vest
Regnegruppens kommentar: Forslaget vil give flere indtægter til Enhedslisten, størrelsen heraf er dog uklar. Indgår i HB's prioritering.

5.13 HB FORESLÅR FØLGENDE VEDTÆGTSÆNDRING:

§ 19, stk. 5 opdeles i to, så den sidste del bliver til et nyt stykke 6 (og det eksisterende stk. 6 bliver så stk. 7), der kommer til at lyde således:

»Der betales 1/3 af bruttobeløbet i partiskat af indtægter fra andre hverv (domsmænd, valgtilforordnede, råd, nævn, bestyrelser, mv.), hvortil Enhedslisten udpeger repræsentanter. Der kan i særlige tilfælde godkendes en reduktion i partiskatten. Partiskatten tilfalder den organisation i partiet, der har udpeget den pågældende. De samlede indtægter fra denne type hverv, må dog ikke overstige partilønnen. Fuldtidspolitikere der udpeges til andre lønnede hverv, betaler således hele honoraret for de yderligere hverv i partiskat.
Regnegruppens kommentar: Ingen økonomiske konsekvenser.

5.14 NY PARAGRAF 21: DELTAGELSE OG STEMMEAFGIVELSE TIL MØDER I ENHEDSLISTEN KAN ENTEN SKE VED FYSISK FREMMØDE ELLER GENNEM EN ELEKTRONISK KOMMUNIKATIONSKANAL.

Begrundelse
At være forhindret i at møde fysisk frem - fx på grund af sygdom, handicap eller børnepasning - skal ikke ekskludere partiets medlemmer fra at deltage i den demokratiske proces. Derfor skal det fremover være muligt at deltage via for eksempel en Skype-forbindelse. Vi ved at det oftest er folk med handicap, langtidssyge, enlige forsørgere og folk med skiftende arbejdstider der har svært ved at deltage i partiets aktiviteter, grupper vi rigtigt gerne vil knytte tættere på partiets arbejde.

Stillet af Charlotte Lund, Vesterbro, Daniel Panduro, Frederiksberg

5.15 HB FORESLÅR FØLGENDE VEDTÆGTSÆNDRING:

Nuværende §22. VEDTÆGTSNÆVN
Stk. 1. Årsmødet vælger et vedtægtsnævn på 3 personer, som arbejder efter en særlig forretningsorden, som udarbejdes af vedtægtsnævnet. En sådan forretningsorden fastlægger de nærmere retningslinjer vedrørende tidsfrister og andre formalia vedrørende vedtægtsnævnets arbejde.

Stk. 2. Fuldtidsrepræsentanter, hovedbestyrelsesmedlemmer og ansatte kan ikke vælges til vedtægtsnævnet.

Stk. 3. Vedtægtsnævnet er ansvarlig for fortolkning af vedtægterne. Medlemmer, HB, afdelinger og udvalg kan indbringe tvivlsspørgsmål for vedtægtsnævnet, der også kan tage sager op af egen drift. Henvendelser til vedtægtsnævnet skal være skriftlige med en tydelig afsender og en klar begrundelse. Vedtægtsnævnets afgørelse er bindende mellem årsmøderne. Vedtægtsnævnet fremlægger en skriftlig beretning til årsmøder.

Forslag:
Ny stk 2:
Vedtægtsnævnet vælges som en samlet liste af årsmødet, der vedtages ved almindeligt flertal. Er der flere end tre opstillede kandidater, stemmes der om samlede lister.

Man skal være medlem for at opstille til vedtægtsnævnet. Fuldtidsrepræsentanter, hovedbestyrelsesmedlemmer og ansatte kan ikke vælges til vedtægtsnævnet.

6. RESULTAT AF VEJLEDENDE URAFSTEMNING OM SPIDSKANDIDATER TIL FOLKETINGET

Urafstemningen er gennemført elektronisk i april måned. 4467 medlemmer deltog, hvilket svarer til 49 % af medlemmerne på det tidspunkt. Årsmødet vedtager den endelig kandidatliste efter forslag fra kandidatudvalget.

På hjemmesiden kan man se delresultater for storkredse og afdelinger.

Nr.	Navn	Stemmer
1	Rune Lund, Nørrebro Park	2.003
2	Rosa Lund, Blågård	1.983
3	Søren Søndergaard, Gladsaxe	1.888
4	Eva Flyvholm, Sorø	1.809
5	Victoria Ninosca Risbjerg Velásquez, Vesterbro	1.403
6	Jette Gottlieb, Christianshavn	1.284
7	Jakob Sølvhøj, Herlev	1.283
8	Mai Villadsen, Nordvest	1.143
9	Peder Hvelplund, Hjørring	1.101
10	Søren Egge Rasmussen, Århus Øst	1.100
11	Ibrahim Benli, Herlev	992
12	Anne Hegelund, Århus Vest	983
13	Rasmus Vestergaard Madsen, Århus Nord	916
14	Astrid Vang Hansen, Aalborg	914
15	Ditte Marie Thejsen, Odder	880
16	Maria Temponeras, Skanderborg	847
17	Jesper Kiel, Svendborg	835
18	Maja Albrechtsen, Århus Nord	826
19	Jonathan Simmel, Nordvest	822
20	Eva Milsted Enoksen, Christianshavn	739
21	Susanne Flydtkjær, Aalborg	737
22	Sinem Demir, Nordvest	717
23	Jakob Nerup, Frederiksberg	702
24	Mathilde Vinther, Indre Nørrebro	660
25	Anja Radeka, Vesterbro	645
26	Anna Berg, Nørrebro Park	641
27	Tobias Clausen, Blågård	612
28	Louis Jacobsen, Blågård	575
29	Bruno Jerup, Næstved	556
29	Tamara Aroch Rønbach, Nordvest	556
31	Reza Javid, Odense	552
32	Fatih Baran, Brøndby	545
33	Helge Bo Jensen, Albertslund	521
34	Mehmet Zeki Dogru, Greve-Solrød	518
35	Helle Nielsen, Randers	509
36	Øjvind Vilsholm, Furesø	500
37	Hans Jørgen Vad, Århus Vest	481
38	Sarah Nørris, Esbjerg	479
39	Jon Burgwald, Vesterbro	476
40	Allan Krautwald, Svendborg	455
41	Jakob Lindell Ruggaard, Brønshøj-Husum	451
42	Pernille Grumme, Tårnby-Dragør	450
42	Jean Thierry, Nordvest	450
44	Torsten Ringgaard, Mariager Fjord	422
45	Margit Kjeldgaard, Helsingør	398
46	Janne Toft-Lind, Slagelse	307
47	Mathias Jæger Madsen, Odense	289
48	David Rønne, Østerbro	283
49	Martin Schmidt Konradsen, Odense	226
50	Mads Kofoed, Holbæk	212
51	Mikkel Skovgaard Hansen, Indre By	173
52	Emil Ulrik Andersen, Østerbro	169
53	Ole Wedel-Brandt, Ishøj	124

Hovedbestyrelsen foreslår at vi arbejder ud fra denne fordeling af kredse. Den er opdateret efter valgresultatet.

1	København 1
2	Sjælland 1
3	Østjylland 1
4	Københavns omegn 1
5	København 2
6 - 7	Fyn 1 og Nordjylland 1
8	Nordsjælland
9 - 11	Sydjylland 1, København 3 og Vestjylland
12 - 14	Sjælland 2, København 4 og Østjylland 2
15	Fyn 2
16	Østjylland 3
17	Sydjylland 2
18	Sjælland 3
19 - 20	Københavns omegn 2 og Nordjylland 2

7. OPSTILLINGER

7.1 OPSTILLEDE TIL HOVEDBESTYRELSEN

Her kan du læse om de opstillede til hovedbestyrelsen. Alle kandidater er noteret med afdeling, køn, alder, uddannelse, beskæftigelse og fagforening. Under hver kandidat finder du vedkommendes e-mail, såfremt du har spørgsmål eller behov for uddybning. Hovedbestyrelsen vælges på årsmødet af de delegerede. Der skal vælges 25 til hovedbestyrelsen og op til 10 suppleanter. Der er kønskvotering til hovedbestyrelsen og der må højst vælges 5 ansatte eller fuldtidspolitikere. De er derfor markeret med et (A)

1. Anne Hegelund
2. Astrid Vang Hansen
3. Frederikke Hellemann (A)
4. Grethe Fyrstenberg Laursen
5. Janne Toft-Lind
6. Khadra Farah
7. Laura Kofod
8. Lene Dalsgaard
9. Line Barfod
10. Lone Degn
11. Louise Bilde Hvelplund
12. Mai Villadsen (A)
13. Maja Albrechtsen
14. Marianne Frederik
15. Marie Lassen
16. Pernille Grumme
17. Sinem Demir
18. Trine Henriksen
19. Trine Simmel
20. Vibeke Syppli Enrum
21. Allan Ahmad
22. Allan Krautwald
23. Anders Olesen (A)
24. Benny Dall
25. Bruno Jerup
26. Claus Højsgaard
27. David Rønne
28. Esben Bøgh Sørensen
29. Finn Sørensen
30. Hans Jørgen Vad
31. Jakob Borgensgård
32. Jakob Nerup (A)
33. Jean Thierry
34. Jonas Paludan
35. Lasse Olsen (A)
36. Louis Jacobsen
37. Michael Neumann
38. Michael Voss
39. Mikael Hertoft
40. Morten Riis (A)
41. Peder Hvelplund (A)
42. Pelle Dragsted
43. Rasmus Vestergaard Madsen
44. Stig Larsen

ANNE HEGELUND

Århus Vest, Kvinde, 30 år

Uddannet Socialrådgiver, arbejdsløs,
Dansk Socialrådgiverforening

Jeg genopstiller til hovedbestyrelsen for at rykke partiet til venstre. Jeg tror på, at vores idéer om, hvordan samfundet kan skrues helt anderledes og mere retfærdigt sammen, kan skabe håb og bevægelse. Vi skal stå i skarp kontrast til den kulsorte, inhumane og usolidariske politik. Også når socialdemokraterne fører den videre, kalder den nødvendig og fortsætter knæfaldet for EU's økonomiske spændetrøje og DF's skamløse racisme.

Vi skal stå fast på vores principper og insistere på, at alle mennesker skal behandles med respekt og har ret til et værdigt liv, også flygtninge og arbejdsløse, som næsten alle andre partier konkurrerer om at behandle værst. Vi kan ikke stole på socialdemokraterne. De skal presses hårdt. Hvis de skal rykke sig på grøn omstilling, rød omfordeling, klimaretfærdighed og velfærdsløft.

Vi skal kæde de røde og grønne kampe sammen - også med de feministiske og antiracistiske. Vi skal lære af den internationale kvindebevægelses strejker og trække på SUF's erfaringer med klimaaktivisme. Og jeg vil knokle for at vi får en intersektionel feministisk praksis i vores eget parti og forsvare det selvorganiserede ungdomsarbejde i SUF. Jeg er klimaaktivist og aktiv i min fagforening, har været SUF'er og fredsvagt i Palæstina, lavet studiepolitik, og hjulpet folk på flugt gennem Danmark. Det er nu vi skal til at handle som bevægelsernes parti, ikke kun kalde os det. For vi skal ikke bare have flere stemmer. Vi skal have folk med i kampen!

anne.hegelund@enhedslisten.dk

ASTRID VANG HANSEN

Aalborg, kvinde 32 år

Bachelor i geografi, pt. arbejdsløs, HK

Enhedslistens opgave er at gøre dét muligt i morgen, som ikke er muligt i dag. Derfor skal vi:

1) Arbejde målrettet på at rykke magt i samfundet væk fra pengemænd og markedskræfter og over til demokratiske forsamlinger.
2) Styrke og udvikle arbejderbevægelsen, klimabevægelsen og andre sociale bevægelser, bl.a. ved at udvikle vores faglige- og bevægelsesnetværk i partiet.
3) Fremlægge reelle løsninger på problemerne i vores samfund. Klima- og miljøkatastrofen kan ikke afværges indenfor kapitalismen, og justeringer af velfærdsstaten kan ikke gøre op med udbytning og ulighed. Reelle løsninger kræver, at vi gør op med vækst, og at vi overgår til en demokratisk styret økonomi.
4) Bevare og forbedre vores medlemsdemokrati, baseret på afdelinger og aktive medlemmer. Den politiske og organisatoriske retning for vores parti skal sættes på baggrund af medlemmernes erfaringer og diskussioner.
5) Udvikle vores internationale samarbejde med socialistiske partier og progressive bevægelser i andre lande. Internationale udfordringer skal bevares med international organisering af arbejderklassen.

Som medlem af Enhedslisten og SUF siden 2005, har jeg været aktiv i bevægelser for velfærd, feminisme, fred, EU-modstand, grøn omstilling, flygtningesolidaritet og meget mere. For nyligt var jeg med til at tage initiativ til den antiracistiske »byg bro«-manifestation, der startede i Aalborg og spredte sig til andre byer. Den slags lokale initiativer kan og skal Enhedslisten blive endnu bedre til at tage.

astridvanghansen@gmail.com

FREDERIKKE HELLEMANN

Østerbro, kvinde, 28 år

Cand.scient.pol, Klima- og miljørådgiver
i EU-parlamentet, DJØF

Oven på to valgkampe står Enhedslisten nu med nye muligheder – både nationalt og internationalt. For første gang i årevis har vi muligheden for at skabe bedre forhold for mennesker, klimaet og naturen fremfor alene at bekæmpe forringelser. Det pres, som de grønne bevægelser har formået at skabe, vidner om en bredt forankret vilje til at sikre den livsnødvendige grønne omstilling. Og Klimaplanen viser tydeligt, at Enhedslisten er partiet med de konkrete og socialt retfærdige løsninger. Det er et stærkt udgangspunkt for at sikre klimahandling fra den nye regering.

Enhedslistens første plads i EU-parlamentet skal bruges på at kæmpe for at gøre en kommende klimalov ægte grøn, for at beskytte den danske model og gribe ind over for ublu skattespekulation. Men pladsen i EP giver også Enhedslisten mulighed for at spille en nøglerolle på en europæisk venstrefløj i forandring. Dét perspektiv vil jeg bringe med mig fra Bruxelles til HB.

Vi står desværre også med nogle af de samme udfordringer. Mange har desværre stadig svært ved at finde plads i fællesskabet. Og aktiviteterne bæres ofte af de samme hænder. Folk melder sig ind i Enhedslisten, fordi de ønsker at ændre verden. Nogle med kontingentkroner, men rigtig mange med deres viden, kompetencer og holdninger. Det skal vi give dem større rum til. Det kræver, at vi tør åbne partiet op for flere måder at være aktiv og flere måder at yde indflydelse og dermed inddrage langt flere, af dem, som har valgt at være en del af vores fællesskab.

frederikkehellemann@gmail.com

GRETHE FYRSTENBERG LAURSEN

Horsens-Hedensted, kvinde, 63 år

Fysioterapeut, Handicap og Psykiatri,
Danske Fysioterapeuter

Jeg opstiller til HB for at være med til at arbejde for flere socialister og en styrket venstrefløj i hele landet. Der er brug for en større opmærksomhed på det socialistiske udkants Danmarks udfordringer og hvordan de udfordringer løses. Det er vigtigt at små afdelinger og afdelinger uden for de fire hovedbyer bliver repræsenteret i HB. Der skal arbejdes på at styrke afdelingerne, få engageret flere i afdelingsarbejde og bevægelsesarbejde. Der er brug for at støtte særligt op om afdelinger i områder med få medlemmer og engagerede socialister samt 0-1 byrådsmandater. Jeg forestiller mig, at netværk og samarbejde mellem de små afdelinger kan faciliteres en del mere af HB og Landskontorets ansatte. Måske skal der udover en kammeratlig opbakning en økonomisk indsprøjtning til, så de »fattige«afdelinger har mulighed for at vokse via flere aktiviteter og lokaler, at kunne samles i og arbejde udfra.

Jeg er 63 år og gammelsocialist. Har 5 børn i alderen 19-36 år. Arbejder som fysioterapeut i Handicap og psykiatri. Tidl. TR og p.t. AMR. Mine interesseområder udover at styrke afdelinger i udkanten er lighed i muligheder for et godt liv, fællesskaber der skruer ned for materialismen, kvindefrigørelse og en grøn fremtid. Er i afdelingsbestyrelsen, i baggrundsgruppen kommunalt og regionalt. 1. suppleant til Horsens byråd, hvor jeg har vikarieret 3 mdr. i 2019 i fire udvalg

fyrstenberg@msn.com

JANNE TOFT-LIND

Ballerup, kvinde, 48 år

Engelsk lærer, ledig, ingen fagforening

Jeg blev 18 i 1989 og har ALDRIG stemt andet end Enhedslisten –Jeg har siddet i lokalbestyrelser og regionsbestyrelser gennem tiden (er pt kun medlem af bestyrelsen i Rød fond) og så har jeg været politisk aktivist så langt tilbage jeg kan huske. Besat huse, kæmpet mod krige og kapitalister for fremtiden, for fristad og for ungdomshus.. jeg har besat integrationsministeriet og deltaget i både store og små demoer og happenings i det ganske Danske land gennem mange år.

Sammen med Lizette Lassen har jeg bl.a stået for afholdelsen af minoriteternes grundlovsdag igennem mange mange år.

Jeg er aktiv både i Næstehjælperne og Jobcentrets ofre

Kan i huske hende og der gennem hele valgkampen boede i campingvogn på torvet i Slagelse - Det var mig...

(Fra 1 maj til 5 Juni, hver dag nyt tema...)

Mærkesager:

- Socialpolitik og beskæftigelse
- Ytringsfrihed under ansvar
- Ret til forskellighed
- Omfokusering fra integration til inklusion
- Vegansk alternativ i alle stats regions og kommunaltdrevne køkkener (- reelt frit valg)
- Flere aktioner og demonstrationer -Vi kan ikke ties ihjel!

Toftlind@gmail.com

LAURA KOFOD

Bornholm, kvinde, 30 år

Statskundskab, Politisk konsulent i Rådet for Socialt Udsatte, DJØF

Efter sidste omgang med en socialdemokratisk regering var vi rigtigt mange, der stod meget demotiverede tilbage, for hvordan skulle det nogensinde blive bedre? Det må ikke ske igen, og det har Enhedslisten en vigtig rolle i at forhindre.

Vi skal bidrage med store visioner og konkrete ideer, der kan give folk mod og styrke, til at engagere sig i kampen for et bedre samfund. Det kræver politik, der klart og utvetydigt præsenterer et socialistisk alternativ og siger fra over for de neoliberale og racistiske dagsordener, som regeringsskifte eller ej, stadig dominerer – både i Danmark og i verden. Og det kræver, at vi organiserer vores parti, vores afdelinger og alle vores medlemmer til at være en aktiv del af kampen. Vi skal blive et stærkere parti, der også skaber opbakning og kræver forandring i landområder, samtidig med at udnytter vores styrkepositioner i de store byer til at mobilisere protestbevægelser, der hvor vi er mange.

Det sidste år har jeg fuldt hovedbestyrelsens arbejde som suppleant. Tidligere har jeg brugt rigtigt meget tid på københavnsk politik i studenterbevægelsen og i Enhedslisten. Nu bor jeg i Rønne på skønne Bornholm, hvor jeg aktiv i min lokalafdeling. Derudover er jeg en del af bestyrelsen for Solidaritet.dk, hvor vi har ambitioner om at samle en bred socialistisk offentlighed, og være et sted hvor venstrefløjen kan mobilisere og blive klogere.

laurakofod12@gmail.com

KHADRA FARAH

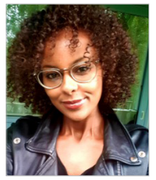

Amager Vest, kvinde, 37 år

Socialpædagog, Familiekonsulent, Bupl

Jeg genopstiller hermed til HB, da jeg fortsæt gerne vil bidrage og arbejde for at rykke enhedslisten mere til venstre. Jeg tror på, at vores samfund kan rumme meget mere retfærdighed og solidaritet. Så vi sammen kan skabe en verden, hvor vi bygger bro, og ikke er opdelt i 'dem og os'. Jeg har derfor i den seneste periode af mit medlemskab af Enhedslistens hovedbestyrelse, blandt andet, kæmpet for antiracisme, solidaritet samt feminisme.

Jeg er øko-feminist og revolutionær socialist. Jeg vil arbejde for en progressiv feministisk og antiracistisk retning, da jeg brænder for et meget mere ligeligt og mangfoldigt Danmark.

Jeg har har somalisk baggrund og har været aktiv i både i integrationsrådet, fagbevægelsen og Enhedslistens antiracistiske udvalg. Sidstnævnte har jeg startet og jeg er kontaktperson for. Ydermere er det meget vigtig for mig, at vi i Enhedslisten, samt i Danmark, ikke går på kompromis med vores vigtigste værdier, såsom at mennesker på flugt altid skal kunne finde ly i Danmark, at samfundet skal vise tillid til syge og arbejdsløse og at alle mennesker har ret til at bestemme over deres egen krop.

Khadra375@hotmail.com

LENE DALSGAARD

Aabenraa, kvinde, 35 år

Socialrådgiver, børn og familie, FTF-a

Jeg arbejder til dagligt med udsatte børn og deres familier. Jeg er derfor meget optaget af, at sikre børn en god og tryg opvækst, hvor der er mulighed for udvikling. Jeg kan desværre se, at vi mister nogle familier fordi de økonomisk ikke har ressourcer eller mangler den rigtig støtte i forhold til børnene. Det er ikke i orden, at børn i Danmark vokser op i fattigdom. Jeg ser desværre også udsatte borgere, der bliver tabt i systemet enten fordi, de ikke modtager den rette hjælp eller fordi de ikke nødvendigvis passer ind i vores systemer. Det er ofte personer med psykiskelidelser, der kommer til at stå på kanten af vores samfund. Vi skal kunne rumme alle i vores samfund. Jeg er optaget af, at passe på vores klima, miljø og natur. For eksempel, er transportsektoren en kæmpe faktor i Sønderjylland, og uncegtelig forurener det enormt med den store lastbil-park, der er i Padborg, men også den store mængde lastbiler, der krydser grænsen. Der er forskellige problemstillinger forbundet med lasbiltrafikken, men der må kunne gøre noget i forhold til at mindske godsfragt via vejnettet.

l_kraeg@icloud.com

LINE BARFOD

Ydre Nørrebro, kvinde, 55 år

Advokat, DJØF

Vi står i en afgørende tid. Særligt i forhold til klimakrisen, men også i forhold til højrefløjens fremgang mange steder i verden. Der er brug for et stærkt venstrefløjsparti med en ledelse, der kan stå i spidsen for de væsentlige opgaver vi har.

Det er afgørende, at vi får udviklet vores parti i de næste par år, så vi bliver bedre til at invitere flere med i vores parti og tør give dem indflydelse. Der er brug for at udvikle nye måder at arbejde på, som passer til den tid vi lever i. Gerne med inspiration fra partier og bevægelser i andre lande.

Folketingsvalget med fokus på klima giver muligheder, men er også en kæmpe opgave i forhold til at give håb og få flere med til at kæmpe for forandringer. Vores styrke med medlemmer i de fleste byråd, samtlige regioner og en stærk folketingsgruppe og ikke mindst aktive medlemmer over hele landet i mange bevægelser, forpligter til at omsætte vores mange politiske vedtagelser til konkrete handlinger.

Det kræver at vores ledelse bruger det meste af sin tid på dette og så lidt tid som muligt på at finde fejl og på at skændes om kommaer i diverse tekster. Der er brug for en ledelse, der kan sikre et godt samspil med folketingsgruppen og forskellige bevægelser, for at udnytte mulighederne under den nye regering. Uden at vi er naive i forhold til hvad S kan finde på.

Jeg har senest siddet i hovedbestyrelsen fra 2018 (og i folketinget i 10 år). Til daglig arbejder jeg som advokat med bl.a. bofællesskaber og socialøkonomiske virksomheder.

line@barfod.org

LONE DEGN

Århus Nord, kvinde, 48 år

Pædagog/Master i Medborgerskab, Forvaltningskonsulent Almen Bolig, HK

Efter valget har vi fået nye muligheder for at påvirke regeringen. Men vi skal huske, at Socialdemokratiet ikke er et socialistisk parti, og at vi har erfaring for, at de skuffer, når de får regeringsmagten. Derfor er det helt afgørende, at Enhedslisten prioriterer at opbygge et udenomsparlementarisk pres.

HB har taget nogle skridt i den rigtige retning. F.eks. med vedtagelsen af en strategi for bevægelsesarbejd. Men der er et stykke vej til, at vi også agerer efter hensigten.

Enhedslisten skal ikke være en vælgerforening, men et parti med aktivt deltagende medlemmer, der kan mobiliseres i f.eks. klimakampen, uddannelsespolitik, overenskomstkampe eller enkeltsager, der hvor medlemmerne bor og færdes. Det kræver en ledelse, der tager flere initiativer, som peger ud i lokalafdelinger og bevægelser og som løbende indrager medlemmer i politikudvikling, diskussioner og beslutninger. Ellers er der risiko for, at vi bliver en vælgerforening, som ikke kan mobiliseres.

Jeg vil arbejde for:

- At vores gode strategier og programmer bliver til handling
- At der skabes reelt lige muligheder for deltagelse, uanset hvor man bor
- At HB på samme tid tør tage ledelse og fastholder partidemokratiske principper
- At vores ansatteressourcer på sigt bliver placeret i flere dele af landet
- At vi præsenterer både systemoverskridende krav og krav der skaber små forbedringer
- At vi fastholder vores politik om at svække, nedbryde og afskaffe EU
- At bevægelsesarbejdet får langt større fokus

lonedegn70@hotmail.com

LOUISE BILDE HVELPLUND

Hjørring, kvinde, 52 år

Pædagog, Plejeforælder, SL

Jeg har siddet i HB i to perioder og vil gerne genopstille. Jeg bor i Lønstrup ved Hjørring, arbejder som plejeforælder og sidder i byrådet i Hjørring, i min nu anden periode. Det er vigtigt med en inkluderende kultur i Enhedslisten hvor vi praktiserer ideen om at vi er noget i kraft af hinanden og vi er stærkest når vi løfter i flok. Derfor har vi en opgave med at få forankret politikudviklingen i partiet. Jeg tror vi i vores medlemmer har en enorm ressource af viden vi ikke altid får aktiveret. I hvert fald oplever vi i afdelingerne ofte at det kan være svært at guide medlemmer der gerne vil være med til at politikudvikle. Derfor skal vi have styrket udvalgsstrukturen så de politiske fagudvalg kan virke som videnbanker og sparringspartnere for både afdelingerne og Folketingsgruppen. Derudover er det vigtigt at få genrejst Enhedslisten som et aktivistisk parti. Aktivisme er ikke noget vi vedtager i HB, men vi skal skabe rammerne og styrke mulighederne. Vi har en tendens til at fokusere på det parlamentariske. Det er også meget væsentligt. Men nogle gange kunne jeg godt ønske at vi brugte lidt flere ressourcer på aktivisme fremfor minutiøst at overvåge om byrødder og især folketingsgruppe holder den rene og ranke linje. Men selvfølgelig skal de gøre som HB siger! Jeg vil gerne være med at til at sikre at Enhedslisten også er et parti for socialistiske bonderøve som mig, der udover en socialistisk tilgang også er styret af, hvad jeg selv betragter som almindelig sund fornuft!

louise.bilde.hvelplund@hjoerring.dk

MAI VILLADSEN

Brønshøj. kvinde, 27 år

Medlem af Folketinget, HK

Venstrefløjen blomstrer rundt om i verden. Jeg tror på, at vi i Enhedslisten kan nå samme højder. Men det kræver, at vi har en politik, der tør vise vej. Derfor er det vigtigt, at vi både har visionerne for en bedre verden men også har konkrete løsninger på de enorme udfordringer, vi står overfor.

Jeg vil arbejde for, at der ikke er langt imellem bevægelserne og Christiansborg. At vores politik er relevant og klar, uanset t om man bor i København, Kolding eller landsbyen Kibæk, hvor jeg er vokset op. At vi er et parti, der får holdninger til at blive til handlinger. Hvor vi får flere med.

Jeg ser hovedbestyrelsen som den politisk retningsgivende ledelse der driver Enhedslistens politiske- og organisatoriske forandringer. Derfor står HB i de kommende år overfor en kæmpe arbejdsopgave: Det nye flertal i dansk politik har givet mange mennesker store forhåbninger om et mere grønt og solidarisk samfund. Jeg vil i HB arbejde benhårdt for at indfri de håb, samtidig med at vi selvfølgelig hårdt og kontakt skal kritisere alle bevægelser i den forkerte retning.

Desuden vil jeg knokle for at få et parti der hænger bedre sammen. Vi skal binde kommunal- og landspolitikken tættere sammen. Vi skal styrke vores organisatoriske arbejde i hele Enhedslisten, så vi igen kan få flere med til at skabe forandringer.

Jeg er 27 år og medlem af folketinget for Enhedslisten.

mai.villadsen@ft.dk

MAJA ALBRECHTSEN

Århus Nord, kvinde, 34 år

Socialrådgiver og cand. pæd. i filosofi, Mellem prekære projektansættelser, DM

Enhedslisten går en spændende tid i møde. Efter en årrække med direkte afvikling af velfærdstat og rettigheder, samt en række angreb på fag- og boligbevægelse, har vi endelig fået en ny regering. Tingene kan begynde at gå den rigtige vej igen, og vi skal forsøge at finde vores ben som det parti, der holder fast i den gode retning – forhåbentlig i en kombination af samarbejde og grænsemarkeringer. Det tror jeg på, vi kan. Samtidig skal vi udvikle vores visioner, for selv om det kan virke overvældende og fantastisk når så mange af vores krav og ønsker pludselig imødekommes, er vi fortsat langt fra målet – og vi skal huske at vores ambitioner er langt større end dette.

Der ligger en selvstændig opgave i at styrke, opbygge og udbygge samarbejdet med fag-, bolig og klimabevægelser. De kommer til at spille en central rolle i de kommende år, hvor bevægelse i alle former er essentielt for at sikre løsningen af blandt andet klimaudfordringer på befolkningens præmisser frem for kapitalen.

Der er fortsat meget at kæmpe for - både at fastholde og implementere allerede afgivne løfter, men også i at vise at vi kan mere endnu. Samtidig er der en række internationale udfordringer, vi løbende bør forholde os til – folk bliver i stigende grad bekymrede og leder efter løsninger, og dem bør vi kunne levere.

Jeg håber således på jeres opbakning til endnu et år i Hovedbestyrelsen, hvor jeg vil arbejde for at styrke vores forhold til bevægelserne og vores visioner for en rød og grøn fremtid.

majawolffalbrechtsen@live.com

MARIANNE FREDERIK

Amager Øst, kvinde, 68 år

Gymnasielærer, pensionist, tidl GL

Jeg har været med i Enhedslisten siden starten. Jeg har været medlem af hovedbestyrelsen tidligere og i denne omgang i 2 år, hvor jeg også har været med i forretningsudvalget. Vi er blevet meget bedre til at prioritere og gennemføre relevante overordnede diskussioner og beslutninger. Vi er blevet bedre til at koordinere de forskellige parlamentariske dele af partiet og inddrage forskellige niveauer om politikudviklingen. Det skal vi fortsætte med at udvikle, derfor foreslår HB i arbejdsplanen en partidebat om den politiske strategi og organisering for at styrke Enhedslisten, venstrefløjen og andre organisationer vi samarbejde med og deltager i. Jeg kan bidrage med mine erfaringer som medlem af regionsrådet i Hovedstaden og kontaktperson for en afdeling.

Mange i Enhedslisten har ført en fantastisk valgkamp, som vi skal evaluere. Vi skal bygge videre på de gode erfaringer og inddrage nye medlemmer i de politiske aktiviteter.

Enhedslisten har godkendt et forståelsespapir for at stemme for en socialdemokratisk regering. Processen i HB for at nå dertil har været god. Men temaerne i papiret er ikke gennemført, og ikke alt er med, derfor skal der fortsat kæmpes sammen med andre for at få gennemført en humanistisk, solidarisk og grøn politik.

Det bliver en travl og spændende periode, hvor vi skal udvikle forslag og tage stilling til forhandlinger om bl.a. finanslov, klimalov, infrastrukturpolitik, sundhedsreform og psykiatriplan, udlændingepolitik, fordelingspolitik, EU-politik mm.

marianne.frederik@mail.dk

MARIE LASSEN

Århus Vest, kvinde, 54 år

Pædagog, kandidat i pædagogisk antropologi, Uddannelsesvejleder på en SOSU-skole, Danmarks Lærerforening

Bevægelse hen mod forandring er den mest dækkende overskrift for, hvad jeg gerne vil med endnu en periode i HB.

Der er behov for bevægelse og kamp, fordi intet forandres uden. Fordi, der skal pres til, men særligt fordi menneskers bevidsthed ændres, når de kæmper sammen.

Men dette kræver det også bevægelse hen mod forandring i Enhedslisten. Vi skal tænke ud af den parlamentariske boks, og forholde os langt mere til, hvordan vi er tilstede i folks hverdag, hvordan vi mobiliserer, og hvordan vi samler trådene i vores indsats.

Vi skal formulere forslag og krav, der retter sig mindre mod spillereglerne i den parlamentariske boks, og mere mod de problemer, der rejses af mennesker i bevægelse. Vi skal stille systemoverskridende krav, der kan være med til at bringe bevægelserne videre, og vise en anden måde at organisere samfundet på. HB skal udgøre en reelt politikudviklende ledelse, der gør vores mange fine programmer til levende politik i åben dialog med både aktive medlemmer og folketingsgruppen, og vores ansatteressourcer skal omprioriteres, så de understøtter medlemmernes aktivitet i bevægelser.

Dette er også den eneste måde, vi kan arbejde hen mod at blive venstrefløj i vores egen ret og ikke et korrektiv eller en vagthund til en socialdemokratisk regering, som vi ved, vil svigte.

Enhedslisten skal være kompromisløse i vores kamp for klimaet og for antikapitalistiske, antiracistiske og feministiske svar, ligesom vi skal være kompromisløse i vores interne demokrati.

marielassen@gmail.com

PERNILLE GRUMME

Amager Øst, kvinde, 72 år

Skuespiller, freelance skuespiller/ instruktør, udmeldt af Dansk Skuespillerforbund

Født 1946, uddannet skuespiller, har desuden virket som instruktør, forfatter, underviser m.m. Har taget initiativ til en række teaterprojekter om social ulighed, undertrykkelse, arbejdsløshed, korruption, miljøsvineri, kvindekamp - oftest i satirisk form. Kunst og politik er absolut forenelige størrelser for mig.

Har været aktiv fra jeg var 13 år i Kampagnen Mod Atomvåben, i demonstrationer mod Vietnamkrigen, Verdensbanken, Barsebäck, til vor tids antikrigsdemonstrationer.

Er formand for Kunstnere for Fred. Vores motto er Uden Sandhed Ingen Fred. Jeg mener, vi bliver løjet for, medierne er kontrollerede, ytringsmuligheden er et postulat. Danmark er blevet en krigsførende nation på baggrund af løgne. Vi skal have undersøgt baggrunden for alle de af USA anførte krige, Danmark har deltaget i siden 2001. Det er min overbevisning, at det udelukkende handler om at kontrollere verdens energiressourcer. Vi må forlange en ægte debat om behovet for nye angrebsfly.

Når uorganiseret, udenlandsk arbejdskraft indtager det danske arbejdsmarked, når produktionerne bliver outsourcet til lande med lave lønninger og usle arbejdsvilkår, eller når offentligt arbejde udliciteres, forkrøbles vores velfærd. Arbejdsløsheden stiger, folk stresses, bliver tidligere nedslidte, udstødte, hjemløse og kriminaliteten stiger. Det koster samfundet dyrt og er kun en gevinst for de få. Det er kortsigtet og ender med social oprør. Så uden retfærdighed ingen fred - både lokalt og globalt.

pgrumme@get2net.dk

SINEM DEMIR

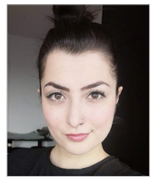

Nordest, kvinde, 27 år

Gymnasiel, tjener, 3F og DM

Socialist, intersektionel feminist, faglig og arrig.

Vi står i den situation hvor vi er parlamentarisk grundlag for en S-regering. Vi har derfor et kæmpe ansvar for at holde regeringen op på forståelsespapiret og skubbe i en klart mere solidarisk, klimabevidst og progressiv retning. Vi skal ikke være bange for at gøre os upopulære hos de andre partier i folketinget. For vi skylder vores vælgere at give kant.

Jeg vil gerne være med til at udvikle og danne rammer for vores parti, og sikre den trækkes mest mulig til venstre. Kæmpe for fuldt medlemsdemokrati, hvor store politiske projekter altid forankres og diskuteres i afdelingerne.

Til daglig arbejder jeg som tjener og tillidsrepræsentant. Sidder i 3F Københavns bestyrelse, suppleant til Folketinget, nyligt indsuppleret i Københavns Borgerrepræsentation, og en del af Enhedslistens Faglige Landsudvalg.

Jeg begår mig meget i forskellige feministgrupper, antiracistiske netværk, den tyrkiske venstrefløj og HDP-fora. Er overbevist om at de forskellige netværk jeg kommer i, vil bidrage til diversitet samt bredere repræsentation af medlemmer.

sinemdemir49@hotmail.com

TRINE HENRIKSEN

Gladsaxe, kvinde, 56 år

Miljøkemiker, Rigshospitalet, Dansk Magisterforening

Det ret nye flertal for minimumsnormeringer og 70% CO_2-reduktion viser, hvordan den politiske dagsorden kan ændres på kort tid, når der er en tilstrækkelig stærk folkelig mobilisering.

Aftalerne i forståelsespapiret mellem regeringen og støttepartierne giver håb og muligheder for at få gennemført en mere progressiv politik. Men det står allerede klart, at det vil kræve hårdt arbejde og fortsat mobilisering, hvis det skal lykkes.

Det bliver en vigtig opgave for HB at samarbejde med Folketingsgruppen om, hvordan vi bedst udnytter de nye politiske muligheder. Og at styrke diskussionen i partiet om, hvordan vi bliver bedre til at skabe politisk bevægelse, og til at organisere og engagere flere af vores medlemmer i aktiviteterne. Det vil jeg gerne bidrage til, og derfor stiller jeg op til HB.

Igennem årene har jeg været involveret i meget forskelligt politisk arbejde. Elevbevægelsen, Faglig Ungdom, fredsbevægelsen, og tillidsrepræsentant i beklædningsindustrien. I de senere år har jeg primært været aktiv i Miljøudvalget og min lokalafdeling, og siden 2006 som byrådsmedlem, hvor jeg især arbejder med miljø og klima, og med børneområdet.

Debatterne i Enhedslisten præges indimellem af trættende grøftegravning og mistillid. Jeg synes, at det er vigtigt at vi holder fast i en konstruktiv og kompromissøgende tilgang i vores interne diskussioner, og stræber efter beslutninger der kan samle. Det forsøger jeg i hvert fald selv at praktisere.

trine.henriksen@get2net.dk

TRINE SIMMEL

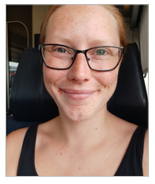

Valby, kvinde, 25 år

Samfundsvidenskabelig, studerende, Dansk Magisterforening

Den næste årsmødeperiode bliver fyldt med muligheder og udfordringer. Vi skal gøre hvad vi kan for at finansloven bliver rød og grøn, vi skal holde fast i vores socialistiske grundlag og vi skal huske Socialdemokratierne på hvad vi simpelthen ikke vil være med til og hvad vi kan få gennemført af forbedringer, hvis vi gør det sammen.

I den kommende periode skal vi også have en bred debat om, hvordan vi laver parti sammen. Vi skal have fundet ud af hvordan vi gør det attraktivt for flere mennesker at engagere sig i de politiske kampe, vi kæmper i Enhedslisten, hvordan vi udvikler de politiske krav vi stiller, både i Folketinget og i vores lokale fagforening, og hvordan vi kommunikerer vores politik og arbejde, så vi kan inspirere flere mennesker til at tro på et bedre og solidarisk samfund for de mange. Det er en debat, som jeg glæder mig rigtigt meget til, for jeg tror at vi udvikler partiet bedst når vi sørger for at stoppe op og snakke om retningen sammen. Derfor håber jeg, at I, de delegerede på årsmødet, vil give mig endnu en periode i hovedbestyrelsen.

Jeg er 25 år, bosat i København med min mand og hundehvalp, læser samfundsvidenskabelig bachelor på Roskilde Universitet og arbejder hos Danske Studerendes Fællesråd. Jeg har tidligere været aktiv i SUF, hvor jeg bl.a. har siddet i ledelsen, koordineret skolevalg og valgkamp til Folketinget. Derudover har jeg bl.a. været forkvinde for Landssammenslutningen af Handelsskoleelever.

trinesimmel@gmail.com

VIBEKE SYPPLI ENRUM

Faaborg-Midtfyn, kvinde, 71 år

Sociolog, lektor, DJØF

Mindst 4 grunde til at opstille:

1) 1. Jeg vil gerne sikre, at HB har en bred geografisk forankring og dermed politikker, der rækker ud over de store byer.
2) 2. Jeg vil gerne forsætte mit nuværende arbejde som HB-repræsentant i European Left. Min holdning til EU-parlamentet er, at det for os er en kampplads lige som Folketinget er det.
3) 3. Jeg vil stadigvæk gerne arbejde for en bedre koordinering af partiets forskellige grupper/politiske niveauer. Det er nødvendigt, at vi finder måder til at koordinere vores forskellige politiske udspil. Det er ikke nok blot at konstatere, at der er problemer. Vi må ændre vores samarbejdsformer fx mellem FTG og udvalg.
4) 4. Verden forandrer sig, og vi halser bagefter med svar på klima- og miljøproblemer og de konsekvenser, det har for menneskers liv. Samtidig betyder globaliseringen, at arbejdsvilkår forringes for de fleste og især for de unge på vej ind på arbejdsmarked. Det vil jeg have højt på dagsordenen.

Ud over HB er jeg medlem af Landdistrikt udvalget, Nicaraguagruppen, DIPD-styregruppen og F-M afdelingens bestyrelse. Jeg er medlem af Regionsrådet i Syddanmark og Danske Regioners miljøudvalg.

vibeke.syppli@enhedslisten.dk

ALLAN AHMAD

Nørrebro Blågård, mand, 35 år

Arbejdslivsstudier og offentlig administration, Konsulent i pensionsselskabet PenSam, Dansk Magisterforening

Forudsætningen for at holde fast i det håb om forandring, der er opstået i befolkningen ved det netop overståede folketingsvalg, kræver en stærk partiorganisation, der rykker sammen.

Vi ved, at intet er givet på forhånd, blot fordi den nye regning lover forandringer. Enhedslisten skal arbejde hårdt, ikke blot for at forsvare velfærden, men også for at udvikle velfærden og udvide den til gavn for alle i samfundet. Det værdifællesskab, vi har i partiet, skal udnyttes bedre, så vi får alle ressourcerne i spil. Alle de gode folk vi har lokalt, i bevægelserne, på arbejdspladser, udenfor arbejdspladserne, i fagforeningerne og i Folketinget.

Befolkningen skal mærke, at det er Enhedslisten, der fører an i at varetage arbejderklassens interesser og kæmper for en grøn klode. Vi har alle de forudsætninger, der skal til, i kraft af vores politik og drømme om en retfærdig verden. Men det kræver at vi i dagligdagen fokuserer på at udvikle og virkeliggøre vores politik og organisation, fremfor indadvendte formuleringskampe.

Ofte får jeg opfattelsen af, at kamppladsen er internt i Enhedslisten. Kamppladsen bør være ude i samfundet. Det bør handle om at tage vores egne ord om velfærd, bevægelser, mangfoldighed og demokrati seriøst, så vi kan overbevise flere om at være med. Den linje vil jeg kæmpe for hver eneste dag.

Jeg genopstiller til Hovedbestyrelsen for tredje år og håber at få jeres tillid igen. Hvis du er i tvivl om, hvad jeg står for, så tag endelig fat i mig på mail eller på årsmødet.

allan.ahmad@gmail.com

ALLAN KRAUTWALD

Svendborg, mand, 67 år

Kontoruddannet. Senere radiovært, pensionist, HK

Med dannelsen af en ny regering står Enhedslisten overfor en række store opgaver, i de kommende år. Vi skal med udgangspunkt i det forståelsespapir, vi forhandlede på plads med regeringen, kæmpe bravt for at få så meget af vores politik igennem som muligt. Vi tåler ikke, endnu en gang, at blive kørt over som vi blev det under Thorning, til skuffelse for vælgere og medlemmer.

Selvom vi førte en god valgkamp i foråret, må resultatet siges at være en skuffelse. Vi har aldrig været i en situation, hvor vi stod så stærkt på en række politik områder og hvor disse områder var bakket op af folkelige bevægelser. Vi burde have vundet stort på klima, velfærd, ghettoer og minimumsnormeringer.

I tiden frem mod valget offentliggjorde vi en række stærke udspil. Herunder vores klimaudspil, rost af DTU som det bedste. Når valget i høj grad var et klimavalg, burde vi have høstet stort her. Vi må i de kommende år forbinde os endnu bedre med klimabevægelsen, for derigennem at gøre det klart, at vi er Danmarks klima parti nr. 1.

Vi bør gøre partiet til en kamporganisation, der går på 2 ben og den kommende HB må stille sig i spidsen for det arbejde.

Det arbejde vil jeg gerne være med til at folde ud. Jeg har tidligere siddet i HB i perioden 2015-18.

Jeg har været aktiv på venstrefløjen i en lang årrække, både på en række tillidsposter og i forskellige bevægelser.

Jeg er bosat i Svendborg, oprindelig kontoruddannet, men var i over 20 år beskæftiget som studievært, på en række lokalradioer og DR.

krautwald@oncable.dk

ANDERS OLESEN

Fredensborg, mand, 66 år

Tømrer, Faglig Koordinator, 3F

Jeg genopstiller til HB.

Jeg har de sidste 6 år været ansat som faglig koordinator i Enhedslisten og blev valgt til HB i 2018.

Inden da var jeg fælles TR og fagforeningsformand inden for byggeriet i en lang årrække.

Som parti er vi kommet langt.

Den indgåede forståelsesaftale, der danner baggrund for den nye regering er opnået fordi det er lykkedes at kombinerer dygtigt parlamentarisk arbejde med en øget bevægelsesaktivitet.

Aktiviteterne omkring OK 18, velfærdsbevægelsen, de mange demonstrationer for bedre normeringer og de mange klimademonstrationer har skabt en ny politisk dagsorden som har fået blå blok på hælene.

Men vi skal videre.

Vi skal stå i spidsen for: Klimakampen. En retfærdig tilbagetrækning fra arbejdslivet. Bedre velfærd. Kampen og mod den stigende ulighed. Syge, ældre og arbejdsløse skal ikke straffes med lave ydelser. Flygtninge og indvandre skal ikke gøres til syndebukke og vi skal vise at der gennem politiske ændringer er rigeligt råd til at gennemfører vores politik. Vi skal alliere os med socialister i Europa og resten af verden.

Vi skal blive langt stærkere til sammen med andre at udvikle bevægelse.

Vi skal prioritere fagbevægelse, klimabevægelse, boligbevægelse, velfærdsbevægelse og elev og studenterbevægelsen, højere end vi gør i dag.

Vi skal have en grundig debat, om at opnå vores mål. Socialisme.

Vi skal bruge flere resurser på bevægelsesarbejdet, have langt flere og unge medlemmer, blive bedre til kampagner og styrke afdelingernes udvikling i hele landet.

anders.o@enhedslisten.dk

BENNY DALL

Kolding, mand, 63 år

Ufaglært, Byrådspolitiker, HK

Jeg stiller op til HB for især at bidrage til at modernisere vores organisation og skabe bedre rammer for vores politikudvikling og politiske handling. Opgaven er at skabe et inddragende kollektiv. Det er vi ikke gode til og det synes jeg vi skal have fokus på. Jeg vil efter bedste evne forsøge at tage del i debatten op til årsmødet med indlæg på min hjemmeside: benny-dall.dk hvis du vil kende mere til mine holdninger.

benny.dall@gmail.com

BRUNO JERUP

Næstved, mand, 61 år

Cand. Scient., Gymnasielærer, GL

Folketingsvalget har givet Enhedslisten mulighed for at være med til at sætte en ny dagsorden. Den kommer ikke af sig selv. Klimabevægelsen, velfærdsbevægelsen med minimumsnormeringer var med til, at sætte dagsorden under valget. Enhedslistens påstand om, at det der sker ude i befolkningen er en vigtig faktor blev vist på forbilledlig vis.

Vi har nu fået et forståelsespapir, som Enhedslisten har brugt, som udgangspunkt for at støtte dannelsen af den socialdemokratiske regering. Den beslutning støtter jeg.

Forståelsespapirer rummer mange gode, men ikke konkrete forslag. Det er vores opgave, at følge disse forslag til døre. Vi skal benytte det der sker ude i befolkningen og i bevægelserne til, at presse på. Tingene bliver ikke bedre end det pres vi kan skabe. Det skabes ikke af retorik.

Enhedslisten skal udvikle sin selvbevidsthed, som talerør og som organisator for venstrefløjen. Vi har i dag en reel mulighed for at blive det store venstrefløjsparti i Danmark, og det skal vi, efter min mening, gå målrettet gå efter.

Jeg har været med fra partiets start og var også en del af den første folketingsgruppe som Enhedslisten fik valgt i 1994. Jeg har været vikar i folketinget et par gange og jeg sidder i regionrådet på Sjælland, hvor jeg er gruppeformand for en gruppe på tre personer.

Det er hovedbestyrelsens opgave at udvikle former så stadig flere medlemmer kan være aktive for socialismen også i hverdagen.

brunoj@regionsjaelland.dk

CLAUS HØJSGAARD

Tønder, mand, 63 år

Lærer, Pensionist, tidl. HK

Der er flere grunde til, at jeg stiller op til Hovedbestyrelsen i Enhedslisten. Jeg syntes det er vigtigt at også de små lokalafdelinger, har en stemme i hovedbestyrelsen. Geografisk vi langt fra København. Jeg tror på, at det vil styrke partiet, og afdelingerne i syd -og Sønderjylland, ja hele region syd, at have en repræsentant i hovedbestyrelsen. Hernede kæmper vi alt hvad vi kan for socialisme i »Venstreland« Tønder var det eneste sted i landet hvor Venstre gik frem ved KV 17. »Dagsordnerne« er forskellige her sammenlignet med København og Sjælland. Jeg er sikker på at det vil være en styrkelse af Enhedslisten i Region Syddanmark hvis vi kan få et medlem i Hovedbestyrelsen. Den anden grund til min opstilling er, at jeg som de fleste af jer sikkert ved har et handicap. Jeg vil meget gerne være med til at udvikle handicappolitik i Enhedslisten.

Jeg syntes der er brug for, at et parti som Enhedslisten går forrest når det gælder Handicappolitik i Danmark. Længe har DF løbet med den dagsorden. Det må og skal vi lave om på.

chojsgaard@bbsyd.dk

DAVID RØNNE

Er foto ok? Fandt det på nettet

Østerbro, mand, 48 år

Multimediedesigner, freelancer, HK-grafisk

Det seneste valgs fokus på klimaet har vist, at flere andre partier nu er begyndt at fremføre dagsordener, som vi tidligere havde for os selv. De fleste partier maler sig med en nuance af grøn. Minimumsnormeringer og gratis offentlig transport fremføres af partier, som tidligere har afvist de selv samme forslag. Nu bringer de dem til torvs som om de var groet i deres egen baghave.

Det gør det nødvendigt, at vi til hele tiden har en klar, selvstændig politisk retning, som ikke udelukkende tager sit udgangspunkt i hverdagen på Christiansborg, men som også holder fast i, at vi vil en helt anden verden.

Hvis vi skal lykkes med at holde et antikapitalistisk og samfundsforandrende fokus, så er det nødvendigt at styrke forbindelsen mellem folkevalgte og bagland. Og hvis vi skal have den indflydelse, som er nødvendig for at skabe den verden vi ønsker, er det også nødvendigt, at vi har politiske visioner, som mennesker kan se sig selv i, selv om de bor uden for Danmarks tre største byer. Vi er nødt til at have klare, progressive svar på de udfordringer som mennesker oplever, uanset hvor i landet de bor.

Jeg meldte mig i sin tid ind for at gøre en forskel for partiet og de politiske kampe vi kæmper. For klimaet. For demokrati. For en frihed, som er for mennesker og ikke for banker. Det har jeg fået mulighed for i min afdelingsbestyrelse, i lokaludvalget, i københavns bestyrelsen og som folketingskandidat. Jeg håber du vil give mig opbakning til at fortsætte arbejdet i hovedbestyrelsen.

david@david-trappaud.com

ESBEN BØGH SØRENSEN

Århus Nord, mand, 30 år

Ph.d, Akademisk medarbejder, Aarhus Universitet, Dansk Magisterforening

Vi står i dag overfor fire afgørende kriser: en klimakrise, velfærdsstatens krise, en demokratikrise og en ulighedskrise. Jeg stiller op til hovedbestyrelsen i Enhedslisten fordi jeg mener, at partiet har både de rigtige svar og potentialet til at skabe de nødvendige forandringer. Enhedslisten har de seneste år udviklet sig til et mellemstort forandringsparti. Vi tager nu fat på diskussionen om, hvad de næste skridt skal være. Enhedslisten har et kæmpe potentiale til at blive den største samfundsforandrende kraft i løbet af den næste årrække. Jeg stiller op for at arbejde benhårdt for en organisatorisk og politisk udvikling af partiet, der på sigt skal gøre Enhedslisten til det største parti på venstrefløjen. Et socialistisk parti med bred forankring i det store flertal af befolkningen.

Jeg vil særligt arbejde på to ting som HB-medlem:

1) Jeg vil arbejde for, at mulighederne for politikudvikling bliver bedre understøttet i Enhedslisten. Enhedslisten har med de seneste par års gennemarbejdede reformudspil formået at flytte den offentlige debat i den rigtige retning. Det er afgørende, hvis vi skal skabe forandring.
2) Jeg vil styrke den organisatoriske understøttelse af særligt fagligt aktive og aktive i sociale bevægelser. Enhedslisten skal ikke blot vokse vælger- og medlemsmæssigt, men også kunne mobilisere sine medlemmer bedre. Socialisme skabes af det store flertal, og kun gennem mobilisering af den brede befolkning kan vi skabe grundlæggende samfundsforandringer.

esbenbsoerensen@gmail.com

FINN SØRENSEN

Amager Vest, mand, 72 år

Ingen uddannelse, tidl. MF, 3F

Efter 30 års arbejde kan vi konstatere, at vi har skabt et stort venstreorienteret parti, som kan sætte dagsordener og indgå parlamentariske aftaler uden at forfalde til rådne kompromisser. Godt klaret!

Men hvordan opfylder vi målsætningen om et socialistisk masseparti, der afspejler befolkningens sociale, kønsmæssige og etniske sammensætning?

For eks. udgør faglærte og ufaglærte arbejdere i privat og offentlig ansættelse flertallet af arbejderklassen, men de fylder ikke meget i Enhedslisten, og heller ikke blandt vores vælgere.

Det skal der arbejdes systematisk på at ændre. Det vil samtidig bidrage til at forbedre den alders-, kønsmæssige og etniske mangfoldighed iblandt vælgere og medlemmer.

Vi har masser af konkret politik, men vi skal arbejde med vores sprog og vinkler, så det står klart, hvem vi henvender os til og kæmper for.

Og så skal vi ud med den store fortælling. Det bliver mere og mere tydeligt, at kapitalismen står i vejen for social, økonomisk og økologisk bæredygtighed. Det er vores opgave at pege på den langtidsholdbare løsning: Socialisme.

Hovedbestyrelsen vigtigste opgave er være strategisk ledelse. HB skal skabe de bedst mulige rammer for at styrke og koordinere medlemmernes udadvendte og organiserende arbejde i lokalområder, i fagbevægelse, lejerbevægelse, elev- og studenterbevægelsen, miljø- og klimabevægelse.

Jeg stiller op til HB for at bidrage til det arbejde.

(72 år, ufaglært, HB fra 2005-12, MF fra 2011-19, medlem af FLU siden Enhedslistens start).

finn@enhedslisten.dk

HANS JØRGEN VAD

Er foto ok? Fandt det på nettet

Århus Vest, mand 64 år

Cand.mag, Efterlønner, Frie Skolers Lærerforening

Jeg har med undtagelse af få perioder siddet i HB siden 2000 ligesom jeg har været engageret i lokalt bestyrelsesarbejde det meste af tiden.

Mit fokus har i alle årene været ELs græsrodsarbejde, fx i lærernetværket, hvor jeg er kontaktperson, hvilket jeg også er i Århus Vest. Dernæst har jeg det seneste års tid været dybt engageret i kampen mod G-planerne i Almen Modstand, både lokalt og på landsplan.

Mit andet fokus har altid været, at EL skal have en klar, alternativ og synlig profil. Vi er for usynlige, og det kræver en energisk indsats at få rettet op på dette. Derfor vil vores kommunikationsstrategi have en høj prioritet.

Bliver jeg valgt til den nye hovedbestyrelse, vil det også have en høj prioritet, at vi får udviklet en så klar oppositionsstrategi overfor den nye SD-regering, at vi ikke bliver opfattet som et støtteparti.

Det kræver, at vi styrker vores praksis udenfor Borgen og fortsætter i det spor, der blev lagt i kampen mod omprioriteringsbidraget, som var en vigtig sejr. Men det kræver også, at HB udvikler viljen til at være reel ledelse mellem årsmøderne. Ikke i ALLE små detaljer, men i overordnede væsentlige spørgsmål.

HB skal sikre respekt for tidligere årsmødebeslutninger hvad enten det gælder samarbejdet med SUF, at vi klart går ind for udmeldelse af EU – også efter Brexit. Dernæst skal vigtige debatter ud til medlemmerne – fx om den kommende finanslov. Engagement kræver ejerskab til beslutningerne.

hjvad@stofanet.dk

JAKOB BORGENSGÅRD

Hvidovre, mand, 31 år

Bachelor i statskundskab, Sagsbehandler i Lærernes A-kasse, HK

Med regeringsdannelsen bliver det nu Enhedslisten opgave at sørge for at forståelsespapirets gode intentioner fører til reel forandring. Enhedslistens rolle bliver at holde fast på den nye retning som er udstukket i forståelsespapiret.

Vi skal ikke være naive, det kræver meget arbejde, og vi skal turde så fast, men forhandlergruppen og den afgående HB fortjener ros for deres indsats omkring forståelsespapiret.

Enhedslisten skal blive endnu bedre til at organisere medlemmer og skabe lokalafdelinger som kan fungere som motor for social- og økonomisk forandring. Her er der forsat en udfordring for små afdelinger og der er vigtigt at HB understøtter det arbejde der kræves hvis alle afdelinger skal kunne udfylde deres rolle.

Vi skal løbende i Enhedslisten se på hvordan vi udvikler medlemsdemokratiet. Det er vigtigt når HB i sit udkast til arbejdsplanen vil arbejde med styrkelse af udvalgene i Enhedslisten.

Jeg har tidligere været med til at starte en lokalafdeling af Enhedslisten i Vejen, og har derfor et blik for vigtigheden af at vi som parti kan blive stærkere i hele landet. Det var en lærerig udfordring at være med til at starte en levedygtig organisation op fra bunden. Jeg var kontaktperson det første 1 ½ år.

Da Enhedslisten fik et mandat i kommunalbestyrelsen var jeg så heldig at få lov at repræsentere os der.

Jeg er tidligere højskolelærer og arbejder nu i en a-kasse. Jeg har en bachelor i statskundskab, og er ved at læse jura ved siden af mit arbejde.

jakob.borgensgaard@enhedslisten.dk

JAKOB NERUP

Frederiksberg, mand, 58 år

Maskinarbejder, Arbejdsmarkedsrådgiver, HK Service

Vi står overfor nogle kæmpe udfordringer. Vi skal gå forrest i at løse klimakrisen. Vi skal gøre os klar til en ny økonomisk krise og vende den stigende ulighed. Det kalder på mere Enhedsliste, fordi vi kan forbinde klimabevægelse og social kamp med stærke parlamentariske positioner under en ny socialdemokratisk regering. For hvem skal ellers rejse socialistiske ideer om stor omfordeling, antikapitalistisk kritik af magten og stå fast på humanismen mod racismen.

Skal vi løfte den opgave, så skal vi være et meget større parti end i dag. Et mål over de næste år bør være 20 % af stemmerne og et fordoblet antal medlemmer, samt ikke mindst mangedoble antallet af engagerede medlemmer. I min optik forudsætter det, at vi tør åbne dørene, lufte ud i lokalerne og tænke nyt.

Vi skal turde omfavne alle vores medlemmer, og invitere dem til politisk deltagelse. Det kan fx være flere digitale valg og nye tværgående organiseringsmuligheder. Det kan være en mere nysgerrig og debatterende politisk kultur, hvor langt flere inviteres med og fx får indflydelse via digitale afstemninger om politiske spørgsmål. Vores partiliv har brug for optimisme og begejstring i stedet for sur uenighed.

Jeg håber at bidrage med erfaringer fra årtiers faglig aktivisme, min lokale base i Enhedslisten Frederiksberg og fra mit job som arbejdsmarkedsrådgiver på Christiansborg. Jeg er tillidsvalgt til bestyrelsen i Danmarks største fagforening HK Service, sidder i fagligt landsudvalg og har siddet i HB i flere omgange.

jakobnerup@gmail.com

JEAN THIERRY

Er foto ok? Fandt det på nettet

Nordvest, mand 1973

Cand.polit., underviser, Uddannelsesforbundet og GL

Vi har brug for et nyt og klart HB-flertal, der kan sikre, at vi altid taler for og arbejder for vores politik som den står i de programmer, som årsmødet har vedtaget.

Det gælder i særlig grad vores spidskandidater, folketingsmedlemmer og ansatte.

Enhedslisten politik er ganske klar og skarp og vil skabe en bedre verden.

Vores politik bliver ikke bedre af at blive fornægtet, bagatelliseret eller omfortolket til socialdemokratisme.

Vi skal huske at støtte op om og være en del bevægelserne, som vi gør det så godt mange steder lokalt.

Vi skal være modige lige som den succesrige valgkampagne i Nordvest.

jean@fremtidsmaskinen.dk

JONAS PALUDAN

Roskilde, mand, 38 år

Cand.scient.soc, gymnasielærer, GL

Sejr eller nederlag? Svaret på det spørgsmål afhænger af øjnene der ser. Sikkert er det, at vi nu er konsolideret som parti og at vi har smidt den borgerlige regering på porten. Det er fantastisk, fordi vi står i en historisk, stærk styrkeposition, som skal bruges til skabe progressiv forandring.

På den anden side var vi skuffede. Vi fik ikke den fremgang som vi havde håbet på og vi skal kæmpe benhårdt, for at udvide skaren af aktive socialister, som melder sig under de rød-grønne faner. Muligheden er så afgjort til stede.

I dag bliver vi taget alvorligt på en måde, som vi for få år siden, kun kunne drømme om. Det skyldes udelukkende en dedikeret, kollektiv indsats på alle niveauer i partiet. Aktivister, KB-medlemmer, lokal-bestyrelsesmedlemmer, medlemmer af regionsbestyrelserne, HB og vores kammerater i Folketinget. Alle har vi være med til at skrive politisk Danmarkshistorie.

For mig er de vigtigste politiske fokusområder klima- og biodiversitetskrisen, hvor især sidstnævnte er stærkt overset. At krisen nævnes i forståelsespapiret er en sejr, men indtil videre er det kun ord på et papir. Vi har brug for handling nu. Læg dertil et stop for års nedsættende og uværdig behandling af flygtninge, indvandrere, samt etnisk- og religiøse mindretal, så har vi de kampe som Enhedslisten bør prioritere fremad.

Hvem er jeg? Lærer og tillidsrepræsentant på Roskilde Gymnasium. Tidligere KB-medlem, samt formand for Klima- og Miljøudvalget i Roskilde Kommune. Nuværende HB-medlem.

jonaspaludan@gmail.com

LASSE OLSEN

Aalborg, mand, 39 år

Socialrådgiver og cand.scient.adm., Rådmand for miljø og energi i Aalborg Kommune, DM, Økosocialist, nordjyde, EU-modstander, feminist og far.

Kampen for rettigheder i dag vokser ind i kampen for et menneskeværdigt samfund i morgen. Det skal vi huske på i de daglige kampe.

Enhedslisten har en særlig opgave i at skabe og tale til det håb, som oprør er bygget på. Vi skal sammen med alle gode kræfter opbygge det nødvendige pres for, at den nye regerings flotte hensigtserklæringer omsættes i ny politik. En ny politik i forhold til klima og miljø, en ny politik med fokus på alle menneskers rettigheder og en ny politik med fokus på universel velfærd.

Det er en kamp, som ikke kan vindes på Christiansborg alene.

I den forbindelse mener jeg, at det er positivt, at Enhedslisten har fremlagt konkrete handlingsprogrammer, som kan være med til at rykke debatten, men vi havde formentlig fået stærkere forslag ud af det, hvis vores unikke medlemsdemokrati reelt havde været på banen i udarbejdelsen af f.eks. 100-dages planen og klimaplanen.

I det daglige har jeg privilegiet at repræsentere Enhedslisten i byrådet i Aalborg Kommune, hvor jeg er miljø- og energirådmand og arbejder førstehånds med grøn omstilling og offentligt ejerskab.

Mine godt fem år som folkevalgt for Enhedslisten har bekræftet mig i, at politikudvikling og varetagelsen af EL-mandater skal foregå i et tæt samspil med partiets aktive medlemmer og med vores baglande udenfor Enhedslisten.

Det er ikke mindst vigtigt at holde fast i i en situation, hvor vi igen er parlamentarisk grundlag for en socialdemokratisk regering.

lassepno@gmail.com

LOUIS JACOBSEN

Blågård, mand, 34 år

Murersvend, 3F BJMF

En ny regering skal holdes på sporet. Vi har over sommeren skiftet flertallet i folketinget, og nu skal det bruges fornuftigt. Når vi overværer en valgkamp kan vi konstatere, at intentionerne intet fejler hos de partier der i dag danner grundlag for regeringen.

Der lod til blandt flere partier, at være enighed om at årtiers angreb på velfærds rettigheder, forfølgelse af ledige og syge, pisk og kontrol på uddannelserne og lange arbejdsliv med udsigt til en afslutning i sygesengen, skulle være historie. Det var i hvert fald mit klare indtryk under valgkampen. Men et er jo hvad der bliver sagt i en valgkamp. Noget helt andet er når det bliver hverdag. Og det er i hverdagen vi skal markere os som parti. Vi skal fortsat fremstille og fastholde vores krav om genopretning af velfærdsrettigheder.

Der skal ikke være nogen tvivl om at enhedslisten varetager arbejderklassens interesser uanset om der tales social dumping på arbejdsmarkedet eller grøn omstilling. Det skal hos enhedslisten tilliden ligger når der spørges til hvem der vil sikre en fair tilbagetrækning eller hvem der sikre et sikkerhedsnet når du mister jobbet eller bliver syg.

Det kræver at vi får flere med, er visionære og sammen med gode kræfter i bevægelserne skaber håb og tro på, at der skabes en ny og mere solidarisk retning for vores samfund.

Det arbejde, med mere, vil jeg rigtig gerne bidrage til med mine erfaringer fra både byggepladserne, men også fra mine tillidshverv fagbevægelsen i Bygge, Jord og Miljøarbejdernes fagforening.

sejelouis@gmail.com

MICHAEL NEUMANN

Amager Vest, mand, 68 år

Pædagog/Journalist, pensionist, Dansk Journalistforbund

Vi har travlt. Meget travlt. Det samfund, vi bor i, giver os sved på panden, for der er utrolig meget, der skal ændres. Klima, globalisering, boliger, natur, fattigdom, uddannelse m.m. Man kommer uvægerligt i den situation, at man må vælge, hvor kræfterne skal bruges, for ingen kan alt. Og så kommer tvivlen. Hvad er vigtigst? Vi hælder normalt til at vælge det, som vi ved noget om, og som ligger tæt på egne interesser. Det er godt, for hvis vi skal bidrage skal det være på baggrund af lyst og evner.

Efter tre års politisk og aktivistisk arbejde i de sociale bevægelser, Jobcentrets Ofre og Næstehjælperne, må jeg konstatere, at den optimisme, der var grundlaget for bevægelserne, nu er ved at dø ud. Kræfterne slipper op, især i JO, der mestendels består af alvorligt syge mennesker. De har valgt at kæmpe med de kræfter, de har. Deres valg er ikke et frit valg mellem klima og fattigdom. De har kun muligheden for at kæmpe for et bedre og mere anstændigt liv. Men når man ikke føler sig hørt eller bakket fysisk op, giver man op. Sådan er situationen lige nu.

Det her er ikke et forsøg på at skælde nogen ud. Som sagt, vi har alle nok at se til. Men det er derfor, jeg gerne vil føre kampen ind i HB. For jeg mener, at Enhedslisten har et særligt ansvar for, at denne kamp ikke tabes på gulvet. Forhåbentlig kan vi finde løsninger, der involverer hele listen og giver de sociale bevægelser nye kræfter. Uden bevægelserne, ingen forandringer.

michael.steen.neumann@gmail.com

MICHAEL VOSS

Frederiksberg, mand, 65 år

Diplomuddannelse i kommunikation, Kommunikationskonsulent, Dansk Journalistforbund

Vi gennemførte en vigtig skærpelse af vores profil, da vi stillede betingelser for at støtte Mette Frederiksen. Resultat blev godt. Nu skal vi kæmpe for, at forståelsespapiret bliver til virkelighed.

Men der kom ikke en rød-grøn regering ud af det. Derfor skal vi også bruge kræfter på at støtte de bevægelser, som ikke fik noget i papiret, og vi skal være parate til at bekæmpe regeringen, hvis den fører asocial og usolidarisk politik. Vi skal vise, at Enhedslisten har en langt mere social, solidarisk og bæredygtig politik end Socialdemokratiet, og at vi har forslag, der bryder med kapitalismens logik og derfor begynder at løse problemerne.

Det vigtigste for HB bliver at styrke arbejdet med mobiliseringer og bevægelser. Det skaber forandringer, og det udvikler en større politisk forståelse blandt dem, der deltager. Det kan skabe socialister.

Også når vi udvikler politik og konkrete forslag, skal vi have fokus på, hvad der skaber entusiasme, og hvilke typer slogans, krav og forslag, der kan skabes folkelig bevægelse omkring. Det er ikke nok med grundige rapporter og korrekte lovforslag.

For mig er det også vigtigt at forsvare Enhedslistens demokratiske principper og regler. Vores politik og vores aktiviteter skal udspringe af medlemmernes aktivitet, erfaring og demokratiske debat. Det er medlemmerne, de medlemsvalgte delegerede på Årsmødet og den Årsmøde-valgte hovedbestyrelse, som skal træffe de vigtige beslutninger, både politisk og organisatorisk.

michael.preben.voss@gmail.com

MIKAEL HERTOFT

Østerbro, mand, 62 år

Cand.mag, indvandrerlærer., lærer, Danmarks Lærerforening

Hej. Jeg hedder Mikael Hertoft, arbejder som lærer og er Enhedslisteaktivist. Jeg har siddet i HB en del år.

Jeg arbejder især med internationale spørgsmål og jeg mener det er vigtigt at der sidder folk i Hovedbestyrelsen som har globalt udsyn og internationale erfaringer. Dem vil jeg gerne være en af.

Jeg er kontaktperson i Internationalt Udvalg – og udpeget af Hovedbestyrelsen som en af Enhedslistens repræsentanter i ledelsen af Europæisk venstrefløjsparti. Jeg er også græsrodsjournalist – igennem mange år i Rød+Grøn og nu også i det nye netmedie Solidaritet.

Den politiske situation kræver globalt udsyn og international solidaritet. Klimakampen kan ikke vindes i et land. Hurra for Greta Thunberg og den ny international klimabevægelse.

Hvis arbejderne skal have en chance mod internationale firmaer må de stå sammen på tværs af grænserne. Hvis vores udenlandske kolleger, der kommer til landet ikke skal bruges til at ødelægge løn- og arbejdsvilkår – så må vi byde dem velkomne som kolleger og opbygge faglige organisationer, som de føler sig velkomne i.

Alle i Enhedslisten er nok glade over at vi har væltet Lars Løkke og nu har en ny regering. Men den hårde kamp kommer nu. For hvis vi skal presse denne regering til at føre en mere social og grøn politik – så skal vi opbygge græsrodsorganisationer – og Enhedslisten som et aktivistisk parti – med muskler og hjerne. Regeringen er underdanig overfor EU og NATO. Derfor er en stærk og kritisk venstrefløj nødvendig. Det bidrager jeg til.

mikael.hertoft@enhedslisten.dk

MORTEN RIIS

Bornholm, mand, 42 år

Tømrer + cand. mag. Idéhistorie, Fuldtids kommunalpolitiker, 3F

Jeg er utrolig glad for at være en del af vores parti, og vi har faktisk meget at være glade for.

Bare siden jeg blev medlem (i 2001), er vi vokset fra at være et lille parti – organisatorisk og målt i politisk repræsentation, til at vi i mange sammenhænge er blevet svære at komme uden om.

Siden 2014 har jeg været medlem af kommunalbestyrelsen på Bornholm, og det har været både lærerigt og udfordrende. En af udfordringerne har bestået i, at en stor del af lokalafdelingens aktiviteter er blevet det politiske arbejde i kommunalbestyrelsen. Det ene af de to ben, vi plejer at gå på (det aktivistiske), har vi de senere år desværre haft svært ved at motionere.

Bevidstheden om den udfordring ude lokalt – men også vigtigheden af at vi indleder genoptrøningen, vil jeg gerne trække med ind i arbejdet i hovedbestyrelsen.

Faktisk er arbejdet i lokalafdelingerne af afgørende betydning – både for vores udvikling og fortsatte rodfæstelse som parti, for at kunne mobilisere folk for eller imod en sag, men også når vi snakker om at virkeliggøre planerne om en forøget klimaindsats, bedre velfærd, større medarbejderindflydelse og meget mere. Det er lokalt, vi flytter hegnspælene. Så det centrale og det decentrale partiarbejde må hænge bedre sammen.

Jeg er vant til at arbejde sammen med folk, jeg er meget uenige med. Det er vigtigt, at vi som minimum udfolder den samme samarbejdsånd i en hovedbestyrelse, hvor uenighederne trods alt må formodes være mindre. Det bliver i hvert fald min tilgang.

morten.riis@brk.dk

PEDER HVELPLUND

Hjørring, mand 52 år

Pædagog, Folketingsmedlem, HK

Enhedslisten skal være den samlende kraft på den danske venstrefløj.

Det mener jeg er en bunden opgave for Enhedslisten at løse og det giver os store muligheder og udfordringer, både organisatorisk og parlamentarisk.

Folketingsvalget gav et nyt flertal og Enhedslisten har en stor opgave i at sikre at forventningerne om en ny politisk retning bliver indfriet. Der får HB en vigtig rolle at spille i at udstikke den overordnede politiske linje.

Jeg tror det er helt afgørende vi får styrket organisationen, så vi både kan tiltrække og inddrage nye medlemmer. Vi skal styrke muligheden for at deltage i politikudviklingen, f.eks. ved at styrke udvalgenes rolle. Vi skal arbejde målrettet på at Enhedslisten fortsat er et landsdækkende parti og det afspejles i hvordan vi bruger vores ressourcer. Og så er det helt afgørende at vi får genvakt Enhedslisten som et aktivistisk parti, både gennem selvstændige initiativer og gennem vores arbejde i folkelige bevægelser.

Jeg er 52 år, bor sammen med Louise, vi har 3 børn. Jeg har siden valget repræsenteret Enhedslisten i Folketinget, hvor jeg er ordfører for Sundhed, Psykiatri, Ældre og Indfødsret, samt sidder i Europaudvalget og gruppeledelsen. Jeg har været med i Enhedslisten siden starten og vil gerne bidrage med mit arbejde i HB og sikre godt samarbejde mellem HB og Folketingsgruppe.

peder.hvelplund@ft.dk

PELLE DRAGSTED

Frederiksberg, mand, 45 år

Historie og Retorik, Pt Skribent og Debattør, Dansk Journalist-forbund

Vi står i en ny og spændende situation. Det lykkedes at vælte højre-regeringen. De mest ekstreme højrepartier fik en syngende øretæve. Samtidig fik venstrefløjen samlet det bedste valg i mange år. Valget blev vundet på løfter om velfærd, mindre ulighed og en ambitiøs klimapolitik. Og det lykkedes – ikke mindst takket være vores nye parlamentariske strategi – at få forhandlet en aftale hjem, der forpligter regeringen på et brud med den nyliberalistiske reformpolitik som har martret samfundet de sidste årtier. Aftalen indebærer også verdens mest ambitiøse klima-politik. Det er derfor en central opgave at sikre at aftalen bliver holdt. Vi skal arbejde for at folkelige bevægelser opretholder det pres som vi så i månederne op til valget. Og på Christiansborg skal vi stå konstruktivt til rådighed for at finde løsninger sammen med de andre partier, der kan indfri forventningerne. Samtidig skal vi være den skarpe opposition på de områder hvor regeringen svigter. Det gælder ikke mindst kampen for en anstændig behandlingen af mennesker på flugt, og forholdene for mennesker ramt af arbejdsløshed og sygdom.

Jeg genopstiller til HB for at være en del af de løbende strategiske overvejelser, der skal sikre, at Enhedslisten både parlamentarisk og i de folkelige bevægelser bruger de muligheder som den nye situation giver os. Jeg er netop udtrådt af folketingsgruppen efter en årrække som ansat og folkevalgt for vores parti. For tiden arbejder jeg på en bog om socialistiske alternativer.

kontakt@pelledragsted.dk

RASMUS VESTERGAARD MADSEN

Århus Nord, mand, 28 år

Økologisk landmand, Pædagogstuderende, 3F og PLS

Det er nu 2 år siden, jeg sidst sad i HB og den politiske situation har ændret sig radikalt. En grøn ungdomsbevægelse er stormet frem. Det er vor tids ungdomsoprør. En hel generation som kræver handling, men som vi i dag ikke formår at inkorporere i vores parti. Det er og bliver en bunden opgave for os, hvis vi vil skabe et større og stærkere Enhedslisten der kan være garant for, at den grønne omstilling leverer de nødvendige bæredygtige løsninger og socialt retfærdig fordeler klodens ressourcer og værdier.

Jeg møder desværre alt for mange som fortsat har svært ved at finde en plads i vores fællesskab. Hvis vi vil have flere med, skal vi forandre vores partikultur til et mere mangfoldigt fællesskab, som giver plads til flere, som anerkender værdien af, at man kan lave politik på mange måder, men at Enhedslisten er vores ståsted og vi i fællesskab kæmper for en mere solidarisk og bæredygtig fremtid.

Vi skal sikre medlemmerne, også dem der ikke altid dukker op til afdelingsmøde, langt mere indflydelse på vores parti og turde eksperimentere med at spørge medlemmer i langt højere grad. Og vi skal fortsætte med at vise danskerne, at vi med politisk tæft og konkrete og finansierede udspil, kan sætte en ny retning for dansk politik. Klimaplanen rykkede fundamentalt den politiske debat til venstre og vores krav om en politisk forhandling, inden vi kunne pege på Mette Frederiksen, har med forståelsespapiret vist konturerne til en politisk vej, som vi ikke har set de sidste 20 år.

Rasmusv@enhedslisten.dk

STIG LARSEN

Albertslund, mand, 63 år

Cand.comm, førtidsensionist, HK

Det er en spændende tid for Enhedslisten, vi har udviklet nye politikker på mange områder men der er stadig nye som mangler. Enhedslisten står i dag i en meget anderledes position end tidligere. Vi skal både fastholde en progressiv og revolutionær politik men vi skal også kunne opnå resultater i det parlamentariske system. Det kræver nytænkning på mange felter. Og så EU, hvad skal vi med vores nye mandat. Enhedslisten må udvikle en ny EU-politik. Verden har ændret sig siden 1972 så der er brug for nye analyser og politiske værktøjer. Og Enhedslisten bliver nødt til at kunne se sine vælger i øjenhøjde også i EU spørgsmålet.

Poster og den slags: Ledelse og kommunalpolitik i Albertslund, Regionsledelsen i Region Hovedstaden og baggrundsgruppe i samme. Boligpolitisk udvalgs sekretariat. Bestyrelsen i Kollegietkontoret i København.

sl@dkkom.dk

7.2 OPSTILLEDE TIL RØD FONDS BESTYRELSE

Her kan du læse om de opstillede til Rød Fonds bestyrelse.

Rød Fond ledes af en bestyrelse på 6 personer. Årsmødet vælger de 5, mens den sidste udpeges af hovedbestyrelsen. De 5 årsmødevalgte kan ikke samtidig sidde i Enhedslistens hovedbestyrelse.

AAGE OLSEN

Frederikshavn Læsø, mand, 66 år

Har været fagligt og politisk aktiv siden 72. Både som aktivist og med organisatorisk arbejde, i mange forskellige sammenhæng, hovedsageligt i Aalborg og Vendsyssel.

Eksempelvis Folkebevægelsen mod EF/EU. Vietnam bevægelserne. Faglig Ungdom, SID ungdom Lager og pakhusarbejderne, Brancheklubben for beskæftigelsesvejledere og repræsentantskabet i DKA (FOA). Har deltaget i diverse OK-kampanger. Har været med i kommunalpolitisk

samarbejde i Pandrup.

Har været aktiv i protesterne mod skifergas, som kontaktperson for Skifergas Nej Tak i Frederikshavn, aktivist/beboer i protestlejeren og har været med til at organisere modstanden og samarbejdet med kommunen, politiet og andre NGO'er.

Har været aktiv i Enhedslisten Frederikshavn siden 2010, sidder i kommunalpolitisk udvalg, har igennem flere år været kasserer og været en del af arbejdsudvalget. Er med i arbejdet med at finde et »nyt Socialisternes Hus« i Aalborg.

Derudover har jeg været gift i mange år, har 2 børn og 4 børnebørn.

post.aage@gmail.com

JESPER HJELM KRISTENSEN

Kalundborg, mand, 52 år

Mit navn er Jesper og jeg er Kontaktperson i Enhedslisten i Kalundborg. Jeg har de seneste tre år siddet i Rød Fonds bestyrelse og vil meget gerne fortsætte arbejdet i Fonden.

Med udgangspunkt i det lokale og nære politiske arbejde, ønsker jeg at biddrage aktivt til Rød Fond's fremtidige arbejde. I mine øjne har Rød Fond en vigtig opgave i at understøtte systemkritiske initiativer, folkebevægelser uanset deres størrelse og særligt nye strømninger der skaber debat og bevægelse. Enhedslistens Rød Fond er et unikt initiativ der styrker de græsrødder der flytter samfundet, og samfundsdebatten, og den indsats vil jeg fortsat gerne bidrage til.

jesperhjelmkristensen@gmail.com

MADS HADBERG

Ydre Nørrebro, mand, 31 år

Enhedslisten skal fortsat være partiet for bevægelserne. Vi skal aktivt støtte de mennesker, der kæmper for et solidarisk og grønt samfund. Græsrødder og deres netværk spiller en afgørende i Enhedslistens forståelse, og Rød Fond skal give en hånd til de kræfter, der hver dag kæmper for et andet samfund. Det ønsker jeg at bidrage til. Det vigtigste for mig er, at vi styrker kampen for grønne og røde mærkesager. Jeg har et svagt hjerte for internationale sager - som eksempelvis solidaritetsgrupper eller kampen mod multinationale selskabers nedbrydende adfærd over for miljø og klima. Rød Fond skal fortsætte med at støtte kampen for en ordentlig behandling af reformramte. Jeg har været privilegeret at arbejde med internationale spørgsmål som politisk medarbejder i Folkebevægelsen, og nu i Enhedslisten som international medarbejder. Det arbejde vil jeg gerne fortsætte med i Rød Fond.

mads.h@enhedslisten.dk

JANNE TOFT-LIND

Ballerup, kvinde, 48 år

Jeg blev 18 i 1989 og har ALDRIG stemt andet end Enhedslisten –Jeg har siddet både i lokalbestyrelser og regionsbestyrelser, jeg har været politisk aktivist så langt tilbage jeg kan huske. Arrangeret og deltaget i både store og små demoer og happenings i det ganske Danske land.

Mærkesager:

- Socialpolitik og beskæftigelse
- Ytringsfrihed under ansvar
- Ret til forskellighed
- Omfokusering fra integration til inklusion
- Vegansk alternativ i alle stats regions og kommunaltdrevne køkkener (- reelt frit valg)
- Flere aktioner og demonstrationer -Vi kan ikke ties ihjel!

toftlind@gmail.com

LOLE MØLLER

Amager Øst, kvinde, 76 år

Jeg tager gerne en tredje runde i Rød Fonds bestyrelse for at være med til at udmønte fondens gode formål.

Fonden yder efter ansøgning støtte til aktiviteter med politisk, kulturelt, samfundskritisk og rebelsk indhold. Jeg vil arbejde for, at bestyrelsen ikke alene afventer ansøgninger, men også bliver mere opsøgende og opmærksom på at støtte græsrodsinitiativer, der er ved at spire frem. Jeg er i forvejen med i Rød + Grøns redaktion, tovholder i socialpolitisk udvalg og aktiv i kvinde- og europapolitisk udvalg, hvor der kan hentes ideer og inspiration til aktiviteter, der er værd at støtte.

lole@mail.dk

7.3 OPSTILLEDE TIL VEDTÆGTSNÆVNET

Her kan du læse om de opstillede til vedtægtsnævnet.

Vedtægtsnævnet er ansvarlig for fortolkning af vedtægterne. Fuldtidsrepræsentanter, hovedbestyrelsesmedlemmer og ansatte kan ikke vælges til vedtægtsnævnet.

Vedtægtsnævnet består af 3 personer, der alle vælges af årsmødet.

BUE NIELSEN

Lyngby, mand, 73 år

Jeg har været medlem af Enhedslisten siden starten i 1989. Jeg har gennem årene været med i bestyrelsen i min lokale afdeling, i repræsentantskabet for amtsråd/region, siddet i HB som suppleant og deltaget i centrale udvalg. Jeg har siddet i vedtægtsnævnet siden 2010.

bue@mail.tele.dk

SIGURD LETH LYK

Aarhus Vest, mand, 24 år

Jeg har været medlem af partiet siden 2009 og har i omtrent lige så lang tid været aktiv, blandt andet i mine lokale afdelingsbestyrelser, i SUF's ledelse samt i diverse bevægelser, hvor jeg af flere omgange har arbejdet med udformningen af vedtægter, forretningsordenener m.v.

Jeg er når vi når årsmødet forhåbentligvis færdiguddannet jurist, i hvilket ligeledes har resulteret i en hvis erfaring udi paragraffortolkning. Det seneste års arbejde i vedtægtsnævnet synes jeg har været en både spændende og lærerig proces og jeg håber på at kunne fortsætte arbejdet det kommende års tid.

Sigurdlyk@hotmail.com

STINE BRIX

København Nordvest, kvinde, 37 år

Jeg vil gerne bidrage til vedtægtsnævnet. Jeg har været en del af Enhedslisten siden 2002 og har et godt kendskab til vedtægter og praksis igennem tidligere medlemskab af hovedbestyrelse, forretningsudvalg og folketingsgruppe. Bedste hilsner Stine

smbrix@gmail.com

7.4 OPSTILLEDE TIL INTERNE REVISORER

Her kan du læse om de opstillede til posterne som interne revisorer.

Årsmødet vælger 2 interne revisorer. En af hvert køn. De interne revisorer kommenterer årsregnskabet til HB, inden HB vedtager sin beretning. De aflægger desuden en skriftlig beretning til årsmødet ang. regnskab og Enhedslistens økonomi. Fuldtidsrepræsentanter, hovedbestyrelsesmedlemmer og ansatte kan ikke vælges til interne revisorer. De interne revisorerne kan tage økonomiske sager op af egen drift.

PETER USSING

Rudersdal, mand, 66 år

Jeg har nu været årsmødevalgt revisor i snart 2 år og er villig til at genopstille.

peter.ussing@gmail.com

Da der kun er en opstillet til de to poster, kan man opstille som kritisk revisor frem til d. 27. september kl 12.

8. FORSLAG TIL ARBEJDSPLAN

Dette forslag til arbejdsplan blev lavet i foråret. Hovedbestyrelsen har selv stillet nogle ændringsforslag, for at opdatere arbejdsplanen

1. Indledning

Denne årsmødeperiode vil i høj grad være præget af de to valg, der finder sted inden årsmødet, til folketinget og til EU-parlamentet [Dette udkast er skrevet før begge valg]. Partiets arbejdsbetingelser, opgaver og muligheder vil i betydeligt omfang blive defineret af vores resultater i de to valg samt af det kommende folketings sammensætning, vores involvering i regeringsdannelsen og den kommende regerings sammensætning.

Blandt andet derfor, men også på grund af partiets generelle organisatoriske situation, skal vi bruge en del af årsmødeperioden til to overordnede diskussioner.

De to parti-diskussioner skal definere vores fremtidige arbejde, men partiet skal selvfølgelig ikke gå i et handlingspassivt diskussions-mode i et helt år. Derfor fastlægger vi med denne arbejdsplan nogle hovedprioriteringer, der sætter rammerne for større fælles indsatser i partiet. Det er ikke meningen, at det skal foregribe konklusionerne af de to partidiskussioner.

Hovedprioriteringerne i denne arbejdsplan udelukker ikke, at partiet sætter andet i gang. Ud over de store fælles prioriteringer vil afdelinger, udvalg og netværk arbejde med mange andre ting, og vi skal – ikke mindst – have overskud til at sætte nye aktiviteter i værk, når udviklingen uden for partiet skaber nye opgaver og nye muligheder.

2. Flere aktive socialister og stærkere venstrefløj – hvordan?

Der er umiddelbart to helt afgørende diskussioner, som vi skal prioritere i den næste årsmødeperiode. Det politiske landskab kan se ud på flere måde, på den anden side af et årsmøde, men uanset udfaldet, så er der to vigtige samtaler, som vi skal have i partiet. Vi lægger op til at begge samtaler holdes inddragende og eksperimenterer med forskellige formater, metoder, platforme såvel som inviterer omverdenen i form af bevægelser, internationale kammerater og andre relevante parter med. Årsmødet 2020 konkluderer på diskussionerne og vedtager eventuelle handleplaner eller udtalelser.

For det første skal vi drøfte, hvordan vi skaber en organisation, som sikrer at vi kommer til at få flere aktive socialister i landet, flere medlemmer af Enhedslisten og generelt får organiseret medlemmer og almindelige mennesker i sociale, grønne og humanistiske kampe i samfundet. Rundt omkring os ser vi et samfund med stigende ulighed, en dyb klimakrise og en uretfærdig behandling af flygtninge og migranter. Hvis vi skal lykkes med at ændre det billede, så skal vi blive flere og vi skal have en tydeligere og gennemtænkt strategi for at engagere mennesker i at skabe politisk forandring. Diskussionen er allerede åbnet med en række forskellige debatoplæg fra forskellige medlemmer af vores parti. Det kommende år vil vi forpligte os på at udvikle analyser og diskutere strategi for, hvordan vi får flere med i vores parti og i de nødvendige forandringer af samfundet, som vi arbejder for.

Debatten skal både sigte på at udvikle en bredere og stærkere aktivering af vores medlemmer i Enhedslisten, en måde at engagere vores omverden på, et bud på hvordan vi øger medlemstallet og engagerer nye medlemmer i politiske forandringer og styrker vores relation til bevægelserne i samfundet. Dermed vil den bl.a. omfatte afdelingsarbejde, bevægelsesarbejde, netværk og kampagnearbejde. Målet er at inddrage erfaringer fra alle niveauer og platforme i Enhedslisten samt bygge bro til interesserede i vores omverden og lære af organiseringsformer hos partier og bevægelser i Danmark og i andre lande, som ligner os. Pointen er både at styrke vores eget demokrati i partiet og engagere flere i arbejdet for socialisme.

Den anden diskussion handler om vores politiske strategi og analyse af den situation, som vi står i. I 2015 vedtog vi en udtalelse, »Enhedslisten vil opbygge fremtidens venstrefløj og styrke de folkelige bevægelser«, hvor vi gjorde status oven på fire år som parlamentarisk grundlag for forskellige regeringer under Socialdemokraternes og Helle Thorning-Schmidts ledelse. Udtalelsen vandt meget bred opbakning i partiet med sit mål om at vi skal være »venstrefløj i vores egen ret«.

Efter valgene i foråret, står vi i en politisk situation, hvor vi enten er det direkte ideologiske modstykke til en højrefløjsregering eller hvor vi skal opbygge en venstrefløj i egen ret og skabe konkrete politiske forbedringer for almindelige mennesker under en socialdemokratisk regering, som er afhængige af vores mandater for at træde til, men ikke for at gennemføre alt sin politik. Samtidig er vi muligvis blevet en del af Europa Parlamentet. Det kalder på en grundig analyse. Vi skal lægge en slagplan sammen og afstemme forventninger og politiske målsætninger for de kommende år. Debatten skal både indeholde en analyse af den parlamentariske situation og af de udenomsparlamentariske muligheder. Det skal styrke os i at gå samlet ind i det politiske arbejde og de mange diskussioner, der venter, med en fælles forståelse af vores mål og midler.Også her lægger vi op til en åben proces med inddragelse af omverdenen, eksperter og erfaringer fra andre lande. Årsmødet 2020 konkluderer på arbejde.

3. Kamp mod borgerlig politik – uanset regering – styrk bevægelserne

Uanset hvilken sammensætning det nye folketing får, og uanset hvilken regering der kommer ud af valget, vil resultatet ikke være en social, solidarisk og bæredygtig politik. Vi vil derfor skulle involvere os i politiske kampagner og mobiliseringer for økonomisk lighed, bedre velfærd, en humanistisk og solidarisk politik i forhold til indvandrere og flygtninge samt en miljø- og klimapolitik, der svarer til de udfordringer, kloden står overfor [nødvendighedens politik :-)]

Det vil blive en politisk kamp, hvor vi det meste af tiden vil være oppe imod overklassen, folketingsflertallet og regeringen. Hvilken konkret form det vil tage, og hvilke konkrete aktiviteter vi må sætte i gang på denne front, vil afhænge af valgresultatet og regeringens faktiske sammensætning.

Vores muligheder for at kæmpe imod og/eller presse en kommende regering vil også afhænge af, hvilke grupper i samfundet der viser sig parate til at gå til modstand. Det vil være en højt prioriteret opgave for Enhedslisten at bidrage til, at flere mennesker protesterer og organiserer sig i bevægelser, der gør modstand og kæmper for progressive forandringer på forskellige spørgsmål. Denne indsats vil bestå i at formulere politiske forslag, der kan inspirere til bevægelse og kamp. Det handler også om støtte bevægelserne ved at føre deres krav ind i folketing, regionsråd og kommunalbestyrelser. Vi skal samarbejde med bevægelserne om aktiviteter, og først og fremmest skal Enhedsliste-medlemmer være en del af bevægelserne med knofedt, handlingsforslag og politiske ideer.

Umiddelbart ser det ud til, at der vil være muligheder for at skabe og styrke mobilisering og bevægelse omkring disse spørgsmål:

- Modstanden mod ghetto-politikken og mod nedbrydningen af den almene boligsektor
- Kampen for en anstændig modtagelse og behandling af flygtninge og indvandrere
- Kampen for en ansvarlig klimapolitik
- Overenskomstforhandlingerne på de private område i 2020
- De reformramtes kamp for velfærd

Alt tyder på, at vi får valgt mindst et medlem af EU-parlamentet. Det vil vi udnytte til at styrke samarbejdet på tværs af landegrænser i Europa: imod EU's liberalistiske og asociale politik og for antikapitalistiske løsninger. Denne indsats handler om solidaritet med folk, der kæmper i andre europæiske lande, om fælles aktioner og om fælles politiske markeringer med socialistiske kræfter i resten af Europa.

4. Organiser indsatsen – flere og stærkere netværk i partiet

Der er mange dele af partiets arbejde, der kan tåle at blive udviklet og styrket. Det er temaet for den ene af årets store partidiskussioner. Når vi ser bevægelser og mobiliseringer som en afgørende del af den politiske kamp, er det nærliggende, at vi under alle omstændigheder gør en indsats for at styrke partiets arbejde med, i og for bevægelser.

I årsmødeperioden 2018-19 vedtog HB et papir om vores bevægelsesarbejde. Det lagde blandt andet op til, at vi kan styrke bevægelsesarbejdet, hvis vi i højere grad koordinerer det bevægelsesarbejde, som hundredevis af Enhedsliste-medlemmer er aktive i. Det drejer sig både om bevægelser med en lang historie og et stærkt organisatorisk apparat, f.eks. fagbevægelsen og beboerrepræsentationen i den almene boligsektor. Det gælder også mere aktivistiske bevægelser som Almen Modstand, Jobcentrets Ofre, og forskellige klimaorganisationer. Og det gælder helt akutte mobiliseringer, der måske, måske ikke kan udvikle sig til organiserede bevægelser.

De mange Enhedsliste-medlemmer, der er aktive i bevægelser, eller som kunne tænke sig at være det, skal kunne bruge deres parti i dette arbejde. Det kan ske på mange måder, men det forudsætter, at man mødes med andre medlemmer i samme bevægelse og udveksler erfaringer og diskuterer muligheder. Med andre ord det forudsætter, at der opbygges netværk for medlemmer, der er aktive i samme bevægelse.

Vi har i en årrække arbejdet med netværk i det faglige arbejde med både gode og mindre gode resultater. I begyndelsen af 2019 mødtes partimedlemmer, der er aktive i Almen Modstand og i andre former for modstand mod ghettoplanerne til en konference. Der er også brug for netværk for klimaaktivister, aktive i bevægelser for indvandrere og flygtninge, aktive i uddannelsesorganisationerne mm.

I denne årsperiode vil HB tage initiativ til at danne nye aktiv-netværk, og det vil være en vigtig prioritering for landskontorets ansatte.

Stillet af hovedbestyrelsen

8.1 TILPASNING AF ARBEJDSPLANEN

HB stiller følgende ændringsforslag for at tilpasse arbejdsplanen situationen efter valgene

Linje 3-13 ændres til:

»Denne årsmødeperiode vil i høj grad være præget af de to valg, der fandt sted før sommerferien til folketinget og til EU-parlamentet

En række forhold omkring valgene, men også udviklinger, som ligger inden valgene betyder, at partiet har brug for at afsætte en del af årsmødeperioden til to overordnede diskussioner, bl.a. disse: Partiets arbejdsbetingelser, opgaver om muligheder har i høj grad ændret sig med etableringen af en ny socialdemokratisk regering og vores nyvundne repræsentation i EU-parlamentet.

Med to store partidiskussioner i en unormalt kort årsmødeperiode bliver denne årsmødeperiode i praksis en slags mellemfase i partiets udvikling, hvor vi definerer vores fremtidige kurs og arbejde.«

Linje 14:

Sætningen: »Hovedprioriteringerne i denne arbejdsplan udelukker ikke, at partiet sætter andet i gang.« ændres til »Men partiet skal selvfølgelig ikke gå i et handlingspassivt diskussions-mode i et helt år.«

Linje 19:

Overskriften ændres til: »2. Flere aktive socialister og stærkere venstrefløj – hvordan?«

Linje 26:

Ændres til; »Vi skal drøfte, hvordan vi skaber en organisation, som sikrer, at vi kommer til at få flere aktive…«

Linje 47-51:

Sætningerne »Efter valgene i foråret, står vi i en politisk situation, hvor vi enten er det direkte ideologiske modstykke til en højrefløjsregering eller hvor vi skal opbygge en venstrefløj i egen ret og skabe konkrete politiske forbedringer for almindelige mennesker under en socialdemokratisk regering, som er afhængige af vores mandater for at træde til, men ikke for at gennemføre alt sin politik. Samtidig er vi muligvis blevet en del af Europa Parlamentet.«

I stedet indsættes:

»Den nye parlamentariske situation og vores placering i EU-parlamentet kalder på en grundig analyse.«

Linjerne 59-61:

Sætningerne »Uanset hvilken sammensætning det nye folketing får, og uanset hvilken regering der kommer ud af valget, vil resultatet ikke være en social, solidarisk og bæredygtig politik«

Ændres til:

Selvom der med det fælles forståelsespapir på en lang række områder er sat en ny politisk retning, venter der nye politiske kampe, hvis vi for alvor skal bevæge os i en retning af en social, solidarisk og bæredygtig politik.«

Linje 82:

Pinden »De reformramtes kamp for velfærd« ændres til: »Velfærdskampen for de reformramte og for børnene i daginstitutionerne.«

Linjerne 83-85:

Sætningerne »Alt tyder på, at vi får valgt mindst et medlem af EU-parlamentet. Det vil vi udnytte til at styrke samarbejdet på tværs af landegrænser i Europa: imod EU's liberalistiske og asociale politik og for antikapitalistiske løsninger.«

Ændres til:

»Vores repræsentation i EU-parlamentet vil vi udnytte til at styrke samarbejdet på tværs af landegrænser i Europa: imod EU's liberalistiske og asociale politik og for antikapitalistiske løsninger.«

HB foreslår at forslagene indarbejdes

8.2 PARTIDEBAT

HB foreslår at slå de to partidebatter sammen til en. Som konsekvens af dette stilles følgende forslag:

Linje 9

Ændres til: »…af årsmødeperioden til en overordnet diskussion af partiets strategiske retning«

Linje 10

Ændres til: »Denne partidiskussion skal definere vores fremtidige arbejde, men partiet skal selvfølgelig ikke gå i et…«

Linje 19 til 24

Ændres til: »Vi lægger op til, at denne partidiskussion gennemføres inddragende og eksperimenterer med forskellige formater, metoder, platforme såvel som inviterer omverdenen i form af bevægelser, internationale kammerater og andre relevante parter med.«

Linje 42

Ændres til: »Disse diskussioner skal ske på baggrund af en analyse af den situation, som vi står i, og de politisk-strategiske konklusioner, vi kan nå frem til. I 2015…«

HB foreslår at forslagene indarbejdes

8.3 NAVN

Efter linje 34 tilføjes:

Det skal endvidere afdækkes om partiets medlemmer er stemte for at styrke vores identitet som venstrefløj, gennem et navneskift. Hvis dette er

tilfældet, igangsættes en demokratisk proces, hvorved navnforslag findes og et nyt vedtages.

Begrundelse:
Parti og navn er 30 år gamle, men en stor del af befolkningen kender ikke til logikken i navnet. »Enhedsliste« signalerer ikke specielt venstrefløj.

Vi er et parti og ikke en liste. Listebenævnelsen er typisk noget, man bruger til kommunalvalg. Tilføjelsen »de rød-grønne« en knudret, bliver stort set ikke brugt og er ikke noget vi kan sige om os selv (de!)

Partiet kunne godt bruge et navn der harmonerer og understøtter vores identitet som et grønt og socialistisk parti til venstre for SF.

Hvis flertallet af medlemmerne er enige i, at argumenter som ovenstående vejer tungere end det bøvl der vil være ved et navneskift, så bør vi starte en demokratisk proces, hvorved vi finder et nyt navn.

Stillet af Kerteminde-afdelingen

8.4 DIREKTE DEMOKRATI

Tilføjelse til punkt 58:
Og Enhedslisten vil undersøge hvilke forbedringer direkte demokrati i Danmark vil kunne bringe.

Begrundelse:
I bogen »Magteliten« beskrives hvordan de 423 mest magtfulde personer i Danmark styrer landet. I nedenstående bog: www.democracy-international.org/sites/ democracy-international.org/files/PDF/Publications/2007-05-01_book_direct-democracy-en.pdf belyses bl.a. hvorledes politikerne bliver mere lydhøre overfor befolkningen når man får direkte demokrati. Mærsk fik lov til at sælge vores undergrund uden at have købt den og Total får lempelig skatteaftale 5 mia af staten til renovering af udstyret, så Mærsk kunne få en god pris. Det støtter et flertal i befolkningen ikke. Et flertal af politikere vil ikke give danskerne lov til at stemme om EU. Meget tyder på at politikerne er mere reaktionære end befolkningen. 76% af politikerne stemte for paradigmeskiftet.
Ekstrabladet har lavet nedenstående undersøgelse (stemmetallene da jeg kiggede sidst) https://ekstrabladet.dk/nationen/syrisk-flygtning-spild-af-tid-at-laere-at-tale-dansk/7533611? fbclid=IwAR2oEhgGeurpf-MrP1Zehgz9SRozaAhC7rm vCr1h3wxZVjIjNWOkZO0vCdpc
Så derfor vil det være vigtigt, at undersøge om direkte demokrati ikke kan forbedre befolkningens vilkår

Stillet af Esbjerg afdelingen samt Per Bregengaard, Blågård og Carsten Andersen, Aarhus Vest

8.5 FREDSARBEJDE

Efter linje 82 tilføjes: Fredsarbejdet gøres sammen med mange til en fredsbevægelse.

Stillet af Poul Eck Sørensen, Esbjerg

8.6 FAGLIG KLIMA- OG BESKÆFTIGELSESKONFERENCE.

I linje 83 indsættes:
Enhedslisten arbejder for en bred faglig klima- og beskæftigelseskonference.

Begrundelse:
Det er vigtigt at fagbevægelsen kommer på banen i klimakampen, hvis vi skal nå vores mål: En bæredygtig verden. Det er vigtigt dels, fordi det kan give bevægelsen den nødvendige bredde og give ordet strejke mere tyngde. Dels fordi beskæftigelse nemt bliver bevægelsen akilleshæl.

Derfor er omstillingsplaner udarbejdet af dem, der er direkte berørt angående beskæftigelse vigtig.

Historisk har Enhedslisten spillet en vigtig rolle i at udbrede progressive kampagner til fagbevægelsen.

Det bør vi også nu.

Stillet af: Leif Mikkelsen, Amager Øst
Kommentar fra regnegruppen: Kan evt. tages ud fra posten Øvrige kampagner, hvis konferencen ikke lægges for dyrt op. Der kan kun i begrænset omfang bruges ansatteressourcer på opgaven ved budgetforslag A, og slet ikke ved budgetforslag B. Hvis forslaget vedtages, foretages prioritering af HB.

8.7 PLAN FOR BIODIVERSITET

Tilføjes til linje 86:
klimapolitikken har biodiversiteten været underprioriteret. Derfor opfordres alle byer til at lave en plan for en bedre biodiversitet i deres by. Man kan hente inspiration i forslag fra Esbjerg – se bilag

Stillet af Esbjerg afdelingen

8.8 FORBRUGER OG KUNDEMAGT

Tilføjes linje 98:
»Og det gælder helt akutte mobiliseringer, der måske, måske ikke kan udvikle sig til organiserede bevægelser. Desuden gælder det forbruger- og kundemagt i store og samfundsvigtige virksomheder.«

Begrundelse:
Vi skal i højere grad at koordinere og støtte progressive kandidaters, herunder naturligvis særligt Enhedsliste-medlemmers, valgkampagner til forbruger- og kundepladser i selskabernes bestyrelser – som minimum. De seneste år har nemlig vist at markedets stærke privatiseringskraft øger presset på ikke-profitsøgende virksomheder, såsom dem inden for forsyning og realkredit, og Enhedslisten har ikke haft nok at spille ind med i organiseringen af den politiske kamp på denne udenomsparlamentariske front.

Stiller:Jon Toivo Hansen, Valby

8.9 BLASFEMIPARAGRAFFEN

I slutningen af arbejdsplanen (efter linje 108) tilføjes følgende passus:

Opfølgning på blasfemi-debatten
En udløber af valgkampen var Paludans provokationer, som direkte blev koblet til ophævelsen af blasfemiparagraffen. HB vil i den kommende årsmødeperiode diskutere tiltag, som reelt beskytter mod en forhånelse eller nedværdigelse af folks tro og deres praktisering af den. Det kan ske via en præcisering af selve racismeparagraffen, men muligvis også via andre tiltag, som kan have den samme virkning.

Begrundelse:
Med ophævelsen af blasfemiparagraffen blev det tilladt at forhåne 'guderne', mens racismeparagraffen forbyder en forhånelse 'folks tro' på disse guder. En sådan skelnen kan virke subtil, men det var i det mindste den argumentation, som lå til grund for accepten af Paludans friløb.

Om den holder, er usikkert, da der også var advokater, som mente, at Paludans ageren lå uden for lovens rammer. Men det hjalp jo ikke, hvis ingen reagerede på det, så det kunne blive prøvet ved en domstol. Et værktøj, som EL også kunne gøre brug af. En mulighed kunne være en tekstmæssig skærpelse af selve racismeparagraffen, fx mod »skænding af religiøse symboler« eller hvad man efter en nærmere diskussion finder klogt. En start kunne være juridiske høringer/afklaringer hos fagfolk mhp. at finde den mest hensigtsmæssige fremgangsmåde.

Bag dette ligger der en opfattelse af, at ytringsfriheden reelt ikke mindskes af, at afbrænding af skrifter, som for nogle er hellige, er forbudt. Det samme gælder både at urinere og at skide på disse. Uden at ville være snerpede, er de ytringer, som vi forsvarer, normalt dem som kommer ud af munden. Samt en opfattelse af, at hvad mindretal finder helligt også skal respekteres af flertallet, når mindretallet skal respektere flertallets værdinormer. Fx er ligskænding o. lign. er strafbart, selvom der jo dybest set ikke gives andre 'rationelle argumenter' for det end at det er usømmeligt i 'vores kultur'.

En sidste grund til, at EL bør tage dette alvorligt er, at det var os, som fremsatte forslaget om at afskaffe blasfemiparagraffen. Den debat ønsker vi ikke at gentage her. Men det er ikke i ELs interesse at være dem, som banede vejen for Paludan.

Det er vigtigt, at vi ikke bare fremstår, men også ER det parti, som mest energisk forsvarer alle mindretal, bekæmper voksenmobning og enhver form for 'hate speech'.

Den nuværende racismeparagraf lyder sådan:

§ 266 b. Den, der offentligt eller med forsæt til udbredelse i en videre kreds fremsætter udtalelse eller anden meddelelse, ved hvilken en gruppe af personer trues, forhånes eller nedværdiges på grund af sin race, hudfarve, nationale eller etniske oprindelse, tro eller seksuelle orientering, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år.

Stk. 2. Ved straffens udmåling skal det betragtes som en særligt skærpende omstændighed, at forholdet har karakter af propagandavirksomhed.«

Stillet af Allan Krautwald, Svendborg, Alvin Moesgaard Jensen, Faaborg, Anna Rytter, Østerbro, Arve Meum, Favrskov, Birthe Nielsen, Bjarne Thyregod Tårnby /Dragør, Bo Stefan Nielsen, Tårnby-Dragør, Carsten Hardington - Guldborgsund, Hans Jørgen Vad, Århus Vest, Jan Olesen, Århus Vest, Jesper Lundberg, Silkeborg, John Nielsen Århus Syd, Kit Aastrup, Århus Nord, Ole Alex Larsen, Ringsted, Ole Andersen, Silkeborg, Peter Iversen, Århus Vest, Poul Erik Kristensen, Silkeborg, Poul Krogsgård, Århus Vest, Rune Jakobsen, Århus Nord, Sejer Folke, Stevns, Solveig Munk, Århus Nord, Ulla Böwadt, Århus Vest

8.10 AKTIV-NETVÆRK

Tilføjes linje 108:
»I denne årsperiode vil HB tage initiativ til at danne nye aktiv-netværk, og det vil være en vigtig prioritering for landskontorets ansatte. HB vil også tage initiativ til at nedsætte en aktiv-gruppe, der udarbejder et kommissorium for etablering af et nyt teknologipolitisk udvalg.«

Begrundelse
Spørgsmål foranlediget af den teknologiske udvikling udgør en stigende dimension af Enhedslistens politiske og organisatoriske arbejde. Emnet er grundlæggende og overlappende for en række af tidens vigtigste kampe på alle politikområder, herunder ikke mindst klima, menneskerettigheder, arbejdsmarked, etik, organisering m.v. Det er på tide at Enhedslisten etablerer et forum hvor vi kan diskutere og kvalificere vores socialistiske og progressive stillingtagen til og forståelse af teknologiske emner.

Stiller: Jon Toivo Hansen, Valby
Kommentar fra regnegruppen: Der kan kun i begrænset omfang bruges ansatteressourcer på opgaven ved budgetforslag A, og slet ikke ved budgetforslag B. Hvis forslaget vedtages, foretages prioritering af HB.

8.11 PARTIDEBAT OM HOLDNINGEN TIL EU OG INTERNATIONALT SAMARBEJDE

Der gennemføres en partidebat om Enhedslistens analyser af og holdning til EU og internationale samarbejdsstrukturer.

På baggrund af debatten vedtages en erstatning for EU-delprogrammet på Årsmødet 2021.

Stillet af Mikkel Warming, Sydhavnen

8.12 KLIMAKAMPAGNE

Nyt afsnit tilføjes
Inden næste årsmøde udarbejdes og trykkes to foldere, som afdelingerne kan gå koordineret på gaden med. Den ene skal handle om landbruget, den anden om trafik. Her præsenteres, hvorledes vi mener, de 70 % CO2-reduktion i 2030 kan indfries, og hvad det kræver at komme i mål i 2040. Uddelingerne understøttes så vidt muligt af FT-gruppen med præsentation af udspil og brug af sociale medier.

Begrundelse
Den foreslåede arbejdsplan er skrevet længe før valgene og tager fx ikke højde for den enorme fokus på klima i valgkampen og heller hvor vi står i dag politisk med forståelsespapiret, hvor kravet om en forsvarlig klimapolitik som udgangspunkt jo er blevet indfriet. Derfor er udgangspunktet for næste fase i klimakampen de konkrete tiltag som skal sikre de 70 %. Det har vi anvist i vor klimaplan, og det er vigtigt at få det ud over rampen og skabe forståelse herfor i den brede befolkning, herunder ikke mindst behovet for en omlægning af landbruget med langt færre dyr.
En indsats på dette niveau kan og vil afdelingerne helt sikkert gerne bidrage med, men det kræver en koordineret indsats, hvor afdelingerne kan planlægge herefter og får det nødvendige materiale til omdeling. Forslaget skal vel nærmest forstås som en »mini-kampagne«.
Så vidt muligt bør nogle konkrete uddelingsdage understøttes fra Borgen med de redskaber, man her kan bidrage med, fx medieopmærksomhed via udspil og anvendelse af sociale medier.

Når der foreslås foldere og ikke flyers, skal det forstås således, at de skal indeholde en mere uddybende og forklarende tekst, end der er i en flyer. Overskrifter er ikke nok til at skabe forståelse – vi skal have argumenterne med.

Stillet af Karl Vogt-Nielsen, Amager Øst
HB foreslår at forslaget indarbejdes
Regnegruppens kommentar: Da udgifterne i forslaget holdes til materialer, vil det kunne indeholdes i posten Øvrige centrale kampagner.

8.13 BILAG

Arbejdsplanen tilføjes følgende bilag:

Esbjerg som Danmarks førende biodiversitet-by
Håndteret rigtigt barsler vi med et unikt projekt, som vil skabe interesse både i Danmarks Kommuner, måske også ved den rigtige markedsføring i udlandet. Projektet vil brande Esbjerg positivt, og på sigt kan der være både økonomi og arbejdspladser i at videresælge erfaringerne fra projektet.

Sekretariat
Esbjerg Kommune opretter et sekretariat med i første omgang 1 (eller helst 2) biologer, og en sekretær. Projektet bliver et folkeligt projekt, d.v.s. et samarbejds- og fællesprojekt mellem Esbjerg Kommune, grundejere og borgere, landbruget, sportsfiskerforeninger, naturforeninger m.fl., hvor der oprettes en styregruppe. Hvor graden af succes hænger sammen med borgerinddragelsen.

Sekretariatet skal have rådgivende funktion i forhold til alle interessenter. I forløbet skal sekretariatet kunne trække på mandskab og ekspertise fra kommunens Vej & Park afdeling. Sekretariatet laver aftale med de lokale ugeaviser og Jyske Vestkysten, lokal-TV m.m., så projektet formidles den vej et par gange om måneden, gerne med en spørge- og svar rubrik, der understøtter og hjælper diverse initiativer. Alle gode ideer sendes til og behandles i sekretariatet. Det undersøges hvad der kan være af støttemuligheder fra fonde, EU, statslige puljer m.m.

Formål
Udover det væsentligste, nemlig at fremme biodiversiteten, også at give byens borgere, skoler, og børn helt nye oplevelser. Vi erkender at Esbjerg Kommune også består af byer, med torve og pladser, gågader o.s.v. Men

det væsentligste er, at biotoper og habitater etableres hyppigt og med korte afstande mellem dem. F.eks. på en gadestrækning, hvor 25 % af grundejerne tilslutter sig ordningen. Derved vil afstandene for insekter og fugles manøvremulighed blive rigtig god.

Kommunale bygninger, skole

- **Skolegårde** Naturligvis skal der være plads til leg, boldspil, hoppe i sjippetov o.s.v., men det kunne være en udfordring for skolebestyrelsen at udarbejde forslag til, hvordan 50, 75, 100... m2 kan omlægges til grønt område med en spændende beplantning der kan øge biodiversiteten.
- **Biodiversitet i undervisningen** Øget biodiversitet i nærområdet giver også nye muligheder i undervisningen, der i høj grad kan ske i felten. Måske kunne eleverne registrere insekter m.m., og gerne et forøget antal arter.

Rådhuset, Teknisk Forvaltning (Frodesgade 30), skoler og bygninger med fladt tag som Præstegårdsskolen, Bakkeskolen m.fl.

Hvad kan et fladt tag bruges til. Kan man forestille sig (hvis bæreevnen er til det, og det ikke er i konflikt med tekniske installationer eller giver ekstra slid), at der opstilles plantekummer med planter, der tiltrækker bl.a. bier.? Hvis det er tilfældet, kunne man tilbyde biavlere, kvit og frit, at opstille deres bistader på taget, måske for at holde beplantningen,

Gader og veje

- **Fortove (undtaget pladser og gågader)** Som udgangspunkt skal den befæstede del af et fortov svare til bredden af 3 fortovsfliser, 140-150 cm, så der er plads til barnevogne og kørestole. Den nye bræmme, samt bræmmer langs de veje, der i dag har græs eller grusrabat, tilsås med en frøsammensætning der fremmer biodiversiteten. Esbjerg Kommune tilbyder at klargøre disse bræmmer ved fortovet, dvs. fjerne græs og evt. overskydende fliser. Esbjerg Kommune giver alle grundejere en pose frø til biodiversitet-fremmende flora gratis. Grundejerne har så til gengæld ret/pligt til at tilså og vedligeholde bræmmen i det offentlige areal langs fortovet. Frø tilbydes også til kolonihaveejere, altaner, private haver og andre.
- **Større veje** Som inspiration kan biodiversiteten sagtens øges i eksisterende brede rabatter som f.eks. på Jernevej og Stormgade nord for kolonihaverne. Der kan sagtens være anden beplantning end græs, der findes udmærkede frøblandinger, der kan bruges helt eller delvist. Klipning med græsklipper begrænses til 1-2 gange om året.
- **P-pladser** De fleste p-pladser er befæstede arealer. De kan i stedet belægges med græsarmeringssten (med huller) eller en brolægning med fuge. Derved får større regnmængder mulighed for at sive ned i jorden, og den beplantning vil være i armeringen (eller opstår af sig selv), vil øge levestederne.
- **Landeveje** Udvikling af en mere varieret beplantning langs vejene, såvel med nyplantning af træer og såning af vilde blomster.
- **Træer** Plantning af gadetræer var i 70erne og 80erne på et meget højt niveau. Faktisk så meget, at grundejere med forhaver blev tilbudt et »kommunalt« egetræ i deres forhave, når der ikke var plads langs fortovet. Argumentet dengang var mest at skabe større variation i vejbilledet, og i dag vil vi sige for at reducere CO2 udslippet. Kommunen udarbejder planer for øget beplantning/biodiversitet efter afsluttede separeringsprojekter af regn- og spildevand.
- **Skove, parker og læbælter** Her er Esbjerg Kommune allerede nået langt, f.eks. ved at større arealer ligger hen med uklippet græs, skovede grene og træer får lov at ligger og blive nedbrudt, udgåede træer lades i fred. Denne udvikling skal yderligere forøges, gerne med flere arealer med »urørt« skov. Esbjerg Kommune er opmærksom på mulighederne for at øge skovarealerne, evt. ved opkøb af dårlig landbrugsjord.
- **Golfbaner** Golfbaner beslaglægger store arealer, og en stor del af dette er græs under intensiv pleje. På golfbanerne vil der være gode muligheder for at lave bræmmer og arealer med en beplantning der fremmer gode levesteder for dyr, fugle og insekter.

Forøgelse der fremmer biodiversiteten

Helt konkret vil kortere afstande mellem de nye biotoper/habitater fremme faunaen.

- **Det åbne land** Her er der enorme arealer, som bør udnyttes til en mere varieret beplantning, bl.a. af frugttræer, fremme af diger m.m.
- **Grøfter** Fremme af en varieret beplantning i og langs grøfter. Det skal undersøges om hvor lidt man kan nøjes med at slås dem, evt. højst 1-2 gange om året.
- **Landbrug** Der laves aftaler med landbrug om at give en del af det opdyrkede areal tilbage til naturen, f.eks. ved plantning af levende hegn med træer og buske.
- **Industriens og butikscentres udenoms arealer** Er ofte kendetegnede ved enorme arealer med belægning, og store græsarealer rundt om bygningerne. Også her kan indgåelse af frivillige aftaler fremme biodiversiteten (og fremsynede/kreative virksomheder kan bruge det i markedsføringen).

Når vi har skabt øget biodiversitet ....

Det er indlysende at brugen af sprøjtegifte er uforeneligt med øget biodiversitet.

Vandmiljø

- **Udlægning af gydegrus** Det vigtigste led i vandrefiskenes kæde er de mindre vandløb opstrøms i tilknytning til større vandløb, i Esbjerg Kommune både Ribe Å, Kongeåen, Sneum og Holsted Å. For at vandrefisk (havørred og laks) kan gyde kræves gydegrus. Her kan Esbjerg Kommune i samarbejde med lodsejere og sportsfiskerforeninger udpege nye arealer til udlægning af grus. Betaler kommunen gruset, og sørger for transport til åbredden, vil der være frivillige til at udlægge det. Selv om de fysiske forhold med udlægning af gydegrus, etablering af sving i åerne o.s.v. forbedres, skal disse initiativer følges op af bekæmpelse af forurening af vandløbene fra bl.a. industri og landbrug. Erfaringerne fra genskabelse af åsving m.m. viser, at bl.a. insektlivet hurtigt reetablerer sig, allerede efter et par år. Det er vigtigt at Esbjerg Kommune udnytter erfaringerne fra andre kommuner med nedsættelse af forureningen langs de ferske vande.

Hvordan man fremmer biodiversitet

Som udgangspunkt er fremme af biodiversitet hverken dyrt eller besværligt. Det drejer sig blot om at tænke lidt anderledes – i muligheder, og ikke i begrænsninger. Det er helt afgørende for projektets succes at man får gjort det til en folkesag for alle interessenter i hele Esbjerg Kommune. Til gengæld vil vi få en kommune, der i bogstaveligste forstand summer af liv – skabt af borgerne, landbruget, virksomhederne m.fl. der alle kan påberåbe sig ejerskab til en flottere og mere spændende kommune.

Stillet af Thyge Kristensen, Poul Eck Sørensen og Ruth Mikel Jensen, Esbjerg

8.14 KAMP OM PENSIONSALDER OG MOD BUDGETLOV

Efter linje 82 tilføjes yderligere to bullits

- Kampen for en solidarisk pensionspolitik og stop for yderligere stigning i pensionsalderen
- Kampen mod budgetloven, flere penge til velfærd ud over det demografiske træk

Stillet af Anders Olesen
HB foreslår at forslaget indarbejdes

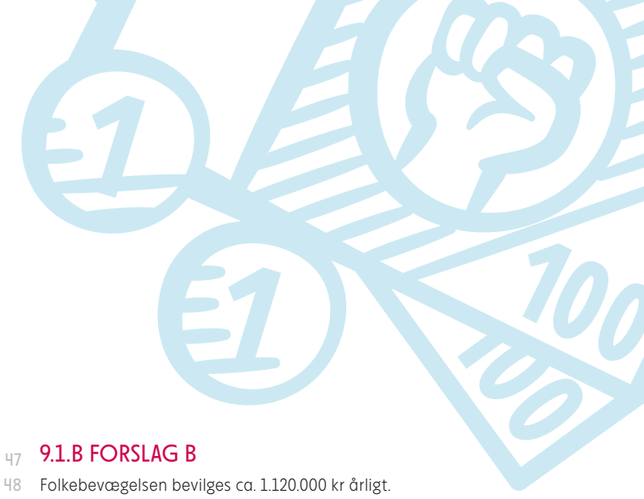

9. REGNSKAB OG BUDGET

Fremlæggelse af forslag til budget 2020

Der skal grundet tilbagegangen ved valget findes besparelser for over 1 mio. kr. i budget 2020 og frem. HB fremlægger derfor et helt nyt budget som ændringsforslag til det oprindeligt fremsendte budgetforslag 2020. HB har besluttet at fastholde målet om et akkumuleret overskud på 3 mio. ved udgangen af 2023. Der bruges derfor i de kommende år af det nuværende akkumulerede overskud på 4,5 mio. kr. I det fremlagte budgetforslag til årsmødet er der ved en nøje gennemgang af samtlige poster desuden fundet mindre besparelser rundt omkring for knap ½ mio. kr samlet. Men herudover skal der fortsat findes besparelser for godt ½ mio. kr. Af det vedlagte budgetforslag fremgår, hvilke områder og budgetposter, HB har valgt at beskære.

Årsmødet vedtog i 2016 desuden følgende:

»Såfremt et eventuelt valgforbund kun opnår et mandat og det tilfalder Enhedslisten, fordeles de samlede økonomiske midler, der udløses ved valg og repræsentation i EU-Parlamentet, imellem parterne i valgforbundet med udgangspunkt i de opnåede stemmetal. Enhedslisten vil som led i dette stille mindst en stilling til rådighed for Folkebevægelsen.«

Men Enhedslisten har ikke råderet over de økonomiske midler, der udløses ved valg til EU-parlamentet. HB fremlægger derfor 2 budgetforslag til årsmødet. Det reviderede budget kan fås i infoboden på årsmødet.

9.1.A FORSLAG A

Folkebevægelsen mod EU bevilges ca. 470.000 kr årligt, svarende til en fuldtidsstilling på Enhedslistens lønniveau.
Samlet set betyder det, at Enhedslistens landsorganisation fremover skal spare ca. 1.050.000 kr på budgettet årligt.

Pengene findes ved:

- At skære knap en stilling (33 timer) på landskontoret (355.000 kr)
- At skære R+G-budgettet ned til hvad der svarer til 4 nr. om året (585.000 kr)
- At skære på kursusbudgettet (110.000 kr)

I ALT 1.050.000 KR.

Begrundelse:
Hermed lever Enhedslisten op til årsmødevedtagelsen om »mindst en stilling« til Folkebevægelsen. Vi kan ikke fordele »de samlede økonomiske midler« som vi gerne ville, da vi ikke har råderet over dem.

HB foreslår at der findes penge ved at spare på Rød+Grøn. Det kan frigøre nogle ressourcer til en tiltrængt udvikling på web-området. Herudover har HB godkendt en omstrukturering på landskontoret, som indebærer at to deltidsstillinger på det administrative område er blevet nedlagt. Den umiddelbare konsekvens vil primært være mindre it-support på landskontoret og en formodet længere udviklingstid på større it-projekter.

9.1.B FORSLAG B

Folkebevægelsen bevilges ca. 1.120.000 kr årligt.
I alt skal der findes ca. 1.700.000 kr på budgettet årligt.

Pengene findes ved:

- At skære knap 3 fuldtidsstillinger (107 timer) på landskontoret (1.295.000 kr)
- At skære R+G-budgettet ned til hvad der svarer til 6,5 nr. om året (375.455 kr)

I ALT 1.670.455 KR.

Begrundelse:
Hermed lever budgetforslaget op til årsmødevedtagelsen om 40% af de samlede økonomiske midler der udløses ved valg til EU-parlamentet.

HB foreslår at der findes penge ved at spare på Rød+Grøn. Det kan frigøre nogle ressourcer til en tiltrængt udvikling på web-området. Herudover har HB godkendt en omstrukturering på landskontoret, som indebærer at to deltidsstillinger på det administrative område er blevet nedlagt. Den umiddelbare konsekvens vil primært være mindre it-support på landskontoret og en formodet længere udviklingstid på større it-projekter.

Herudover skal der skæres yderligere 2 fuldtidsstillinger. Da der ikke kan skæres mere på det administrative område på landskontoret, må de skæres på det organisatoriske område. Det vil sige at støtten til udvalg, afdelinger, kampagner, kommunalvalgte, kurser og træf, eller det faglige eller internationale arbejde må afvikles eller reduceres kraftigt. Den kommende hovedbestyrelse vil efter årsmødet i givet fald tage stilling til hvilke dele af organisationen der fremover ikke skal prioriteres af ansatte.

9.1.1 ÆF OM SOLIDARITET

Forslaget om at give et tilskud til et net-medie (Solidaritet) på 400.000 kr. over tre år, i alt 1,2 mio. kr., sættes i bero indtil Enhedslisten har fået forbedret økonomien.

Begrundelse:
Da HB oprindeligt besluttede at støtte projektet økonomisk, regnede vi med en forbedring af økonomien, men det er gået modsat. P.g.a. af tilbagegangen ved folketingsvalget skal vi spare over 1 mio. kr. Enhedslisten har lovet at støtte Folkebevægelsen mod EU med et beløb, som skal lægges oveni besparelserne. Derfor mener vi ikke, at vi i den nuværende situation har råd til at finde 1,2 mio. kr. til et net-medie.

Vi har brug for ressourcerne til at styrke vores organisation og understøtte aktiviteter.

Stillet af Marianne Frederik, Gunna Starck og Daniel Panduro
Regnegruppens kommentar: Hvis årsmødet beslutter ikke at støtte Solidaritet, skal der fremover kun spares 750.000 kr årligt på budgettet ved budgetforslag A, eller 1.400.000 ved budgetforslag B. Prioriteringen i budgettet overlades til det nye HB.

9.1.2 FORSLAG TIL NEDSKÆRINGER I BUDGET 2020:

- Årsmøder og delegeretmøder/programseminarer nedskæres med 200.000 kr.
- Løn nedskæres med 450.000 kr.
- Øvrige centrale kampagner og indsatser nedskæres med 150.000 kr.
- Tilskud til Netmedie nedskæres med 100.000 kr.
- Andre aktiviteter (folkemøde, kampagner m.m.) nedskæres med 100.000 kr.
- Hensættelser FT-valg og EP-valg nedskæres med 300.000 kr

Begrundelse:

Det er et eksempel blandt uendelig mange på at pengene rent faktisk kan findes til at finansiere at betale de 1.300.000 kr. årligt til Folkebevægelsen Mod EU.

Stillet af Jean Thierry, Nordvest.

Regnegruppens kommentar:Budgettet består ikke blot af en nogle tal i et regneark, der ligger overvejelser bag hvert tal. F.eks. afholdes årsmødet lige nu billigst muligt under en række forudsætninger, herunder et vist deltagergebyr, rejserefusion, delegeretkvote. Og princippet bag aktivitetskontiene har været, at det ikke skulle være økonomien, der forhindrede aktiviteter. Det vil derfor være en fordel, hvis nedskæringerne begrundes, og da det ikke er tilfældet, anbefaler vi, at dette forslag ikke vedtages, og at opgaven med nedskæring, hvis nedenstående forslag vedtages, overgår til HB.

9.1.3 FORSLAG OM TILSKUD TIL FOLKEBEVÆGELSEN PÅ 1.3 MIO. KR. ÅRLIGT

Hermed stilles et ændringsforslag (se punkt 1) til Enhedslistens hovedbestyrelses forslag om at give Folkebevægelsen mod EU hhv. 470.716 kr. eller 963.037 kr. i forbindelse med valgforbundet mellem Enhedslisten og Folkebevægelsen mod EU og på baggrund af valgresultatet ved EP-valget d. 26. maj 2019.

1) Ændringsforslag

Vi støtter årligt Folkebevægelsen mod EU med 1.300.000 kr. indtil valgperiodens afslutningen i 2024 (hvilket svarer til 40,2 % af de midler Enhedslisten får ved at have fået valgt en MEP'er, uden løn og diæter samt uden andel i midlerne Enhedslisten får i forbindelse med partiskat).

Begrundelse:

Vedtaget på Enhedslistens årsmøde 14.-16. maj 2016:
»Såfremt et eventuelt valgforbund kun opnår et mandat og det tilfalder Enhedslisten, fordeles de samlede økonomiske midler, der udløses ved valg og repræsentation i EU-parlamentet, imellem parterne i valgforbundet med udgangspunkt i de opnåede stemmetal. Enhedslisten vil som led i dette stille mindst en stilling til rådighed for Folkebevægelsen.« Vedtagelsen tolkes således, at Folkebevægelsen mod EU dermed skal have 40,2 % af de samlede midler i valgforbundet årligt i perioden 2019-2024, da Folkebevægelsen mod EU leverede 40,2 % af stemmerne i valgforbundet.

Valgforbundets årlige indtægter:		
Indtægt	*EUR*	*DKK*
Løn	105.092,40	780.836,53
Sekretariatsgodtgørelse	299.316,00	2.223.917,88
Blyantspenge	54.156,00	402.379,08
400-midler (2018)	80.397,00	597.349,71
Diæter	25.000,00	185.750,00
Rejsepenge udover rejseudgifter	8.000,00	59.440,00
I alt	**571.961,40**	**4.249.673,20**

Fordelingen af stemmer ved EP-valget d. 26.05.2019:		
Valgresultater	Andel af samlede stemmer	Stemmeandel i valgforbundet
Samlet	10 %	100 %
Enhedslisten	5,8 %	59,8 %
Folkebevægelsen mod EU	4,2 %	40,2 %

Folkebevægelsen mod EU's reelle årlige andel af valgforbundet:		
Andel Folkebevægelsen mod EU	EUR	DKK
40,2 % af pengene i valgforbundet	230.027,95	1.709.107,70
Beløb Folkebevægelsen mod EU årligt bør modtage	174.171,68	1.300.000,00

Det endelige beløb af valgforbundets 40,2 %, som var den andel stemmer, Folkebevægelsen mod EU leverede til valgforbundet, ender på 1.709.107,7 DKK. Deraf fjernes udgifterne til løn og diæter, samt at partiskat fra Enhedslisten heller ikke tæller med. Beløbet som Folkebevægelsen mod EU årligt modtager fra Enhedslisten, bør således være 1.300.000 DKK indtil valgperiodens afslutningen i 2024.
Skal Folkebevægelsen mod EU have, hvad der svarer til 40,2 % af de midler, Enhedslisten får i forbindelse med mandatet i EU-Parlamentet, vil dette beløb være noget højere end de 963.037 kr., der er foreslået af Enhedslistens hovedbestyrelse, da indtægten i alt vil ligge på 4.249.673,20 kr. Set i lyset af ovenstående udregninger synes 1.300.000 kr. årligt i valgperioden derfor at være et fair beløb.

Stillet af Ditte Marie Gyldenberg Ovesen, Amager Vest, Allan Krautwald, Svendborg Alvin Mosegaard Jensen, Faaborg Ann-Selena Lindenskov Cailloux, Vanløse Anne Hegelund, Århus Arne Gammelgaard Nielsen, Stevns Asbjørn Steimle Pedersen, Århus Nord Benny Pieszak, Nyborg Bente Lildballe, Amager Øst Bo Fink, Sundby Mors Chris Bay, Aalborg Christian Juhl, Silkeborg Elisabeth Bergsøe, Store Heddinge Esben Obeling, Aalborg Ezra Lundtoft Thomsen, Aalborg Flemming Leer Jakobsen, Vejle Gerhard Wehlitz, Hillerød Gert Møller, Aarhus Øst Gitte Thomsen, Nørresundby Hanne Schmidt, Amager Vest Heidi Madsen, Århus Henning Jakobsen, Amager Vest Iben Kvist, Odense Jan Højen, Jammerbugt Jan Olesen, Århus Vest Janne Toft Lind, København Jean Thierry, Nordvest Jeanne Toxværd, Gentofte Jens Hvolbæk, Odense Jeppe Milthers, Albertslund Jeppe Studtmund, København NV Johan Juhl Thomsen, Vejle Karin Amelung, Svendborg Kim Jezus, Amager Vest Kirsten Bilfeldt, Hundested, Kit Aastrup, Århus Kurt Olsen, Albertslund Lars Bremer, Albertslund Leo Jørgensen, Albertslund Leon Iauritsen, Holstebro Lis Jensen, Jammerbugt Lone Inge Helmstedt, Albertslund Marcus Rigenstrup, Glostrup Margit Kjeldgaard, Helsingør Martin Mørch, Skive Mathias Hamza Mirza, Aalborg Mathias Kristoffersen, Aalborg Michael Neumann, Amager Vest Morten Nielsen, Christianshavn Nick Groth, Aalborg Nicolai Lysdal Sejrup, Aalborg Niels Eriksen, Sundby-Vester Ninna Langelykke, Århus Vest Ole Odgaard, Aarhus Per Markmøller, Lolland Pernille Grumme, Amager Vest Poul Andersen, Randers Poul Martin Jensen, Silkeborg Shilan Sadek, Nørrebro Susanna Dyre-Greensite, København Ø, Zeinab Ali, Aalborg

Regnegruppens kommentar: HB-mødet d. 29/6 nåede frem til et beløb på 1,12 mio. kr. pr. år, idet HB valgte ikke at medregne gruppemidlerne i GUE/NGL. Vi gør opmærksom på, at der ikke er frie midler i EU-systemet, hvorfor det fulde beløb skal tages fra Enhedslistens driftsbudget.

Der er ikke i ændringsforslaget nogen forslag til, hvilke aktiviteter i Enhedslisten der skal afvikles for at dække denne udgift, hvorfor det vil være op til HB at foretage en prioritering i budgettet.

ÆNDRINGSFORSLAG A TIL BUDGET 2020 TIL ÅRSMØDE 2019

(fremskrivning 1,5% pr. år) + prognose 2019 pr. 30/6 2019
Årsmødet skal tage stilling til revideret forslag til budget 2020, markeret med farve.

	Revideret budget 2018, HB jan. 2018	Regnskab 2018	Revideret budget 2019, HB jan. 2018	Foreløbig prognose 2019	ÅM-forslag til budget 2020	Rev. forslag til budget 2020 (A)	Fremskrivning 2021	Fremskrivning 2022	Fremskrivning 2023
INDTÆGTER									
Kontingent	6.275.000	6.185.253	6.275.000	6.500.000	6.275.000	6.350.000	6.350.000	6.350.000	6.350.000
Indsamlet støtte til kampagner og valg	1.050.000	936.601	1.700.000	1.620.000	1.000.000	950.000	950.000	950.000	1.700.000
Partiskat folketingsgruppen og andre	1.640.000	1.652.381	1.815.000	1.815.000	1.925.000	1.848.812	1.746.153	1.708.874	1.734.507
Partiskat MEP				77.500		155.000	157.325	159.685	162.080
Statsstøtte, stemmepenge	8.851.472	8.851.432	9.057.279	9.057.279	9.225.000	8.209.625	8.332.769	8.455.950	8.578.500
Statsstøtte til EU-oplysning og EU-valg	511.173	410.667	511.173	630.127	511.173	526.769	477.470	484.632	491.901
Indtægter fra valgtilforordnede	0	0	200.000	375.000	0	0	0	0	200.000
Salg af merchandise m.v.	145.000	113.882	224.000	245.000	150.000	145.000	145.000	145.000	145.000
Renter og udbytter Rød Fond		27.507							
Øvrige indtægter/renteindtægter	0	2.937	5.000	13.000	5.000	10.000	10.000	10.000	10.000
Indtægter i alt	**18.472.645**	**18.180.659**	**19.787.452**	**20.332.906**	**19.091.173**	**18.195.206**	**18.168.717**	**18.264.140**	**19.371.988**
UDGIFTER									
Årsmøder og delegeretmøder/programseminarer	755.000	709.562	800.000	800.000	775.000	775.000	786.625	798.424	810.401
HB, FU og HB's arbejdsgrupper	195.000	192.687	245.000	235.000	250.000	250.000	253.750	257.556	261.420
Konflikthåndtering	70.000	30.038	50.000	40.000	50.000	50.000	50.750	51.511	52.284
Udvalg	120.000	117.125	120.000	120.000	140.000	140.000	142.100	144.232	146.395
Faglige netværk	65.000	18.876	45.000	25.000	45.000	25.000	25.375	25.756	26.142
Organisation i alt	1.205.000	1.068.289	1.260.000	1.220.000	1.260.000	1.240.000	1.258.600	1.277.479	1.296.641
Løn	7.070.000	6.588.915	7.375.000	7.430.000	7.520.000	7.165.000	7.272.475	7.381.562	7.492.286
Regionalt løntilskud	960.000	925.932	975.000	960.000	995.000	985.000	999.775	1.014.772	1.029.993
Øvrige personale- og aktivistudgifter	345.000	311.865	355.000	310.700	370.000	370.000	375.550	381.183	386.901
Husleje, forsikringer, vedligehold m.m.	894.000	780.416	934.500	884.500	934.500	864.500	881.790	899.426	917.414
IT- og teleudgifter	180.000	170.864	190.000	190.000	195.000	185.000	187.775	190.592	193.450
Øvrig drift	235.000	146.405	260.000	200.000	240.000	210.000	213.150	216.347	219.592
Renter og gebyrer inkl. Rød Fond	50.000	57.807	35.000	50.000	35.000	50.000	50.750	51.511	52.284
PBS	160.000	135.690	120.000	120.000	110.000	110.000	100.000	95.000	80.000
Revision	100.000	77.250	100.000	100.000	110.000	110.000	111.650	113.325	115.025
Kartotek/medlemssystem	238.000	451.375	270.000	300.000	280.000	280.000	284.200	288.463	292.790
Administration i alt	10.232.000	9.646.519	10.614.500	10.545.200	10.789.500	10.329.500	10.477.115	10.632.181	10.779.736
Rød+Grøn	800.000	657.450	900.000	800.000	920.000	334.545	339.564	344.657	349.827
Tilskud til netmedie	25.000	0		0	400.000	400.000	400.000	400.000	0
Øvrig kommunikation (hjemmeside, SMS m.m.)	160.000	113.601	135.000	135.000	120.000	120.000	121.800	123.627	125.481
Kurser og træf	645.000	400.858	695.000	605.000	710.000	**600.000**	609.000	618.135	627.407
Kommunalvalg m.m.	0	0	0		0	0	350.000		0
Folketingsvalg	1.394.500	1.555.450	2.913.598	3.500.000	0	0	0	0	5.000.000
EU-afstemning/EP-valg	770.000	373.582	2.001.418	1.400.000	0	0	0	0	0

	Revideret budget 2018, HB jan. 2018	Regnskab 2018	Revideret budget 2019, HB jan. 2018	Foreløbig prognose 2019	ÅM-forslag til budget 2020	Rev. forslag til budget 2020 (A)	Fremskrivning 2021	Fremskrivning 2022	Fremskrivning 2023
Øvrige centrale kampagner og indsatser	215.000	186.448	420.000	351.600	320.000	250.000	300.000	255.555	310.000
EU-aktiviteter (=nævnsmidler)	511.173	410.667	511.173	630.127	511.173	526.769	477.470	484.632	491.901
Internationale aktiviteter	85.000	41.204	90.000	50.000	90.000	90.000	91.350	92.720	94.111
Udgifter EP inkl. løn				120.000		0			
Støtte til Folkebevægelsen				155.000		**470.726**	477.787	484.954	492.228
Andre aktiviteter (folkemøde, kampagner m.m.)	505.000	149.690	430.000	420.000	440.000	430.000	350.000	453.299	460.098
Tilskud til lokalafdelinger, 1. maj, SUF m.m.	115.000	164.762	120.000	90.000	120.000	120.000	121.800	123.627	125.481
Merchandise, materialer m.m.	200.000	169.237	275.000	325.000	200.000	200.000	203.000	206.045	209.136
Dobbelt medlemskab SUF	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Kontingentandel lokalafdelinger	1.700.000	1.546.900	1.700.000	1.700.000	1.700.000	1.750.000	1.750.000	1.750.000	1.750.000
Medlemskaber af andre org.	70.000	50.982	75.000	75.000	75.000	75.000	76.125	77.267	78.426
Øvrige aktiviteter i alt	7.195.673	5.820.832	10.266.189	10.356.727	5.606.173	5.367.040	5.667.895	5.414.517	10.114.097
Hensættelser til feriepenge og vikarfond)	110.000	232.812	75.000	75.000	110.000	110.000	200.000	0	0
Hensættelser FT-valg og EP-valg	30.000	426.418	0	0	1.175.500	1.000.000	1.000.000	1.000.000	1.000.000
Hensættelser Rød Fond	270.000	276.600	20.000	20.000	0	0	0	0	0
Overførsel af EU-midler			0		0		0	0	0
Afskrivninger	200.000	130.651	150.000	150.000	150.000	130.000	120.000	110.000	100.000
Udgifter i alt	**19.242.673**	**17.602.121**	**22.385.689**	**22.366.927**	**19.091.173**	**18.176.540**	**18.723.610**	**18.434.177**	**23.290.474**
Overført fra hensættelser			3.170.466	3.170.466	0	0	0	0	3.000.000
Resultat	**-770.028**	**578.538**	**572.229**	**1.136.445**	**0**	**18.665**	**-554.893**	**-170.037**	**-918.485**
Overført resultat	3.192.244	3.192.244	3.770.782	3.770.782	4.343.012	4.907.228	4.925.893	4.371.000	4.200.963
Akkumuleret overskud	2.422.215	3.770.782	4.343.012	4.907.228	4.343.012	4.925.893	4.371.000	4.200.963	3.282.477

ÆNDRINGSFORSLAG B TIL BUDGET 2020 TIL ÅRSMØDE 2019

(fremskrivning 1,5% pr. år) + prognose 2019 pr. 30/6 2019
Årsmødet skal tage stilling til revideret forslag til budget 2020, markeret med farve.

	Revideret budget 2018, HB jan. 2018t	Regnskab 2018	Revideret budget 2019, HB jan. 2018	Foreløbig prognose 2019	ÅM-forslag til budget 2020	Rev. forslag til budget 2020 (B)	Fremskrivning 2021	Fremskrivning 2022	Fremskrivning 2023
INDTÆGTER									
Kontingent	6.275.000	6.185.253	6.275.000	6.500.000	6.275.000	6.350.000	6.350.000	6.350.000	6.350.000
Indsamlet støtte til kampagner og valg	1.050.000	936.601	1.700.000	1.620.000	1.000.000	950.000	950.000	950.000	1.700.000
Partiskat folketingsgruppen og andre	1.640.000	1.652.381	1.815.000	1.815.000	1.925.000	1.848.812	1.746.153	1.708.874	1.734.507
Partiskat MEP				77.500		155.000	157.325	159.685	162.080
Statsstøtte, stemmepenge	8.851.472	8.851.432	9.057.279	9.057.279	9.225.000	8.209.625	8.332.769	8.455.950	8.578.500
Statsstøtte til EU-oplysning og EU-valg	511.173	410.667	511.173	630.127	511.173	526.769	477.470	484.632	491.901
Indtægter fra valgtilforordnede	0	0	200.000	375.000	0	0	0	0	200.000
Salg af merchandise m.v.	145.000	113.882	224.000	245.000	150.000	145.000	145.000	145.000	145.000
Renter og udbytter Rød Fond		27.507							
Øvrige indtægter/renteindtægter	0	2.937	5.000	13.000	5.000	10.000	10.000	10.000	10.000
Indtægter i alt	**18.472.645**	**18.180.659**	**19.787.452**	**20.332.906**	**19.091.173**	**18.195.206**	**18.168.717**	**18.264.140**	**19.371.988**

	Revideret budget 2018, HB jan. 2018t	Regnskab 2018	Revideret budget 2019, HB jan. 2018	Foreløbig prognose 2019	ÅM-forslag til budget 2020	Rev. forslag til budget 2020 (B)	Fremskrivning 2021	Fremskrivning 2022	Fremskrivning 2023
UDGIFTER									
Årsmøder og delegeretmøder/programseminarer	755.000	709.562	800.000	800.000	775.000	775.000	786.625	798.424	810.401
HB, FU og HB's arbejdsgrupper	195.000	192.687	245.000	235.000	250.000	250.000	253.750	257.556	261.420
Konflikthåndtering	70.000	30.038	50.000	40.000	50.000	50.000	50.750	51.511	52.284
Udvalg	120.000	117.125	120.000	120.000	140.000	140.000	142.100	144.232	146.395
Faglige netværk	65.000	18.876	45.000	25.000	45.000	25.000	25.375	25.756	26.142
Organisation i alt	1.205.000	1.068.289	1.260.000	1.220.000	1.260.000	1.240.000	1.258.600	1.277.479	1.296.641
Løn	7.070.000	6.588.915	7.375.000	7.430.000	7.520.000	**6.130.000**	6.221.950	6.315.279	6.409.408
Regionalt løntilskud	960.000	925.932	975.000	960.000	995.000	985.000	999.775	1.014.772	1.029.993
Øvrige personale- og aktivistudgifter	345.000	311.865	355.000	310.700	370.000	370.000	375.550	381.183	386.901
Husleje, forsikringer, vedligehold m.m.	894.000	780.416	934.500	884.500	934.500	864.500	881.790	899.426	917.414
IT- og teleudgifter	180.000	170.864	190.000	190.000	195.000	185.000	187.775	190.592	193.450
Øvrig drift	235.000	146.405	260.000	200.000	240.000	210.000	213.150	216.347	219.592
Renter og gebyrer inkl. Rød Fond	50.000	57.807	35.000	50.000	35.000	50.000	50.750	51.511	52.284
PBS	160.000	135.690	120.000	120.000	110.000	110.000	100.000	95.000	80.000
Revision	100.000	77.250	100.000	100.000	110.000	110.000	111.650	113.325	115.025
Kartotek/medlemssystem	238.000	451.375	270.000	300.000	280.000	280.000	284.200	288.463	292.790
Administration i alt	10.232.000	9.646.519	10.614.500	10.545.200	10.789.500	9.294.500	9.426.590	9.565.898	9.696.858
Rød+Grøn/kommunikation	800.000	657.450	900.000	800.000	920.000	545.000	553.175	561.473	569.895
Tilskud til netmedie/Solidaritet	25.000	0		0	400.000	400.000	400.000	400.000	0
Øvrig kommunikation (hjemmeside, SMS m.m.)	160.000	113.601	135.000	135.000	120.000	120.000	121.800	123.627	125.481
Kurser og træf	645.000	400.858	695.000	605.000	710.000	710.000	720.650	731.460	742.432
Kommunalvalg m.m.	0	0	0		0	0	350.000		0
Folketingsvalg	1.394.500	1.555.450	2.913.598	3.500.000	0	0	0	0	5.000.000
EU-afstemning/EP-valg	770.000	373.582	2.001.418	1.400.000	0	0	0	0	0
Øvrige centrale kampagner og indsatser	215.000	186.448	420.000	351.600	320.000	250.000	300.000	255.555	310.000
EU-aktiviteter (=nævnsmidler)	511.173	410.667	511.173	630.127	511.173	526.769	477.470	484.632	491.901
Internationale aktiviteter	85.000	41.204	90.000	50.000	90.000	90.000	91.350	92.720	94.111
Udgifter EP inkl. løn				120.000		0			
Støtte til Folkebevægelsen				155.000		**1.119.326**	1.136.116	1.153.158	1.170.455
Andre aktiviteter (folkemøde, kampagner m.m.)	505.000	149.690	430.000	420.000	440.000	430.000	350.000	453.299	460.098
Tilskud til lokalafdelinger, 1. maj, SUF m.m.	115.000	164.762	120.000	90.000	120.000	120.000	121.800	123.627	125.481
Merchandise, materialer m.m.	200.000	169.237	275.000	325.000	200.000	200.000	203.000	206.045	209.136
Dobbelt medlemskab SUF	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Kontingentandel lokalafdelinger	1.700.000	1.546.900	1.700.000	1.700.000	1.700.000	1.750.000	1.750.000	1.750.000	1.750.000
Medlemskaber af andre org.	70.000	50.982	75.000	75.000	75.000	75.000	76.125	77.267	78.426
Øvrige aktiviteter i alt	7.195.673	5.820.832	10.266.189	10.356.727	5.606.173	6.336.095	6.651.486	6.412.862	11.127.416
Hensættelser til feriepenge og vikarfond)	110.000	232.812	75.000	75.000	110.000	110.000	200.000	0	0
Hensættelser FT-valg og EP-valg	30.000	426.418	0	0	1.175.500	1.000.000	1.000.000	1.000.000	1.000.000
Hensættelser Rød Fond	270.000	276.600	20.000	20.000	0	0	0	0	0
Overførsel af EU-midler			0		0		0	0	0
Afskrivninger	200.000	130.651	150.000	150.000	150.000	130.000	120.000	110.000	100.000
Udgifter i alt	**19.242.673**	**17.602.121**	**22.385.689**	**22.366.927**	**19.091.173**	**18.110.595**	**18.656.676**	**18.366.239**	**23.220.916**
Overført fra hensættelser			3.170.466	3.170.466	0	0	0	0	3.000.000
Resultat	**-770.028**	**578.538**	**572.229**	**1.136.445**	**0**	**84.611**	**-487.959**	**-102.098**	**-848.928**
Overført resultat	3.192.244	3.192.244	3.770.782	3.770.782	4.343.012	4.907.228	4.991.838	4.503.879	4.401.781
Akkumuleret overskud	2.422.215	3.770.782	4.343.012	4.907.228	4.343.012	4.991.838	4.503.879	4.401.781	3.552.853

Enhedslisten
Studiestræde 24, 1. 1455 København K

PP

Magasinpost SMP
Id nr: 42332

TIDSPLAN FOR ÅRSMØDE 2019

22. februar kl. 12.00
Frist for alle hovedforslag, indkomne forslag, ændringsforslag til Enhedslistens vedtægter.

22. februar kl. 12.00
Frist for opstilling til urafstemning om folketingskandidater.

12. april – 29. april
Elektronisk vejledende urafstemning om folketingskandidater for alle Enhedslistens medlemmer.

12. – 22. august
I denne periode har afdelingerne møder med delegeretvalg.

23. august kl. 12
Frist for ændringsforslag til hovedforslag, indkomne forslag, og vedtægtsændringer.
- Frist for opstillinger til Rød Fond, vedtægtsnævn og interne revisorer.
- Frist for opstilling til hovedbestyrelse.
- Frist for tilmelding af delegerede, suppleanter og ekstrasuppleanter. Tilmelding foregår via mit.enhedslisten.

31. august
Frist for beretninger fra udvalg og netværk.

27. september kl. 12.00
Frist for ændringsforslag til dagsorden, forretningsorden, budget samt opstilling som intern revisor.

5. okt. kl. 9.00
Frist for at opretholde ændringsforslag, som er ind- eller omarbejdede af hovedbestyrelsen, sættes til afstemning. Ændringer indleveres ved infoboden.

5. okt kl. 21.00
Frist for alternative forslag til kandidatlister (spidskandidater til Folketinget).
Kandidatudvalgets forslag præsenteres lørdag kl. 17.50

Forslag sendes til landskontor@enhedslisten.dk.

Du er også velkommen til at skrive til med spørgsmål mm

cradle to cradle CERTIFIED SILVER
PurePrint® 100% bionedbrydelige tryksager
PurePrint® by KLS – Produceret 100 % bionedbrydeligt af KLS Grafisk Hus A/S
FSC www.fsc.org MIX Papir fra ansvarlige kilder FSC® C022933
KYOTO PROTOCOL 2 No. 001 KLIMA-NEUTRAL TRYKSAG